

# Giới thiệu Thủ Hộ Tương Lai Convert

Trần dạ ngoài ý muốn xuyên việt đã đến 2030 năm, bắt đầu ở âm thầm yên lặng thủ hộ người nhà tương lai ——

Vì thủ hộ 20 năm sau gia đình, ta dám lên núi đao!

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 1: xuyên việt đến tương lai

Năm 2012, trên địa cầu thực sẽ có cái gì thiên tai đại kiếp nạn sao? Nếu như đây chỉ là những cái...kia nhằm chán người đích nói dối, như vậy, tiếp qua năm mươi năm, một trăm năm, thế giới này lại hội (sẽ) là cái dạng gì nữa trời, chúng ta đích hậu đại hội (sẽ) sinh hoạt tại một cái như thế nào đích trong hoàn cảnh? Bọn hắn sẽ sống được rất thoải mái ấy ư, có thể hay không giống như phim khoa học viễn tưởng trong kia dạng, mỗi người đeo đường khí trảo đi ra ngoài...

Tại trên máy vi tính xem lấy nước Mỹ tai nạn mạng lớn 《2012》 đích bình luận điện ảnh lúc, Trần dạ có chút mờ mịt mà nhớ tới vấn đề này.

Đúng lúc này, dồn dập đích chuông điện thoại đã cắt đứt suy nghĩ của hắn. Trần dạ vì vậy bước nhanh đi ra thư phòng, hướng phòng khách đi đến.

Không đều Trần dạ có chỗ động tác, hắn ba tuổi đích con gái Trần Di tốt đã té mà bỏ nhào vào trên ghế sa lon, một bả nhấc lên điện thoại, quát to một tiếng: "Hello, hoan nghênh quang lâm!"

"Xin chào, là Trần dạ gia sao?" Đầu bên kia điện thoại hiển nhiên bị sợ một ít nhảy, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm.

"Chúc mừng ngài, đã đoán đúng!" Trần Di tốt hưng phấn mà kêu lên.

Có lẽ là 《chú dê vui vẻ cùng Lão Sói Xám》 đã thấy nhiều, Trần Di tốt mặc dù mới ba tuổi, nhưng nói chuyện đã bắt đầu có chút không rời đầu rồi. Cái này vài câu trả lời lại để cho Trần dạ cùng thê tử Phương Tinh liếc nhau, lắc đầu nở nụ cười khổ, nhưng vì bồi dưỡng con gái đích ứng biến năng lực, bọn hắn đều không có đi đụng điện thoại.

"Tiểu gia hòa, ngài tên là gì à?" Hùng hậu đích nam trong âm truyền đến.

"Ta gọi Trần Di tốt, xin hỏi ngài có phải hay không Lão Sói Xám thúc thúc?" Trần Di tốt nghịch ngợm mà cười, đối với mẫu thân già làm cái cái mặt quỷ.

"Tro... Ách, ta không phải Lão Sói Xám thúc thúc, ta là ba ba của ngài đích đồng sự. Tiểu Di, ách... Không đúng..."

"Thúc thúc, ngài là thứ chín bảo ta đi nhỏ đích người, a!" Trần Di tốt hưng phấn mà reo lên.

"Giai Giai, nói chuyện muốn có lễ phép, đừng quấy rối, đem điện thoại cho ta!" Trần dạ nhú mày, thò tay chém giết điện thoại, Trần Di tốt lại hưng phấn mà cầm chặt lấy điện thoại không phóng.

"Cái kia... Giai Giai, người lớn bao nhiêu?" Nam trong âm ăn quất, rõ ràng có chút buồn bực mà bắt đầu..., bắt đầu không có lời nói tìm lời nói.

"Thúc thúc, ta mới từng chút một đại."

Trần Di tốt vừa nói xong câu đó, Trần dạ rất cục nhìn không được, một tay lấy điện thoại đoạt tới, xụ mặt quát: "Người cái không may hại tử, người khác hỏi người lớn bao nhiêu, người phải nói ba tuổi, không thể nói từng chút một đại."

"Trên TV nói, hỏi nữ nhân tuổi thọ là không lễ phép đấy, cho nên ta không nói cho hấn nha." Trần Di tốt bủn mủn, không phục nói.

"Người cái tiểu tiểu nha đầu, có thể tính gì chứ nữ nhân?" Phương Tinh bị con gái chọc cho cười khanh khách, ôm con gái tại trên ghế sa lon lăn thành một đoàn.

Trần dạ cũng có chút kéo căng không thể, quay mặt qua chỗ khác cười trộm hai tiếng, mới thay đổi một bộ vẻ mặt nghiêm túc, tại trong loa nói ra: "Xin chào, ta là Trần dạ."

"Trần dạ, là ta à." Một cái thanh âm quen thuộc truyền tới.

"Ah, Bàn Đại Hải ah, muộn như vậy tìm ta, có chuyện gì sao?"

Gọi điện thoại đến đây, là cát vàng thành phố nam khu bệnh viện nhân dân đích bác sĩ khổng lồ biển, là Trần dạ đích đại học đồng học kiêm đồng sự, cùng Trần dạ đích quan hệ rất thiết. Tên của hấn hải âm tự giống như cái kia vị "Bàn Đại Hải" đích thuốc Đông y tên, người cũng xác thực lớn lên rất tròn đầy, cho nên đã có cái này hoàn toàn xứng đáng đích ngoại hiệu.

"Ta muốn cùng người thương lượng chuyện này. Ta tại giá trị muộn lớp, Nhưng phải.. Ta tạm thời có chút việc gấp nhĩ..." Khổng lồ biển áp a áp ứng nói lấy.

"Đã minh bạch, ta thay người đi giá trị muộn lớp a." Trần dạ sáng khoái nói.

"Cảm ơn ah, hay (vẫn) là bạn thân bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó), đến mai thỉnh người ăn lẩu." Khổng lồ biển cười ha hả nói.

Trần dạ để điện thoại xuống, dùng ngón tay cái sờ sờ cái cằm bên trên đích chòm râu tra, đối với Phương Tinh sáng lạn cười cười.

"Đi thôi đi thôi, đừng cười được như vậy buồn nôn rồi, dù sao ta cũng thói quen." Phương Tinh bất đắc dĩ thờ dài, phát phát tay, nói ra, "Cũng biết người dễ nói chuyện, bọn hấn tự tận tìm người đến thay ca."

"Bảo bối, ra, hôn một cái." Trần dạ giả bộ như không nghe thấy Phương Tinh đích phàn nàn, chỉ để ý vươn tay ra kiểm hải tử.

"Không nha, không nha, ba ba râu ria trát người!" Trần Di tốt tại trên ghế sa lon nhảy lầy la hét, vội vàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn trốn đến mụ mụ sau lưng đi.

"Điều trưởng thành rồi, đừng làm rộn." Phương Tinh mở ra hai tay che chở hải tử, oán trách nói, trong nội tâm lại không hiểu thấu mà xẹt qua một tia bất an, vì vậy tranh thủ thời gian lại bổ sung một câu, "Cười xe lúc cần thận chút, đừng khai mở quá nhanh."

"Biết rồi, lái nhai bà nương." Trần dạ lại sờ lên cái cằm bên trên đích chòm râu tra, tìm ra cái dao cạo râu ước lượng tại trong túi áo, cười hắc hắc: "Giai Giai, nghe mụ mụ lời mà nói..., không cho phép nghịch ngợm, bằng không thì trở về đánh người đích mông đít nhỏ."

"Biết rồi, lái nhai phụ thân!" Trần Di tốt theo mẫu thân sau lưng nhô đầu ra, làm cái mặt quỷ, bang (giúp) mẫu thân lấy trả lời một câu công đạo.

"Đi, không có lễ phép đích thói hải tử." Phương Tinh mỉm cười vỗ tiểu gia hóa thoáng một phát.

... ..

Gió đêm thật lạnh, Trần dạ mang tốt đông nón trụ, hướng trên lầu cửa sổ kết màu vàng đích ngọn đèn nhìn thoáng qua, tựa đã phát động ra xe.

Xe vừa khai ra đi, Trần dạ đột nhiên cảm giác được trong nội tâm có chút khó, cảm giác giống quên cái gì trọng yếu đồ vật tựa như, vì vậy lại đi gia phương hướng nhìn vài mắt, lại thủy chung nhớ không nổi quên dẫn theo cái gì.

Trần dạ đem xe gắn máy kỵ đến trên đường cái lúc, mới rốt cục nhớ tới quên mang đánh răng rồi, không khỏi như trút được gánh nặng; nguyên lai tự điểm ấy việc nhỏ.

Một tiếng dồn dập đích tiếng kèn vang lên, Trần dạ phục hồi tinh thần lại, liền phát hiện trái phía trước lái qua đến một chiếc xe buýt, tốc độ xe rất nhanh, đèn xe cũng thập phần chói mắt.

Trần dạ trong nội tâm hoảng hốt, vội vàng đem tay lái hướng phải lệch lạc, tăng lớn chân ga, muốn từ bên phải né tránh đi qua, lại nghe đến sau lưng truyền đến một hồi chói tai đích phanh lại âm thanh cùng tiếng kèn, sau đó đã cảm thấy một cỗ đại lực đụng trên xe, đưa hắn đụng bay ra ngoài.

Rất hiển nhiên, hắn bị đằng sau đích khác một chiếc xe hơi cho đánh lên rồi. Đây là một đầu ngoại ô đích ngựa con đường, chính giữa không có lan can, hắn nghiêng chọc vào. Đi ra lúc không đủ coi chừng, vì vậy ra tai nạn xe cộ.

Thân trên không trung, Trần dạ chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, chỉ có "Không may" ý nghĩ này chợt lóe lên.

Đều nói phải người đã chết, trong đầu hội (sẽ) rất nhanh hiện ra kiếp này đích trân quý nhất quảng, nguyên lai đều là gạt người đấy...

... ..

Không biết qua bao lâu, Trần dạ theo trong hôn mê tỉnh táo lại, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức.

Mở to mắt, tựa chừng kiến một trương có chút mơ hồ đích gương mặt.

"Người đã tỉnh, cảm ơn trời đất! Đại thúc, ta không phải cố ý muốn đụng người đấy, là người đột nhiên chạy đến trên đường cái, phanh lại hệ thống chưa kịp làm ra phản ứng... Thực xin lỗi, thực xin lỗi." Cô bé kia mừng rỡ như điên nói.

Nhắm lại mắt, lần nữa khi mở mắt ra, Trần dạ mới nhìn rõ đó là một đem tóc nhuộm thành màu xanh lá đích nữ hài, rất giống đeo đỉnh nón xanh (cắm sừng!), ánh mắt của nàng rất lớn, trong mắt còn mang theo chút ít sương mù, tựa hồ vừa bị gấp đã khóc. Tại bên cạnh của nàng, rậm rạp chẳng chịt mà vây quanh một vòng người, đang tại bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà nghị luận.

"Cái này người thực cường hãn ah, bị xe đánh bay xa như vậy, rõ ràng còn không chết!"

"Xe cảnh sát cùng xe cứu thương như thế nào còn chưa tới, cái này hiệu suất cũng quá thấp!"

"Cái này nhặt ve chai đích cũng quá không cẩn thận, giữa ban ngày đấy, chạy đến làn xe đi lên nhặt ve chai, như vậy rất nguy hiểm đấy, cũng không thể muốn tiền không muốn mạng ah."

Đại thúc? Nhặt ve chai hay sao? Giữa ban ngày?

Trần dạ đích đầu óc tuy nhiên còn mơ hồ lấy, nhưng đối mặt đột phát tình huống mà nhanh chóng tỉnh táo lại, tiến hành phân tích cùng phán đoán, đây là một cái bác sĩ đích cơ bản tố chất. Người vây xem đích một câu nói kia, lập tức lại để cho hắn cảm thấy không được bình thường.

Bị xe đụng đích thời điểm rõ ràng là chín giờ tối nhiều, khi... tỉnh lại tại sao là ban ngày? Chẳng lẽ mình tại trên đường cái nằm suốt một đêm mới bị người phát hiện? Nhưng gây chuyện lái xe ngay ở chỗ này, không có lý do muộn như vậy mới báo động à?

Mặt khác, chính mình là bị chạy như bay đích ô tô cho hung hăng đụng phải thoảng một phát, theo đạo lý là khó có thể may mắn thoát khỏi đấy, nhưng hiện tại chính mình chỉ cảm thấy toàn thân có chút đau nhức, cũng không có phát hiện ở đâu gãy xương cùng toàn tâm mà đau đớn, thân thể của mình lúc nào mạnh mẽ như vậy rồi hả? Mặt khác, bọn hắn nói nhặt ve chai đấy, lại là có ý gì?

Còn có, những người này đích ăn mặc tựa hồ rất có chút kỳ quái, y phục trên người đích có khiêu chât vải cùng kiểu dáng, dường như mình cũng không sao cả bái kiến, hơn nữa là ngăn tay đích trang phục hề, chính mình gặp chuyện không may lúc, rõ ràng là đầu mùa đông...

Những ý niệm này tại Trần dạ đích trong đầu chợt lóe lên, hắn hung hăng mà bấm véo véo đùi, cảm thấy một hồi mới đích đau đớn truyền đến.

Xác nhận mình không phải là đang nằm mơ về sau, Trần dạ cường chống đứng lên, đang muốn mở miệng hỏi chút gì đó, lại bỗng nhiên cúi đầu, ngây ngốc mà nhìn xem quần của mình, sau nửa ngày không có ngẩng đầu lên, trên mặt đích biểu lộ thập phần cứng ngắc.

Gặp Trần dạ bình yên vô sự mà đứng lên, người vây xem nhóm: đám bọn họ tựa hồ có chút thất vọng, hổng mà một tiếng tản ra rồi.

Gây chuyện đích nữ hài có chút bận tâm mà nhìn xem Trần dạ, ăn ăn nói: "Ngươi... Ngươi làm sao vậy?"

Trần dạ đích trong nội tâm tràn đầy khiếp sợ: hán trên chân là một đầu rách rưới bó sát người quần đen, có chút giống như những năm tám mươi lưu hành qua đích khỏe đẹp cân đối quần, thượng diện cũng không có thiếu bùn đất cùng miệng vỡ tử, thấy thế nào cũng cùng chính mình gặp chuyện không may trước cái kia đầu màu xanh da trời quần jean treo không lên số.

Sững sốt một hồi lâu, Trần dạ mới ngẩng đầu nhìn bốn phía, rộng lớn đích mười lần xe đại đường cái, toàn cảnh là nhà cao tầng, cũng không phải hán quen thuộc cái kia đầu ngoại ô đường cái.

Chẳng lẽ... Ta trọng sinh rồi hả?

Trần dạ nhớ tới mạng lưới \*internet trong tiểu thuyết thông thường đích kiều đoạn (\*), trong nội tâm thầm kêu một tiếng khổ vãi lồn.

"Đại thúc, mặt của ngươi..." Thiếu nữ bỗng nhiên chỉ vào Trần dạ đích mặt kinh hô một tiếng.

"Mặt của ta? Đúng vậy, ta bây giờ là cái gì tánh tình?" Trần dạ trì hoãn qua thân ra, bỗng nhiên trông thấy bên cạnh ngừng lại đích một cỗ màu đỏ xe thể thao, vì vậy tranh thủ thời gian chạy tới.

Mặt của cô gái lập tức khóc tang mà bắt đầu..., cúi thấp đầu đi theo Trần dạ đằng sau, nói ra: "Đại thúc, ngươi... Ngươi không phải muốn khẩu trừ xe của ta a?"

Chiếc xe Sports kia, cùng Trần dạ dĩ vãng bá kiến đích không hề cùng dạng, thân xe đích hình giọt nước đã đến một cái cực hạn, tựa giống như một giọt nước tựa như, chế tác thập phần đại khí mà tinh xảo. Nhưng Trần dạ chỉ là vội vàng nhìn lướt qua, tựa thẳng đến đầu xe đích kính chiếu hậu mà đi.

Nguyên lai ta hôm nay nhất định đụng yêu!

Trần dạ đem mặt ngả vào kính chiếu hậu trước đích trong nháy mắt đó, trong đầu lại không hiểu mà xẹt qua một câu như vậy điện ảnh lời kịch.

Trong kính đích chính mình, một bả lạc má râu dài, mặt mũi tràn đầy dơ bẩn cùng chán nản, giữa lông mày toàn bộ không phải ngày xưa đích chính mình, má trái bên trên còn sát nát một khối da, đang tại ồ ồ mà phun đầy máu tươi. Cái này đức hạnh, tựa giống như 《Đại Thoại Tây Du》 ở bên trong đích sơn tặc chỉ Vương Chí Tôn Bảo, ở đâu còn có nửa phần trước kia đích đẹp trai hình tượng, khó trách những cái...kia không rõ chân tướng đích quần chúng đem mình làm nhặt ve chai đích đại thúc.

Nói đến nhặt ve chai, lao động công cụ lập tức đã tới rồi.

"Đại thúc, đây là của ngươi cái kim, ngươi còn cần không?" Thiếu nữ theo trên mặt đất nhặt lên một bả tiểu kim sắt, nhút nhát e lệ mà đưa tới.

Cái thanh này sinh đầy gỉ đích tiểu kim sắt, đúng là nhặt ve chai người thường dùng đích "Thần khí".

"Ta là ai? Ta ở đâu?" Trần dạ không có tiếp kim sắt, thống khổ mà rên rỉ một tiếng, hai tay dùng sức vuốt vuốt chính mình đích huyết Thái Dương, chỉ cảm thấy đầu vô cùng đau đớn.

"Người không sao chứ?" Thiếu nữ lo lắng hỏi.

Xa xa đây, xe cứu thương cùng xe cảnh sát lần lượt gào thét mà đến.

"Bây giờ là năm nào?" Trần dạ bỗng nhiên quay người trở lại, một phát bắt được thiếu nữ cánh tay, trầm giọng hỏi.

"Ba linh năm ah... Người điểm nhẹ, đau quá nha, nhanh tay đã đoạn!" Thiếu nữ nhe răng nhếch miệng nói.

"Ba linh năm? Cái gì ba linh năm? Full name!" Trần dạ kinh ngạc mà buông lỏng tay ra.

"2030 năm ah. Đại thúc, đầu của người thật sự không có sao chứ?" Sắc mặt của cô gái có hơi trắng bệch rồi. Nếu như đem một người bình thường với thành ngu ngốc, hậu quả không thể nghĩ ngờ là rất nghiêm trọng đấy, nói không chừng phải quản người khác cả đời.

Nguyên lai xuyên việt chuyện này thật sự tồn tại, hơn nữa ta vậy mà xuyên việt đã đến hai mươi năm sau đích tương lai! Không biết cái này phải hay là không mạng lưới \*internet trong tiểu thuyết đích song song không gian, nếu là như vậy, tựu sẽ không còn được gặp lại người nhà của mình rồi...

Trần dạ phiền muộn mà vỗ vỗ trán của mình, cũng không biết nên khóc hay nên cười.

... ..

Cách đó không xa đích một cỗ màu đen trong ghế xe, ba cái đeo kính râm đích nam nữ chính cách cửa sổ xe nhìn xem đây hết thảy, cũng nhỏ giọng mà nghị luận.

"Hắn đầu óc quả nhiên hoàn toàn hư mất, chúng ta còn phải động thủ sao?" Một cái tóc vàng mắt xanh đích thanh niên xoay đầu lại, dùng Anh văn hỏi.

"Tạm thời giữ lại hắn a." Một cái thành thực điểm dứa lắng lo đã đến cực hạn đích mỹ nữ mỉm cười, nhàn nhạt nói, "Xe cảnh sát đã đến, chúng ta cần phải đi."

"Thu đội." Ngồi ở vị trí lái đưa bên trên đích râu quai nón trung niên nhân đem tay trái cổ tay mang lên bên miệng, ngắn gọn nói.

Xe dừng tốc độ cực nhanh khởi động, giống như một đạo thiểm điện giống như xẹt qua Trần dạ bên cạnh, lại để cho gây chuyện đích tóc xanh thiếu nữ lại càng hoảng sợ.

Trần dạ lại bất vi sở động, mặt không biểu tình mà nhìn xem thiếu nữ trong tay đích kim sắt, lẩm bầm nói: "Nhặt ve chai hay sao?"

Chính như cái này vết rí loang lỗ đích kim sắt cùng cái này đầy người đích rách rưới, cái này thật đúng là một hồi không hiểu thấu đích rách rưới nhân sinh...

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 2: so con gái niên kỷ còn nhỏ

"Tiên sinh, thỉnh đem tên của người, tuổi cùng gia đình địa chỉ nói cho chúng ta biết."

"Tiên sinh, thế căn cước của người ở nơi nào?"

"Tiên sinh, tai nạn xe cộ đích trải qua, người có thể nói cho chúng ta biết sao?"

"Tiên sinh, thỉnh người phối hợp chúng ta cảnh sát giao thông đích công tác, được không nào?"

"Tiên sinh... Uy, tiên sinh..."

Nằm ở trong xe cứu hộ, Trần dạ trừng mắt, không nói một lời. Vô luận cái kia hai gã cảnh sát giao thông như thế nào hỏi thăm, hắn đều ngoảnh mặt làm ngơ, thẳng đến hai cái nữ y tá dùng cáng cứu thương đem hắn khiêng xuống xe.

"Người biết năm 2008 đích Bắc Kinh thế vận hội Olympic sao?" Tựa hồ theo dài dòng buồn chán trong lúc miên man suy nghĩ tinh táo lại rồi, Trần dạ bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Cái này mới mười tám, chín tuổi đích nữ y tá ngăn người, đáp: "Nghe nói qua."

Trần dạ trong nội tâm vui vẻ: đã nhưng trong thế giới này từng có Bắc Kinh thế vận hội Olympic, chắc hẳn chính là thế giới, không phải cái gì song song không gian. Chỉ (cái) là trên người mình chuyện phát sinh quá mức quý dị, nếu như nói đi ra ngoài, chỉ sợ nghiên cứu khoa học cơ cấu hội (sẽ) điên cuồng, chính mình tự vĩnh viễn không yên tĩnh rồi, không chừng còn có thể bị đưa đi phòng thí nghiệm đem làm chuột bạch kia mà. Bởi vậy, đang làm thành chính mình trên thế giới này đích thân phận trước khi, hẳn không có gì có thể nói cho cảnh sát giao thông đấy, vừa rồi chỉ có thể trang si giả trang ngốc.

Nói lòng một khẩu đại khí đích Trần dạ, trên mặt rớt cục lệ ra về tươi cười, nghiêng người đã đi xuống cáng cứu thương, nói ra: "Thân thể của ta thể không có việc gì rồi, ta phải về nhà."

"Ai, ngươi không thể đi, phải tiếp nhận kiểm tra, nghe nói ngươi bị xe đánh bay vài mét xa, làm sao có thể không có việc gì đâu này?" Một cái mới từ cứu hộ trên xe đi xuống đích nữ bác sĩ nóng nảy.

"Ta nhớ không rõ rồi, lúc ấy nàng hẳn là sát xe, ta có thể là dùng tay xanh tại nàng trên đầu xe, sau này mặt nhảy thoáng một phát." Thân thể của mình vì cái gì mạnh mẽ như vậy, Trần dạ cũng là như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (\*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), chỉ phải ngân đề điều (\*rất ít xuất hiện) mà thuận miệng biên một câu.

"Cái kia vừa rồi cảnh sát giao thông hỏi ngươi lời nói, ngươi vì cái gì không trả lời? Ta xem đây là điển hình đích não chấn động." Nữ bác sĩ hồ nghi mà đánh giá dựa vào cửa xe đứng vững đích Trần dạ, tựa hồ hoài nghi hẳn hội (sẽ) tùy thời ngã xuống.

"Ta cũng không biết, chuyện các ngươi kể, ta đều nghĩ không ra rồi, ta đầu óc rất loạn, trống rỗng." Trần dạ nhìn nhìn chính vỏ đầu đích hai vị cảnh sát giao thông, trên mặt lộ ra một tia thành khẩn đích áy náy.

"Vậy ngươi đích gia ở địa phương nào?"

"Gia? Đường như... Tại cát vàng thành phố."

"Nơi này chính là cát vàng thành phố! Ta hỏi ngươi, đầu nào phó, bao nhiêu số?"

"Ta không biết."

"Còn không phải là não chấn động? Điển hình đích gần sự tình quên đi, trí nhớ mất đi! Trước nằm viện kiểm tra một chút đi, nhìn xem có hay không đụng tổn thương nội tạng." Nữ bác sĩ đặc ý cười cười, quay đầu đối với y tá nói ra, "Các ngươi đem hẳn mang tới đi, trước làm một cái toàn diện kiểm tra, sau đó treo mấy lọ thuốc nước, hảo hảo cứu giúp thoáng một phát."

"Kiểm tra thoáng một phát có thể, bất quá ta thật sự không có việc gì, không cần chích rồi." Trần dạ kháng nghị nói. Nhắc tới cũng kỳ, hẳn kiếp trước tuy nhiên là cái ngoại khoa bác sĩ, lại sợ nhất người khác cho hẳn chích.

"Tiên sinh, ngươi trên mặt còn chảy máu đâu rồi, dù sao cũng phải Tiêu Viêm a. Nằm xuống nằm xuống, chớ lộn xộn!" Nữ bác sĩ chân thật đáng tin mà phát phát tay, giống như dỗ hài tử đồng dạng nói.

"Vì cái gì các ngươi cũng gọi ta tiên sinh? Gọi đồng chí không được sao?" Nằm ở cáng cứu thương ở bên trong đích Trần dạ, cảm giác, cảm thấy "Tiên sinh" cái từ này rất có chút không được tự nhiên.

"Đồng chí?" Hai cái nữ y tá nhìn nhau, tựa hồ cũng bị lại càng hoảng sợ.



Sau nửa ngày, một cái nữ y tá chép miệng, nói ra: "Xem ra nguoi thật sự là đã quên rất nhiều sự tình, nhìn, hiện tại chỉ có cái loại người này mới có tư cách gọi đồng chí."

Theo y tá ý bảo phương hướng trông đi qua, hai cái lẫn nhau ôm ấp lấy đích tóc húi cua thanh niên tiến nhập Trần dạ đích ánh mắt, lại để cho hắn dở khóc dở cười.

"Cái kia chính phủ trong báo cáo đâu rồi, xưng hô như thế nào?" Trần dạ nhớ rõ "Đồng chí" cái từ này mặc dù tại dân gian rộng khắp truyền lưu, nhưng chính thức truyền thông cùng văn bản tài liệu là cơ bản không đề ý tới cái từ này đích nghĩa rộng hàm nghĩa đấy.

"Chính thức? Bọn hắn cũng sợ bị người chê cười nha, năm năm trước tựu hết thay sửa gọi các tiên sinh, các nữ sĩ rồi." Nữ y tá nhìn xem Trần dạ đích ánh mắt, giống như đang nhìn xem một cái "Người sao hoả".

Trần dạ cười khổ một tiếng, rốt cục cảm miệng rồi.

Về sau hắn mới biết được: trên thực tế, hai mươi năm sau khi đi qua, chẳng những "Đồng chí" chính thức biến chất rồi, "Tiểu thư" cái từ này cũng rốt cục chính thức thối lui ra khỏi tiểu thư khuê các đích sân khấu, tiên sinh, phu nhân thành là chủ lưu, vậy cũng là cùng quốc tế nổi đường ray rồi.

... ..

"Các nguoi làm gì? Cái này có hay không phóng xạ? Ta không đi vào!" Trần dạ gắt gao cầm lấy hai cây kim loại bọn cướp, hét lớn.

Nữ y tá đem hắn mang lên một cái cùng loại với nhà ga hành lý kiểm tra nghi đích máy móc trước, đem cánh cửa thương đi đến bên trong một nhét. Trần dạ mất thấy mình sắp trở thành "Qua cơ kiểm tra" đích hàng hóa, chết sống không làm, mở ra hai tay kiểm ở hai cây kim loại cán.

"Buông tay, buông tay, đừng đem dụng cụ làm hư rồi!" Nữ bác sĩ dùng sức mà vạch lên Trần dạ đích ngón tay, đau lòng kêu lên, "Đây là mấy ngàn vạn đích toàn thân kiểm tra nghi, hàng cao cấp! Ngu ngốc, làm hư nguoi bồi được tốt hay sao hả?"

Trần dạ lập tức đình chỉ phản kháng, nhìn nhìn bị hắn bóp nghiêng đi một tí đích kim loại cán, có chút chột dạ, cũng có chút kinh ngạc: cái này hai căn kim loại cán tuy nhiên là rỗng ruột đấy, nhưng cơ hồ có chài cán bột như vậy thô, như thế nào như vậy không còn dùng được, niết hai cái sẽ biến hình?

"Thật sự niết hư mất?" Trần dạ buông tay ra về sau, nữ bác sĩ nhìn kỹ vài lần kim loại cán, lập tức quá sợ hãi nhìn hai mắt Trần dạ, nghi hoặc mà hỏi thăm, "Nguoi luyện qua công phu? Ứng Trảo Công hay (vẫn) là Thiết Sa chương?"

"Có thể là cái này bọn cướp chất lượng quá kém a..." Trần dạ chột dạ nói.

"Ghi tạc trưng mục, một hồi lại để cho thiết bị công ty đến tính ra tổn thất." Nữ bác sĩ sừng sốt một hồi lâu, mới mặt đen lên, thở phì phì mà đối với y tá nói ra, "Đoán chừng ít nhất phải bồi cái hai mươi vạn mới được."

Tựu đẹp hơi có chút nhì, lại đen như vậy tâm địa muốn cho ta bồi hai mươi vạn, làm ta sợ đúng không?

Trần dạ ngẩn người, bỗng nhiên có chút kinh ngạc đối với nữ bác sĩ nói ra: "Ồ, người thấy thế nào khỏi đến như vậy nhìn quen mắt à?"

"À?" Nữ bác sĩ giật mình.

Trần dạ cau mày cố gắng mà suy tư về, sau đó trên mặt chậm rãi hiện ra vẻ mừng rỡ, cả kinh kêu lên: "Biểu muội!"

"Biểu muội? Người là ai biểu muội?" Nữ bác sĩ đích mắt lập tức do hắc chuyển lục rồi.

"Biểu muội, thật là người ah!" Trần dạ còn kém tại nữ bác sĩ trên mặt tràn ngập triu mến mà véo bên trên một bả rồi, "Nhìn ta cái này để tâm, nhìn ta xông đích cái này họa... Ai, không có ý tứ, lần này chỉ sợ vừa muốn người giúp ta ứng ra rồi."

"Ứng ra? Uy, người đến cùng đang nói cái gì?" Nữ bác sĩ trên mặt đích thần sắc, tựa giống như đã gặp quỷ tựa như.

"Người không nhớ rõ ta rồi hả?" Trần dạ mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nói ra, "Ta nhớ ra rồi, đầu tuần chúng ta còn cùng một chỗ ăn cơm xong đây... Ta vừa rồi đầu óc có chút mơ hồ, hiện tại mới nhận ra người tới, người thật sự là giúp ta rất nhiều lần đích biểu muội. Ai, ta bác gái còn tốt đó chứ? Tốt một hồi không có gặp nàng."

"Này, người cái này người đến cùng chuyện gì xảy ra ah, như thế nào cần quấy hay sao?" Nghe Trần dạ càng nói càng giống như, nữ bác sĩ lúc này thực sự chút ít nóng nảy.

"Tổng bác sĩ, hấn ra tai nạn xe cộ về sau, tại đây có chút vấn đề rồi, người cũng đừng làm cho hấn quẩn lên rồi." Nữ y tá chỉ chỉ đầu của mình, có chút đồng tình mà nhỏ giọng nói ra.

"Nhanh lại để cho hấn kiểm tra, ta có chút sự tình đi ra ngoài thoáng một phát." Nữ bác sĩ gọi Tổng linh trúc, nghe được câu này, lúc này có chút sợ hãi, tranh thủ thời gian chạy ra ngoài.

Nếu như bị cái này "Biểu ca" cho lại lên, khoản này bồi thường tiền nói không rõ ràng còn là chuyện nhỏ, chỉ sợ hấn nửa đời sau tựa trông cậy vào chính mình chiếu cố...

"Đại thúc, đừng làm rộn, nhanh làm kiểm tra a." Vừa mới chạy đến đích tóc xanh thiếu nữ về mặt cầu xin nói ra, "Sau khi đi vào, người đừng có lại làm hỏng đồ đạc rồi, cái này dụng cụ thật sự có điểm quý, cát vàng thành phố cứ như vậy một đài."

Tại tóc xanh thiếu nữ cùng nữ y tá đích nhẹ lời khuyên bảo, Trần dạ rốt cục phối hợp lại. Băng chuyền đem hấn chậm rãi dẫn vào một cái Hắc Ám đích không gian, bốn phía có màu xanh da trời, màu xanh lá cùng màu đỏ đích hào quang không ngừng mà lóe ra, tựa giống như một cái kỳ dị đích đường hầm, Trần dạ ở bên trong chậm rãi bị truyền tống lấy, trước mắt hiện lên mê ly đích ngọn đèn, tựa giống như thần ở tại một cái ngoài hành tinh không gian.

Hai mươi năm rồi... Y học kiểm tra đo lường thiết bị phát đạt đến trình độ này rồi... Trần dạ tò mò đánh giá chung quanh lấy, tuy nhiên cái gì cũng xem không rõ.

Chỉ qua hơn ba phút đồng hồ, Trần dạ đã bị truyền tống đi ra, mà tương ứng đích toàn thân kiểm tra báo cáo cũng theo dụng cụ cuối cùng bùng ra rồi, chính tề mà mã thành một chồng.

"Thật không có sự tình? Tự chỉ có một chút não chấn động, cộng thêm nhiều chỗ cơ bắp cùng nhuyển tổ chức cấp tính bầm tím? Kỳ tích ah! Chẳng lẽ người tin qua cái gì ca?" Tổng linh trực rốt cục không có thể nhìn được lòng hiểu kỳ, lại chạy trở lại, nàng rất nhanh mà lật xem cái kia điệp báo cáo, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên mà cảm thán lấy.

Đầu năm nay, cũng có cái gì ca sao? Trần dạ không hiểu ra sao mà nghĩ đến.

"Cám ơn trời đất!" Tóc xanh thiếu nữ vỗ bộ ngực 〇〇, hưng phấn mà nói một tiếng, rốt cục yên lòng. Nếu như Trần dạ bị vỡ thành trọng thương, nàng là muốn phụ trách nhiệm hình sự đấy, mà bây giờ, thì ra là bồi ít tiền đích sự tình rồi.

"Người mới 19 tuổi?" Tóc xanh thiếu nữ tiến đến Tổng bác sĩ bên cạnh nhìn nhìn những cái...kia báo cáo, bỗng nhiên tò mò lờm Trần dạ liếc, lăm lăm nói, "Như thế nào lớn lên già như vậy à?"

"Cốt linh xem xét là sẽ không sai đấy, chính xác ra, hẳn là 19. 5 tuổi. Chỉ là... 19 tuổi đích người, tại sao có thể có dài như vậy, như vậy mặt đích râu ria? Cái này không phù hợp phát dục quy luật..." Tổng linh trực cũng tò mò mà đánh giá Trần dạ, có chút hoài nghi nói.

Trời xanh ah, ta mới 19 tuổi? Trần dạ vuốt chính mình trên mặt đích râu dài, khiếp sợ được nói không ra lời.

Ở kiếp trước, hẳn là cái 29 tuổi đích "Chuẩn trung niên nhân", thê tử Phương Tinh 26 tuổi, con gái Trần Di tốt 3 tuổi. Hiện tại 20 năm qua đi, đẩy tính toán ra, cha mẹ của mình đều đã qua tuổi thất tuần, thê tử đã 46 tuổi, tuổi gần năm mươi, con gái cũng đầy 23 tuổi, trưởng thành rồi. Tại tóc xanh thiếu nữ gọi hẳn "Đại thúc" về sau, hẳn tại ô tô kính chiếu hậu ở bên trong thấy được tướng mạo của mình, cũng cho là mình là cái "Đại thúc", trong nội tâm ngược lại là nhẹ nhàng thở ra: như vậy thì có thể cùng thê tử lại tục tình duyên rồi, song phương tuổi đoán chừng kém cũng không lớn.

Nhưng cái này chết tiệt cốt linh xem xét, thoáng cái đem cái này mộng cho đánh nát. Hiện tại chính mình chỉ có 19 tuổi, thoáng cái bị thời gian chi thủ giảm đi 10 tuổi, trở nên so nữ nhi của mình tuổi còn nhỏ 4 tuổi, mà mẹ mày, cái này tính toán chuyện gì xảy ra? Quá hoang đường!

Cốt linh xem xét, ở kiếp trước cũng là có đấy, bất quá hiển nhiên là một mình kiểm tra đo lường đấy, không phải bao hàm tại cái gì toàn thân kiểm tra nghi bên trong đích, cũng không có khả năng nhanh như vậy có thể xem xét đi ra, hơn nữa bình thường sẽ có chính âm 1 tuổi đích xem xét xuất nhập, sẽ không giống hiện tại như vậy chuẩn xác, xem ra hiện tại đích y học quả nhiên càng phát đạt. Bởi vậy, với tư cách từng đã là một gã bác sĩ, Trần dạ cũng không có nghi cái này xem xét kết luận.

"Đem vân tay cùng võng mạc số liệu rơi vào tay trên mạng đi, tại số liệu trung tâm giúp hẳn tra thoáng một phát thân phận tư liệu, sau đó thông tri người nhà của hẳn đến bệnh viện chiếu cố." Tổng linh trực đối với một cái nữ y tá phân phó một câu.

"Người nhà?" Trần dạ trong nội tâm rùng mình, lập tức theo trong hỗn loạn tinh táo lại.

Trên đời này, chính mình phò đoạt xá mà đến đích thân thể, hẳn là còn có người nhà đấy, ít nhất là có cha mẹ đấy, mặc dù mình cũng không nhận ra.

Sau này, chính mình nên như thế nào đi đôi mặt loại này hỗn loạn đích quan hệ?

Ví dụ như, sau này mình có lẽ liền đem có hai cái ba ba, hai cái mẹ mẹ rồi, chẳng lẽ lại để cho bọn hắn gom góp thành một bàn chơi mặt chược?

Trời xanh ah!

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 3: chiều sâu thôi miên

"Số 2 giường, chích rồi." Một cái cười đến ngọt ngào đích nữ y tá bụng khay đi đến.

"Không đánh, không đánh." Trần dạ đem đầu lắc giống như trống lúc lắc tựa như.

"Não chấn động đích đặc hiệu được, một châm thấy hiệu quả, lưỡng châm ra viện! Người thực không đánh?" Nữ y tá đích tên gọi Tô yên, đúng là giờ lên cánh cứu thương đích trong đó một vị, lớn lên môi hồng răng trắng, tươi đẹp động lòng người.

"Cái kia... Vậy thì đánh đi. Ai, đã nhiều năm như vậy, sẽ không phát minh chút gì đó cơ giới không đau nhức tiêm vào pháp?" Trần dạ nhìn xem cái kia thật dài kim tiêm, trong nội tâm tựa chốt dạ, thật vất vả mới hạ quyết tâm.

Tô yên lờ mờ Trần dạ nhú chặt lấy đích lông mày, mỉm cười: "Bị xe đụng còn không sợ, thật đúng là sợ chích?"

"Đây không phải sợ..."

"Không phải sợ, vậy là cái gì?" Tô yên giờ lên ống tiêm, trên mặt đích vui vẻ càng sâu rồi.

"Là đại thần kinh não thói quen phản ứng khẩn trương..." Trần dạ nghiêng thân thể, tự giác mà đem bên quần gầy đẩy xuống dưới.

Tô yên PHỐC một tiếng bật cười, trên tay lại không nhân rồi, phải tay run lên gian : ở giữa, kim tiêm hướng Trần dạ đích phải bờ mông Ộ đâm vào.

"Ai nha..." Tô yên cùng Trần dạ đồng loạt quát to một tiếng.

Sau nửa ngày.

"Ngươi tên gì?" Tô yên vận khỏi lông mày, giận dữ nói.

"Đau nhức..."

"Đau nhức cái quỷ, ta cái này châm đều không có vào đi!" Tô yên cầm lấy ống kim, phóng tới trước mắt nghiên cứu cả buổi, sau đó quát, "Buông lỏng điểm, cơ thể của ngươi buộc được quá chặt."

"Ta không có kéo căng..."

"Ồ, ngươi xem đó là cái gì?" Tô yên bữu bữu cái cảm

Trần dạ hướng ngoài cửa sổ nhìn lại đích thời điểm, Tô yên thừa dịp hẩn chuyển di chú ý lực, hung hăng một kim đâm đi.

Nhưng ngay tại kim tiêm kề đến Trần dạ làn da đích trong nháy mắt đó, Trần dạ đích bờ mông ộp cơ bắp dùng một loại cực kỳ linh mẫn đích tốc độ "Cứng ngắt" lên.

"Ai nha..." Tô yên cùng Trần dạ lại là một Tề Phóng âm thanh kêu to.

Sau nửa ngày.

"Kim tiêm đã đoạn... Ngươi rốt cuộc là cái gì quái nhân nha? Kim tiêm đều có thể trát đoạn!" Tô yên quát lấy miệng, trên mặt đích biểu lộ dường như muốn khóc lên tựa như.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói cho y tá trưởng đây, nhất định thay ngươi giữ bí mật." Trần dạ tranh thủ thời gian làm cam đoan.

"Ta cũng không tin tà rồi, lại đến!" Tô yên hạ quyết tâm.

... ..

Lúc này đến phiên Trần dạ quát lấy miệng, trên mặt đích biểu lộ dường như muốn khóc lên tựa như.

"Đây là ngươi tự tìm đây, ai kêu ngươi không phối hợp ta?" Tô yên cắn môi, oán hận nói.

Dưới chân của nàng, là cắt đứt đích bảy miếng kim tiêm.

Trần dạ đích thân thể xác thực biến thái, cái này châm đơn giản chỉ cần không có thể đánh đi vào. Mặc kệ hắn như thế nào phối hợp, kim tiêm một kẻ đến làn da, thân thể của hắn sẽ làm ra một loại kỳ diệu đích phản ứng.

Nhưng bị đâm bảy tám châm, mặc dù chỉ là da tiếp xúc, nhưng cũng là có rõ ràng cảm nhận sâu sắc đấy. Huống chi, Trần dạ còn đã nhận lấy cực lớn đích tinh thần áp lực, mỗi khi Tô yên giờ lên cánh tay, hắn muốn kinh hồn táng đảm tốt một hồi. Phen này dưới sự tra giầy vò ra, hai người đều một mảnh không được.

Kính (trái qua) này một dịch về sau, về sau Trần dạ đích "Sợ châm tính" rất có thể hội (sẽ) đột nhiên tăng mạnh, lại một cái đằng trước mới bậc thang.

Chẳng lẽ ta là xuyên việt đã đến một cái gì "Thạch Đầu Nhân" trên người sao? Trần dạ khóc không ra nước mắt mà mờ mịt suy nghĩ.

... ..

Một người mang kính mắt đích bác sĩ nam cầm lấy cái ống nghe bệnh, tại Trần dạ đích trước mắt qua lại đóng đưa lấy: "Ta gọi đường hạo, là một cái thôi miên sư, cũng là bằng hữu của ngươi, là tới giúp ngươi chích cùng trị liệu đấy. Hiện tại, ngươi xem rồi nó, tập trung chú ý lực, sau đó buông lỏng."

"Đường bác sĩ, ngươi có thể hay không chuyên nghiệp điểm? Ít nhất cũng phải làm cho cái hoài biểu đến lừa dối... Ah, không đúng, là lác lư... Cái này ống nghe bệnh thật sự là quá kích thích người rồi..." Trần dạ dở khóc dở cười nói.

"Buông lỏng, ta là tới giúp cho ngươi. Buông lỏng, ống nghe bệnh đồng dạng cũng có thể thôi miên đấy. Buông lỏng, không sẽ đối ta có bất kỳ hoài nghi. Buông lỏng, ta là thâm niên đích thôi miên sư..." Đường hạo đích trong miệng nói lảm bảm.

"Hiểu rõ, ta cũng có thâm niên đích 'Sợ châm chứng'."

"Buông lỏng, cái gì đều không muốn muốn, chỉ (cái) phải buông lỏng. Tin tưởng ta, ta có thể sửa đá thành vàng, điểm kim thành ngân, điểm ngân thành thiết..."

Trần dạ mang theo vô cùng thái độ hoài nghi, trừng mắt nhìn xem cái kia qua lại đóng đưa lấy đích xấu xí ống nghe bệnh. Nhưng rất kỳ diệu đấy, ba phút về sau, tại đường hạo có tiết tấu đích nói lảm bảm ở bên trong, ánh mắt của hắn dần dần bắt đầu mơ hồ, trong đầu bỗng nhiên một mảnh yên lặng.

"Hiện tại, ngươi cảm giác được toàn thân đều rất mệt a rồi, nhắm mắt lại a, buông lỏng, tiếp tục buông lỏng. Buông lỏng đối với thân thể của ngươi rất mới có lợi, có thể làm cho ngươi mau chóng ra viện, đi về nhà xem người nhà của ngươi." Đường hạo đích thanh âm trở nên càng thêm chậm chạp mà giàu có tiết tấu, tựa giống như cũ kỹ đồng hồ báo thức ở bên trong đích đồng hồ quả lắc.

Nghe được câu nói sau cùng, Trần dạ đích thân thể bỗng nhiên nhuyển được giống như một đoàn bông, phảng phất thoáng cái liền ngủ mất rồi.

"Ân, làm rất khá, bảo trì loại này tư thế, tiếp tục buông lỏng. Hiện tại ta mang ngươi đi tới bờ biển, ngươi đã nghe được cái gì?"

"Ta đã nghe được tiếng sóng biển, còn có hải âu đích tiếng kêu, rất êm tai." Trần dạ đích trên mặt lộ ra một tia thích ý đích mỉm cười.

... ..

10 phút về sau, đường hạo xác nhận Trần dạ đã bị chiều sâu thôi miên, chậm rãi nói ra: "Hiện tại, ta giúp ngươi đánh một châm được không nào?"

"Ta có chút sợ." Trần dạ đích "Sợ châm chúng" xem ra còn không phải giống như bình thường đích nghiêm trọng, dù cho bị chiều sâu thôi miên, vẫn đang làm ra uyển chuyển đích cự tuyệt.

"Không phải sợ, tuyệt không đau nhưc đấy, ngươi phải tin mặc ta."

"Vậy được rồi." Trần dạ thuận theo nói.

"Hiện tại, buông lỏng toàn thân cơ bắp, ngươi toàn thân đều đã lâm vào ngủ say, sẽ không đối ngoại đến kích thích có bất kỳ cảm giác đấy."

"Ân."

"Đánh tiến vào." Đường hạo dùng ngón tay giáp tại Trần dạ đích bờ hông ỡ nhẹ nhàng một đâm, cười nói, "Không đau a?"

"Ân, thật sự không đau, ngươi kỹ thuật rất tốt ah." Trần dạ từ từ nhắm hai mắt, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Đường hạo lông mi giương lên, lại đợi một hồi, mới đem kim châm hướng Trần dạ đích bờ hông ỡ đâm vào. Lần này, Trần dạ đích cơ bắp lại giống như chết đông dạng, một điểm phản ứng đều không có.

Đường hạo thuận lợi mà đem nước thuốc toàn bộ đẩy vào Trần dạ đích bờ hông ỡ về sau, khóa miệng nở một nụ cười, thông qua kim châm, phát phát tay, ý bảo Tô yên rời khỏi phòng bệnh, sau đó thoải mái mà nói ra: "Ngươi làm rất khá, rất không tồi. Hiện tại, chúng ta tâm sự được không nào?"

"Tốt." Trần dạ cơ giới mà đáp.

"Ngươi tên là gì?"

"Ta gọi Trần dạ."

"Trần dạ?" Đường hạo sừng sốt một chút, nhìn nhìn cửa phòng đóng chặt, hạ giọng nói ra, "Ngươi có nhớ hay không năm nay tháng sáu đích sự tình?"

"Không nhớ rõ."

"Cái kia năm nay tháng bảy đích sự tình đâu này?"

"Không nhớ rõ."

"Người có hay không bị người đuổi giết?"

"Không có, ta chỉ là ra tai nạn xe cộ, không có người hại ta."

"Mấy tháng này, có người hay không đối với thân thể của người đã làm cái gì?"

"Không có."

"Năm trước đích sự tình, Ân, tựu là 2029 năm đích sự tình, người nhớ rõ bao nhiêu?"

"Một chút cũng không nhớ rõ."

"Cái kia năm trước đâu này? 2028 năm đích sự tình, người nhớ rõ bao nhiêu?" Đường hạo nhú nhú mày, trên mặt có chút ít nghi hoặc.

"Đừng mỗi năm hỏi rồi. Trên thực tế, theo năm 2009 tháng 12 đến bây giờ, cái này hai mươi năm đến đích sự tình, ta đều không có trải qua, cho nên đều không có trí nhớ." Trần dạ tại trong giấc ngủ thờ dài, có chút ưu thương nói.

"Người những lời này là có ý gì?" Đường hạo đích trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng.

"Không có ý tứ gì khác, ta nói là sự thật. Trên thực tế, đây là một bí mật."

"Người rốt cuộc là ai?"

"Ta là Trần dạ ah, người hỏi qua ta rồi."

"Ta nói là... Người từ chỗ nào ra, đến cát vàng thành phố làm gì?"

"Ta là từ năm 2009 xuyên việt tới, ta chính là cát vàng thành phố người, ta ở tại nơi này, người nhà của ta đều ở tại nơi này, ta đương nhiên muốn trở về tìm bọn hắn."



"Người có cái gì người nhà?" Đường hạo đích lông mi càng vặn càng chặt.

"Cha mẹ của ta, thê tử, con gái đều ở tại nơi này."

Đường hạo sắc mặt rốt cục thay đổi, hần hướng trên mặt đất nhỏ nước miếng, trên mặt lộ ra xem thường đích thần sắc, đem từ trong lòng ngực móc ra đích một cái chai thuốc một lần nữa thu trở về.

Đường hạo đang muốn hỏi lại chút gì đó, môn bỗng nhiên bị đẩy ra, tóc xanh thiếu nữ dẫn theo một túi hoa quả chạy tiến đến.

"Bác sĩ, hần khá hơn chút nào không?" Tóc xanh thiếu nữ hỏi.

"Trần dạ, người ngủ đi, hảo hảo mà ngủ một giấc, đem vừa rồi chúng ta nói lời đều quên, đều quên, không bao giờ ... nữa muốn nhớ tới." Bác sĩ khoát tay áo, ngăn chặn tóc xanh thiếu nữ lời nói, thở dài giống như nói.

Nhìn xem Trần dạ ngủ thật say, đường hạo đối với tóc xanh thiếu nữ làm thủ thế, đem nạng mang ra phòng bệnh.

"Cái này gọi Trần dạ đích người bệnh, tại đây... Đã xong, xem ra người có phiền toái." Bác sĩ chỉ chỉ đầu của mình, trên mặt lộ ra lực bất tòng tâm đích tiếc nuối biểu lộ.

"Có ý tứ gì? Trí nhớ về sau cũng không thể khôi phục sao? Hần không phải là não chấn động ấy ư, như thế nào hội (sẽ) nghiêm trọng như vậy?" Tóc xanh sắc mặt của cô gái thoáng cái thay đổi, cảm giác tự giống như theo Thiên Đường tiến vào địa ngục.

"Không riêng gì trí nhớ ném đi, Nhưng có thể... Còn có chút điên rồi..." Bác sĩ nhún vai, nói ra, "Hiện tại đích y học tuy nhiên so sánh phát đạt, nhưng muốn trị tốt bệnh tâm thần, còn là rất khó. Bất quá người cũng đừng có gấp, hần loại này bệnh tâm thần còn cần chẩn đoán chính xác, hơn nữa cũng không có được tính công kích, tựa là ưa thích phán đoán, tưởng tượng một ít căn bản không tồn tại đích sự tình."

Tóc xanh thiếu nữ con mắt từng được rất lớn, sau nửa ngày chưa nói ra lời nói đến.

"Có phải hay không là giả điên?" Thiếu nữ sững sốt thật lâu về sau, rốt cục hỏi ra một câu mấu chốt mà nói đến.

"Không có khả năng. Tại của ta chiều sâu thoi miên phía dưới, không ai có thể giả điên giả trang ngốc." Đường hạo đắc ý nói nói, lại không chú ý tới thiếu nữ đã cuồng đến phát khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 4: ta phải về nhà

"Tính cách của ta cùng với tên của ta đồng dạng, nặng nhất hứa hẹn. Ta thề, ta sẽ dùng cả đời đến thù hận ngươi." Trần dạ cười đùa tí tưng mà đối với Phương Tinh cúi mình vái chào, lộ ra ngay trên tay đích một cái nhẫn kim cương, "Trần dạ xuất phẩm, yên tâm sử dụng. Tinh nhi, gả cho ta đi."

Phương Tinh đoạt lấy cái kia miếng nhẫn kim cương, yêu thích không buông tay mà đùa bỡn, lại bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, đem chiếc nhẫn hướng Trần dạ ném đến.

Trần dạ liên tục không ngừng mà tiếp được chiếc nhẫn, kinh ngạc nhìn về phía Phương Tinh, lại phát hiện nàng đã khoắc ở một người nam nhân đích tay.

"Thực xin lỗi, kỳ thật ta yêu chính là hắn. Ngươi đã tới chậm, ta đã lập gia đình." Phương Tinh nhàn nhạt mà cười nói.

Trần dạ trong nội tâm đau xót, sau nửa ngày cũng không nói đến lời nói ra, chỉ là yên lặng nhìn qua Phương Tinh bên cạnh đích người nam nhân kia.

Cái kia mọc ra bụng bìa đích nam nhân, khuôn mặt phi thường quen thuộc, rồi lại có chút mơ hồ, phảng phất cách một tầng sương mù. Trong tay hắn bưng lấy một nhúm kiều diễm đích hoa hồng, cái kia hoa hồng nhan sắc như máu.

Trần dạ muốn hỏi cái tình huống, trong cổ họng lại giống bị ngăn chặn giống như, càng nhanh càng nói không ra lời.

Phương Tinh cùng béo nam nhân tay cặp tay, chậm rãi đã đi xa, chỉ để lại thanh thúy đích giày cao gót âm thanh tại tiếng vọng lấy.

"Cạch, cạch, cạch..."

"Tinh nhi!" Trần dạ bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, nhớ tới mình cùng Phương Tinh có một đứa con gái, không khỏi tuyệt vọng mà trách móc lên tiếng ra, "Của ta Giai Giai đâu rồi, nàng ở nơi nào?"

... ..

"Cũng may, cũng may, chỉ là một giấc mộng mà thôi. Mơng phản mộng phản, đây đều là giả dối."

Trần dạ đầu đầy mồ hôi lạnh mà mở to mắt, mới phát hiện mình nằm ở trên giường bệnh, tranh thủ thời gian an ủi chính mình, trong nội tâm lại ê ẩm đấy.

Có chút mộng tuy nhiên khủng bố, sau khi tỉnh lại lại sẽ không biết chú ý, bởi vì ngươi biết rõ cái kia hoàn toàn là giả dối, ví dụ như mảnh liệt quý quý người.

Đáng sợ nhất đích mộng, là loại này nửa thật nửa giả, lại để cho người phân không rõ là mộng ảo hay (vẫn) là sự thật đích cảnh trong mơ.

"Làm sao vậy, làm sao vậy?" Tóc xanh thiếu nữ xoay đầu lại, không ngớt lời thất kinh hỏi, "Người vừa rồi trong cổ họng ọt ọt ọt ọt mà đang nói gì đấy? Sợ tới mức ta thiếu chút nữa gọt tới tay."

Tóc xanh thiếu nữ tay trái cầm một cái nạo một nửa da đích quả táo, tay phải cầm đem dao gọt trái cây. Nhìn kỹ ra, thiếu nữ này ngoại trừ tóc nhan sắc so sánh khác loại bên ngoài, ngũ quan hay (vẫn) là lớn lên rất thanh tú, ngọt ngào đầy, nhất là trên mặt trái táo cái kia một đôi mắt to, hết sức mà lộ ra. Chỉ có điều bởi vì lông mi cũng nhuộm thành màu xanh lá, thoát nhìn có phần có vài phần yếu dị, tựa giống như Tây Du Ký ở bên trong đích Tiểu yêu tinh.

"Không có việc gì, làm cái ác mộng mà thôi." Trần dạ lấy lại bình tĩnh, nhưng chợt nhớ tới ra, trong mộng người nam nhân kia đích khuôn mặt, rõ ràng là đồng nghiệp của mình không hề biến, khó trách đang ở trong mộng hội (sẽ) cảm giác được như thế quen thuộc.

Mặc dù biết là một cái hoang đường đích mộng, nhưng Trần dạ trong nội tâm hay (vẫn) là đau xót, thật lâu mới tri hoãn qua thần đến.

"Thật sự không có việc gì?" Tóc xanh thiếu nữ chăm chăm vào Trần dạ đích mặt, tựa hồ tại nghiên cứu hấn đích chân thật nghĩ cách.

Trần dạ không có trả lời, chỉ (cái) quay đầu nhìn nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên vui vẻ nói, "Trời đã sáng."

Đã tại trong bệnh viện ở hai ngày rồi, mà cái này cỗ thân thể đích khôi phục năng lực lại đặc biệt cường, não chấn động đã tốt được không sai biệt lắm, Trần dạ tựa gấp không thể chờ mà muốn về nhà rồi.

"Điều hơn mười một giờ, đầu chi là hừng đông?" Tóc xanh thiếu nữ yên lặng nhìn xem Trần dạ, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm, "Người cảm thấy đầu khá hơn chút nào không?"

"Không có việc gì rồi."

"Có thể nhớ tới chuyện trước kia rồi hả?"

"Không thể."

Tóc xanh sắc mặt của cô gái lập tức như đưa đám, đem quả táo đặt ở tiểu trên bàn trà, từng đao từng đao mà cắt, oán hận mà lầm bầm nói: "Ta thật là xui xẻo, thật sự! Ta đơn biết rõ xe khai mở nhanh khả năng tông vào đuôi xe, tựa không nghĩ tới trên đường cái hội (sẽ) bỗng xuất hiện người cái này phi nhân!"

"Hiện tại đích sách ngữ văn ở bên trong, còn có Tường Lâm tẩu đích câu chuyện?" Trần dạ đoán được tâm tư của thiếu nữ, cảm thấy có chút buồn cười.

"Có thì thế nào? Vâng...vâng, đợi một tý... Người có thể nhớ rõ Tường Lâm tẩu?" Thiếu nữ có chút kinh hi mà nhìn qua.

"Xin nhò, ta chỉ là bộ phận mắt trí nhớ..."

"Hừ, không phải bác sĩ nói lựa chọn tính mất trí nhớ à? Cũng không biết người đang trốn tránh cái gì khó chịu nỗi đích nhớ lại..." Thiếu nữ nhếch miệng, lộ ra một nụ cười ánh mắt hàm răng, có chút do dự nói, "Về sau người định làm như thế nào?"

"Người tên gì?" Trần Dạ mỉm cười.

"Ta... Ta gọi gì vận..." Thiếu nữ kinh nghi bất định mà đáp, "Người muốn thế nào? Về sau tự cùng ta lẫn lộn?"

Trần Dạ không có trả lời câu hỏi của nàng, lại hỏi tên của nàng, chẳng lẽ là muốn đem nàng trở thành sau này đích bát sát?

Một cái nhát ve chai đầy, nên đốt (nấu) bao nhiêu cao hương, mới có thể bị một cỗ Bảo mã [BMW] hoàng L2029 cho đánh lên ah, hơn nữa bị đụng phải về sau còn vui vẻ đấy, chẳng qua là chết tiết một bộ phận trí nhớ đánh mất mà thôi...

Vừa nói ra cuối cùng một câu "Cùng ta lẫn lộn", gì vận tự tranh thủ thời gian bưng kín miệng của mình, hận không thể cho mình một bạt tai, đây không phải tại nhắc nhở hần sao? Vừa rồi Tổng linh trực bác sĩ trình trọng mà tự nói với mình, trước mắt đích thiếu niên này lại là "Trạng thái chân không nhân vật", tại độ cao : cao độ phát đạt, không chỗ nào không có đích cả nước hộ tịch tin tức quản lý hệ thống lên, rõ ràng tra không được hần đích bất kỳ tin tức gì, vân tay cùng võng mạc tin tức rõ ràng không có lục nhập, hần tự giống theo trong viên đá bỗng xuất hiện đích Tề Thiên đại thánh, ai cũng không biết hần là ở đâu ra, chớ nói chi là đi tìm người nhà của hần tới đón đi hần rồi...

"Gì vận... Tên rất hay, cổ kính, để cho ta nhớ tới một bộ gọi là 《 hà vận 》 đích quốc họa." Trần Dạ mỉm cười, nói ra, "Bất quá, tính cách của người, cùng cái tên này dường như không quá hòa hợp."

"Người dựa vào cái gì làm thấp đi ta?" Gì vận nhếch miệng, tức giận nói,

"Ta phải về nhà rồi." Trần Dạ ngồi dậy, duỗi lưng một cái.

"À? Người nói cái gì?" Gì vận cơ hồ không thể tin được lỗ tai của mình.

"Ta phải về nhà!" Trần Dạ tăng thêm ngữ khí.

"Người biết gia ở đâu?" Gì vận ngừng lại rồi hô hấp.

"Đương nhiên biết rồi." Trần Dạ thói quen mà dùng ngón tay cái đi cạo xuống ba bên trên đích chòm râu tra, lại quấy đã đến một đoàn trưởng tu, lúc này mới nhớ tới nên thu thập thoáng một phát chính mình khuôn mặt rồi.

"Nhà của người ở tại thì sao? Đầu nào phố, bao nhiêu số?" Gì vận đích một đôi trong mắt to, tràn đầy chiến đấu sắp thắng lợi đích vui sướng.

"Hỏi chính người." Trần Dạ nghĩ đến phải về nhà rồi, tâm tình thật tốt, bỗng nhiên muốn cùng cô bé này chỉ đùa một chút.

"Hỏi ta? Thần..." Vì không kích thích Trần dạ, gì vận cứ thế mà nuốt vào một cái "Kính (trái qua)" chữ, nuốt nhỏ nước miếng, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm, "Trần tiên sinh, ta làm sao có thể biết rõ nhà của ngươi ở đâu?"

"Nhà của ngươi ở đâu, nhà của ta ngay tại đâu." Trần dạ tự nhiên nói ra.

"Ngươi..." Gì vận thực muốn khóc.

Gia cảnh của nàng vẫn tương đối tốt, vốn muốn dùng chính mình đích tiền tiêu vật đến xử lý chuyện này, không cho phụ thân biết rõ, để tránh phụ thân hạn chế chính mình đích chi tiêu cùng lái xe. Nhưng đêm đó đường hạo bác sĩ nói Trần dạ khả năng có bệnh tâm thần khuynh hướng về sau, nàng có thể thực nóng nảy, tranh thủ thời gian tìm đến phụ thân hỗ trợ. Phụ thân lại không biết vì cái gì, thủy chung không chịu ra mặt, chỉ nói là sợ bị Trần dạ nhận ra, do đó khai mở giá cao gỗ trúc cán, vì vậy nhưng kiên trì lại để cho gì vận tự mình giải quyết. Nhưng không ngờ, Trần dạ đã vô liêm sỉ mà phải ở đến nhà nàng đi.

... ..

"Kỳ thật ngươi tựa giống như cái khoai tây." Gì vận nhìn xem lý hết phát sau đích Trần dạ, con mắt sáng ngời.

"Khoai tây? Có ý tứ gì?" Trần dạ mờ mịt mà hỏi thăm, hiển nhiên còn đắm chìm tại vừa rồi đích cắt tóc trong quá trình. Thọ cắt tóc chỉ lấy ra một cái giống như mô-tơ mũ bảo hiểm giống như đồ vật, tại LCD bên trên lựa chọn một cái "Bình toái phát kiểu tóc" đích tuyến hạng, lại mân mê vài cái, sau đó hướng trên đầu của hắn một mang, không đến một phút đồng hồ, tóc tự động địa lý tốt rồi, trên mặt đích chòm râu cũng bị chà xát cái không còn một mảnh, cái này thật đúng là trí tuệ nhân tạo hóa rồi.

"Cái này khoai tây nha, vui trong đất rất tạng (bản) thật khó khăn xem, rút ra rửa, đem da gọt tốt, vẫn là có thể phóng tới đồ ăn lam từ ở bên trong đi gặp người đấy." Gì vận cười hi hi nói ra, hiển nhiên tâm tình thật tốt.

Mười tám tuổi đích gì vận, đang đứng ở phát dục thời kì cuối đích đầu khấu năm Hoa Trung, đã đã có được một ít "Dáng người ma quỷ", hơi có chút "Tiểu Hà mới lộ đầy góc [góc]" đích loli phong tình, tăng thêm nàng khuôn mặt mỹ lệ, lớn lên so sánh xinh đẹp, nụ cười này đích phong tình, tựa như cùng Tiểu Hà ra. Nước, vũ mị mà tươi mát, lập tức đem tóc đẹp trong tiệm tất cả mọi người đích ánh mắt hấp dẫn.

Bất quá tại Trần dạ trong mắt, cái này đem tóc cùng lông mi đều nhuộm thành màu xanh lá đích tiểu nha đầu chưa nói tới xinh đẹp, nhiều lắm là xem như một cái Tiểu yêu tinh mà thôi. Chỉ là gì vận cười lúc thức dậy, một đôi sâu sắc đích mắt hạnh có chút ngọt (khom) thành hình trăng lưỡi liềm, khoe miệng câu dẫn ra một cái ưu nhã mà ngọt ngào độ cong, sáng sủa đích ánh mắt, ngọt ngào đích mỉm cười, rất có vài phần sức cuốn hút, lại để cho người như tám gió xuân, thực cũng đã Trần dạ con mắt sáng ngời.

Trần dạ đích ánh mắt tại gì vận trên mặt dừng lại vài giây đồng hồ, lần nữa đối với tám gương, cẩn thận nhìn xem chính mình đích mới hình tượng: lông mi so sánh đậm đặc, con mắt không lớn cũng rất có chút thần thái, sống mũi không thể nói rất kiết xuất thẳng, cũng không thể nói sập, miệng có chênh lệch chút ít đại, khoe miệng còn có một đầu nhọn nhếch đích vết sẹo, hiện ra một tia lãnh khốc. Đây là rất bình thường đích một bộ gương mặt, ném đến trong đám người tìm không thấy cái chủng loại kia. Gì vận ước chừng là bởi vì nhìn quen chính mình miệng đầy râu mép đích tánh tình, mới sẽ cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

"Lão bản, tính tiền." Trần dạ có chút thờ dãi, nói ra, "Bao nhiêu tiền?"

Nghe được "Tĩnh tiền" hai chữ, thợ cắt tóc kinh ngạc nhìn hấn một cái, hỏi đáp, "150."

"Cái gì? Cứ như vậy mang một phút đồng hồ, tụt 150?" Trần dạ giật mình nói.

"150 còn chê đắt?" Thợ cắt tóc có chút ủy khuất nói.

"Còn không đắt? Ngươi cũng không nhìn một chút ngươi như vậy cái rách rưới tiểu điểm tử, có thể muốn cao như vậy đích giá sao? Ngươi tại sao không đi ăn cướp?" Trần dạ mặt đều có chút lực rồi.

"Một thùng mì ăn liền đều muốn 50 khối, ta làm cho ngươi cái kiểu tóc, 150 còn quý?" Thợ cắt tóc dờ khóc dờ cười nói.

"Mì ăn liền muốn 50 khối một thùng?" Trần dạ trên mặt đích biểu lộ thập phần đặc sắc.

"Đại ca, đi thôi, đừng thật xấu hổ chết người ta rồi." Gì vận bất đắc dĩ nói, "Số sách là ta đến kết thúc, không cần ngươi quan tâm."

"Ta cảm thấy được, ta dường như có hại chịu thiệt rồi." Trần dạ móc ra trong túi áo đích một trương vạn nguyên tiền giá trị lớn, dương gương lên, giống như cười mà không phải cười mà nhìn xem gì vận.

Hấn lại để cho gì vận giúp hấn làm tốt sớm ra viện đích thủ tục, cũng cam đoan về sau không truy cứu gì vận đích trách nhiệm, chỉ có hai cái yêu cầu, một là yêu cầu một vạn nguyên đích bồi thường phí, hai là yêu cầu gì vận dẫn hấn đi cắt cái tóc, tốt đi ra ngoài gặp người. Tuy nhiên cắt tóc là chuyện nhỏ, nhưng hấn sợ hiện tại đích cửa hiệu cắt tóc chính mình không dễ dàng tìm được, hội (sẽ) chậm trễ về nhà đích thời gian.

Về phần quần áo, gì vận sớm cho hấn mua một thân, đưa đến bệnh viện lại để cho hấn đổi lại. Quần áo chỉ dùng một loại có chút giống như nhựa plastic đích vải vóc chế thành đấy, gì vận nói hiện tại hoàn cảnh chuyển biến xấu, tầng ô-zôn trông rỗng tiếp tục mở rộng, mặt trời phóng xạ rất lợi hại, loại này phòng phóng xạ đích sợi tổng hợp mặc dù không có vải bông ăn mặc thoải mái, nhưng bởi vì tính an toàn có thể tốt, cho nên rất nhanh tụt lưu hành ra.

Chỉ là Trần dạ căn bản không nghĩ tới, hiện tại đích giá hàng thông suốt hàng bành. Trướng được lợi hại như vậy, so năm 2009 tăng gấp 10 lần đều không ngớt, số dĩ phải có ngàn nguyên cùng vạn nguyên đích tiền giá trị lớn rồi. Nếu như là theo như năm 2009 đích giá hàng trình độ tính toán lời mà nói..., gì vận chỉ (cái) bồi cho hấn một nghìn đồng tả hữu, dù sao, khi đó một thùng mì ăn liền cũng tụt ba khối năm, nhưng bây giờ muốn 50... Như vậy tính toán ra, bệnh viện bị chính mình hư hao đầu dụng cụ, tuy nhiên hù dọa chính mình muốn bồi hai mươi vạn, kỳ thật cũng tụt tương đương với hai vạn rồi...

"Ta đây lại bỏ một điểm cho ngươi." Nhìn thấy Trần dạ đích cử động, gì vận có chút chột dạ rồi, tranh thủ thời gian móc ra túi tiền.

Tuy nhiên một vạn nguyên đích bồi thường yêu cầu là Trần dạ chủ động nói ra đấy, nhưng nàng cũng biết, một vạn nguyên xác thực quá ít. Đề phòng phức tạp, nàng ý định lại thêm vào một điểm.

"Được rồi, chỉ cần đủ đánh chính là phí là được rồi, ta là người không thích thay đổi đấy." Trần dạ bước đi ra cửa hiệu cắt tóc, thò tay ngăn cản chiếc taxi.

Hiện tại đích taxi xe, đều là thuần một sắc đích hồng kỳ xe con rồi, cùng trước kia đích Charade so sánh với, coi như là súng bắn chim đối pháo rồi.

"Người thực nhớ rõ đường về nhà?" Gì vậy có chút hồ thẹn theo sát đi qua, nói ra, "Ta lái xe đưa người nhà, đánh cái gì hay sao?"

"Không cần, hai chúng ta rõ ràng, sau này tất cả đi tất cả đích nói, người cũng chờ cùng lấy ta rồi..." Trần dạ lại nói đến một nửa, người đã chui vào trong xe.

"Tiên sinh, người đi đâu?" Taxi lái xe quay đầu hỏi.

"Ánh sáng mặt trời phổ." Trần dạ vuốt trống trơn đích cái cằm, thở dài ra một hơi, rốt cục... Phải về nhà rồi.

Người nhà của ta nhóm đám bọn họ, các người cũng khỏe sao?

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5: cao thủ

"Vì cái gì hiện tại có nhiều như vậy đích xe đạp?" Trần dạ nhìn hồi lâu, rốt cục nhin không được hỏi ra âm thanh đến.

Ngoài cửa sổ xe là mãnh liệt đích xe đạp lưu, lại để cho Trần dạ cảm giác mình đi tới Bắc Kinh. Tuy nhiên những... này xe đạp phần lớn là một loại rất cao cấp đích vùng núi xe đạp, chế tác rất tinh xảo, linh kiện cũng rất nhiều rất tinh tế, là Trần dạ trước kia chưa từng gặp qua đấy. Nhưng xe đạp lại giá cao, nó cũng hay (vẫn) là xe đạp.

"Cái này có cái gì kỳ quái hay sao? Từ khi đầu mô đoạn hàng về sau, giống như bình thường đích dân chúng, còn không phải chỉ có thể cười xe la. Hơn nữa, cười xe còn có thể rèn luyện thân thể, cũng không cần giao cái này phí cái kia thuế..." Tài xế xe taxi là cái hay nói đích mập mạp, thao thao bất tuyệt nói... mà bắt đầu.

"Dầu mô tự dùng hết rồi? Không phải nói còn có thể sử dụng cái vài thập niên sao?" Trần dạ là thực không hiểu.

"Người không nhìn tin tức đấy sao?" Lái xe kinh ngạc nhìn Trần dạ liếc, nói ra, "Tự như vậy điểm dầu mô, càng khai thác càng ít, xe lại ngày càng nhiều, đương nhiên không đủ dùng. Mặt khác, dầu mô quá lượng khai thác làm cho một ít quốc gia kiệt đất đại diện tích sụp đổ, các quốc gia đều đối với dầu mô khai thác làm hạn chế, hơn nữa mấy trận dầu mô chiến tranh một đánh, dầu hoang thì càng nghiêm trọng rồi, hiện tại cũng là số lượng có hạn cung ứng, hơn nữa giá cả đã đến hai trăm nguyên một thùng, ngoại trừ những cái...kia người giàu có phú bà, dân chúng ai dùng được rất tốt?"

"Vì cái gì không cần điện từ xe?" Trần dạ nhớ rõ năm 2009 đích xe điện cũng đã so sánh thường dùng rồi, hiện tại đích điện từ xe, có lẽ kỹ thuật đã rất phát đạt.

"Lão đệ, điện từ xe không phải muốn điện sao? Hiện tại điện phí mắc như vậy, nạp điện không có lợi nhất đúng á..." Lái xe giải thích nói.

"Điện phí rất quý? Có nhiều quý?" Trần dạ nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Người liên điện phí cũng không biết?" Lái xe nghi hoặc mà nhìn xem Trần dạ.

"Ta vừa xảy ra tai nạn xe cộ, được nã chấn động, trong đầu còn có chút không rõ ràng lắm." Trần dạ giải thích nói.

"Ah, khó trách." Lái xe nói ra, "Cái này muốn xem loại nào điện, hiện tại điện phân hai chủng, một loại là ổn định giá điện, là số lượng có hạn cung ứng cho nhà nhà đây, còn có một loại là mắc cả điện, là rộng mở cung ứng đây, không số lượng có hạn. Ổn định giá điện cũng tự hơn mười khối một lần, mắc cả điện thì đắt hơn nhiều, một lần điện muốn 170, cũng chỉ có những cái...kia người giàu có dùng được rất tốt, ài, cho nên điện từ xe cũng tự tương đối ít thấy rồi."

"170? Như thế nào hội (sẽ) mắc như vậy?" Trần dạ lại càng hoảng sợ, trong đầu dần hiện ra một câu ca từ —— không phải ta không rõ, là thế giới này biến hóa nhanh.

"Mấy năm này, chúng ta quốc gia mưa càng ngày càng ít, mưa xuống phần lớn tập trung ở hải dương trên không cùng quốc gia khác, chúng ta không có cách nào làm ra phát điện. Hiện đang khắp nơi Giang Hà khô, đại đa số thủy lợi phát điện công trình đều hoang phế, điện phí đương nhiên càng ngày càng mắc, nghe nói gần đây còn muốn điều chỉnh giá đây này." Lái xe thở dài, nói ra.

"Không phải còn có năng lượng mặt trời phát điện, năng lượng hạt nhân cùng hy-đrô có thể phát điện sao?" Trần dạ nghi hoặc mà hỏi thăm, "Hơn nữa, ngoại trừ phát điện bằng sức nước, còn có phát điện nhiệt điện ah, than đá sẽ không cũng đào hết á?"

"Người nói những...này đương nhiên là có, nhưng khí hậu chuyển biến xấu tự là hai năm qua đích sự tình, cái gì năng lượng hạt nhân hy-đrô có thể năng lượng mặt trời, cũng còn là phạm vi nhỏ hữu ích, thiết thực, không chiếm chủ muốn Địa Vị, mới thiết bị cũng còn tại kiến thiết ở bên trong, nhất thời cũng theo không kịp, tối thiểu chúng ta cát vàng thành phố còn không sao cả dùng tới." Lái xe thao thao bất tuyệt nói, "Về phần than đá, cũng là càng ngày càng ít rồi, giá cả cũng là thiên quý, hơn nữa đào quặng đích tốc độ căn bản căn không nổi nhà máy điện dùng than đá đích tốc độ, khiến cho hai năm qua điện giá lên nhanh."

"Điện phí tăng, tiền nước cũng sẽ cùng theo trưởng á?"

"Cái kia còn phải hỏi, cái này gấp quý rồi đích nước uống, hiện tại cũng là số lượng có hạn cung ứng, muốn hơn sáu mươi một tấn..." Lái xe nói đến đây, thở dài một hơi, tức giận mà giơ hai tay lên, làm cái khoa trương đích tư thế, mắng, "Nãi nãi đây, hảo hảo đích thị trường kinh tế, lui trở về kinh tế có kế hoạch, thời gian này không có cách nào đã qua, ta xem cách tận thế cũng không xa."

"Coi chừng!" Trần dạ nhìn xem xe taxi đối với phía trước một chiếc xe tiến lên, lại càng hoảng sợ, đã thấy xe taxi trong phòng điều khiển phát ra một tiếng "Cấp tốc quẹo vào, mời ngồi tốt" đích cảnh báo, sau đó xe tự động quẹo vào, tránh được chiếc xe kia, đi vào một cái khác đầu làn xe.

"Trí tuệ nhân tạo hay sao?" Trần dạ vượt đồng hồ đo, hai mắt sáng lên nói, "Người xe này chỉ dùng dầu mỡ hay (vẫn) là dùng điện?"



"Đương nhiên chỉ dùng điện đây, tiền xe lại quý, cũng chỉ có người ngồi xe đây, đối với không?" Lái xe đánh cho đem tay lái, đem xe đứng tại ven đường, nói ra, "Đã đến, tiền sinh, tiền xe là bảy trăm hai, cảm ơn."

Trần dạ đem vạn nguyên tiền giá trị lớn đưa ra đi, quay đầu nhìn qua ngoài cửa sổ đích nhà cao tầng, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt: cái này... Còn lúc trước cát vàng thành phố ngoại ô cái kia đầu vắng vẻ đích ánh sáng mặt trời lộ sao?

Người và vật không còn, Trần dạ bỗng nhiên đã có chùng (trùng) gần hương tình e sợ đích cảm giác. Nếu như... Nếu như người nhà của mình đều mất đâu rồi, ta đây nên làm cái gì bây giờ? Bọn hắn, thật sự có khỏe không?

"Tiền sinh, ngươi làm sao vậy? Tiền không đúng sao?" Lái xe gặp Trần dạ chậm chạp không dưới xe, kinh ngạc hỏi.

"Ah, không có việc gì, không có việc gì." Trần dạ tranh thủ thời gian xuống xe, tâm sự nặng nề mà thuận tay một cửa môn, chỉ nghe "Phanh" đích một tiếng, cửa xe bị hắn đích một cổ đại lực vung được có chút biến hình rồi, lại "Phanh" đích một tiếng bật lên ra.

"Này..." Lái xe tranh thủ thời gian xuống xe, xem xét nhìn một chút cửa xe, đều muốn khóc, đây là người nào à? Siêu Nhân Điện Quang?

"Ta nói ngươi có phải hay không ngu ngốc à? Có người như vậy ra sức mà ngã cửa xe đây sao?" Lái xe ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, đúng là ẩn ẩn có thời mẫn kinh diễm báo tuổi thọ, nóng tính rất vượng. Gặp cửa xe biến hình, hắn hôn hển phía dưới, tự xông lại chỉ vào Trần dạ đích cái mũi chửi ầm lên, đồng thời ý vào chính mình khổ người khá lớn, đối với Trần dạ đây vài cái.

Gặp mới vừa rồi còn cùng mình đàm tiếu chính hoan đích lái xe trong nháy mắt trở mặt thành thù, Trần dạ biết là chính mình không đúng, thẹn trong lòng, căn bản không có vạn kinh chống đỡ.

Nhưng nhắc tới cũng kỳ, hắn chỉ là tùy ý mà đứng trên mặt đất, chờ bị lái xe đẩy ra, nhưng lái xe hai tay sử xuất chơi chiêu, Trần dạ lại căn bản không có bị thôi động một tia nửa hào, ngược lại đem lái xe bắn ra vào bước.

Gặp có người động thủ, bên cạnh lập tức vây lên một vòng người, xa xa mà nhìn xem náo nhiệt. Xem ra quốc người thích nhìn miễn phí náo nhiệt đích bản tính, tuy nhiên đã qua hai mươi năm, nhưng y nguyên không sửa, bởi vì cái gọi là giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nét không chữa.

"Ngươi còn muốn đánh người?" Lái xe rời khỏi hai bước về sau, về mặt cầu xin kêu lên, trong nội tâm thâm hô tà môn.

Trần dạ cái này mới hồi phục tinh thần lại, lo nghĩ hiện tại lật ra hơn mười lần đích giá hàng trình độ, dứt khoát cầm trong tay đích hơn chín nghìn khối tiền lẻ toàn bộ nhét vào lái xe trong tay, hồ thẹn nói: "Thực xin lỗi, ta thực không phải cố ý đây, vừa rồi đang suy nghĩ chuyện gì, kinh dùng lớn hơn."

"Hơn chín nghìn như thế nào đủ?" Lái xe gặp Trần dạ dễ nói chuyện, lá gan liền biến lớn rồi, quát, "Ta xe này muốn hơn hai trăm vạn, xe này môn ít nhất phải ba vạn mới có thể sửa chữa tốt."

"Ta không có trước rồi." Trần dạ đem túi từng cái lấy hết, trở mình cho lái xe xem.

"Tập đâu này?" Lái xe tròn tròn mắt.

"Cũng không có."

"Vậy người về nhà lấy, đi, ta với người về nhà." Lái xe không thuận theo không buông tha mà cầm lấy Trần dạ đích cánh tay, không chịu bỏ qua.

Kỳ thật hán xe này môn mặc dù có chút biến hình, nhưng hơn chín nghìn khối cũng đầy đủ tu rồi, hán là xem Trần dạ đầu óc có chút vấn đề, muốn mượn cơ hội gỡ lên một số.

"Buông tay!" Nghe được lái xe muốn cùng chính mình về nhà, Trần dạ sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, bình thân đích trên mặt xẹt qua một tia nộ khí, một phát bắt được lái xe đích cổ tay phải, theo cánh tay mình bên trên một tắc thốn mà chậm rãi dời.

"Đau nhức, đau nhức, đau nhức... Muốn đã đoạn, buông tay... Đại ca, buông tay ah!" Lái xe nhe răng nhếch miệng mà kêu.

Trần dạ mặt không biểu tình mà buông ra tay phải, lái xe nhìn xem cổ tay phải bên trên bị niết được thanh trong mang tím đích một vòng dấu vết, sắc mặt đại biến, run rẩy nâng lên tay trái cổ tay, phóng tới bên miệng, muốn nói cái gì, rồi lại kinh hồn táng đảm nhìn Trần dạ vài lần.

"Muốn báo động? Tùy tiện! Dù sao là người trước động thủ động cước đấy." Trần dạ giận tái mặt ra, nhìn thoáng qua xe taxi kia, nhàn nhạt nói, "Cửa xe ta đã bồi trả tiền rồi, nên thuộc về ta, ta muốn đem nó tháo xuống, người không có ý kiến a?"

Lái xe đích trái trên cổ tay, là một khối so sánh khinh bạc đích đồng hồ, Trần dạ gấp gì vận đích trên tay cũng có một khối vật như vậy, hỏi qua về sau, mới biết được đây là hiện tại lưu hành nhất đích điện thoại, tập hợp điện thoại, nhiếp tương, thu hình lại, ghi âm, TV, máy tính các loạiđội sở hữu tất cả chữ số công năng, hơn nữa thu hình lại cùng chụp ảnh đích hiệu quả rất không tồi, Nhưng dùng trực tiếp giặt rửa đại nhỏ ảnh chụp. Ổ cứng HDD đích dung lượng cũng rất lớn, giống như: bình thường đều có 100G đã ngoài, hơn nữa điện thoại bản thân là có thể gấp cùng co duỗi dầy, xúc động thượng diện một cái ấn phím, có thể mở rộng thành một khối lớn hơn đích tinh thể lỏng bình, dùng để chơi trò chơi cùng xem tivi, thu hình lại, thậm chí còn có thể trở thành loại nhỏ Laptop lên mạng.

Loại này điện thoại đích giọng nói công năng cũng rất hoàn thiện, có thể chuẩn xác phân biệt chủ nhân đích thanh âm, cho dù là tiếng địa phương rất nặng đích người sử dụng, chỉ cần trước đó cùng điện thoại đối diện âm, một khi báo ra chứa đựng tại trong điện thoại di động đích hộ khách tính danh, ví dụ như "110" cùng Trương Tam Lý Tứ các loại, có thể chuẩn xác tự động quay số điện thoại. Đương nhiên, loại này "Điện thoại" còn có bộ đàm công năng, tài xế xe taxi tự nhiên rất ưa thích dùng loại này điện thoại.

Lái xe xem Trần dạ sắc mặt cùng ngữ khí đều bất thiện, trong nội tâm sợ hãi, rút lui hai bước, ngượng ngùng mà đem tay trái rũ xuống xuống dưới.

"Chuyện gì xảy ra ah, các người?" Một cái mặt mũi tràn đầy mặt đỏ đích lão đầu ở bên cạnh hỏi.

"Không có gì, ta quan cửa xe đích thời điểm kinh dùng hơi bị lớn, cửa xe bị lỏng ra điểm vấn đề, bồi hán hơn chín nghìn, hán còn ngại không đủ, không nên tìm trong nhà của ta người, cái này có chút quá mức." Trần dạ cười lạnh một tiếng, đối với lái xe nói ra, "Bằng không, người tìm cảnh sát giao thông ra, nhìn xem người cái này xe rộm mồn đến cùng có thể đáng bao nhiêu?"

"Là như thế này ah." Lão đầu nhẹ gật đầu, nói ra, "Ta cũng không hiểu cái này giá thị trường, bắt quá xe này môn hất lên tự nát, chất lượng cũng quá kém điểm, chỉ sợ được tìm xuống."

"Loại này cửa xe, tối đa 5000 khối có thể đã sửa xong." Một cái tóc ngắn thanh niên tiến lên nhìn nhìn cửa xe đích bị hao tổn trình độ, tại trên cửa xe vô, tin tưởng tràn đầy nói.

"Ngươi cho ta tu à?" Lái xe mặt đều lục rồi.

"Đúng vậy, ta cho ngươi tu ah, ta mở đích vốn chính là sửa xe đi nha." Thanh niên cười nói, "Ra, đem xe hướng mặt trước khai mở 50m, chạy đến hưng thịnh sửa xe đi, ta tới cấp cho ngươi tu, 20 phút cam đoan xong việc."

"Vậy thì được lui nữa người ta chàng trai bốn ngàn khối." Lão đầu nói câu lời công đạo.

Lái xe một câu chưa nói, chăm chú mà cầm lấy cái kia hơn chín nghìn khối tiền, nhanh như chớp mà lên xe, vội vàng đem lái xe đi nha.

"Chàng trai, ngươi quá trung thực rồi, không công lại để cho hấn buôn bán lời mấy ngàn khối." Mặt đỏ lão đầu vô vô Trần dạ đích lưng (vác).

Trần dạ cười khổ một tiếng, đối với vậy xem đích hơn mười cá nhân ôm quyền, nói ra: "Cảm ơn mọi người, không có việc gì rồi. Dư thừa đích tiền, coi như cho hấn xem thầy thuốc."

Hấn những lời này thật đúng là nói đúng, về sau người tài xế kia bỏ ra hơn bốn nghìn đem cửa xe sửa chữa tốt, nhưng trên cổ tay đích tổn thương, xác thực bỏ ra hấn 5000 khối mới chữa cho tốt, một phần tiền đích tiện nghi đều không rơi xuống. Đây là nói sau.

Trần dạ chấp tay về sau, tụt bước nhanh mà rời đi, lại dùng khước mắt liếc qua lờm lờm bên đường đích một cái tê cay bột gạo sạp hàng, trong bụng lập tức xì xào mà kêu lên, lúc này mới nhớ tới còn không có ăn điểm tâm cùng cơm trưa.

Chỉ là, trên người mình đã là xu không có, chỉ có trước bị đói rồi.

Cái này cũng không có cái gì, chính mình vốn chính là trần truồng đi tới nơi này tương lai trên thế giới đấy, lúc đến hai bàn tay trắng, hiện tại bất quá là lần nữa hai bàn tay trắng mà thôi.

Trần dạ luôn luôn là so sánh người lạc quan, có thể xua đuổi khỏi ý nghĩ.

Trần dạ vừa đi vài bước, chợt nghe một tiếng phụ nữ đích thét lên "Cướp bóc rồi, cướp bóc rồi".

Trần dạ trong nội tâm rung mình, quay đầu vừa nhìn, xem thấy phía trước bỗng nhiên thoát ra một cái tóc nhuộm thành màu vàng đích thanh niên ra, tay trái cầm lấy một cái nữ thức bóp đầm, tay phải vung vẩy lấy một con dao găm, hướng phương hướng của mình chạy tới, trong miệng còn hét lớn: "Không muốn chết đích tụt tránh ra!"

Xa xa đấy, một người trung niên phụ nữ khóc hô hào đi theo thanh niên đằng sau, càng không ngừng kêu "Cướp bóc rồi".

Đang tại nghị luận của xe phong ba sự kiện đích đám người thấy thế kinh hãi, đều liên tục không ngừng mà hướng ven đường thối lui, sợ cướp bóc phạm cuồng loạn nhảy múa đâm loạn tằm đó, cho mình chọc bên trên một đao.

"Nhất định là hút pin đấy!"

"Tránh mau ah, dao găm là không có mắt đấy!"

"Này, cái kia chàng trai, ngươi muốn tìm cái chết ah, còn không mau né tránh?"

Tại mọi người đích hoảng sợ cùng tiếng nghị luận ở bên trong, Trần dạ lại giống như gốc như vậy, ngo ngác mà đứng tại nguyên chỗ.

Đó là một cơ hội tốt, muốn hay không thử một chút thân thể của mình ở bên trong đích lực lượng? Một cái ý niệm trong đầu tại Trần dạ trong đầu xẹt qua.

"Cút ngay!" Thanh niên tóc vàng một bên kêu, một bên cảnh giác mà lách qua Trần dạ, trong tay đích dao găm tìm cái nửa vòng tròn, phòng ngừa Trần dạ tới gần.

Trần dạ bỗng nhiên trùn xuống thân, học trong phim ảnh đích động tác, đã đến một cái quét đường chân.

Một cước này tư thái ngốc khó coi, hơn nữa điểm rơi độ lệch rất lớn, vốn là muốn quét mất cá chân đấy, lại bởi vì có chút khản trương, đá vào thanh niên tóc vàng đích phải trên đầu gối.

Theo "Ah" đích hét thảm một tiếng, thanh niên tóc vàng đằng không bay lên, đã rơi vào 3-4m bên ngoài đích trên sàn nhà. Hấn bụng lấy đùi phải, giống như như giết heo mà hét thảm lên, đau đến nước mắt chảy ròng, xem ra tám chín phần mười là chân đã đoạn.

Trần dạ sững sờ, hấn vô dụng bao nhiêu sức lực, vốn là thảm nghĩ vấp thanh niên này một phát đấy, kết quả lại trực tiếp đem hấn đá bay rồi, xem ra hay (vẫn) là dùng sức quá mạnh rồi.

Không kịp nghĩ nhiều, Trần dạ tiến lên nhặt lên trên mặt đất đích dao găm, xa xa mà ném đi đi ra ngoài.

Phụ nữ trung niên thấy thế đại hỉ, xông lại nhặt lên trên mặt đất đích thân bao, đối với thanh niên tóc vàng đích đầu hung hăng đá hai chân, đem hấn tại chỗ đá nát đi.

"Đừng đá, báo động a, coi chừng làm cho tai nạn chết người đến!" Trần dạ vội vã về nhà, gặp sự tình đã dọn dẹp, cũng không ngừng lại, đi nhanh rồi đi.

"Này, chàng trai, ngươi đừng đi ah, ta còn không có cảm tạ ngươi đây này." Phụ nữ trung niên hướng về phía Trần dạ kêu lên.

"Đừng cảm ơn, cái này không có gì đây." Trần dạ cũng không quay đầu lại, chỉ (cái) phát phát tay.

"Cao thủ ah!"

Mọi người thấy thế đều ngây ngẩn cả người, thật lâu mới cùng kêu lên hoảng sợ nói.

Nhìn qua Trần dạ đi nhanh bóng lưng rời đi, cái kia mặt rõ lão đầu nhẹ gật đầu, thoả mãn mà khen: "Hào tiểu tử, có chút nếp xưa!"

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 6: con của ta là đi công tác đi

Thân thể của mình ở bên trong chất chứa đích lực lượng quá lớn, không thể lại tiếp tục như vậy rồi, nếu không hủy việc này còn là nhờ sự tình, nếu cho phụ thân mất xa lúc dùng lớn hơn kinh, vậy cũng sẽ đem hấn làm cho co quắp giết chết đi. Xem ra, còn phải trước học hội khống chế thân thể của mình ở bên trong đích lực lượng..

Trần dạ đi một hồi, chợt nhớ tới trước kia cho hoạn có bên hông bàn xông ra,nổi bật chứng đích phụ thân mất xa đích chuyện cũ, vì vậy đem đôi bàn tay nâng tại trước mắt trái xem phải xem, trong nội tâm có chút hưng phấn, lại có chút lo lắng.

Theo trên mặt đất nhặt lên một cái nước khoáng không bình, Trần dạ có chút hơi dùng sức, cái chai liền quắt không ít, buông lỏng tay, lại cơ bản phục hồi như cũ. Hơn nữa một điểm kinh sò, cái chai đích nắp bình tựa giống như viên đạn đồng dạng mà đã bay đi ra ngoài.

Trần dạ nhẹ gật đầu, xem ra chỉ cần dùng tâm khống chế, cẩn thận một chút sử dụng lực lượng, vẫn là có thể khống chế được đấy. Chỉ có điều, cái này muốn một cái chậm rãi quen thuộc cùng thích ứng đích quá trình.

Trần dạ một bên nhặt được lưỡng tảng đá tiếp tục thí nghiệm khống chế trên tay đích độ mạnh yếu, một bên ngẩng đầu dò xét bốn phía. Đi một đoạn ngắn đường, hấn liền phát hiện một chỗ quen thuộc đích kiến trúc —— mọi nhà phúc siêu thị.

Mọi nhà phúc siêu thị là một người trung niên phụ nữ mở đích loại nhỏ siêu thị, kỳ thật thì ra là cái quầy bán quà vặt mà thôi, vị trí ngay tại nhà hấn phụ cận. Ở kiếp trước, hấn là thường xuyên đến tại đây mua đồ đấy.

Cũng không kịp nhìn bà chủ biến thành như thế nào đích một cái lão thái thái, Trần dạ nhanh hơn bước chân, đi vào bên cạnh đích một đầu đường nhỏ, đi tới nhớ thương đích địa phương.

Cha mẹ gia cùng mình gia chỉ (cái) cách hơn 100m, đều là mua đích ngoại ô đích vốn riêng. Do dự một chút, Trần dạ quyết định đi trước cha mẹ gia nhìn

xem, dù sao cha mẹ hiện tại cũng là hơn 70 tuổi đích lão nhân, trăm thiện hiếu vì trước nhà.

Đương nhiên, trong tiềm thức, có một cái càng quan trọng hơn nguyên nhân, tựu là trước đó không lâu làm chính là cái kia Phương Tinh giả cho khổng lồ biến đích ác mộng.

Sau khi xuyên việt đích hai ngày này, Trần dạ một mực không dám nghĩ lại vấn đề này, kỳ thật trong lòng của hắn rất rõ ràng, Phương Tinh mới 26 tuổi tựu thủ tiết, nhất định sẽ tái giả đấy, thủ tiết cả đời chỉ là thời cơ hậu đích truyền thuyết mà thôi, hiện tại sớm đã không có trình tiết đền thờ, người hiện đại cũng sẽ không ngu như vậy, chịu được cả đời đích cô độc, chỉ vì trông coi một điểm đáng thương đích trinh tiết. Hơn nữa, theo kinh tế đi lên nói, cha mẹ của mình là về hưu công nhân, kinh tế không dư dả, Phương Tinh cũng không quá đáng là cái giáo sư trung học, nếu như sẽ không tìm cái bạn, nàng một người rất khó đem con gái nuôi lớn. Khỏi cần phải nói, chỉ là ngày càng đắt đỏ đích giáo dục phí, tiền chữa trị, cũng là Phương Tinh không cách nào một mình thừa nhận đấy.

Cho dù hai ngày này một mực đang trốn tránh vấn đề này, nhưng Trần dạ cũng biết, Phương Tinh hiện tại khẳng định đã gây dựng lại gia đình rồi. Nhưng trong lòng của hắn ần ần còn có một tia hy vọng, ngóng nhìn kỳ tích xuất hiện. Chỉ là hắn cũng biết, đây chẳng qua là lừa mình dối người đích còng điều chính sách mà thôi.

Cho dù kỳ tích xuất hiện, thế tử Phương Tinh không có tái giả, nhưng mình đã thay đổi hoàn toàn một người, trở thành một cái diện mục lạ lẫm đích thiếu niên, đã 46 tuổi đích thế tử còn có thể hay không tiếp nhận chính mình, vẫn đang đem mình làm lão công...

Kỳ thật Trần dạ trong nội tâm còn có một bé tắc, tâm tình của mình hay (vẫn) là dừng lại tại hơn hai mươi tuổi, thân thể càng là chỉ có hơn mười tuổi, cho dù Phương Tinh chịu tiếp nhận hắn, nhưng.. Phương Tinh đã biến thành một cái sắp bước vào lão niên đích "Chuẩn lão niên phụ nữ", chính mình lại có thể hay không đón thêm thụ nàng?

Tưởng tượng thấy tuổi trẻ xinh đẹp đích thế tử, Nhưng có thể đã biến thành một cái mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, tóc trắng bạc phát đích chuẩn lão niên phụ nữ, Trần dạ trong nội tâm nhất thời rất không phải tư vị.

Coi như là nghĩ đến chính mình thương yêu nhất đích con gái, Trần dạ cũng là âm thầm lắc đầu cười khổ, con gái đã 23 tuổi, coi như mình cùng Phương Tinh có thể lẫn nhau tiếp nhận, Trần Di tốt lại có thể hay không gọi mình "Ba ba"? Dù sao, mình bây giờ còn là một 19 tuổi đích thiếu niên, thoát nhìn tựu giống như cái học sinh cấp 3, con gái gọi mình "Đệ đệ" còn không sai biệt lắm.

Nghĩ tới đây, Trần dạ bỗng nhiên rất hối hận, vừa rồi không nên vì nhìn xem chính mình đích chân thật tướng mạo, đem cái kia vẻ mặt phong cách đích chòm râu dài cho cạo rồi, nếu không tới thiếu thoát nhìn cũng giống cái làm cha bộ dạng...

Gần hương tình e sợ, hết thấy đích chân tướng sắp bị thời gian chi thủ vạch trần cái khăn che mặt, cùng mình trần trụi tương đối.

Kể tiếp đích hết thấy, có thể là hài kịch, cũng có thể là làm cho người muốn khóc cũng khóc không được đích bi kịch.

Trần dạ bất tri bất giác mà thả chậm bước chân, chỉ cảm thấy tâm nhảy dòn dập, trong chốc lát muốn nhanh chút ít nhìn thấy hai mươi năm sau đích cha mẹ, trong chốc lát lại hi vọng con đường này vĩnh viễn không có cuối cùng, có thể không đi đối mặt cái kia làm cho người khó chịu đích sự thật.

Mới vừa đi tới dưới lầu, Trần dạ tựu dừng bước, gắt gao chăm chăm vào mấy cái tụ tại dưới một cây đại thụ nói chuyện phiếm đích lão đầu, lão thái thái xem

"Lão Điền, người tốt phúc khí ah, cháu trai ra nước ngoài, còn cưới gái Tây, cho người gửi không ít tiền a? Nhìn người mừng rỡ cái này đức hạnh, cả ngày không ngậm miệng được, cùng cái nhà giàu mới nổi tựa như." Một cái đầu đầy tóc trắng đích lão đầu ngậm điều thuốc, lười biếng nói.

Trần dạ nhìn thoáng qua liền nhận ra được, lão nhân này gọi Trương Đức, nguyên lai là cái quân nhân, hai mươi năm không gặp, tóc đều bạch đã xong. Nhưng cái kia khuôn mặt cũng không có quá lớn đích cải biến, chỉ là nhiều đi một tí nếp nhăn mà thôi.

"Đầu có đầu có, đều là vô lễ hóa đích phúc, nhà của ta Hồ Tử khi còn bé cũng không thiếu búống binh, cho đoàn người thêm không ít phiền toái. Ra, một điểm nhỏ tâm ý, cho mọi người ném điểm nước Mỹ đích yên (thuốc) đường kẹo, vị không tệ đấy." Điền tên nguyên lai là cái công ty đích kế toán, hiện tại cũng thành cái lão đầu rồi, hần một bên ít xuất hiện mà hàm ẩn đặc ý nói lấy, một bên mở ra một cái màu xanh lá đích đầu hình dáng vật, từ bên trong xuất ra mấy hạt cùng loại kẹo cao su đồ vật, phân phát cho mọi người.

Thứ này Trần dạ ngày hôm qua vừa được chứng kiến, là một loại trộn lẫn ni-cô-tin các loạiđội thuốc lá vật chất đích kẹo cao su, nhai năm phút đồng hồ về sau cơ bản tương đương với rút một điều thuốc đích hiệu quả, chỗ tốt ở chỗ không có ô nhiễm, sẽ không để cho người khác hấp hai tay yên (thuốc), cho nên hai năm qua bị chính phủ cưỡng chế mở rộng, đã có rất nhiều người không hề hút thuốc lá, sử dụng loại này gọi là "Yên (thuốc) đường kẹo" đích kẹo cao su. Mùi thuốc lá công ty cũng nhao nhao đổi nghề, khai phát chính mình đích yên (thuốc) đường kẹo, cũng tại khẩu vị, thoải mái dễ chịu độ các loạiđội chỉ tiêu bên trên đại bộ công sức, hiện ở trong nước nổi danh nhất đích xem như "Trung Hoa" cùng "Bông sen Vương" yên (thuốc) đường kẹo rồi. Cùng lúc đó, truyền thông thuốc lá đã số lượng có hạn tiêu thụ, hơn nữa giá cả cũng kéo lên mấy lần, lại để cho thấp thu nhập người sợ.

"Thứ này không tốt, nhai lấy mặc dù có điểm dùng, nhưng chưa đủ nghiền, ta hay (vẫn) là quất ta đích yên (thuốc) a." Trương Đức không linh tình nói lấy, tiếp tục phun lấy hần đích vòng khói.

Hai người khác lão đầu lại cười ha hả mà nhận lấy yên (thuốc) đường kẹo, phóng tới trong miệng ăn liên tục lên.

Những... này lão đầu đích bên cạnh, còn có mấy cái lão thái thái, chính tụ cùng một chỗ bên cạnh dao động quạt hương bồ bên cạnh nói chuyện phiếm.

Chỉ có một lão thái thái một mình ngồi ở một trương trên mặt ghế đá, hai cánh tay chăm chú mà nắm cùng một chỗ, toàn thân dùng một loại nhẹ vô cùng hơi đích tần suất nhẹ nhàng run rẩy, hai mắt ngơ ngác mà nhìn qua giày của mình, trong miệng tại nhu nhu mà thấp giọng đang nói gì đó, nhưng không ai đi để ý tới nàng.

Trần dạ trong đầu "Ông" đích một thanh âm vang lên, cái này lão thái thái đích khuôn mặt, hần thật sự là quá quen thuộc, cái kia tự nhiên là mẹ của hần giang tím tuyết.

Chỉ là... Mẹ của ta ah, người tại sao phải biến thành cái dạng này? Trần dạ đích trong nội tâm đại thảm thiết.

Dùng hần theo y đích kinh nghiệm, tự nhiên liếc thấy đi ra, mẫu thân chỉ sợ là hoạn lên nghiêm trọng đích lão niên si ngốc chứng, hơn nữa theo trên người có chút nhiều nếp nhăn đích trên quần áo đó có thể thấy được, cuộc sống của nàng cũng trôi qua có chút khó khăn, thiếu khuyết chiếu cố.

Phụ thân Trần Thu phạm đầu rồi, vì cái gì không có cùng mẫu thân, chẳng lẽ hần đã...

Trần dạ không dám lại nghĩ tiếp, ngơ ngác mà đứng tại nguyên chỗ, yên lặng mà nhìn chăm chú lên mẫu thân trên mặt tầng tầng lớp lớp đích nếp nhăn. Hần biết rõ, cái kia hơn phân nửa đích nếp nhăn, là bởi vì chính mình đích "Trắng niên mất sớm" mà quá sớm sinh ra đời đấy.

"Lão Trương, ngươi cũng không cần nói ta, con của ngươi đối với ngươi cũng coi như hiếu thuận rồi. Đầu năm nay đích yên (thuốc) thế nhưng mà số lượng có hạn cung ứng đây, con của ngươi cái đó một hồi không phải khắp nơi đi tìm đường đi, giúp ngươi mua thuốc? Bằng không thì dùng ngươi cái này lão Thuốc quý một ngày hai bao đích lượng, sớm muộn không được kim nén mà chết ngươi?" Điền tên phát xong yên (thuốc) đường kẹo, cười ha hả mà đối với Trương Đức nói ra.

"Vậy cũng được, nhà của ta cái kia ranh con, cái tốt không học, chuyên môn đi cửa sau, mỗi lần còn muốn tới quân đội đi cho ta làm cho loại này đặc (biệt) cung cấp thuốc lá, kỳ thật rút cái gì yên (thuốc) không phải đồng dạng?" Trương Đức không khỏi đắc ý nói lấy, sau đó khoát tay áo, trên không trung tìm cái vòng lớn, nói ra, "Kỳ thật chúng ta cái này mấy cái lão đầu lão thái cũng đều tính toán có phúc khí, cho dù về hưu tiền lương vài năm không có trưởng đã qua, hiện tại giá hàng lại trưởng đến lợi hại, nhưng con cái cũng còn tính toán hiếu thuận, có thể tiếp tế lấy điểm, bằng không thì cái này yên (thuốc) tựu rút không lên la."

"Lão Trương, đừng nói nữa." Điền tên chọc. Chọc Trương Đức, hướng phía ngồi ở trên mặt ghế đá đích giang tím tuyết bữu bữu cái cảm, ý bảo hắn không muốn kích thích lão thái thái.

Trương Đức nhìn thoáng qua giang tím tuyết, khe khẽ thở dài, nói ra: "Tím Tuyết tỷ đầu óc không được, nghe không được đây. Ai, muốn nói Trần dạ cái đứa bé kia, cũng thật là quái đáng tiếc, mơ hồ mà tựu xảy ra chuyện..."

Không biết có phải hay không là nghe thấy được con mình đích danh tự, giang tím tuyết bỗng nhiên đứng lên, đục ngầu đích trong mắt trán ra một tia kỳ dị đích sáng rọi, run run rẩy rẩy mà hướng mọi người đi tới.

Trương Đức cùng điền tên tựu giống như thấy ôn nhu thần, liên tục không ngừng mà sau này trốn tránh, mấy... khác lão đầu lão thái lại hồn nhiên chưa phát giác ra, nhưng tại đầu đó đàm tiếu lấy.

Trần dạ trong lòng căng thẳng, tranh thủ thời gian đi ra phía trước, muốn nhìn mẫu thân muốn làm gì.

Giang tím tuyết run run rẩy rẩy mà đi đến trong đám người, giảm thấp xuống thanh âm, dùng một loại cực thần bí đích biểu lộ nói ra: "Nói cho các ngươi biết một bí mật, tiểu dạ hẳn không có gặp chuyện không may, hẳn chỉ là đi công tác đi, lập tức phải trở về đây rồi."

Lão đầu lão thái thái nhóm đám bọn họ lại càng hoảng sợ, lập tức cùng Trương Đức, điền tên đồng dạng, liên tục không ngừng mà lui về sau đi, trong miệng không kiên nhẫn nói: "Lão. Giang ah, ngươi lại thần thần căn bản mà đến dọa người rồi, biết rõ con của ngươi là đi công tác đi, ai cũng không nói hẳn đã xảy ra chuyện gì nha. Ngươi một ngày muốn nói mấy lần trước, có phiền hay không ah..."

Giang tím tuyết lại hồn nhiên không để ý mọi người đích chán ghét, run run rẩy rẩy mà về phía trước đi vài bước, cường lời kéo Trương Đức đích quần áo, nháy mắt con ngươi nói ra: "Con của ta thật sự là đi công tác đi, thật sự, thật sự, ta không có lừa các ngươi..."

Trương Đức trên mặt đích biểu lộ đều giống muốn khóc lên rồi, tranh thủ thời gian nói ra: "Ah, ta đã biết. Tím Tuyết tỷ, ta nắm tiểu dạ cho ta theo nơi khác mang đích yên (thuốc), đến lúc đó phải nhớ được đưa tới cho ta ah."

"Tốt, tốt, tiểu dạ trở về rồi, nhất định cho ngươi đưa tới." Giang tím tuyết lúc này mới buông lỏng tay ra, cười thỏa mãn. Tựu giống như tiểu hài tử đã nhận được một cái hy vọng đã lâu đích món đồ chơi, nằng cười đến thập phần vui vẻ cùng ngây thơ.

"Ồ, chàng trai, ngươi là ai ah, như thế nào đứng ở chỗ này khóc?" Điền tên chợt phát hiện trong đám người rơi lệ đầy mặt đích Trần dạ, không khỏi lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian mở miệng hỏi thăm.



"Mẹ, ba của ta đâu?" Trần dạ đuổi ra song giường, tại chính mình trên mặt hung hăng xoa nhẹ vài thanh, xóa đi nước mắt, tiến lên dắt díu lấy mẫu thân, nghẹn ngào nói.

"Ngươi phải.. Ài?" Giang tím tuyết kinh ngạc mà nhìn xem Trần dạ, có chút sợ hãi mà hướng (về) sau rụt rụt thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7: người trường đẹp trai xuất sắc rồi

"Đúng vậy a, ngươi là ai à? Lão. Giang nào có cái gì nhi tử?" Bị Trần dạ nhận thức mẫu một màn này chấn kinh rồi đích lão đầu lão thái nhón: đám bọn họ, trăm miệng một lời mà chất vấn lên.

"Chàng trai, ngươi có thể chớ lộn xộn ý xấu mất, lão. Giang tuy nhiên ngốc, nhưng chúng ta cũng không thể cho ngươi giả mạo nàng nhi tử, lừa gạt gia sản của nàng... Tuy nhiên nàng không có gì gia sản." Trương Đức không hổ là cái lão quân nhân, lập tức ý thức được trong lúc này có vấn đề, tranh thủ thời gian đứng dậy.

Trần dạ hít sâu một hơi, cúi đầu đối với giang tím tuyết nhẹ lời nói ra: "Mẹ, ngươi không biết ta rồi hả? Ta là tháng trước ngươi nhận thức đích con nuôi Trần dạ ah, Trần —— dạ, ta là Trần —— dạ!"

Tại nhận thức mẫu trước khi, ngàn vạn suy nghĩ tại Trần dạ trong đầu chợt lóe lên. Hắn biết rõ, theo mẫu thân loại tình huống này, chính mình là không thể đem xuyên việt chân tướng nói cho nàng biết rồi, nếu không, hoạn có lão niên si ngốc chứng đích mẫu thân chẳng những hội (sẽ) đem chuyện này khắp nơi nói lung tung, dẫn phát phiền toái, hơn nữa khả năng còn có thể bị chính mình theo như lời đích sự tình cho kinh hãi đến, tăng thêm bệnh tình. Vì mẫu thân đích thân thể, vì không làm cho phiền toái, cũng vì rất tốt mà chiếu cố mẫu thân, Trần dạ quyết định nói một cái nói dối, đối xưng là mẫu thân thu đích con nuôi. Dù sao lão thái thái cũng ngây người, hơn phân nửa không nhớ ra được chuyện trước kia, dứt khoát đến một cái chết không có đối chứng.

"Trần... Dạ?" Giang lão thái thái đối với "Trần dạ" hai chữ tựa hồ đặc biệt miễn cảm, nghe được câu này, đục ngầu đích trong mắt nổi lên một tia thần thái, chăm chăm vào Trần dạ đích mặt nhìn hồi lâu, sau đó thất vọng mà lắc đầu, run rẩy lấy bờ môi nói ra, "Không... Ngươi không phải tiểu dạ."

"Ta là của ngươi con nuôi Trần dạ ah." Trần dạ cẩn thận từng li từng tí mà dắt díu lấy mẫu thân, muốn đem nàng mang về nhà đi, lão thái thái lại chết sống không chịu hoạt động bước chân.

"Ta không biết ngươi." Giang tím tuyết chém đinh chặt sắt nói, "Ta không trở về nhà, ta muốn chờ ta ở đây nhi tử về nhà, hắn đi công tác đi, lập tức phải trở về đã đến."

Trần dạ im lặng mà đưa ánh mắt quang hướng cái kia trương đơn sơ đích ghế đá. Trên ghế mặc dù không có người, hắn lại thấy được một cái cô đơn đích thân ảnh, từ đó năm chờ đến lão niên, theo tóc đen chờ đến đầu bạc, cả ngày lẫn đêm mà đợi hai mươi năm, tựu vì các loại con của mình về nhà... Nhưng là, nhi tử rốt cục về nhà, lại không thể nói ra chân tướng, không thể trực tiếp quen biết nhau, cái này là như thế nào châm chọc?

Cái gọi là Vận Mệnh nữ thần, kỳ thật chính là một cái ngoạn đồng, rất hi hoan trò đùa dai, đem phạm nhân đích vận mệnh xuyên tạc được hoàn toàn thay đổi, rồi tỉnh rồi ngủ.

"Chàng trai, tỉnh lại đi, đừng hướng lão thái thái trên vết thương vung muối rồi, nàng không phải tốt như vậy lừa bịp đấy, chúng ta cũng sẽ không nhìn xem nàng bị người lừa gạt! Người theo ở đâu ra, trở về đi đâu a!" Trương Đức nhìn xem Trần dạ có chút ngây ngốc đích biểu lộ, cho là mình đã đoán đúng, lập tức lớn tiếng nói.

"Đúng vậy a, người tiểu tử này thật đúng là không mà nói, rõ ràng dám đảm đương lấy chúng ta đích mặt giả mạo Trần dạ, có tin hay không là chúng ta đem người bắt đến cục công an đây?"

"Lão. Giang cái gì đều không nhớ rõ, nhưng nàng nhi tử đích tướng mạo, nàng là chết cũng sẽ không nhớ lầm đấy. Ta cho người biết, nàng tùy thân suy đoán ảnh chụp đây này."

"Nếu người không đi, Tiểu Tinh đã đến, người tự đi không được nữa."

"Người nói người cũng gọi là Trần dạ, cái thanh kia CMND xuất ra đến cho chúng ta nhìn một chút!"

Các bạn hàng xóm bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà lớn tiếng nghị luận, Trương Đức thậm chí móc ra một cái cự thức điện thoại, quát to nói: "Người cái này lừa đảo, nếu người không đi, ta tự gọi điện thoại báo động rồi!"

Trần dạ hít sâu một hơi, cao cao mà giơ lên tay trái, quay người, hai mắt như điện giống như tại mọi người trên mặt khẽ quét mà qua.

Nhắc tới cũng kỳ, hần cái nhìn này, tựa hồ có một loại khí thế, lập tức lại để cho tiếng nghị luận im bật mà dừng.

"Cảm ơn mọi người đích hảo ý, cũng cảm ơn mọi người qua nhiều năm như vậy chiếu cố mẹ của ta." Trần dạ đối với mọi người thật sâu bái, cao giọng nói ra, "Ta thật sự là giang tím tuyết Lão Nhân đích con nuôi Trần dạ, không phải gạt tử, ta hôm nay không mang CMND, bất quá, ta sẽ lập tức chứng minh cho mọi người xem."

Nói xong mấy câu nói đó, Trần dạ nắm lên mẫu thân đích tay trái, dùng tay phải nhẹ nhàng mà vuốt ve. Nắm bắt nàng đích ngón út, tại nàng bên tai nhẹ nói nói: "Mẹ, ta đói bụng, ta muốn ăn thịt kho tàu, muốn dùng nhất cay đích cây ớt xào."

Nghe xong những lời này, vốn là si ngốc ngây ngốc đích giang tím tuyết, lập tức tự trở nên... Càng ngây người.

"Năm, bốn, ba, hai, một..." Trần dạ lẳng lặng yên đợi năm giây, gặp mẫu thân không có bất kỳ phản ứng, không khỏi tại trong lòng thở dài một tiếng: "Đã xong, mẹ thật không nhớ rõ chuyện trước kia rồi, ngay cả ta đích chiêu bài cầu xin tha thứ pháp cũng quên."

Chiều này bài cầu xin tha thứ pháp, là Trần dạ khi còn bé ăn hết mẫu thân vô số "Măng xào thịt đại pháp" (trúc đầu đánh đòn) sau tổng kết ra đến đấy, bất luận mẫu thân có nhiều sinh khí, chỉ cần sử xuất chiêu này, mẫu thân lập tức sẽ mềm lòng. Xuống. Một là vì giang tím tuyết tại sinh hết Trần dạ về sau, tại mùa đông ở cử lúc, Trần dạ cũng nên mất. Lấy nàng đích ngón út mới bằng lòng chìm vào giấc ngủ, khiến nàng đích ngón út hoạn lên bệnh phong thấp, chính mình thường xuyên giúp nàng mát xa; mà một khi bang (giúp) mẫu thân mát xa, mẫu thân sẽ gấp nhớ tới chính mình khi còn bé bộ dạng, tâm

sẽ nhuyền. Xuống. Hai là vì mẫu thân nhất lo lắng cho mình đói bụng, chỉ cần nghe tự người nói đói bụng, muốn ăn thịt kho tàu, nàng thiên đại sự cũng sẽ (biết) vút qua một bên đi. Cái này hai chiều đều xuất hiện, mẫu thân còn nhận thức không ra bản thân, tự là triệt để không có đùa giỡn rồi.

"Nhìn người đem lão thái thái sợ tới mức... Đi thôi, đi thôi, chàng trai, ta thực phải báo cho cảnh sát." Trương Đức gấp gang tím tuyết tựa hồ bị sợ cháng váng, không khỏi bèn vực kẻ yếu mà bắt đầu..., cao cao mà đã giơ tay lên bên trong đích điện thoại, phảng phất đây không phải là điện thoại, mà là một khóa uy lực vô cùng đích bom nguyên tử.

"Được rồi, ta đi." Trần dạ thở dài một hơi, quyết định đường cong cứu quốc, đổi cái thời gian lại đến nhận thức mẫu, để tránh các bạn hàng xóm thực báo động, như vậy thì phiền toái. Dù sao, mình bây giờ là cái tính danh không rõ, CMND không rõ, không rõ lai lịch đích "Ba không rõ nhân vật".

"Tiểu dạ, tiểu dạ, người không phải đi, không muốn bỏ lại ta..." Trần dạ vừa mới chuyển thân bỏ đi hai bước, chợt nghe một cái tê tâm liệt phế đích thanh âm bạo phát đi ra.

Giang lão thái thái tự giống như theo một hồi thật dài trong ác mộng giật mình tỉnh lại, như ở trong mộng mới tỉnh mà la hét lấy, đã dùng hết năng khí lực toàn thân, thanh âm xông thẳng lên trời, đem lão đầu lão thái thái nhón: đám bọn họ sợ hãi kêu lên một cái.

Theo bọn hắn nhận thức ôn nhu im lặng đích giang Cầm tuyết đến nay, tự chưa thấy qua nàng như vậy gằm rú qua. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ai cũng không nghĩ ra cái này thấp bé mà thanh tú đích lão thái thái trong thân thể, có thể bộc phát ra như vậy đích mạnh nhất âm, quả thực lại để cho trong truyền thuyết đích sư tử Hà Đông rồng đều phải kém sắc ba phần.

Trần dạ nửa mừng nửa lo mà xoay người lại, tự chứng kiến mẫu thân tập tễnh mà lao đến, một bả nhào vào trong ngực của hắn, nước mắt tứ giàn giữa mà nước nờ nói: "Tiểu dạ, thật là người, thật là người, ô ô... Ô..."

"Mẹ, là ta, thật là ta." Trần dạ cẩn thận từng li từng tí mà ôm mẫu thân, tự giống như ôm trên thế giới này trân quý nhất đấy, nhất để dàng toái đích thủy tinh dụng cụ, con mắt đảo mắt vừa đỏ rồi.

"Tiểu dạ, ta rốt cục đợi đến lúc người trở về rồi."

"Mẹ..." Trần dạ kinh hí mà nghĩ đến: chẳng lẽ mình vừa rồi câu nói kia, lại để cho mẫu thân khôi phục trí nhớ?

"Tiểu dạ, người đi công tác như thế nào ra lâu như vậy à? Chúng ta được... Tóc bạc ah... Người không thấy rồi, a hoàng cũng không thấy rồi, nó nhất định là đi đi tìm người..." Giang Cầm tuyết run rẩy nói vài câu, lập tức lại để cho Trần dạ đích tâm lại trầm xuống, nguyên lai hay (vẫn) là lão niên si ngốc... Bất quá như vậy cũng tốt, tránh đi cái kia đoạn nghĩ lại mà kinh đích nhớ lại a, lựa chọn tính mất trí nhớ, cũng chưa hẳn không phải kiện chuyện tốt. Về phần người khác nghĩ như thế nào... Đi hẳn đấy, ta quản người khác nghĩ như thế nào làm gì vậy? Ta chỉ muốn mẹ của ta khoái hoạt!

"Mẹ, ta đây không phải trở về rồi sao? Về sau ta mỗi ngày cùng người, không bao giờ ... nữa ly khai người rồi." Trần dạ nhẹ lời dỗ dành lấy Lão Nhân.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Đi, mẹ làm cho người thịt kho tàu đi, dùng nhất cay đích cây ớt xào." Lão thái thái lôi kéo Trần dạ đích tay, nói liên miên cần nhắc nói lấy, "Ta cái này đi mua xì-dầu, mua bột ngọt mì chính, mua thịt ba chỉ, mua cây ớt... Ah, đúng rồi, còn có xì-dầu, thịt ba chỉ... Ân, còn có xì-dầu cũng muốn mua..."

"Này, người tiểu tử này chuyện gì xảy ra?" Bị một màn này sợ ngây người đích Trương Đức rốt cục tỉnh táo lại, tiến lên cầm lấy Trần dạ đích tay, dùng

sức nhéo một cái kéo một phát, nghiêm nghị quát, "Nếu ngươi không đi, ta thực báo động rồi!"

"Mẹ, ngươi về trước đi nghỉ ngơi, ta đi mua đồ ăn." Trần dạ tựa hồ căn bản không có phát giác được Trương Đức đích cử động, chỉ lo cùng mẫu thân nói chuyện.

Trương Đức sắc mặt lại thay đổi, hẳn tại trong bộ đội ngày người vài thập niên, tuy nhiên hiện tại già rồi, nhưng lực tay lại không thua bởi người trẻ tuổi, vốn định cho Trần dạ một điểm lợi hại nhìn một cái, không ngờ toàn lực nhéo một cái kéo một phát, Trần dạ lại tơ vãn không động.

Gặp được cứng rắn (ngạnh) điểm quan trọng rồi! Trương Đức kinh nghi bất định mà buông lỏng tay ra, lại kéo lại giang tím tuyết đích cánh tay, dùng sức kéo một phát, quát: "Tím Tuyết tỷ, ngươi thanh tỉnh thoáng một phát, hẳn là lừa đảo, không thể cùng hắn đi!"

Trần dạ tuy nhiên khí lực đại, nhưng phản ứng cũng không khoái, cũng chưa kịp bắt lấy Trương Đức đích cổ tay, chỉ phải buông tay, đảm nhiệm Trương Đức đem mẫu thân tóm tới, để tránh mẫu thân tại do dự trong bị thương.

Hắn cái này buông lỏng tay, lão đầu lão thái thái nhóm đám bọn họ liền phản phật thoáng một phát toàn bộ dâng lên, đem giang tím tuyết hộ trong đám người gian : ở giữa, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà chỉ trích khỏi Trần dạ đến ——

"Tiểu lưu manh, ngươi đi mau, cảnh sát lập tức muốn đến rồi!"

"Chưa thấy qua ngươi như vậy gạt người đấy, lão. Giang căn bản cũng không có cái gì con nuôi, thân phận của ngươi chứng nhận cũng không dám lấy ra, lừa ai đó?"

Lão đầu lão thái thái nhóm đám bọn họ chính nói được náo nhiệt, một cái tê tâm liệt phế đích thanh âm lẫn nữa bạo phát đi ra: "Tiểu dạ, tiểu dạ, tiểu dạ ah, ta nhìn không thấy ngươi rồi..."

Giang tím tuyết hai mắt đầm lệ mơ hồ mà ra bên ngoài phá vòng vây, điền tên muốn ngăn ở nàng, thiếu chút nữa bị nàng cầm lấy cánh tay cản một cái.

"Đều đừng cãi rồi!" Nghe được mẫu thân đích kêu khóc thanh âm, Trần dạ sắc mặt tái nhợt mà hét lớn một tiếng, đã ngừng lại ồn ào.

Đã trầm mặc hai giây chung, Trần dạ bước đi đến cái kia khóa cao lớn đích khổ lịch tử cây trước mặt, ngừng lại một chút, sau đó một quyền đánh vào thân cây bên trên.

Cái này khóa khổ lịch tử cây có vài chục năm, một cái người trưởng thành đều ôm không đến, bị Trần dạ đánh lên một quyền về sau, thân cây một hồi loạn chiến, vô số đích khổ lịch tử cùng lá cây giống như rơi xuống một hồi mưa to, bay lá tả mà rớt xuống, vài đầy mặt đất.

Trần dạ thu hồi nắm đấm về sau, mọi người thấy cách nhìn, cây kia bên trên có một cái rõ ràng đích vết sâu, tựa giống như bị cự chùy đánh thoáng một phát, vô cây ngọn ngang lộn xộn mà bạo liệt ra đến.

Trương Đức hít sâu một hơi, cái này nhiều lắm đại sức lực, mới có thể đem cái này cây đánh thành như vậy à?

Trầm mặc, giống như chết dích trầm mặc. Ai nấy đều thấy được ra, trước mắt thiếu niên này rất có thực lực, máu chốt là, hấn còn rất tức giận...

"Tiểu dạ, tiểu dạ..." Tại giống như chết dích trong yên lặng, giang tím tuyết run run rẩy rẩy mà trong đám người đi ra, có chút hoảng sợ nói, "Người đang làm gì đó? Nếu đem cây làm hồng rồi, muốn bôi đấy."

Trần dạ vội ho một tiếng, trầm mặc nói ra: "Tất cả mọi người đã nhìn ra a? Giống như ta như vậy người có thực lực, làm chút gì đó không thể kiếm nhiều tiền? Tại sao phải lừa gạt một cái lão thái thái dích tiền tài?"

Mọi người trầm mặc.

"Tiểu dạ, người cao lớn, cũng dài đẹp trai xuất sắc rồi, nhi đại mười tám biến ah, xem ra nên cho người cưới vợ rồi." Giang tím tuyết kiễng mũi chân, vạn phần yêu thương mà muốn sờ sờ nhi tử dích đỉnh đầu, lại không có thể như nguyện.

Tại thân cao gần 1m8 dích nhi tử trước mặt, nàng dù sao vẫn là quá thấp điểm.

Những lời này, lập tức đem Trần dạ khổ tâm kinh doanh dích uy nghiêm cảm (giác) trùng kích được thất linh bát lạc.

"Mẹ, chúng ta về nhà làm thịt kho tàu đi." Trần dạ cúi đầu, dất dúi lấy lão thái thái từng bước một rồi đi, không dám nhìn nữa mọi người trên mặt cực kỳ ngoạn mục dích biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8: tội phạm đang bị cải tạo?

Giang tím tuyết ở tại lâu ba, nhưng nàng đi đứng bất lợi tác rồi, Trần dạ trực tiếp đem nàng công lên lầu, sau đó tại nàng trong túi áo nhảy ra cái chìa khóa, mở cửa.

Quen thuộc dích gian phòng, quen thuộc dích đồ dùng trong nhà, quen thuộc dích hết thảy.

"Mẹ, cha ta đi đâu?" Trong phòng không có chứng kiến trong tường tượng dích phụ thân di ảnh, Trần dạ nói lòng một khẩu đại khí.

"Ba của người? Ba của người là ai?" Giang tím tuyết si ngốc mà nhìn qua nhi tử.

"Là được... Ngươi lão công, Trần Thu phạm." Trần dạ cười khỏ nói.

"Không biết." Giang tím tuyết lắc đầu.

"A Thu..."

"Không biết."

"Ách... Lão Trần."

"Ah, lão Trần mua thức ăn đi." Giang tím tuyết rốt cục đã có chính xác đích phản ứng, lại để cho Trần dạ lại nhẹ nhàng thờ ra.

Trần dạ quen thuộc mà đi đến phòng bếp, mở ra tủ lạnh xem xét, rỗng tuếch, hơn nữa một điểm hơi lạnh cũng không có. Xa hơn tủ lạnh sau nhìn nhìn, căn bản cũng không có cắm điện vào.

Trần dạ nhú mày, hỏi: "Mẹ, chúng ta đích tủ lạnh như thế nào đều là không hay sao?"

"Lão Trần nói, muốn ăn mới lạ : tui sốt đích đồ ăn, không cho ta đi trong tủ lạnh cầm đồ ăn." Giang tím tuyết cười ngây ngô lấy nhìn xem nhi tử.

"Mẹ, Phương Tinh đâu này? Nàng hiện tại... Trôi qua có khỏe không?" Một cỗ nhu tình cùng áy náy tại Trần dạ trong nội tâm nổi lên, những năm gần đây này, Phương Tinh trên có già dưới có trẻ, một người chịu trách nhiệm, khẳng định sống được không dễ dàng.

"Phương Tinh là ai? Ta không biết." Giang tím tuyết lắc đầu.

Mẫu thân liền Phương Tinh cũng không nhận ra rồi, chẳng lẽ Phương Tinh rất ít đến xem nàng? Trần dạ ngẩn người, nhìn xem bộ kia cũ kỹ mà có chút tàn phá đích ghế sofa, trong nội tâm bỗng nhiên dâng lên một con tức giận: Phương Tinh, ngươi chính là như vậy chiếu cố cha mẹ của ta đây sao? Bọn hần có thể là của ngươi cha mẹ chồng!

"Ta chỉ nhận thức Tiểu Tinh." Giang tím tuyết bỗng nhiên lại tiếp câu nói.

Trần Norton lúc bùng tỉnh đại ngộ, mẫu thân một mực sửa chính mình tiểu dạ, gọi Phương Tinh vi Tiểu Tinh, chắc là không nhớ được Phương Tinh cái tên này rồi.

Giang tím tuyết một bên mở ra vòi nước rửa tay, một bên thần thần bí bí nói: "Tiểu dạ, nói cho ngươi biết một bí mật."

"Bí mật gì?"

"Tiểu Tinh đích lão công xấu quá, bụng thật lớn, giống như cái phụ nữ có thai. Tiểu dạ, người so với hần soái (đẹp trai) nhiều hơn."

Tự giống như một cái sấm sét nổ vang tại trong lòng, Trần dạ cả người đều choáng váng.

Nguyên lai, có một số việc là như thế nào trốn tránh đều phải muốn mặt đúng đích...

Phương Tinh, người phụ bỏ ta! Một thanh âm dưới đáy lòng kêu to.

Nhưng lập tức lại có cái thanh âm nhảy ra vì Phương Tinh biện hộ: cái rắm, ta có thể quái nằng phụ lòng sao? Người không phải đã chết rồi sao, nằng không thay đổi gì làm sao bây giờ...

"Giặt rửa hết tay muốn quan vôi nước, nhất định phải quan vôi nước." Giang tím tuyết một bên nhắc tới, một bên chậm rãi mà rửa tay, giặt sạch hơn một phút đồng hồ, mới tại khăn mặt bên trên lau khô tay, xoay người lại.

"Người làm sao vậy? Bị cái gì dọa sao?" Nhìn xem đứng tại trong phòng bếp ngăn người đích Trần dạ, giang tím tuyết có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Không có làm sợ, không có việc gì." Trần dạ phục hồi tinh thần lại, vuốt vuốt mặt, bài trừ đi ra một cái dáng tươi cười, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm, "Mẹ, Trần Di tốt đâu này?"

"Trần Di tốt là ai? Người tại sao biết nhiều người như vậy?" Giang tím tuyết lại tiến nhập sự ngu dại hình thức.

"Giai Giai ah, cháu gái của người nhì!" Con gái sẽ không đã xảy ra chuyện gì a? Trần dạ nóng nảy.

"Ah, Giai Giai ah, nằng là cháu ngoại của ta nữ." Giang tím tuyết đáp.

"Ngoại tôn nữ?" Trần dạ tròn tròn mắt, "Nàng kia bây giờ đang ở cái đó à?"

"Không rõ ràng lắm, hần là cùng an an cùng đi bên trên nhà trẻ đi à nha." Giang tím tuyết suy nghĩ kỹ một hồi, mới cấp ra đáp án.

"Nhà trẻ? Ách... An an là ai?"

"Là đệ đệ của nằng nha."

Nguyên lai... Phương Tinh chẳng những gây dựng lại gia đình rồi, còn lại sinh ra con trai.

"Mẹ, ta đi giặt rửa cái mặt." Trần dạ cúi đầu, bước nhanh đi đến buồng vệ sinh, dùng nước lạnh hùng hăng rửa mặt, đối với tấm gương, hơn nửa ngày mới lộ ra một cái dáng tươi cười, sau đó bảo trì khuôn mặt tươi cười hình thức đi tới, tại trong phòng bếp tìm ra một bả mì sợi, hai cái trứng gà cùng mấy cây hành tây, roi xuống một nồi mặt, cho mẫu thân cùng chính mình phân biệt bới thêm một chén nữa.

Coi như là trời sập xuống, cơm hay (vẫn) là nhất định phải ăn. Người là thiết, cơm là thép, dùng lại một châu không ăn đói bụng đến phải sợ, một chu không ăn muốn thành tiên... Đi hán đấy, ăn cơm ăn cơm!

"Mẹ, ăn mì." Trần dạ đói bụng lắm, chỉ (cái) vời đến một tiếng, tự từng ngum từng ngum mà nuốt lên.

Giang tím tuyết ngồi ở trước bàn ăn, cũng không nhúc nhích chiếc đũa, chỉ là si ngốc mà chăm chăm vào Trần dạ xem. Các loại đồ Trần dạ ăn xong, tự vội vàng đem chính mình chén kia đẩy đi qua, nói ra: "Tiểu dạ, đói bụng lắm a, ở bên ngoài đi công tác nhất định không có gì chất béo. Ngươi đón lấy ăn, ta không đói bụng."

Trần dạ sùng sốt một chút, tiếp nhận cái kia bát mì, vừa muốn động chiếc đũa, cửa chống trộm liền mở ra.

"Cha..." Vừa - kêu ra một chữ, còn lại mà nói tự kẹt tại Trần dạ trong cổ họng.

"Ngươi là ai?" Một cái hơn 40 tuổi đích phụ nữ hấp tấp mà vào phòng, một bên đỡ dép lê, một bên lạnh lùng mà trừng mắt Trần dạ.

"Phương... Phương Tinh, ta phải..." Trần dạ nuốt xuống một miếng nước bọt, gian nan nói.

Hai mươi năm đích tuế nguyệt, tựa hồ không có ở Phương Tinh trên mặt lưu lại quá nhiều dấu vết, trũng ngổng trên mặt vẫn là thanh tú đích con mắt cùng cái mũi, chỉ là khỏe mắt nhiều đi một tí nếp nhăn nơi khoé mắt, hơi mỏng đích bờ môi mãn càng chắc hơn, lộ ra một cổ cùng giới tính không tương xứng đích sát phạt quyết đoán.

"Tiểu Tinh, mau tới, ngươi không biết tiểu dạ rồi hả?" Giang tím tuyết nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Hắn là tiểu dạ? Hừ!" Phương Tinh cười lạnh nói, "Khó trách Trương bá chạy tới nói cho ta biết, nói có một gọi Trần dạ đích người đến nhận thức mẹ rồi. Ta một đoán sẽ không sai, quả nhiên là đến hết ăn lại uống đấy. Uy, ngươi đã ăn no chưa? Ăn no rồi cũng sắp lần, bằng không thì ta tự bảo động rồi!"

"Nha đầu chết tiệt kia, đây là ngươi ca nha, ngươi không biết hắn rồi hả? Ngươi sao có thể gọi hắn lần?" Giang tím tuyết bỗng nhiên bạo phát, đứng dậy, chỉ vào Phương Tinh đau nhức mắt lên, "Muốn lần cũng luân (phiên) không đến hắn lần, ngươi cút cho ta!"

"Mẹ, ngươi đừng nóng giận, ta sai rồi." Phương Tinh tranh thủ thời gian đổi lại một bộ khuôn mặt tươi cười, dặt dừ lấy lão thái thái tọa hạ : ngồi xuống, cẩn thận từng li từng tí nói, "Ta cùng ta ca hay nói giỡn đây này."

"Hừ, vui đùa là như vậy mở đích sao? Ca của ngươi lâu như vậy không có trở về rồi, ngươi gọi hắn lần?" Giang tím tuyết hiển nhiên khí không có tiêu xong, rầm rì mà phát ra bực tức.



"Ài, ca, tranh thủ thời gian ăn mì xong, đến trên ban công hút điếu thuốc a." Phương Tinh theo tùy thân đích bóp đầm ở bên trong lấy ra một bao bông sen Vương yên (thuốc), tại Trần dạ trước mặt quơ quơ.

"Ta ăn no rồi, mẹ, ta cùng em gái ta nói hội thoại đi." Trần dạ rất phối hợp mà đẩy ra chén, đi theo Phương Tinh xuyên qua thư phòng, đi tới trên ban công.

"Mẹ của ta hồ đồ rồi, ta cũng không hồ đồ. Ta cho ngươi biết, cha mẹ ta đích tiền lương đều tồn tại của ta tài khoản lên, đồ ăn đều là ta mua, phí điện nước đều là ta khai mở, ngươi một khối tiền cũng lừa gạt không đến." Phương Tinh đem sách cửa phòng đóng lại về sau, thuốc lá ném cho Trần dạ, trực tiếp nói ra, "Ồ đâu ra, hồi trở lại đi đâu, đừng ở chỗ này rồi. Cái này bao thuốc, coi như là đưa cho ngươi lộ phí rồi, phía trước đích sự tình ta cũng không truy cứu rồi."

"Phương Tinh, ngươi hãy nghe ta nói, ta thật sự là Giang lão thái thái... Thu đích con nuôi, ta không có lừa các ngươi." Trần dạ hít sâu một hơi, rốt cục vẫn phải không có đem tình hình thực tế nói ra.

Phương Tinh đã tái giá rồi, nói cái gì nữa xuyên việt trọng sinh, tựu là nhiệt [nóng] mặt dán tại lạnh trên mông đít rồi. Trần dạ đích lòng tự trọng là rất mạnh, hấn gánh không nổi người này. Nhưng hấn lại phải cho Phương Tinh một cái giải thích hợp lý, tốt tiếp tục lưu lại trong nhà, chỉ phải vẫn đang chuyển ra lý do này, mà đem hết thầy chân tướng vùi trong lòng mình.

"Không có gì hay nói, mẹ của ta chưa từng thu qua cái gì con nuôi, ngươi cho nàng đem làm cháu trai đều ngại quá nhỏ rồi." Phương Tinh cười lạnh nói, "Chàng trai, nhìn không ra ngươi còn rất cẩn thận, đi lừa gạt trước còn làm phiên điều tra, ngay cả ta cùng Trần dạ đích danh tự cũng biết rồi, chỉ tiếc, ta còn không có hồ đồ, ngươi không lừa được của ta."

Trần dạ thở dài, nói ra: "Phương Tinh..."

"Gọi phương a đi! Ngươi rốt cuộc là con cái nhà ai, như vậy không có lẽ phép!" Phương Tinh dựng thẳng lên lông mi, hung dữ nói, "Đẫn ta đi gặp ngươi đích gia trưởng!"

Nghe được câu này, Trần dạ bỗng nhiên muốn cười, thế giới này thật sự là quá... Diên cuồng. Sự tình, chính trở nên càng ngày càng thú vị, hấn cảm thấy cái này giống như một màn phim truyền hình.

Nếu như nhân sinh nhất định bị Vận Mệnh nữ thần một mực cưỡng gian xuống dưới, như vậy... Đã không thể phản kháng, vậy thì hưởng thụ a.

"Ngươi không có nghe lão thái thái nói sao, ngươi là em gái ta, ta là ca của ngươi. Cho nên, chớ ở trước mặt ta bày làm ra một bộ trưởng bối đích đức hạnh, ngươi không phiền, ta còn phiền." Cũng không biết sao, Trần dạ bỗng nhiên buông lỏng mà bắt đầu..., nhân nhạ nói, sau đó theo trong hộp thuốc lá lấy ra một điếu thuốc, thuận thực địa điểm lên, hít sâu một cái, nhổ ra từng sợi sương mù.

Gặp hù dọa không có hiệu, Phương Tinh nhú nhú mày, bắt đầu nghiêm túc nhìn Trần dạ liếc, chậm rãi nói ra: "Tội phạm đang bị cải tạo?"

"Không phải."

"Đệ tử?"

"Cũng không phải."

"Tên côn đồ?"

"Lại càng không phải "

"Vậy người rút cuộc là ai?"

"Trần dạ."

"Trần... Ai, ta nói, ca, thẻ căn cước của người có thể cho ta xem thoáng một phát sao?" Phương Tinh nghiêng lỗ tai tại trong khe cửa nghe xong thoáng một phát, bỗng nhiên lấy lui làm tiền lên.

"Ném đi."

"Ca, người đến cùng muốn thế nào?" Phương Tinh vừa nói, một bên mở ra. Cửa phòng, đối với chính đi tới chuẩn bị nghe lén đích giang tím tuyết làm nũng giống như nói, "Mẹ, ta cùng ta ca đang nói sự tình đâu rồi, người đừng đến nghe lén."

"Hảo hảo hảo, ta không nghe trộm." Giang tím tuyết cười ha hả lui đi ra ngoài.

"Không muốn thế nào, ta tự muốn ở chỗ này trong nhà." Trần dạ đối với một lần nữa đóng cửa phòng đích Phương Tinh nhò ra cái vòng khói.

"Một ngàn khối." Phương Tinh cắn răng, theo bóp đảm ở bên trong lấy ra một tờ ngàn nguyên tiền giá trị lớn, tại Trần dạ trước mắt lung lay thoáng một phát, nói ra, "Một ngàn khối, đủ người ăn mấy ngày, còn có thể tìm tiện nghi một chút đích Dạ tỷ."

"Dạ tỷ?" Trần dạ mỉm cười, "Cái gì gọi là Dạ tỷ?"

"Giả bộ hồ đồ đúng không?" Phương Tinh khinh miệt cười cười.

"Thực không hiểu."

"Được rồi, chẳng muốn nói cho người. Trở lại chuyện chính, một ngàn khối, có làm hay không?"

"Không làm."

"Một ngàn giá, 5000!" Phương Tinh lại cắn răng, nói ra, "Điều kiện là —— về sau ngươi rút cuộc đừng đến quấy rối chúng ta!"

"5000 vạn ta đều không làm." Trần dạ cười khổ nói.

"Ngươi đến cùng nghĩ muốn cái gì?" Phương Tinh có chút nghi ngờ, nói ra, "Ngươi đừng lấy cái gì con nuôi nói sự tình, mẹ của ta chưa từng thu qua con nuôi."

"Vậy ngươi coi như ta là nguyện vọng chiếu cố Lão Nhân đích công nhân tình nguyện a." Trần dạ bắt đắc dĩ nói.

Phương Tinh đã trầm mặc, sau nửa ngày mới lên tiếng: "Không được, ta lo lắng. Bọn hắn nói, ngươi có bạo lực khuynh hướng, hơn nữa... Năm đám rất cứng, nếu như..."

"Không có gì nếu như... Phương Tinh, ta thực gọi Trần dạ, cũng thật sự là mẹ của ta thu đích con nuôi. Tháng trước, ta đối bất tỉnh tại bên đường, là Giang lão thái thái cho hai ta miếng bánh, đem ta cấp cứu sống rồi, cho nên ta tại chỗ bái nãi vi mẹ nuôi. Hiện tại, ta là tới tìm nàng báo ân đây."

"Dù sao mẹ của ta ngây người, cái gì đều không nhớ rõ, lời nói còn không phải cho phép ngươi nói?" Phương Tinh mặt mũi tràn đầy nghi hoặc mà trừng mắt Trần dạ, lắc đầu, bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ nói, "Ta cho ngươi biết, mẹ của ta cái này không có bất kỳ đồ cổ, cũng chưa từng xào qua cổ phiếu cùng tem..."

.....

( quyển sách thoát nhìn tại nửa phần trước phân có một ít phiên muộn tinh tiết —— nhân vật chính xuyên việt đã đến 20 năm sau, lại phát hiện thể tử của mình đã tái hôn, hơn nữa đối tượng là của mình bạn bè khổng lồ biến. Điểm này bị thư hữu đùa giỡn xưng là "Tiền đưa vợ", cũng là lại để cho rất nhiều thư hữu cảm thấy phiên muộn đích địa phương, nhất trí yêu cầu ta không muốn viết được như vậy phiên muộn.

Kỳ thật ta không phải một cái bị kịch tình kết (\*tâm lý phức tạp) đích văn thanh, ta chỉ là muốn xếp đặt thiết kế một cái sâu sắc đích lo lắng, chỉ là cái này lo lắng xác thực xuất hiện được quá lâu —— bởi vì ta muốn cho nhân vật chính tìm được tình cảm của mình về sau, lại đến vạch trần cái này lo lắng. Cũng bởi vì quyển sách này dự tính đem ghi 200 vạn chữ tả hữu, ta ý định ghi đến một nửa lại công bố lo lắng.

Kết quả các bạn đọc có chút chịu không được rồi, ta liền quyết định sớm một điểm, tại tám mươi vạn chữ lúc vạch trần lo lắng.

Được rồi, theo đề 264 chương bắt đầu, quyển sách đích cái này đại lo lắng bị từng bước một vạch trần.

Tại của ta xếp đặt thiết kế ở bên trong, đây thật ra là cái nửa hài kịch, chắc có lẽ không lại để cho mọi người thất vọng đấy.

Thỉnh mọi người tiếp tục ủng hộ khoe khoang, tin tưởng ta, xem tiếp đi ngươi sẽ cảm thấy rất thoải mái đấy. )

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 9: nguy hiểm nhân vật

Nghe Phương Tinh thủy chung hoài nghi mình tại đánh lão thái thái gia sản đích chủ ý, Trần dạ cười khổ một tiếng, đang chuẩn bị trả lời, lại chợt nghe trong nhà có người tại dồn dập nói lời nói, Giang Tuyết Cầm còn hét to một tiếng: "Ta không đi, ta cùng với tiểu dạ cùng một chỗ."

Trần dạ trong lòng căng thẳng, tranh thủ thời gian đi vận cửa phòng, Phương Tinh lại mở ra hai tay ngăn đón ở trước mặt hắn.

"Mở ra!" Trần dạ trầm giọng quát, nhẹ nhàng một bới ra, Phương Tinh liền lão đảo bị đẩy sang một bên.

"Đứng vững rồi." Trần dạ tuy nhiên còn có chút không thói quen tại không chế trên tay mình đích lực lượng, nhưng lần trở lại này cuối cùng là kịp thời kịp phản ứng, nhẹ nhàng bắt được Phương Tinh đích cánh tay, ổn định thân thể của nàng.

"Ngươi đừng đi!" Phương Tinh gấp Trần dạ hướng bên ngoài đi đến, bỗng nhiên lao đến, theo theo sát phía sau mà ôm lấy Trần dạ.

Trần dạ chấn động toàn thân, tuy nhiên xuyên việt còn là vừa vận chuyển phát sinh, Nhưng là tại nơi này lại lâm đích tương lai trong thế giới ngay người hai ngày, cảm giác tựa hồ thực sự vài thập niên, Phương Tinh không có như vậy ôm qua chính mình rồi.

Ngực của nàng, hay (vẫn) là như vậy ôn hòa, mà ngay cả trước ngực cái kia hai luồng mềm mại, cũng tựa hồ cùng đi qua không có gì khác nhau... Trước đó lần thứ nhất, tại bờ sông lên, nàng cũng là như thế này từ phía sau ôm ta, tại tai ta vừa nói, nàng còn muốn một lần nữa cho ta sinh con trai... Nhưng bây giờ, nàng đã là người khác lão bà rồi... Nàng vì cái gì ôm ta, chẳng lẽ nàng rốt cục nhận ra ta đã đến?

Ngần vận suy nghĩ tại Trần dạ trong đầu chợt lóe lên, hắn hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, hưởng thụ lấy cái này đã lâu đích ôn hòa hòa thân tình.

Một giây đồng hồ về sau, hắn lại nghe thấy Phương Tinh tại phía sau hắn hét lớn: "Cảnh sát tiên sinh, nhanh mang lão thái thái ly khai tại đây, nơi này có một nhân vật nguy hiểm..."

Vừa dứt lời, hai cảnh sát liền giờ thương vọt vào phòng ngủ, nhắm ngay Trần dạ, quát to: "Hai tay ôm đầu, ngồi chồm hóm trên mặt đất, nếu không chúng ta sẽ nổ súng."

Cảnh sát vừa đẩy cửa tiến đến, Phương Tinh liền đã buông lỏng ra Trần dạ, nhanh chóng chạy tới cảnh sát bên người, oán hận mà quay đầu lại nhìn Trần dạ liếc, sau đó chạy về phía phòng khách.

Trần dạ chậm rãi đem hai tay ôm lấy cái ót, nhướng nhướng mày, nói ra: "Cảnh sát tiên sinh, ta cái gì cũng không có làm, ta chẳng qua là tới tìm ta mẹ nuôi."

"Có người Report người giả mạo người khác thân thuộc, ý đồ lừa dối cùng hành hung. Có lời gì, theo chúng ta đến cục công an đi nói đi." Cảnh sát không khỏi phân trần mà lấy ra công tay, muốn đem Trần dạ công tay lên.

Trần dạ thờ dài, cũng không có phản kháng, đem hai tay bình vòn đi ra, tùy ý cảnh sát công tay bên trên.

"Mẹ, mẹ, người đừng đi qua... Lão công, người nhanh ngăn lại nàng." Trong phòng khách, truyền đến Phương Tinh lo lắng tiếng kêu, "Cha, người nhanh khuyên nhủ mẹ của ta, làm cho nàng đừng kích động, cao huyết áp phạm vào thì phiền toái."

"Tiểu dạ, tiểu dạ, bọn hấn đem người làm sao vậy?" Giang tím tuyết nước nở nghẹn ngào lấy, giấy dựa lấy,

Một cái thanh âm quen thuộc bỗng nhiên truyền đến: "Phương Tinh, người vừa rồi quá lỗ mãng rồi, như thế nào không đều cảnh sát ra, tự chạy vào rồi hả?"

"Ta sợ cảnh sát tiến tiến ra, hội (sẽ) làm cho hấn chó cùng rút giậu, đem mẹ của ta cho giết chết." Phương Tinh ngắn gọn hồi đáp.

"Cho nên người trước hết tiến đến ngăn chặn hấn? Người cũng quá không đem tánh mạng của mình đem làm chuyện quan trọng rồi! Nếu người xảy ra chuyện, Giai Giai cùng an an làm sao bây giờ?" Cái kia hùng hậu đích nam trong âm phản nản nói.

Không lờ biển! Chính mình đích đại học đồng học kiêm đồng sự khổng lồ biển!

Trần dạ đã hiểu cái thanh âm này. Cũng là bởi vì trong nhà hấn có việc, chính mình thay hấn đi giá trị muộn lớp, kết quả ra tai nạn xe cộ, xuyên việt đến nơi này. Mà hấn, rõ ràng trở thành Phương Tinh đích mới củ công, Giai Giai đích mới ba ba, cái này thật sự là thể sự khó liệu ah.

Nhớ năm đó, chính mình tại học đại học lúc mà bắt đầu truy Phương Tinh, mà Phương Tinh thường xuyên đến chính mình ký túc xá, khổng lồ biển cũng nhận thức nàng, tựa hồ còn đối với Phương Tinh có một hảo cảm hơn, chẳng lẽ...

Trần dạ hít sâu một hơi, không dám lại nghĩ tiếp, hiện tại cũng không phải muốn những thứ này sự tình đích thời điểm.

"Ta có thể đi với các người, nhưng các người phải phối hợp ta một phút đồng hồ. Lão thái thái có cao huyết áp, lại rất quan tâm ta, ta không muốn làm cho nàng phát bệnh." Trần dạ hít sâu một hơi, giương lên trong tay đích công tay, đối với một cái béo cảnh sát nói ra, "Ta không muốn làm cho nàng trông thấy vật này."

"Cái kia... Chúng ta dùng bộ y phục cho người bao bên trên?" Béo cảnh sát do dự một chút, nói ra.

"Không, giả như vậy phụ nhân sẽ phát hiện, ta tự có biện pháp." Trần dạ chậm rãi ngồi xổm người xuống đi, theo sách dưới đáy bàn lấy ra một cái đại hộp giấy, nói ra, "Đi!"

Trần dạ hai tay nâng hộp giấy đích cuối cùng, theo trong thư phòng đi tới, liền thấy được phụ thân Trần Thu phạm chính gắt gao ôm giang tím tuyết, bên cạnh đứng đầy hai cảnh sát cùng khổng lồ biển.

Phụ thân già rồi, cùng mẫu thân đồng dạng già rồi, đầu đầy tóc trắng, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, lưng (vác) cũng hơi có chút còng rồi.

Không lẽ biến lại càng mập, chài lấy cái đại lưng (vác) đầu, mặt mày hồng hào, thoát nhìn cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua không tẻ.

"Mẹ, người đang làm gì đó?" Trần dạ nhìn phụ thân cùng không lẽ biến hai mắt, tựa kinh ngạc đối với giang tím tuyết nói ra.

"Người... Bọn hần... Ta..." Giang tím tuyết nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Mới vừa rồi là một đợt hiểu lầm, ta cùng cảnh sát các tiên sinh đều nói rõ, không có việc gì rồi." Trần dạ mỉm cười, nói ra.

"Ah, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Giang tím tuyết vui mừng quá đỗi.

"Mẹ, người nhanh đi cho ta làm thịt kho tàu, nhớ rõ, muốn dùng nhất cay đích cây ớt xào."

"Ah, ngay lập tức đi, ta ngay lập tức đi." Giang tím tuyết đích trên mặt còn rung rung nước mắt, cũng lộ ra dáng tươi cười.

"Mẹ, cục công an có phạm nhân được bệnh nặng, bọn hần hi vọng ta đi qua giúp bọn hần cứu giúp thoáng một phát. Ta đi ra ngoài thoáng một phát, một hồi sẽ trở lại ăn cơm, thịt kho tàu người đừng phóng quá mặn rồi."

"Người... Người muốn cùng cảnh sát đi?" Giang tím tuyết lập tức khẩn trương lên.

"Ta phải đi giúp bọn hần cứu người đấy." Trần dạ có chút giọng nhắc tay bên trong đích thùng giấy, nói ra, "Ta lần này đi công tác trở về, dẫn theo một bộ rất tân tiến đích chữa bệnh dụng cụ trở về, những người khác sẽ không thao tác, ta cũng không thể thấy chết mà không cứu sao?"

Ở đây đích tất cả mọi người hóa đá rồi, ai cũng không biết Trần dạ trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Tiểu dạ..." Giang tím tuyết nháy mắt con người, suy tư thoáng một phát, liền hướng Trần dạ đi tới, Trần Thu phạm tranh thủ thời gian giữ nàng lại.

"Mẹ, người đừng đụng rương của ta, bên trong đích dụng cụ rất quý đấy, đừng đụng hư mất." Trần dạ tranh thủ thời gian nói ra, "Người nhanh nấu cơm đi thôi, ta thật lâu không ăn qua người làm đích cơm."

"Ah, ta đây... Ta đây nấu cơm đi." Giang tím tuyết đem hai tay tại trên quần xoa xoa, do dự một hồi, rốt cục quay người tiến vào phòng bếp.

Tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, không lẽ biến ôm Phương Tinh thối lui vài bước, cảnh giác mà chăm chăm vào Trần dạ, Trần Thu phạm lại run rẩy lấy bờ môi, gắt gao chăm chăm vào Trần dạ xem, một cái kính nói: "Giống như, chân tướng..."

Phụ tử ở giữa thân tình, là vĩnh viễn chém không đứt dây. Dù cho Trần Thu phạm một mực không dám còn muốn khỏi nhi tử, lại vĩnh viễn cũng sẽ không quên nhi tử đích giọng nói và đáng điệu nụ cười.

Tuy nhiên Trần dạ đích cái này cổ thân thể đã cùng Trần Thu phạm đã không có huyết mạch quan hệ, tướng mạo cũng khác nhau rất lớn, nhưng nhiều năm qua nói chuyện đích thói quen, cùng đối với giang tím tuyết cái loại này phát ra từ nội tâm đích ân cần, lại để cho Trần Thu phạm không tự chủ được mà mê hoặc mà bắt đầu..., trong thoáng chốc tựa giống như chứng kiến con của mình trở về đồng dạng.

Mà ngay cả Phương Tinh, cũng có chút hoang mang mà nhìn xem Trần dạ, hiển nhiên là Trần dạ đặc thù đích phương thức nói chuyện, ần ần xúc động nàng chôn sâu hai mươi năm đích trí nhớ.

"Cha, chiều cổ tốt mẹ của ta, đừng làm cho nàng chạy loạn." Trần dạ thật sâu nhìn phụ thân liếc, đem cúi đầu, thuận theo theo sát cảnh sát ra cửa.

... ..

Bốn giờ chiều, cát vàng thành phố nam khu cục công an cửa lớn.

"Ta nói, ngươi có thể thực hội (sẽ) gây phiền toái cho ta." Gì vận vớ vớ Trần dạ đích bả vai, đinh đặc nói, "Bạn thân, ta cùng linh trúc tỷ tại cảnh sát trước mặt giúp ngươi giải thích rõ ràng rồi, còn đem ngươi bảo vệ đi ra, ngươi thiếu nợ chúng ta một cái nhân tình."

"Phiền toái các ngươi rồi, bất quá ta chỉ có thể tìm các ngươi hỗ trợ." Trần dạ có chút không có ý tứ nói, "Nếu như các ngươi không đến, sẽ không pháp nói rõ ràng ta mất trí nhớ đích sự tình, cũng không cách nào giải thích thân phận của ta. Nói sau... Ta cũng chỉ nhớ rõ ngươi Hà đại tiểu thư lưu cho sổ đi động của ta."

"Là thật phiền toái đấy, phí chúng ta cả buổi miệng lưỡi, cái này chứng nhân cũng không hay đem làm ah. Cục công an mời được bệnh tâm thần chuyên gia đến cấp ngươi làm xem xét, muốn không phải chúng ta giúp ngươi chứng minh là đúng, nói không chừng ngươi cũng sẽ bị nhốt vào bệnh viện tâm thần đi." Từng tham dự "Cứu giúp" Trần dạ đích bác sĩ Tổng linh trúc chen lời nói.

24 tuổi đích Tổng linh trúc, ngũ quan lớn lên so sánh thanh tú, dáng người cũng rất không tệ, xuyênđeo áo khoác trắng lúc không biết là, hôm nay đổi lại một thân màu xanh nhạt đích váy, thật ra khiến Trần dạ hai mắt tỏa sáng, nhớ tới lúc trước tai nạn xe cộ sau giả mạo năng biểu ca đích sự tình, không khỏi trong bụng cười thầm.

"Cảm ơn, bệnh viện tâm thần ngược lại không đến mức, ta vẫn cảm thấy chính mình bình thường vô cùng." Trần dạ đỏ mặt hỏi một cái.

"Một câu cảm ơn tựa chấm dứt rồi hả?" Tổng linh trúc cười hì hì nói ra, "Ta cùng gì vận phí hết lớn như vậy kìa, người nào đó phải hay là không nên thỉnh chúng ta ăn bữa cơm, tỏ vẻ thoáng một phát?"

"Cái này... Là tự nhiên, bất quá, ta... Tạm thời mời không nổi, bởi vì ta... Không có tiền." Một đồng tiền làm khó anh hùng hán, Trần dạ cúi đầu, không biết nên giải thích thế nào, chính mình vừa [cảm] bất được gì vận cho mình đích một vạn khối, sẽ dùng cái tình quang.

"Ta không phải vừa cho ngươi một vạn khối sao? Không muốn mời khách cứ việc nói thẳng, đừng đến bộ này." Gì vận nhếch miệng.

"Ta thật sự không có tiền, một phân tiền đều không có." Trần dạ vẻ mặt đau khổ đem trên người đích túi đều trở mình cho các nàng xem, dùng chứng minh trong sạch của mình.

"Một phân tiền là có ý gì?" Gì vận không có đánh giá túi của hắn, lại kỳ quái mà hỏi thăm.

"Ách, là một khối tiền!" Trần dạ mới nhớ tới, phân tệ đã biến mất vài thập niên rồi, hiện tại liền giác [góc] tệ cũng đã biến mất, nhỏ nhất đích nhân dân tệ (\*tiền) mặt giá trị là Nhất Nguyên, tiền xu cũng chỉ có Nhất Nguyên, năm nguyên cùng mười nguyên đây.

"Người nói chuyện như thế nào thường xuyên là lạ hay sao?" Gì vận nhún vai, nhưng là không có đa tưởng, chỉ là tò mò hỏi, "Coi như vậy đi, linh trúc tỷ với người hay nói giỡn đây, không có thật muốn người cái này vắt cổ chày ra nước mời khách. Ai, ta nói, người tại cảnh sát trước mặt một mực chắc chắn là nhận biết cái kia si ngốc lão thái thái làm mẹ nuôi, việc này có thật không vậy?"

"Thật sự." Trần dạ râu rĩ mà đáp.

"Ai, người đem nói thực cho người biết ta đi, ta cam đoan không nói cho người khác biết." Gì vận chưa từ bỏ ý định mà truy vấn.

Trần dạ lúc này liền lời nói đều không nói, chỉ để ý cúi đầu đi đường.

"Ai, bạn thân, đừng như vậy tinh thần sa sút nha, không chính là một cái mẹ nuôi sao? Cũng không phải thân nương! Các nàng gia không thích ta, ta tự nhiên phải lý các nàng." Gì vận nhìn xem râu ria xồm xàm, vẻ mặt tinh thần sa sút đích Trần dạ, lắc đầu, nghi ngờ nói nói, "Ồ, buổi sáng người vừa lý qua phát, thổi qua râu ria, như thế nào buổi chiều tự về mặt râu ria tra rồi hả? Chẳng lẽ người phun ra thức trường tề?"

Trần dạ sờ lên râu ria tra, hay (vẫn) là không đáp lời.

"Được, chờ cùng cái người chết dạng đây, theo cục cảnh sát ở bên trong đi ra, phải cao hứng một chút. Đi, ta mời các người đi uống rượu, thuận tiện cho người hùng hực xui." Gì vận vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai.

"Không được, ta đáp ứng qua ta mẹ nuôi, phải về nhà đi ăn cơm. Nàng đang đợi ta, ta phải về nhà." Trần dạ lắc đầu.

"Này, người cái này người chuyện gì xảy ra? Cảnh sát không phải đã nói rồi sao, người nếu lại đi, tự lấy phi pháp xâm nhập người khác nơi ở tội câu lưu người." Gì vận lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian nói ra, "Người không là muốn cho ta một giờ sau lại đến bảo vệ người một lần a?"

"Cảnh sát kia nói rất đúng chuyện mà quý, ta mẹ nuôi chịu để cho ta vào cửa, sao có thể gọi phi pháp xâm nhập người khác nơi ở?"

"Có thể... Nhưng người cái gọi là cha nuôi không biết người, sẽ không để cho người vào cửa ah!"

"Yên tâm, hắn nhất định sẽ làm cho ta vào cửa đây."



"Ngươi cái này người thật là một cái chết ngoan cố, cái kia Phuong Tinh không có nói sai, ngươi nha tặc là một đặc (biệt) nhân vật nguy hiểm!" Gì vận nhếch miệng.

"Ngươi biết ta đặc (biệt) nguy hiểm, còn cùng ta cùng một chỗ?"

"Ta... Ta thích kích thích, không được sao?" Gì vận ngăn người, cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 10: điên cuồng đích chạy trốn

"Tiền đưa ta về nhà a." Trần dạ đứng tại gì vận đích màu đỏ xe thể thao trước, cẩn thận nhìn trông xe bài, khen, "BMH, nguyên lai thật sự là Bảo mã [BMW]... Chỉ là vì cái gì không phải Bảo mã [BMW] Vương mà liệu âm viết tắt?"

"Ngươi lại quá hạn rồi, đây là Bảo mã [BMW] hoàng!" Gì vận nhếch miệng, cùng Tổng linh trúc trao đổi một ánh mắt.

"Ta thật sự là quá hạn rồi, có lẽ, ta hay (vẫn) là hơn một cái dư đích người." Nghĩ đến Phuong Tinh cùng không lồ biển cùng một chỗ, Trần dạ đích trong nội tâm tặc không hiểu mà đau nhức lên. Đương nhiên, Phuong Tinh chịu mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đến cuốn lấy chính mình cái "Nguy hiểm nhân vật", "Cứu" mẹ của mình, hẳn hay (vẫn) là theo trong nội tâm cảm kích nàng đấy.

"Đừng quá vô danh rồi, quá mức đích ít xuất hiện tặc là kiêu ngạo." Gì vận cười nói, "Nhìn ngươi một bụng phiền muộn, tự nhiên muốn mượn rượu giải sầu mới được. Đi, chúng ta hay (vẫn) là đi uống rượu a."

"Mượn rượu giải sầu buồn càng buồn, huống chi ta mẹ nuôi vẫn còn chờ ta, lại không quay về, nàng nên nóng nảy. Rượu này trước tồn lấy, lần sau lại uống đi. Hà phụ nhân, có thể phiền toái ngươi tiễn ta về nhà sao?" Trần dạ thờ dãi, nói ra.

"Bồn cô nương thỉnh ai uống rượu, đó là cho hẳn mặt mũi. Ta thỉnh ngươi, ngươi không đi, ta cần phải tức giận." Gì vận gần đây chỉ có bị người thỉnh đích phần, hôm nay mở miệng mời người uống rượu, đã là phá lệ rồi, lại bị Trần dạ quét mặt mũi, không khỏi trong lòng hơi khí, giương lên nắm tay nhỏ, uy hiếp một câu.

"Tuyệt đối không đi, ta nói, ta mẹ nuôi đang đợi ta." Trần dạ thần thái kiên quyết nói.

"Là công an (ván) cục đang đợi ngươi!" Gì vận thực tức giận, nổi giận nói, "Chính ngươi trở về, ta tuyệt đối sẽ không đưa cho ngươi, về sau có chuyện gì cũng đừng tới tìm ta."

"Cái kia... Cho ta mượn 100 khối tiền xe?" Trần dạ mày dạn mặt dày nói ra.

"Không mượn." Gì vậy đem mặt ngưỡng đã đến bầu trời.

Trần dạ mỉm cười, giương mắt nhìn chung quanh, cũng không nói gấp lại, liền hướng hơn hai mươi mễ (m) bên ngoài đích trạm xe buýt bài đi qua.

"Ai, hán không phải trên người một khối tiền đều không mang sao? Ngươi thật đúng là thấy chết mà không cứu được?" Tổng linh trúc chọc. Chọc gì vậy.

"Lại để cho hán đi chết a!" Gì vậy nhìn xem tại chăm chú nghiên cứu xe buýt lộ tuyến bài đích Trần dạ, căm giận nói, "Loại người này tự là đáng xấu hổ đích vất cổ chày ra nước, khẳng định ở bên trong quần hoặc để giày ẩn dấu tiền, bằng không, hán cái đó đến tiền ngồi xe buýt?"

"Không thể nào, hán nếu có tiền, còn có thể hướng ngươi vay tiền? Hán ngược lại không giống loại người này." Tổng linh trúc có chút buồn cười nói.

"Hừ, hán không chịu thỉnh chúng ta uống rượu đích lý do tự là không có tiền, đương nhiên không dám bạo lộ chính mình thực sự tiền. Sáng hôm nay ta trả lại cho hán một vạn khối bồi thường tiền, hán như thế nào hội (sẽ) không có tiền?" Gì vậy khinh thường mà chăm chăm vào Trần dạ đích thân ảnh, nói ra, "Ta ngược lại muốn nhìn hán rốt cuộc là ngồi xe buýt hay (vẫn) là đánh chính là... Ồ?"

"Cũng không phải, hán là chạy trở về." Tổng linh trúc nhìn xem đi theo 24 lộ xe buýt sau chạy như điên đích Trần dạ, cười nói, "Chuyện này, hiện tại trở nên thú vị rồi."

"Đánh cuộc, xem hán có thể chống bao lâu?" Gì vậy đích con mắt cũng sáng, cười nói, "Ta cá là hán chạy đến kế tiếp đứng, sẽ lên xe."

"Ta cá là hán hội (sẽ) chạy hai cái đứng, đánh cuộc tiền 2000." Tổng linh trúc trầm ngâm hai giây phút sau, nói ra.

"Ta đã hối hận, ta cũng đánh bạc hán hội (sẽ) chạy hai cái đứng, hai cái đứng đã ngoài, cho dù ta thua." Gì vậy nhớ tới người nào đó biến thái đích thân thể tổ chất, do dự một chút, đổi giọng rồi.

Gì vậy tự nhiên không quan tâm cái này hai ngàn khối tiền, nhưng ưa thích thắng, đúng là thiếu nữ thiên tính.

"Ta đây tự đánh bạc hán hội (sẽ) chạy ba cái đứng đã ngoài." Tổng linh trúc mỉm cười.

"Thành giao, lên xe!" Gì vậy hào hứng bừng bừng mà kéo mở cửa xe, đã phát động ra Bảo mã [BMW] xe thể thao.

... ..

Hai mươi năm rồi, cát vàng thành phố đích giao thông tình huống chẳng những không có thể chuyển biến tốt đẹp, ngược lại càng ngày càng bế tắc, đại lượng đích xe đạp đem giao thông khiến cho càng thêm không xong, xe buýt cũng khai mở được rất chậm.

Mặc dù là như vậy, Trần dạ hay (vẫn) là cảm thấy có chút cổ hết sức rồi, y phục trên người ẩm ướt được tụt giống trong nước mới vớt ra tựa như.

"Mười chín cái đứng, chạy nữa bốn cái đứng, thì đến nhà rồi." Trần dạ cắn răng, trong lòng yên lặng mà cổ vũ chính mình, "Chạy nữa một đoạn đường, có thể ăn vào mẹ làm đích thịt kho tàu, món ăn này, ta thể nhưng mà... Hai mươi năm không có đã ăn rồi."

Từng cái trạm điểm [web] tầm đó, bình quân có một dặm lộ đích khoảng cách, cái này mười chín cái đứng chạy xuống, tụt là gần hai mươi dặm lộ rồi. Đồi ở kiếp trước, Trần dạ nằm mơ cũng không muốn qua mình có thể chạy xa như vậy.

Phân không xu đích Trần dạ, tại nghiên cứu trạm xe buýt bài lúc, tụt từng muốn qua vài chủng (trồng) về nhà đích phương pháp xử lý: ví dụ như lại đi hướng Phương Tinh nói vài lời hữu ích, thỉnh nằng tiền đưa chính mình hoặc mượn ít tiền cho mình; ví dụ như đánh chính là trở về, lại để cho cha mẹ đến trả tiền, ví dụ như tại xe buýt bên trên dúi sẵn tiền bao ném đi, đem phiếu về tiền cho lại rồi, hoặc lại để cho các hành khách giúp mình một bả...

Nhưng Trần dạ rất nhanh tụt bác bỏ những ý nghĩ này, tự ái của hấn lòng tham cường, những phương pháp này đều không thể diện, hấn không muốn dùng, cuối cùng một cái góc nhất đích phương pháp xử lý nổi lên trong lòng —— đi theo xe buýt chạy về gia, thử một lần chính mình đích thể năng mạnh như thế nào hưng hấn, nhìn xem thể năng bị dùng đến cực điểm gây nên về sau, có thể hay không bức ra một ít tiềm năng cùng cái này cổ thân thể trong bị mất đích trí nhớ.

Mặc kệ có nhiều khó khăn, nghĩ tới, tụt đi làm, đây là Trần dạ đích tính cách, vì vậy hấn dùng lên loại này nguyên thủy nhất đích dần biện pháp.

Nhưng cái này dần biện pháp, lại rung động sau lưng Bảo mã [BMW] trong xe thể thao đích hai nữ nhân.

"Đại đồ đàn, người như thế nào còn không có bị cảm nắng à?" Gì vận cắn răng, đánh bạc lấy khí.

Cái kia 2000 khối đánh cuộc tiền, tại đệ tam cái sân ga lúc, gì vận liền đã giao phó cho Tổng linh trúc, lại tò mò một đường cùng xuống dưới, hơn nữa cùng Tổng linh trúc một lần nữa đánh cho 5000 khối đích đánh bạc, đánh bạc hấn có thể hay không thật sự chạy về gia.

Đương nhiên, gì vận hay (vẫn) là lựa chọn Trần dạ cuối cùng hội (sẽ) dừng lại, ngồi xe về nhà.

"Xem ra ta là thắng định rồi." Tổng linh trúc cười nói, "Cái này đều nhanh đến trạm cuối cùng Vũ thái công viên đi à nha? Tối đa còn có năm sáu đứng, đã đến."

"Hấn sao có thể chạy trốn nhanh như vậy đâu này? Cái này xe buýt tuy nhiên chậm, cũng không phải sức người có thể đuổi theo đó a." Gì vận phìền muộn mà chuyển đi chủ đề.

"Có lẽ, ta có thể hướng thể dục học viện đề cử thoảng một phát cái này Trần dạ, nói không chừng huấn luyện thoảng một phát, hấn có thể ở quốc tế chạy Ma-ra-tông trong trận đấu đoạt giải quán quân." Tổng linh trúc vỗ xuống đùi, rất vì chủ ý của mình mà hưng phấn.

"Xem, hấn nhanh không được!" Gì vận bỗng nhiên hưng phấn mà kêu lên.

Tổng linh trúc giương mắt nhìn lên, quả nhiên trông thấy Trần dạ đích bước chân chậm lại, nhưng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Trần dạ cúi người, đem mình chạy nát mũi giày đích một đôi nát giày da cỡi ra, đề trong tay, tiếp tục cỡi bỏ chân đuối sát lấy phía trước đích 24 lộ xe.

"Tức chết ta rồi!" Gi vận hung hăng mà vỗ một cái tay lái, cong lên miệng.

Tổng linh trúc lại đã trầm mặc, sau nửa ngày mới nhân nhậ nói: "Người có nghĩ tới hay không, hần là một cái vừa ra viện đích người bệnh, hơn nữa là sớm ra viện. Hần toàn thân đích cơ bắp cùng nhuỷễn tổ chức còn không có khôi phục tốt..."

Gi vận sùng sốt một chút, cũng đã trầm mặc.

"Còn có, hần chạy trốn nhanh như vậy, chỉ sợ là bởi vì đã mất đi trí nhớ, không nhớ được lộ làm như thế nào đi, mới như vậy dốc sức liều mạng mà đuối theo chiếc xe kia. Nhưng là, như vậy dốc sức liều mạng mà chạy, chỉ sợ sẽ đối với hần đích khỏe mạnh rất bất lợi, cho dù hần là cái người sắt, cũng chịu không được đấy..."

Gi vận hít sâu một hơi, không có trả lời.

"Cuối cùng, nếu như hần vì vậy mà xảy ra vấn đề, nguyên nhân tự là chúng ta không chịu cấp cho hần 100 khối, chỉ sợ... Chúng ta hội (sẽ) lương tâm bất an a?"

Gi vận không có trả lời, chỉ là mãnh liệt giảm một cước chân ga, đuối theo.

... ..

"Xem ah, phi nhân ah!"

"Thật sự a, ta nhớ được hần theo chúng ta hơn mười cái đứng, rõ ràng chạy trốn so ô tô còn nhanh, thần rồi!"

"Hần là vận động viên a?"

"Nhất định là vận động viên nha, hơn nữa là quốc gia cấp đấy, hần đây là đang huấn luyện đây này!"

"Thật lợi hại! Nếu như quốc chủng loại này tinh thần, sớm con mẹ nó cầm thế giới đệ nhất..."

Tại gì vận cùng Tổng linh trúc nghị luận đồng thời, cái kia chiếc 24 lộ xe buýt bên trên đích hành khách cũng đã tạc mở nôi, đều hưng phấn mà chen đến đằng sau, cách cửa sổ thủy tinh nhìn xem điên cuồng chạy trốn đích Trần dạ.

Xe buýt lái xe là cái hơn ba mươi tuổi đích trung niên nhân, Trần dạ vừa đuổi kịp xe của hắn lúc, hắn trong bụng cười lạnh không thôi, bỏ thêm mấy lần nhanh chóng, vút bỏ Trần dạ. Nhưng rất nhanh, hắn liền từ kính chiếu hậu trong phát hiện, Trần dạ lại kiên nhẫn theo sát đi lên.

Đợi đến lúc Trần dạ theo năm cái đứng về sau, lái xe kinh ngạc rồi.

Trần dạ theo mười cái đứng về sau, lái xe chấn kinh rồi.

Trần dạ theo mười lăm cái đứng về sau, lái xe cảm thấy muốn qua đời, đồng thời cũng bị cảm động, một mực bảo trì đều đều đích tốc độ xe, không còn có thêm qua nhanh chóng, có khi thậm chí cố ý thả chậm tốc độ xe, làm cho Trần dạ theo kịp.

Mà tới được thứ hai mươi cái đứng, xe buýt dừng lại bên trên khách đồng thời, gì vận đích xe thể thao cũng đuổi theo.

"Trần dạ, lên xe a, đừng chống rồi, người vừa ra viện, thân thể chịu không được đấy." Tổng linh trúc dao động xuống xe cửa sổ thủy tinh, đối với Trần dạ kêu lên.

"Ta muốn... Lại... Kiên trì thoáng một phát." Trần dạ khom người, miệng lớn mà thở phì phò, đứt quãng nói.

Hắn sớm đã phát giác sau lưng đích màu đỏ Bảo mã [BMW] xe thể thao, lại thủy chung không quay đầu lại. Gì vận liền 100 khối cũng không chịu cấp cho hắn, cố nhiên là hèn dối, nhưng tổn thương Trần dạ đích kiêu ngạo, hắn cũng tự phạm thượng bướng bỉnh.

"Ta là bác sĩ, người là người bệnh, ta lệnh cho người lên xe!" Tổng linh trúc nóng nảy.

"Ta cũng thế... Bác sĩ, ta biết rồi... Ta còn có thể làm" Trần dạ mò lên quần áo, xóa đi trên mặt như mưa to chảy xuống đích mồ hôi, thở phì phò nói ra.

"Hắn lại phạm ngu ngốc bị bệnh." Gì vận nhún vai, bỗng nhiên đối với ngoài cửa sổ xe kêu lên, "Này, bộ y phục này rất quý đấy, xin nhờ người đừng có dùng đến lau mồ hôi!"

Trần dạ không có trả lời, lại đem áo cởi ra, cuộn thành một đoàn trảo trong tay, thẳng vào nhìn qua xe buýt phần đuôi, tùy thời chuẩn bị xông. Đám.

"Tức chết ta rồi!" Gì vận hung hăng mà vỗ một cái tay lái, nhéo lông mày cộng lông tròng mắt Trần dạ, hận không thể đem hắn ăn vào bụng từ ở bên trong đi.

"Cố gắng lên, cố gắng lên!" Xe buýt đích cửa sổ xe bỗng nhiên bị đẩy ra, vài tên hành khách nhô đầu ra, đối với Trần dạ hét lớn.

"Đẹp trai, một hồi cho ta ký cái tên!" Một cái sinh viên dạng đích thiếu nữ hướng về phía Trần dạ thét chói tai vang lên, còn vút ra này hôn gió.

"Huỳnh đệ, vậy mới tốt chứ!" Trung niên lái xe cũng theo cửa sổ xe nội nhô đầu ra, đối với Trần dạ giờ ngón tay cái lên.

Trần dạ đối với các hành khách mỉm cười, phát phát tay, lại hướng gì vận cùng Tổng linh trúc nhẹ gạt đầu, lần nữa đi theo khởi động đích xe buýt chạy...mà bắt đầu.

"Họ Trần đấy, ta nguyên rùa người!" Gì vận oán hận mà mắng một câu, bắt đắc dĩ mà đi theo.

"Ta ngược lại là cảm thấy, hấn có thể kiên trì đến bây giờ, đã rất rất giỏi rồi. Hơn nữa hiện trên thế giới này, giống như hấn như vậy có trách nhiệm cảm (giác) đích nam nhân, thật sự không nhiều lắm rồi. Trần dạ, hứa hẹn, hấn như vậy không muốn sống mà chạy trước, chẳng qua là vì thực hiện một cái hoài trở lại mẹ nuôi gia ăn cơm đích hứa hẹn, cũng là thật không có cô phụ hấn danh tự. Ai, nếu như..." Tổng linh trúc thở dài một tiếng, bỗng nhiên xui lơ tại tay lái phụ thất lên, tựa hồ xúc động cái gì tâm sự.

"Nếu như người tuy nhỏ mấy tuổi, gả cho hấn?" Gì vận xấu vừa cười vừa nói.

"Ân." Tổng linh trúc rõ ràng nhẹ gạt đầu, không có phủ nhận.

"Này, người không phải nói thật sao? Nhưng hấn là cái ngu ngốc ah!" Gì vận cười ha ha lấy, nói ra, "Tuổi ngược lại không là vấn đề, người so với hấn lớn hơn vài tuổi cũng không sao cả á..., mấu chốt là hấn đầu óc có vấn đề. Người không sợ ngày nào đó hấn đem người trở thành bàn đồ ăn cho ăn sống rồi hả?"

"Người thực cảm thấy hấn đầu óc có vấn đề sao?" Tổng linh trúc hỏi ngược lại.

Gì vận đã trầm mặc, sau nửa ngày mới đáp: "Nói không tốt, dù sao có chút là lạ đấy. Ai, linh trúc tỷ, người sẽ không thực động tâm a?"

"Đáng tiếc ah, ta không có cơ hội, bạn trai ta thúc lấy ta sang năm kết hôn đây này." Tổng linh trúc mỉm cười nói, "Ngược lại là người, còn có cơ hội."

"Ta?" Gì vận cười to nói, "Linh trúc tỷ, người chó tru. Trừ phi... Địa cầu hủy diệt, trên thế giới này tự thừa hấn cuối cùng này một người nam nhân."

Tổng linh trúc mỉm cười nhìn gì vận liếc, không có nói tiếp.

... ..

Nếu như, nếu như có thể dùng vượt qua tốc độ ánh sáng đích tốc độ chạy trốn, thì có thể làm cho thời gian đảo lưu, trở lại quá khứ...

Một câu điện ảnh lời kịch xẹt qua Trần dạ đích trong óc, nhưng đã nhớ không rõ là cái đó bộ điện ảnh rồi.

Tại cực tốc đích chạy trốn ở bên trong, Trần dạ đích thể năng đã đạt đến cực hạn, đầu óc đã bắt đầu mơ hồ. Hắn chỉ là cơ giới theo sát xe buýt chạy trước, hắn đã hằng hà, đây là đệ mấy cái sân ga rồi, hắn thậm chí đã quên tại sao mình muốn như vậy dốc sức liều mạng mà chạy trước.

Hắn cũng không biết mình vì cái gì không chịu dừng lại, là vì thực hiện về nhà ăn cơm đích hứa hẹn, hay là muốn mượn cái này toàn lực đích chạy trốn, đem nội tâm đích hăm hực đều chạy tán chạy tạt.

Tánh mạng, giống như có lẽ đã biến thành u ám được rồi, chỉ còn lại có một cái tối hạn, tại nhìn không thấy đích phương xa chờ đợi mình.

Người sống trên cõi đời này, cũng nên buộc chính mình làm mấy thứ gì đó, kiên trì chút gì đó. Có đôi khi, cái này cũng không cần cái gì lý do. Tự giống như trận này không hiểu thấu đích chạy cự li dài, tuy nhiên không tại kế hoạch ở trong, nhưng đã bắt đầu, tự nhất định phải chạy xong, cái này gọi là trước sau vẹn toàn.

Nếu như, nếu như thời gian thật có thể đảo lưu lời mà nói..., ta tự cũng không ra tại nạn xe cộ, Phương Tinh, người tự cũng không ly khai ta rồi..

Trần dạ đích con mắt, bỗng nhiên có chút mơ hồ, hắn muốn đây là bởi vì mồ hôi chảy vào con mắt đích nguyên nhân.

Không nghĩ tới, muốn một lần nữa dung nhập cái này từng thuộc tại gia đình của mình, hội (sẽ) khó như vậy, thống khổ như vậy. Đường về nhà, có thể như vậy đích dài đằng đặc.

Nhưng ta, tuyệt không buông bỏ. Người khác có thể buông tha cho ta, ly khai ta, nhưng ta tuyệt không có thể buông tha cho chính mình, buông tha cho người nhà.

Chạy đi xuống đi, ta không thể nhận thua, ta nhất định phải thắng được trận đấu này, dù cho... Dù cho không có tiếng vỗ tay, bên cạnh cũng không có đối thủ.

Chiến thắng chính mình, cái từ này ta một mực không hiểu, nhưng hôm nay rốt cuộc hiểu rõ.

Chiến thắng tự chính mình nội tâm đích sợ hãi cùng mê mang, kiên định mà đi xuống đi, tự là trận này chạy trốn đích chính thức ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 11: nguyên lai là đến tán gái đích

"Xin chào, xin hỏi người là Phương Tinh sao?" Giọng đem một cái Tiểu Hắc hạt dính vào cổ áo của mình lên, vừa lái xe một bên thông lên điện thoại.

"Là ta, người là vị nào?" Phương Tinh theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, mơ mơ màng màng mà nhận nghe điện thoại.

"Ta ra sao vậy, buổi chiều chúng ta tại cục công an bãi kiến đấy, vừa rồi ta hướng cục công an đội cảnh sát hình sự đã muốn điện thoại của người."

"Ah, là người nha. Có chuyện gì không?" Phương Tinh bỗng nhiên có loại dự cảm bất tường.

"Mụ mụ người chính là cái kia con nuôi Trần dạ, lập tức phải về tới dùng cơm." Gì vậy cười khổ nói.

"À?" Phương Tinh chấn kinh rồi vài giây về sau, phiên muộn nói, "Thật sự là Âm Hồn Bất Tán ah!"

"Nhà của người ở đâu?" Gì vậy hỏi.

"Ánh sáng mặt trời đường. Hấn... Hấn hiện tại lên xe sao?"

"Hấn không có ngồi xe, là chạy về đến đấy. Nhà của người dưới ánh mặt trời lộ? Vậy hấn rất nhanh có thể về đến nhà rồi."

"Chạy về đến hay sao?" Phương Tinh lại một lần nữa chấn kinh rồi, sau nửa ngày mới lên tiếng, "Chẳng lẽ... Ta ngay tại 24 lộ trên xe, vừa rồi bọn hấn nói có người một mực đi theo xe chạy, chẳng lẽ chính là hấn?"

"Cái này thật đúng là đúng dịp!" Gì vậy cười nói, "Trên người hấn không có tiền, cho nên hãy theo xe chạy về đã đến, đã chạy hơn hai mươi cái đứng, còn không có dừng lại, người quay đầu lại liếc mắt nhìn vị này siêu nhân a, bye bye, một hồi gặp."

Phương Tinh bởi vì hai ngày này thật sự quá mệt mỏi, cho nên trên đường về nhà, một mực ngồi ở hàng phía trước đích trên vị trí ngủ gà ngủ gật, tuy nhiên đã từng nghe được các hành khách nghị luận, lại không quay đầu lại nhìn quanh đích hào hứng. Nhận được gì vậy đích điện thoại về sau, nằng mới ý thức tới không đúng, tranh thủ thời gian chen đến xếp sau trên vị trí, sau này mặt nhìn lại.

Lúc này đích Trần dạ, thể năng đã dùng đến tận cùng, bụng lại đói là, chân thẳng như nhũn ra, bước chân đã có chút ít phù phiếm cùng lay động mà bắt đầu..., lại vẫn đang tại căn rừng kiên trì. Hấn một tay nhắc lấy giày da, một tay cầm lấy quần áo, còi bỏ trên thân cùng chân, tại nóng hổi đích xi-măng trên đường đi nhanh chạy trốn, còn dương lấy lông mi, thỉnh thoảng lại phồng má bọn thổi khí, thập phần yêu nghiệt.

Phương Tinh đích trong nội tâm mãnh liệt đích một vì sợ mà tâm rung động, chợt nhớ tới loại này đặc thù đích thần sắc, tại chết đi đích trượng phu Trần dạ trên người, cũng là xuất hiện qua đấy.

Trần dạ trước kia ưa thích rèn luyện, cũng ưa thích chạy cự li dài, ngẫu nhiên hấn chạy đến mệt mỏi không được đích thời điểm, tự là bộ dạng này đức hạnh đấy. Theo hấn nói, đem làm trong trường bão chấn rớt cuộc giờ lên bất động lúc, làm một ít nhướng mày thổi hơi đích động tác, Nhưng dùng rất nhanh mà phân tán chú ý lực, quên trên đùi đích đau nhức cùng chết lặng cảm (giác).

Trần dạ chết hai mươi năm rồi, cái này tự xưng Trần dạ đích chàng trai 19 tuổi, chẳng lẽ hấn là trượng phu chuyển thể đầu thai đấy sao? Phương Tinh đích trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một cái hoang đường đích nghĩ cách.



Nhưng rất nhanh, Phương Tinh tự đè nén xuống chính mình cái vớ vẩn đích nghĩ cách, nàng là một gã nhân dân giáo sư, theo không tin trên đời này có cái gì cái gọi là Quỷ Thần cùng linh hồn, tự nhiên cũng không có khả năng tiếp nhận đầu thai chuyển thế loại này thuyết pháp.

Suy nghĩ chỉ (cái) hỗn loạn thoáng một phát, Phương Tinh liền tỉnh táo lại, đang nghĩ nên như thế nào sắp bãi phòng chính mình nhà mẹ chồng đích "Ôn thần".

Trầm ngâm một hồi, Phương Tinh tự cho trọng phụ không lồ biến bấm điện thoại: "Cái kia một tên lừng gạt lập tức muốn trở về rồi, người lập tức đến mẹ của ta gia trông coi, tuyệt đối không thể mở cửa. Về phần mẹ của ta, làm cho nàng trong phòng ngủ xem tivi, đem TV âm điệu đến lớn nhất!"

"Báo động a!" Không lồ biến dứt khoát nói.

"Trong lúc này chỉ sợ có chút khó khăn, cảnh sát tuy nhiên hù dọa qua hấn, nhưng là lén đã nói với ta, nếu như ta bà bà lại để cho hấn vào cửa, cảnh sát cũng không cách nào quản..." Phương Tinh thờ dài, trong lúc nhất thời cảm thấy rất đau đầu, tức giận mà chăm chăm vào cái kia cô độc chạy trốn đích thân ảnh, oán hận nói, "Hấn rốt cuộc là ai, muốn làm gì?"

"Người hỏi ta, ta hỏi ai?" Không lồ biến cũng thờ dài một tiếng, cúp điện thoại.

"Chẳng lẽ, hấn thật sự là ta bà bà nhận thức đến ở dưới con nuôi, chỉ là có chút chết đầu óc?" Phương Tinh là cái có chút cố chấp đích người, phán đoán một khi hình thành, sẽ rất khó cái biến. Nhưng hiện tại, nội tâm của nàng bắt đầu có chút dao động.

"YAA.A.A., hấn ngã sấp xuống rồi!" Phương Tinh bỗng nhiên kinh hô một tiếng, nhưng lập tức dùng tay che miệng lại, cắn răng nói, "Ngã chết tốt nhất."

"À? Thực ngã sấp xuống rồi." Các hành khách đều cùng kêu lên hoảng sợ nói.

Do vì tại cao tốc chạy trốn, Trần dạ mặc dù chỉ là chân trái nhuễn. Thoáng một phát, lại không không chế tốt thân thể cân đối, chơi một cái trước nhào lộn mới bốn chân hướng Thiên Địa té lăn trên đất. Nhưng hấn chỉ là nằm trên mặt đất thở hển hển mấy hơi thở, rất nhanh lại bò lên, tiếp tục cùng lên xe tử.

Trong xe bỗng nhiên bộc phát ra một hồi Lôi Minh giống như đích tiếng vỗ tay.

... ..

Ánh sáng mặt trời lộ đứng cuối cùng đã tới, Phương Tinh xuống xe, mặt đen lên trùng mắt liếc lung la lung lay chạy tới đích Trần dạ, chờ hấn tới.

Trần dạ lại tựa hồ như không phát hiện Phương Tinh, dừng lại thở hển hển mấy câu chửi thề, lại cùng cường điệu mới khởi động đích xe buýt chạy về phía trước đi.

"Này, đã đến! Còn chạy cái gì?"

Phuong Tinh nhin không được kêu một tiếng, lập tức hối hận, không biết mình tại sao phải mềm lòng, đi nhắc nhở cái này chàng trai.

Tại đây hai mươi năm ở bên trong, nàng bên trên muốn phụng dưỡng hai đôi cha mẹ chồng, hạ muốn dưỡng dục một đôi nhi nữ, còn có trượng phu muốn chiếu cố, cô công tác muốn bận rộn, tính cách vì vậy trở nên lỗi lệ phong hành (\*quyết định nhanh chóng), làm người xử sự thập phần sáng khoái, có rất ít hôm nay đích loại tình huống này.

Nghe thể thanh âm quen thuộc, Trần dạ quay đầu nhìn thoáng qua, mới như ở trong mộng mới tỉnh mà hướng Phuong Tinh chạy tới.

Trên xe đích hành khách gặp Trần dạ bỗng nhiên không cùng xe chạy, đều phát ra tiếng cười đích thanh âm, đồng thời phát tay hướng Trần dạ cáo biệt.

"Phuong Tinh... Người tại... Tại đây... Chờ ta?" Trần dạ hai tay chống nạnh thờ hớn hớn, ngu ngơ mà cười, con mắt lóe sáng được tựa giống như bầu trời đích Khải Minh tinh.

"Nghĩ khá lắm! Ta tựa trên xe, vừa xuống xe, đã nhìn thấy người cái khờ hàng!" Phuong Tinh tức giận nói, tim đập lại không hiểu thấu mà nhanh hơn.

"Khờ... Hàng..." Trần dạ dùng ngón tay cái sờ sờ cái cằm bên trên đích chòm râu tra, ánh mắt bỗng nhiên trở nên hoảng hốt mà bắt đầu..., tựa hồ đắm chìm tại mỹ hảo đích trong hồi ức.

Phuong Tinh đích mặt đỏ lên, với tư cách một gã giáo sư, "Khờ hàng" loại này từ nàng giống như bình thường là không cần đây, muốn dùng cũng chỉ dùng tại trượng phu trên người, hôm nay là làm sao vậy?

Mà Trần dạ dùng ngón cái sát cạo xuống ba đích cái tiểu động tác này, càng làm cho trong nội tâm nàng một vì sợ mà tâm rung động.

Hắn rốt cuộc là ai, vì cái gì... Có chút giống như người kia?

"Này, hắn thần sắc bất thường, dường như tội phạm quan trọng bị bệnh." Một cỗ Bảo mã [BMW] xe thể thao đứng ở Trần dạ bên người, Tổng linh trúc nhìn thoáng qua Trần dạ đích mặt, bỗng nhiên kinh kêu một tiếng, tranh thủ thời gian xuống xe chạy tới.

"Giai Giai đây này... Tan học... Sao?" Trần dạ đích khí tức dần dần bình tĩnh trở lại, đầu óc lại bởi vì thể lực đích tiêu hao cùng Phuong Tinh đích thoại ngữ, vẫn đang hoảng hốt đến lợi hại, tựa hồ về tới hai mươi năm trước, đang tại cùng thê tử trò chuyện việc nhà.

Nghe được "Giai Giai" hai chữ, tựa giống như một cái sét đánh đập vào trên đầu, Phuong Tinh bùng tỉnh đại ngộ: nguyên lai cái này chàng trai đúng là hướng về phía nữ nhi của mình đến đây!

Trước kia cho là hắn là tới lừa gạt tài sản, kết quả là đến tán gái đây!

Hắn nhất định là muốn mượn lấy nhận thức chính mình bà bà vì mẹ nuôi danh nghĩa, tiếp cận nữ nhi của mình.

Nghĩ tới đây, Phương Tinh lập tức nở nụ cười khổ: ai, người cũng không tránh khỏi quá chưa đủ kinh nghiệm, coi như là đường cong cứu quốc, cũng phải nhận thức cái làm nể nể nha, cái này bồi phận mới sẽ không loạn.

Hơn nữa, nữ nhi của ta so người đại học năm 4 tuổi, người cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình, chỉ bằng người cái con nít chưa mọc lông, cũng muốn của nàng?

Bất quá, Phương Tinh đích đây lòng lại nói lòng một khẩu đại khí, đã nhưng cái này gọi Trần dạ đích chàng trai là muốn phao (ngâm) nữ nhi của mình, vậy hẳn chắc hẳn sẽ không làm cái gì nguy hại người nhà mình đích sự tình... Ai, hẳn như thế nào không nói sớm?

Giai Giai rất xinh đẹp, trêu hoa ghẹo nguyệt cũng là khó tránh khỏi đấy. Bất quá, cái này cũng không khó đối phó. Hôm nào tìm rất xinh đẹp điểm đích tiểu cô nương, cùng tiểu tử này tiếp xúc nhiều một hồi, hẳn sẽ chuyển đi sự chú ý...

Bên này, Phương Tinh đang tại chuyển tâm tư, bên kia, Tổng linh trúc lại đã bắt đầu véo nõi lên Trần dạ đích huyết Nhân Trung.

Gì vận cũng mặt đen lên cùng đi qua, trong miệng lầm bầm nói: "Tự chưa thấy qua chết như vậy tâm nhân đích người, hại ta thua hai lần tiền."

"Ta không sao." Trần dạ bị Tổng linh trúc bấm véo vài thanh, đầu óc rốt cục thanh tỉnh lại, cười khổ nói.

"Cô cô cô..." Một tiếng Lôi Minh giống như đích thanh âm truyền đến, mọi người hai mặt nhìn nhau.

"Ta đói bụng... Hôm nay một mực không có ăn cơm xong..." Trần dạ ôm bụng, không có ý tứ nói.

"Đi, chúng ta về nhà ăn cơm." Phương Tinh trải qua một phen tự định giá, nội tâm rốt cục làm ra quyết định, cả người lập tức dễ dàng hơn, vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai, sáng khoái nói.

"Cùng đi cùng đi." Gì vận may dạn mặt dày nói ra, "Ta cũng đi biết một chút về, cái này tiểu tử gốc đích mẹ nuôi là nhân vật như thế nào, lại để cho hẳn như vậy nóng ruột nóng gan đấy."

Mọi người vì vậy cùng một chỗ hướng giang tím Tuyết gia đi đến.

"Ai, chàng trai, người có thể hay không không gọi Trần dạ?" Phương Tinh đi vài bước, rốt cục nhin không được nói ra.

"Có thể ta gọi Trần dạ ah." Trần dạ cười khổ nói.

"Thế nhưng mà... Giai Giai đích ba ba cũng gọi là Trần dạ!" Phương Tinh nhú mày, tăng thêm ngữ khí.

"Ta biết rõ, cái này hoàn toàn trùng hợp. Tên là cha mẹ cho đấy, không thể sửa đấy." Trần dạ lại khôi phục cười đùa tí tưng đích đức hạnh.

Phương Tình thờ dài, không nói cái gì nữa.

"Oa, đại hiệp, người lại tới nữa." Một cái đâm đầu đi tới đích tóc ngắn thanh niên nhìn nhìn Trần dạ, bỗng nhiên vui mừng nói.

"Sửa xe Hành lão bản?" Trần dạ nhìn chăm chú nhìn nhìn tóc ngắn thanh niên, nhận ra hắn rồi.

"Người còn nhớ rõ ta?" Tóc ngắn thanh niên đại hi.

"Nhìn người nói, buổi sáng mới thấy qua, như thế nào hội (sẽ) không nhớ rõ?"

"Bạn thân, người lợi hại như vậy, có rảnh dạy ta mấy chiêu ah!" Tóc ngắn thanh niên bị kích động nói.

"Nào có cái gì lợi hại, chỉ là trùng hợp đây ta hắn thoáng một phát." Trần dạ ít xuất hiện nói lấy.

"Ài, không muốn khiêm tốn nha, người một cước sẽ đem người đá bay đến mấy mét xa, sao có thể nói đây ta thoáng một phát?" Tóc ngắn thanh niên một đường đi theo Trần dạ đi tới, chồng chất lấy khuôn mặt tươi cười nói ra, "Nếu không người thu ta làm đồ đệ a, vùng này đích trị an không tốt, luôn luôn người đến ta trong tiệm nháo sự, ta vẫn muốn tìm cái minh sư..."

"Không nên không nên, ta thực sẽ không công phu, người tìm người khác a." Trần dạ lại càng hoảng sợ, hắn bản không có gì công phu quyền cước, bắt quá là ý vào lực lượng lớn một chút, mới chế ngự đồng phục này cái cướp bóc phạm, muốn làm người khác sợ phò, cũng thật không có thứ đồ vật giáo cho người khác, chỉ có thể dạy hư học sinh.

"Ai, chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra?" Gì vận rất hiếu kỳ tâm lên đây, dắt tóc ngắn thanh niên hỏi...mà bắt đầu.

Tóc ngắn thanh niên đem buổi sáng gặp phải cướp bóc phạm đích sự tình nói một lần, còn nói thêm "Khó được chính là, hắn công phu tốt như vậy, lại không ý vào công phu của mình khi dễ người khác. Tự giống như cái kia phá lái xe, một cái nát cửa xe, gắng phải hắn bồi hơn chín nghìn khối, hắn cũng bồi rồi. Thay đổi ta, còn lại cái kia hơn bốn nghìn, nhất định sẽ muốn trở về..."

Gì vận đích mặt lập tức đỏ đến cùng hóa thiêu tựa như, giờ mới hiểu được, Trần dạ trên người thật sự là không xu dính túi, chính mình là trách lầm hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 12: mượn xác hoàn hồn?

Đại Hải nghe được trên bậc thang truyền đến đích tiếng bước chân, chính như lâm đại địch, môn bỗng nhiên mở, Phương Tinh mang theo một đám người vào được, trong đó còn có hai tay để trần đích Trần dạ.

"Cái này..." Không lộ biến trọn tròn mắt.

"Không có việc gì rồi, một đợt hiểu lầm. Đi đi đi, đem TV đóng, gọi mẹ đi ra, lại từ cha cái kia tìm lương bộ y phục cho chàng trai thay đổi." Phương Tinh nhanh nhẹn mà sai sử lấy không lộ biến, lại quay đầu đối với Trần dạ nói ra, "Chàng trai, ngươi trước đi tắm, đem cái này thân thể đồ mồ hôi cho ta giặt sạch, nhớ rõ muốn dùng nước nóng, bằng không thì hội (sẽ) cảm mạo... Ai, ngươi đi đâu? Đó là phòng bếp, không phải buồng vệ sinh... Ah, Hà phu nhân, Tổng bác sĩ, mời đến mời đến, dép lê tại đây... Uy, cha, ngươi đi phòng bếp làm gì vậy?"

"Tiểu dạ, tiểu dạ..." Đỉnh tai như óc đích TV âm thanh im bật mà dừng, giang tím tuyết nên bước toái bước hướng trong phòng khách chạy, Phương Tinh liền giây cũng không kịp thoát, tranh thủ thời gian xông đi lên dắt díu lấy nàng.

"Nhìn cái này cả nhà, thật là loạn đấy." Gì vận nháy mắt ra hiệu mà đối với Tổng linh trúc thầm nói.

"Chớ nói lung tung lời nói!" Tổng linh trúc bấm véo gì vận một bả.

Gì vận thè lưỡi, tranh thủ thời gian tìm đôi dép lê thay đổi, cũng trượt đi phòng bếp xem náo nhiệt.

Mười giây đồng hồ về sau, một đám người đồng loạt mà đứng tại phòng bếp bên ngoài, trọn mắt há hốc mồm mà nhìn qua bên trong.

Đoàn người chỉ đối đôi dép lê đích công phu, Trần dạ cũng đã đem một chén lớn thịt kho tàu tiêu diệt một nửa. Hắn càng không ngừng hướng trong miệng nuốt lấy khối thịt, tùy tiện nhai vài cái tụt nuốt vào bụng tử, đầy cái cảm đều là dầu nước. Nhìn tướng ăn, tụt giống như quỷ chết đói đầu thai.

Mà Trần Thu phàm lại chuyển đem ghế tọa hạ : ngồi xuống, nhìn không chuyển mắt mà nhìn xem Trần dạ đích nhất cử nhất động, giống như đang phân tích cổ phiếu xu thế.

"Cay, cay..." Trần dạ một bên ăn như hổ đói lấy, một bên thỏa mãn mà thán lấy khí, tay trái còn không ngừng mà hướng trong miệng quạt phong.

"Ăn từ từ, không có người với ngươi đoạt." Trần Thu phàm trên mặt tràn đầy vui mừng cùng triu mến, nói ra, "Đều lớn như vậy đích người rồi, tướng ăn còn giống như đứa bé, cũng không sợ người chê cười... Trong nhà có khách nhân đây này."

"Cha, cái này có cái gì buồn cười lời nói đấy, ta đây là tại chính mình gia, cũng không phải tại trong nhà hàng." Trần dạ hít hít cái mũi, tiếp tục ăn liên tục lấy, còn bung lên chén lớn, uống một hớp lớn dầu súp.

Chứng kiến cái này hai cái động tác, Trần Thu phàm trong mắt càng là xẹt qua một tia rung động.

"Ai, ăn từ từ, đừng ăn mắc lỗi đến." Tổng linh trúc rót cục nhện không được nói một câu.

Giang tím tuyệt tác thì ý cười đầy mặt mà nhìn xem Trần dạ, nếp nhăn trên mặt đều lách vào trở thành một đoàn, có thể sống sống kẹp chết mấy con ruồi.

"Muốn uống nước sao?" Trần Thu phàm bỗng nhiên đưa tới, tại Trần dạ đích bên tai, dùng quê quán phương ngôn, nhẹ nhàng mà hỏi một câu.

"Muốn." Trần dạ nhẹ gật đầu, cũng là dùng đích quê quán tiếng địa phương, thanh âm đồng dạng rất nhẹ.

Trần Thu phàm toàn thân chấn động, sau nửa ngày không nói gì.

Phương Tình tại phòng bếp ngoại trạm một hồi, đã cảm thấy có chút giống tại vườn bách thú đi thăm động vật, vì vậy tranh thủ thời gian quay đầu mời đến khối gì vụn cùng Tổng linh trúc bắt đầu: "Ai, đến ra, đến phòng khách ngồi, biên cà, đi ngược lại hai chén trà đến."

Trần dạ ăn bụng nhí căng tròn, mới cảm thấy mỹ mãn mà chạy tới buồng vệ sinh tắm rửa.

Hắn vừa từ phòng vệ sinh đi ra, đã nhìn thấy Trần Thu phàm ở ngoài cửa chờ hắn, đối với hắn bủn rủn cái cảm.

Trần dạ hiểu ý theo sát phụ thân đến phòng ngủ về sau, Trần Thu phàm giữ cửa khóa lại, híp mắt hỏi: "Chuyện của ngươi, ta nghe lão Trương cùng ta bạn già đã từng nói qua rồi, có chút kỳ quái ah... Ta hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?"

"Nếu như... Ta nói ta là con của ngươi Trần dạ, ra tai nạn xe cộ sau xuyên việt tới, ngươi tin sao?" Trần dạ hít sâu một hơi, có chút khản trương mà nhìn qua phụ thân.

"Xuyên việt?" Trần Thu phàm có chút khiếp sợ mà lắc đầu, nói ra, "Không hiểu."

"Ách... Mượn xác hoàn hồn, ngươi có thể hiểu được sao?"

"Mượn xác hoàn hồn? Trên thế giới thực sự loại sự tình này?" Trần Thu phàm lại càng hoảng sợ, trầm ngâm một hồi, quả quyết nói ra, "Ta còn là rất khó tin tưởng."

"Cha, ta nói với ngươi vài món chỉ có ngươi cũng biết sự tình a." Trần dạ cùng phụ thân song song ngồi ở trên giường, theo khi còn bé đích sự tình bắt đầu nói lên, cùng một chỗ nói đến chính mình ra tai nạn xe cộ trước kia, trong đó rất nhiều chuyện bí ẩn tình, xác thực chỉ có Trần Thu phàm biết rõ.

"Ngươi thật sự là tiểu dạ, thật là ngươi!" Trần Thu phàm một mực sững sờ mà nghe, đến cuối cùng, rốt cục tin, hắn dùng hai tay bịt mắt, kích động được toàn thân rất nhỏ run rẩy lên.

Gặp phụ thân như vậy, Trần dạ trong lòng áy náy càng sâu, dứt khoát quỳ xuống, "Cha, thực xin lỗi, cái này hai mươi năm, cho các ngươi chịu khổ."

"Hài tử, mà bắt đầu..., chúng ta Trần gia đích người, không thịnh hành quỳ quỳ lạy bái đây." Trần Thu phàm một tay lấy Trần dạ kéo lên, thở dài, "Có Tiểu Tinh chiếu cố chúng ta, thời gian ngược lại là không khổ, là được... Cái này trong nội tâm khổ, mẹ của người lão muốn người, nàng rất cô độc..."

Nghe phụ thân có chút ghen ngào đích thanh âm, Trần dạ không dám nói tiếp. Tại trong ấn tượng của hắn, phụ thân là chưa bao giờ đã khóc đấy. Cái này quá cường đích lão công nhân, cho dù là trời sập xuống, hắn cũng chỉ là yên lặng mà kiên.

"Trở về là tốt rồi! Trở về là tốt rồi! Trở về là tốt rồi..." Trần Thu phàm nhất thời không biết nên nói cái gì tốt, chỉ là dùng sức mà vỗ nhĩ tử đích bả vai, phản nhiều lần phục nói lấy.

"Cha, ta chuyện này, người ngàn vạn đừng... với người khác nói, nếu không người khác hội (sẽ) đem chúng ta trở thành bệnh tâm thần."

"Liên Tiểu Tinh cũng không thể nói?"

"Không thể." Trần dạ trên mặt xẹt qua một vòng thống khổ đích thần sắc.

"Ta hiểu, lý giải... Ai, khổ người rồi." Trần Thu phàm sùng sốt sau nửa ngày, thở dài một tiếng, đã trầm mặc tốt một hồi, còn nói thêm, "Đi cùng người mẹ nói hội thoại a, nàng như bây giờ tử, phần lớn là bởi vì người khiến cho đấy. Người nhiều trêu chọc nàng cười cười, đừng làm cho nàng khóc!"

"Àn." Trần dạ dùng sức gật gật đầu, quay người ra cửa phòng.

Trong phòng ngủ đích TV âm thanh bỗng nhiên lại một lần nữa vang lên, làm cho đỉnh tai nhức óc.

Trần dạ tựa ở trên cửa phòng, ngậm trộm nghe đến tại cổ trang đùa giỡn đích tiếng chém giết ở bên trong, một hồi dè nén đích tiếng khóc chợt bộc phát ra đến.

Cha, nguyên lai kiên cường cả đời đích người, cũng là hội (sẽ) khóc đấy.

Yên tâm, ta sẽ vì người bảo thủ bí mật này, ai cũng không nói cho.

Trần dạ chớp ánh mắt của mình, hít sâu vài khẩu khí, hướng phòng khách đi đến.

Hiện tại không có thời gian đi thương cảm rồi, đã việc nặng rồi, nên giải quyết sở hữu tất cả đích vấn đề, mang cho người nhà càng nhiều nữa cười vui. Muốn đem thiếu nợ bọn hắn đấy, đều đền bù trở về.

"Tổng bác sĩ đâu này?" Đi đến phòng khách, nhìn nhìn mọi người, Trần dạ hơi sững sờ.

"Nàng nói nàng có chút việc, đi ra ngoài thoáng một phát." Không biết tại sao, gì vận đích mặt bỗng nhiên có chút hồng, rất nhanh nói, "Nhận thức mẹ nuôi là cái gì sự này, ta gọi điện thoại đánh một bàn đồ ăn, chúng ta chúc mừng một chút đi."

"Ta không có tiền, ngại tính tiền." Trần dạ cười hắc hắc.

"Được rồi, ta biết rồi, vất cổ chày ra nước!" Gì vận trong miệng mặc dù nói được hung, ánh mắt nhưng có chút trốn tránh, không dám nhìn Trần dạ, chắc hẳn vẫn còn vì chạy cự li dài đích trong sự tình day dứt.

Đã qua tốt một hồi, Trần Thu phạm mới hai mắt ửng đỏ mà theo trong phòng ngủ đi ra, lớn tiếng tuyên bố: "Cái này con nuôi ta nhận thức rơi xuống. Hẳn về sau tựu ở nơi này rồi, ai cũng không thể lại đuổi hẳn đi!"

Phương Tinh tuy nhiên không biết công công đích giọng nói vì cái gì có chút run rẩy, bất quá gặp công công cùng Trần dạ trong phòng ngủ trường nói chuyện lâu như vậy, đối với quyết định này sớm có một điểm chuẩn bị tâm lý, cũng không có quá để ý, chỉ là âm thầm mà thở dài một hơi.

Đã qua chừng mười phút đồng hồ, Tổng linh trúc gõ cửa vào được, trong tay nói ra một đồng lớn dinh dưỡng phẩm cùng thuốc bổ, kín đáo đưa cho Trần dạ, nói ra: "Ngươi vừa ra viện, những... này cho ngươi bồi bổ thân thể."

"Này làm sao không biết xấu hổ? Sao có thể cho ngươi tốn kém?" Trần dạ có chút chân tay luống cuống lên.

"Ta mượn hoa hiến Phật mà thôi." Tổng linh trúc hi hi cười cười, thấp giọng nói ra, sau đó đối với trên ghế sa lon đích gì vận chếp miệng, lại đối với Trần dạ mở miệng hai mắt.

"Ồ, như thế nào liền thường thấy nhất đích thuốc bổ đều không có à?" Trần dạ mở ra cái túi, lập tức vòng vo lời nói phong.

"Cái này không đều đã có sao? Ngươi xem, vi-ta-min, não lực kim..." Tổng linh trúc kỳ quái nói.

"Ta nói rất đúng bào ngư, vây cá cùng tổ yến..."

"Phốc", chính đang uống nước đích gì vận, một miệng nước trà phun tới, chỉ (cái) làm cái mặt đỏ tới mang tai.

"Trần dạ, ngại..." Gì vận lau khô tịnh thủy nước đọng, hỏn hỏn kêu lên.

"Ta đang tại cảm tạ Tổng bác sĩ đâu rồi, ngại làm sao vậy?" Trần dạ như không có việc gì nói ra.

"Ách... Không có gì..." Gì vận lập tức ừ rừ lên.

Phương Tinh kinh ngạc nhìn thoáng qua gì vận, trong nội tâm có chút phạm nói thầm, rồi lại thở dài một hơi: nếu như... Nếu như mình đoán đích thật sự,



tự thực không cần vì Trần dạ muốn đuổi theo Giai Giai đích sự tình mà phiền não rồi.

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: trí tuệ là cỗ kim thông dụng đích

Đêm khuya, trong thư phòng, hai khóa tàn thuốc một mình tắt một cái.

"Ta gặp chuyện không may sau hơn một tháng, Phương Tinh tự tái giá rồi hả?" Trần dạ có chút giật mình mà hỏi thăm. Theo như ý nghĩ của hắn, Phương Tinh tái hôn, ít nhất cũng sẽ (biết) đợi đến lúc hắn gặp chuyện không may một năm về sau.

"Ân, năm thứ hai tháng bảy, an an tự sinh ra rồi. Ah, hắn tên đầy đủ gọi không lồ an." Trần Thu phàm gõ gõ khói bụi, nói ra.

"Đợi một chút, cha, người nhớ không lầm chứ, năm thứ hai tháng bảy tự sinh ra an an?" Trần dạ trong lòng mạnh mà nhảy dựng, nói ra, "Ta thể nhưng mà năm 2009 tháng 12 ra đích sự tình..."

"Ta biết rõ người muốn hỏi cái gì, ta cũng đi bệnh viện lên hỏi qua bác sĩ, an an chỉ (cái) mang thai tám tháng, coi như là đủ tháng sinh ra. Dựa theo của ta suy tính, an an hẳn là tại người gặp chuyện không may trước mang thai đấy." Trần Thu phàm vui mừng mà nhìn xem nhi tử, trên mặt nở một nụ cười, "Nói cách khác, an an hẳn là con của người."

Trần dạ hít sâu một hơi, đẩy ra. Cửa phòng, đi đến trên ban công, nhìn xem đầy trời đích Tinh Quang, im lặng không nói.

Phương Tinh sinh hạ Giai Giai về sau, một mực không chịu buộc ga-rô, nói buộc ga-rô sẽ có bất lương phản ứng, phải đợi mấy năm nói sau, vì vậy một trì hoãn xuống. Chắc là bởi vì tránh thai không cẩn thận, làm cho lại đang Trần dạ gặp chuyện không may trước mang bầu tiểu hài tử, Phương Tinh lúc ấy khả năng còn không biết, cũng sẽ không tự nói với mình...

Điều này cũng làm cho có thể minh bạch Phương Tinh vì cái gì vội vã tái giá, dựa theo cát vàng thành phố đích kế hoạch hoá gia đình chính sách, nữ nhân sinh ra một thai về sau, tìm một cái không có đã kết hôn đấy, Nhưng dùng tái sinh thứ hai thai. Phương Tinh vì một lần nữa cho Trần gia lưu lại một điểm hương khói, vì vậy nhanh chóng tái hôn. Đồng thời, tái hôn cũng có thể tại kinh tế bên trên đạt được cải thiện, có thể đem lương đưa con gái nuôi dưỡng đại, còn có thể có thừa lực chiếu cố Trần dạ đích cha mẹ...

Phương Tinh, ta trách oan người rồi, người đối với ta, đối với Trần gia, thật sự là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

Nghĩ đến không lâu chính mình còn đối với Phương Tinh bất mãn, Trần dạ nhất thời hồ thẹn được xấu hổ vô cùng.

Lập tức, một vấn đề lại nổi lên trong lòng: không lẽ biển ước chừng là bởi vì đối với chính mình áy náy, mới cưới Phương Tinh, dùng cầu lương tâm bình an. Nhưng an an là mình cốt nhục đích sự tình, hẳn lại có biết hay không đâu này?

Rất hiển nhiên, Phương Tinh cùng không lẽ biển một mực không có đem việc này để lộ ra ra, khẳng định có chút nguyên nhân ở bên trong.

Nhưng bất kể thế nào nói, không lẽ biển đều là người tốt, hẳn đem con gái của mình nuôi dưỡng lớn hơn, chính mình có lẽ cảm kích hẳn...

Trần dạ đốt một điều yên (thuốc), bỗng nhiên ma xui quỷ khiến mà nhớ tới cái kia tại bệnh viện làm đích quái mộng, tay run lên bần bật, một cái vốn tuyệt không nên nên có nghĩ cách tại trong chốc lát xông lên đầu ——

Theo đại học lúc lên, không lẽ biển tự tựa hồ vẫn âm thầm ưa thích lấy Phương Tinh, Phương Tinh tựa hồ cũng không bài xích hẳn... Không lẽ biển cùng chính mình cùng tuổi, lúc ấy nữ nhi của mình đều ba tuổi rồi, hẳn nhưng vẫn độc thân, có phải hay không là bởi vì Phương Tinh gả cho nguyên nhân của mình? Nếu như không phải như vậy, hẳn vì cái gì về sau chịu lấy Phương Tinh?

Nếu như an an là con của ta, không lẽ biển làm làm một cái bác sĩ, cũng khẳng định biết rõ việc này, như vậy... Hẳn tự nhiên cũng tình tường, dựa theo kế hoạch hoá gia đình chính sách, hẳn cùng với Phương Tinh sau khi kết hôn, tự không khả năng bắt quá hẳn đời sau của mình rồi. Làm làm một cái nam nhân bình thường, hẳn có thể như vậy hi sinh chính mình sao? Dù sao, cái chết của mình chỉ là một cái trùng hợp, chính mình lại không có đã cứu không lẽ biển đích mệnh, chưa nói tới cái gì báo ân không báo ân, không lẽ biển cho dù áy náy, cũng sẽ không dùng một đời đích hạnh phúc làm báo đáp a...

Trong lúc này, có thể hay không có vấn đề gì? Vạn nhất... Vạn nhất bọn hắn tại chính mình gặp chuyện không may trước tự tồn tại cái gì chuyện ân ở bên trong, thậm chí tại chính mình gặp chuyện không may đêm đó tự có ước định, lấy cớ lại để cho chính mình thay trách nhiệm, đem mình chi tiêu đi... Như vậy, an an tự chưa hẳn là con của mình rồi...

Ặc, ta đây là làm sao vậy?

Trần dạ bị chính mình vừa rồi đích nghĩ ngợi lung tung dọa ra một thân mồ hôi lạnh, sợ run một hồi lâu, sau đó hung hăng mà cho mình một bạt tai.

Liên cùng mình mền nhau nhiều năm, lại vì chính mình sinh ra con gái đích thê tử đều không tin đảm nhiệm, liên cái chết của mình đang không lẽ biển đều muốn hoài nghi, người hay (vẫn) là người sao?

Trần dạ trong lòng hung hăng mà mắng chính mình một câu, lại cười khổ một tiếng: chính mình vốn không phải đa nghi đích người, ngày hôm nay là làm sao vậy? Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay thụ đích kích thích nhiều lắm, tăng thêm não chấn động đích di chứng cùng lo được lo mất đích băn khoăn, mới có nhảm chán như vậy đích nghĩ cách?

Tướng mạo biết, không tương nghi, như vậy đạo lý đơn giản cũng đều không hiểu sao?

Phương Tinh, thật tốt đích nữ nhân ah, ta sao có thể hoài nghi nàng đâu này? Thật là đáng chết...

Trần dạ chính suy nghĩ ngàn vạn, Trần Thu phàm cũng đi tới trên ban công, thấp giọng nói ra: "Tiểu Tinh thật là một cái hảo hải tử, vì chúng ta, nàng

không ít quan tâm. Mẹ của người còn lão đem nàng trở thành con gái, nói nàng là muội muội của người. Phương Tình cũng vui vẻ tại như vậy, nói bộ dạng như vậy lời mà nói..., mẹ của người tự cũng không liên tưởng đến người, tự cũng không thương tâm rồi, mọi người cũng sẽ không xấu hổ, ai..."

"Mẹ của ta là lúc nào hoạn bên trên si ngốc chứng hay sao?" Trần dạ hít sâu một hơi, trong lòng áy náy lập tức càng sâu rồi.

"Thì ra là mấy năm này. Trước kia là hảo hảo mà, còn giúp Tiểu Tình mang lớn hơn Giai Giai cùng an an, nhưng hai cái hài tử sau khi lớn lên, đọc đại học, mẹ của người tự rảnh rồi rồi, một rồi rảnh tự rồi rảnh ra bệnh đã đến."

"Giai Giai cùng an an, bây giờ đang ở thì sao?" Trần dạ đi trở về thư phòng, đóng cửa lại rồi.

"Giai Giai tại cát vàng thành phố một nhà công ty đi làm, An An tại cát vàng thành phố đại học đọc sách. An an rất hiểu chuyện đấy, biết rõ trong nhà kinh tế khó khăn, nghỉ hè cũng không có về nhà ở, lưu ở trường học làm gia giáo. Giống như bình thường muốn tới cuối tuần, bọn hắn mới có thể hồi trở lại Tiểu Tình gia."

"Bọn hắn thường xuyên tới thăm đám các người sao?"

"Giai Giai thường ra, có khi cũng mang an an đến." Trần Thu phạm thờ dài, hỏi, "Người sau này định làm như thế nào?"

"Nhi nữ đều tại kiếm tiền, ta ngày mai cũng phải đi tìm phần công tác." Trần dạ gãi gãi đầu, nói ra, "Tự là còn chưa nghĩ ra chính mình có thể làm gì, trước kia làm thầy thuốc, nhưng hiện tại đã không có văn bằng, cũng không có chấp nghiệp chứng nhận..."

"Ta là hỏi người, cùng Tiểu Tình, về sau định làm như thế nào?" Trần Thu phạm tăng thêm ngữ khí.

"Còn có thể làm sao? Nàng kết hôn, có gia đình của mình, tại pháp luật bên trên là thụ bảo hộ đấy, nàng cùng không lờ biển sinh sống hai mươi năm, đã có thâm hậu cảm tình. Ta không thể, cũng không có tư cách đi chia rẽ bọn hắn. Hơn nữa, cho dù ta khai mở được cái này khâu, Phương Tình tám chín phần mười cũng sẽ không đồng ý, dù sao ta hiện tại mới 19 tuổi, nàng đều hơn bốn mươi rồi, mà ngay cả Giai Giai, cũng so với ta lớn hơn vài tuổi." Trần dạ cười khổ nói, "Chuyện này, ta chỉ có thể vĩnh viễn vui trong lòng rồi. Cha, người cũng ngàn vạn đừng đối với bất kỳ người nào nói, kể cả mẹ của ta, miễn cho nàng bốn phía đi tuyên dương."

"Xem ra cũng chỉ tốt như vậy..." Trần Thu phạm thờ dài một tiếng, tiếc nuối nói, "Cái kia cả đời này, an an cùng Giai Giai, cũng không có khả năng gọi ba của người rồi. Giai Giai còn dễ nói một điểm, an an nha... Có lẽ không lờ biển còn không biết chân tướng?"

"Trần gia đích huyết mạch lưu lại thật sự, danh phận là giả dối, gọi không bảo ta lại có quan hệ gì?" Trần dạ vuốt vuốt mặt, nói ra, "Hiện tại đích việc cấp bách, là được tranh thủ thời gian lời ít tiền, âm thầm trợ giúp bọn hắn thoát một phát. Nhưng là ta vừa nghĩ tới chính mình không có kỹ năng, cũng rất sâu muộn, không biết nên làm cái gì bây giờ."

"Buồn cái gì? Gặp chuyện muốn hướng chỗ tốt muốn! Ít nhất, người bạch buôn bán lời hai mươi năm... Không, tăng thêm tuổi trẻ mười tuổi, hẳn là đã kiếm được ba mươi năm!" Trần Thu phạm khai đạo lấy nhĩ từ.

"Trộm được Phù Sinh hai mươi năm... Tuổi ngược lại là buôn bán lời, nhưng phương diện khác lại thua lỗ. Nếu có thể xuyên việt đến cổ đại, ta còn có thể lợi dụng lịch sử tri thức đích ưu thế, làm cái quan, phát điểm tài, thậm chí đến ba vợ bốn nàng hầu cái gì đấy, hỗn [lăn lộn] hẳn cái phong sinh thủy khởi (\*). Nhưng hiện tại, ta tri thức gì đều so người khác lạc hậu một mảng lớn, y thuật cũng không cách nào dùng, thuần túy là một cái không có bất kỳ

ưu thế đích 'Lão ngoan đồng' cùng 'Người sao hoả " ai..." Trần dạ thờ dài, nói ra, "Ngoại trừ khí lực đại điểm, ta hai bàn tay trắng, chẳng lẽ đi làm công nhân bốc vác? Hai ngày này, ta một mực suy nghĩ, ta làm như thế nào tìm được ưu thế của mình, trên thế giới này đứng vững gót chân."

Lời này xác thực nói rất đúng tình hình thực tế, Trần dạ thậm chí nghĩ tới, muốn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi tìm cái đánh hắc quyền đích tràng tử kiếm tiên, nhưng nghĩ đến mình chính là man lực lớn, không có học qua quyền thuật, lên sân khấu chỉ sợ chỉ có bị đánh đích phần, lại không khỏi đã ra động tác muốn lui lại.

"Có một vật, là cổ kim thông dụng đấy, ngươi cũng không thể so với người khác chênh lệch!" Trần Thu phàm bắt đầu vì nhi tử động viên.

"Là cái gì?" Trần dạ đã đến hứng thú.

"Trí tuệ!"

"Đúng vậy! Coi như là đại tham quan cùng thân xuyên việt đã đến hiện đại, hần cũng nhất định có thể hỗn [lăn lộn] cái phong sinh thủy khởi (\*), bởi vì hần đủ thông minh, có thể đọc hiểu nhân tâm " Trần dạ con mắt sáng ngời, liền lập tức lại âm đạm xuống, "Thế nhưng mà, của ta chỉ số thông minh dường như cũng không tính phát đạt..."

"Con của ta không phải đồ đàn." Trần Thu phàm dùng sức vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai, nói ra, "Ta tin tưởng ngươi có thể làm đấy!"

Trần dạ trong nội tâm xẹt qua một hồi ôn hòa, đang muốn trả lời, chợt nghe dưới lầu truyền đến một hồi ồn ào náo động đích xe gắn máy tiếng oanh minh cùng tiếng kèn.

Trần dạ nhú mày, liền muốn mở cửa nhìn đến tột cùng, Trần Thu phàm lại biến sắc, cả kinh kêu lên: "Không tốt, đám kia lưu manh lại tới quấy rối rồi, đừng mở cửa!"

.....

( đề cử tung hoành Thần cấp nhân vật tháng sáu Mạc Ngôn đích một bản sách hay 《 ai nói ta đem nam nhân cai rồi 》, sách số 4386.

Phát sách trước 6 thiên, đều là đã qua buổi tối 12h phát chương mới tiết, tạo thành một ít thư hữu thức đêm các loạiđội đổi mới. Cho nên từ hôm nay trở đi, cải thành sớm muộn gì tám giờ tắt cả canh một, hội (sẽ) dùng đúng giờ tuyên bố công năng đúng giờ tuyên bố, ha ha.

Mặt khác nhắc nhở thoáng một phát, lưu giữ bản này thỉnh điểm cái kia Click để đọc bên cạnh đích "Lưu giữ bản này", nếu như điểm tên sách ở dưới "Tăng thêm đến ngăn cất chứa" chỉ là websites ngăn cất chứa đích sưu tầm, không thể cho khoe khoang gia tăng sưu tầm đấy, hôm nay có một thư hữu tự nghĩ sai rồi, cạc cạc )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập www. zongheng. com xem thêm ưu tú tác phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 14: ta muốn đi lấy lại công đạo

"Làm sao vậy? Chúng ta đây là khu dân cư, không phải mặt tiền của cửa hàng, lưu manh đến đảo cái gì loạn?" Trần dạ nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Đừng hỏi nhiều như vậy, tranh thủ thời gian tắt đèn ngủ, mặc kệ nghe được cái gì động tĩnh, đều tuyệt đối không muốn đứng lên!" Trần Thu phàn một tay lấy thư phòng đích đèn tắt đi, như lâm đại địch mà thấp giọng nói ra, "Đám người này, chúng ta là tuyệt đối không thể trêu vào đấy!"

Trần dạ không để ý Trần Thu phàn đích khuyên can, hóp lưng lại như mèo đi đến trên ban công, lộ ra nửa cái đầu, xuống trương nhìn một cái, chỉ thấy hơn hai mươi chiếc xe gắn máy tại khu dân cư phụ cận qua lại rong ruổi, đèn xe sáng loáng mà bốn phía loạn chiều vào.

Những... này khai mở mô-tơ đấy, phần lớn là tóc nhuộm thành hoàng, lục, màu đỏ đích thanh niên, ăn mặc hình thù kỳ quái đích quần áo, có ít người còn hai tay để trần, dẫn theo chai bia. Một ít người nắm bộ ly hợp, đem chân ga oanh đến lớn nhất, chân ga đích tiếng oanh mình cùng tiếng kèn liên tiếp, đình tại nhưc óc.

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Trần dạ cũng hơi khẩn trương lên, trở lại thư phòng, hướng phụ thân hỏi thăm đến tột cùng.

"Ai, làm bậy ah, còn không đều là bất động sản công ty giờ trò quý?" Trần Thu phàn cài đóng cửa phòng, thở dài, "Một nhà bất động sản công ty coi trọng chúng ta tại đây, muốn tu một cái đại khu dân cư, để cho chúng ta phá bỏ và dời đi nơi khác, sau đó bỏ tiền đổi phòng. Giống như nhà của chúng ta, muốn dùng bảy mươi bình phương đổi 120 bình phương, thì ra là còn muốn giao 50 bình phương đích tiền, nhưng hiện tại giá phòng mắc như vậy, hơn mười vạn một bình phương, chúng ta cái này một mảnh ở đích đều là chút ít người nghèo, nào có tiền giao? Cho dù có tiền, cũng có rất nhiều hộ gia đình không muốn dời. Cái này ở đích phần lớn là Lão Nhân, phòng ở đủ ở, tự không muốn lại gầy vò. Hơn nữa bọn hắn phá bỏ và dời đi nơi khác sau không cung cấp phòng ở, muốn tự chúng ta đi thuê phòng ở lại một hai năm, các loại dời phòng tân hôn rơi thành, lắp đặt thiết bị sau lại bàn hỏi đến. Cho nên tại đây đại bộ phận người không muốn mang đi, bất động sản công ty mất hứng, vì vậy thường xuyên có tiểu lưu manh đến náo, muốn đem cái này trị an làm xấu, lại để cho mọi người ở được không an lòng, do đó đáp ứng điều kiện của bọn hắn."

"Khó trách bọn hắn còn có thể sử dụng bên trên loại này đốt (nấu) xăng đích xe gắn máy, nguyên lai là có chủ gánh." Trần dạ cười lạnh một tiếng, lại hỏi, "Vì cái gì không báo cảnh, lại để cho cảnh sát để ý tới quân?"

"Đã sớm báo đã qua, nhưng cảnh sát thường xuyên đến được trễ. Một khi cảnh sát đã đến, bọn hắn đã đi. Cảnh sát đi rồi, bọn hắn lại tới nữa. Hơn nữa, bọn hắn cũng chỉ là ở dưới mặt cười motor phát ra âm thanh, cảnh sát tự là bắt lấy bọn hắn, cũng trị bọn họ không được đích tội..."

"Này, lẩn tẩn cái gì? Còn có để cho người ta ngủ hay không?" Một cái già nua mà trung khí mười phần đích thanh âm bỗng nhiên dưới lầu vang lên.

"Trương Đức lại thiếu kiên nhẫn rồi." Trần Thu phàn lắc đầu.

"Rầm Æo Æo..." Theo một tiếng vang thật lớn, thủy tinh âm thanh vỡ vụn đích thanh âm truyền đến.

"Ôi..." Trương cường phần nộ mà hét lớn, "Các người những... này thẳng ranh con, chết không yên lành!"

"Bọn hấn lại nện cửa sổ lập uy rồi." Trần Thu phàm thở dài, "Lão Trương gia lại xui xẻo, chỉ sợ còn bị thủy tinh vết cắt rồi, những... này lưu manh không dễ chọc ah, chúng ta ngàn vạn chia ra đầu, đừng bật đèn..."

"Lão Trần, lão Trần..." Trong phòng ngủ bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu sợ hãi, "Ta sợ, ta sợ..."

Trần dạ một cái bước xa, vọt tới mẫu thân đích trong phòng ngủ, mở đèn lên, nhẹ lời an ủi nói: "Mẹ, đừng sợ, ta cùng cha ta đều ở đây."

"Người là ai?" Giang tím tuyết giống nhận lấy thật lớn đích kinh hãi, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy, dùng sức mà sau này rụt lại.

"Mẹ, ta là tiểu dạ ah!" Trần dạ trong nội tâm mát lạnh, đã xong, mẫu thân lại không biết mình rồi.

"Không, người không phải tiểu dạ... Lão Trần, lão Trần, mau tới ah, có tắc..." Giang tím tuyết hoảng sợ nói.

"Oanh... Rầm rầm..." Mô-tơ đích tiếng oanh minh lại một lần nữa đạt đến đỉnh phong, giang tím tuyết bị lấy lỗ tai, hình dáng cực sợ hãi.

"Rầm Ào Ào..." Phòng ngủ cửa sổ đích một khối thủy tinh bỗng nhiên nát, một nửa chai bia đã rơi vào trong phòng ngủ, quay tròn mà đập vào chuyen.

"Ah..." Giang tím tuyết nhắm chặt hai mắt, bị lấy lỗ tai lên tiếng thét chói tai vang lên, trên mặt tràn đầy khủng hoảng.

"Ta nói không thể bật đèn, người như thế nào thiên mở đèn rồi hả?" Trần Thu phàm xông vào phòng ngủ, một tay lấy đèn tắt đi, ôm giang tím tuyết oán giận nói, "Xem đi, phàm là bật đèn đấy, cửa sổ sẽ bị nện, nhà của chúng ta đều bị nện qua vài lần rồi! Tím tuyết, đừng sợ, ta ở chỗ này đây."

"Ta biết rõ của mẹ ta si ngốc chứng vì cái gì nghiêm trọng như vậy rồi." Trần dạ thở dài, nói ra, "Cha, người đái trong nhà, cũng là đừng đi, ta ra đi xem"

"Đừng đi, đừng đi!" Trần Thu phàm cả kinh kêu lên, "Người không thể ra đầu, bọn hấn nhiều người, còn có đao..."

"Ta muốn cho ta mẹ đòi lại cái công đạo." Trần dạ câu nói vừa dứt, tọt chạy ra khỏi gia.

... ..

Trần dạ lê lấy một đôi dép lê, ăn mặc kiện tiểu áo ba lỗ[sau lưng], kẹp lấy một điều thuốc đi ra đầu hành lang, lao đảo mà đi đến xe gắn máy trong đội gian : ở giữa, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt.

"Đừng —— nhao nhao —— rồi!" Tại chói tai đích trong tiếng nổ vang, Trần dạ hít sâu một hơi, kêu lớn.

"Này, ngươi nói cái gì đó? Ngươi là cái đồ cây bên trên đích điều?" Một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn, lớn tuổi ước tại hai mươi sáu, bảy tuổi đích thanh niên đem tay phải cử động quá mức đỉnh, lung lay nhoáng một cái, sau đó giương lên cái cằm, khinh thường mà hỏi thăm.

Thanh niên này tựa hồ là người dẫn đầu, hắn giương một tay lên, mô-tơ tiếng oanh minh liền ngừng lại, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

"Ta là cái này hộ gia đình, các ngươi nhao nhao đến ta rồi, hiện tại mời các ngươi ly khai tại đây." Trần dạ mỉm cười, bình tĩnh mà đáp.

"Ồ Ôi, khẩu khí còn không nhỏ!" Lời nói vừa ló ra, liền truyền đến một hồi cười vang.

"Tro ca, để cho ta tới giáo huấn hắn." Một cái tóc đỏ thanh niên theo mô-tơ bên trên nhảy xuống, lớn tiếng nói.

"Chậm đã!" Tro ca hé mắt, trêu tức nói, "Này, con nít chưa mọc lông, ngươi muốn để cho chúng ta làm gì, thỉnh ngươi ăn bữa ăn khuya ấy ư, hay (vẫn) là cùng ngươi đánh điện dư?"

Tro ca đích vừa mới dứt lời, bốn phía lại là một mảnh cười vang.

"Đừng tại đây náo loạn, đi về nhà, rửa ngủ đi." Trần dạ kiên nhẫn chờ bọn hắn cười xong, mới gõ gõ khói bụi, chậm rãi nói.

"Nếu như ta không vui đâu này?" Tro ca cười lạnh một tiếng.

"Vậy các ngươi nhất định ngươi sẽ phải hối hận." Trần dạ cũng nheo lại con mắt.

"Ngươi con mẹ nó nói cái gì đó?"

"Thật đúng là có không sợ chết đấy!"

"Chưa đủ lông đủ cánh đích tiểu thí hài, rõ ràng dám đến hù dọa tro ca?"

"Con nít chưa mọc lông, hồi trở lại mẹ ngươi cái kia bú sữa mẹ đi thôi, chỗ đó tương đối an toàn!"

Trần dạ đích vừa mới dứt lời, cười vang, tiếng chửi bậy cùng tiếng huýt sáo liền vang lên một mảnh.

"Tóc đỏ, cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái." Tro ca xụ mặt xuống, giương lên cái cằm.

"Tiểu tử, ngươi biết chúng ta là người nào sao?" Tên hiệu "Tóc đỏ" đích tóc đỏ thanh niên nhẹ răng cười lấy đã đi tới.

"Chẳng lẽ là xã hội đen?" Trần dạ nghiêng đầu đánh giá tóc đỏ.

"Biết rõ còn dám chọc chúng?" Tóc đỏ đem ngón tay đích khớp xương niết được BA~ BA~ rung động.

"Không nghĩ tới bây giờ còn có xã hội đen, ta còn tưởng rằng tuyệt chủng rồi." Trần dạ nhàn nhạt nói lấy, tiện tay đem tàn thuốc xa xa mà bắn ra đi.

Một đạo yếu ớt đích ánh lửa trên không trung đã bay hai xa hơn mười thước, mới rơi xuống mặt đất.

"Tóc đỏ, coi chừng!" Tro ca bỗng nhiên biến sắc. Hắn theo chưa từng gặp qua ai có thể đem một cái nho nhỏ đích tàn thuốc đạn xa như vậy đẩy, trong nội tâm không khỏi khẩn trương lên.

Tóc đỏ lại hồn nhiên chưa phát giác ra, chú ý lực chỉ (cái) đặt ở Trần dạ đích tay cùng trên chân. Hắn biết chút quyền cước, cũng không phải quá người lỗ mãng, biết rõ trước mắt thiếu niên này đã dám đứng ra, tất nhiên có chút thực lực, vì vậy thăm dò tính mà đánh ra một quyền, trực tiếp hướng Trần dạ đích ngực đảo đi.

"Bồng!" Vượt quá tất cả mọi người đích đoán trước bên ngoài, một quyền này đánh vừa vặn.

Một quyền này thế tới so sánh nhanh, Trần dạ không có luyện qua công phu, phản ứng cũng không nhanh, đoán chừng chính mình trốn không được, cũng không có ý định trốn, ý vào chính mình da dày thịt tháo khiêng, đồng thời một chương đâm tới, trong lòng nghĩ lấy: ô tô đụng đều không có việc gì, cũng không tin ngươi có thể lộng thương ta.

Tóc đỏ đánh trước trong Trần dạ, trong nội tâm lập tức buông lỏng, nhưng lập tức cảm thấy nắm đấm tựa giống như đánh tới cục tẩy lớp xe lên, bị phản chấn được ần ần làm đau, chưa phát giác ra trong nội tâm lại là rừng mình.

Tóc đỏ còn chưa kịp làm ra phản ứng, Trần dạ đích năm ngón tay đã đâm chọt bộ ngực của hắn.

"Không đau ah..." Tóc đỏ hơi sững sờ, cũng chẳng quan tâm đánh người rồi, há miệng cuồng tiếu, "Tiểu tử, cùng gia gia giải ngựa sao?"

Kinh sử (khiến cho) nhỏ hơn! Trần dạ tâm niệm vừa động.

Hắn sợ ra mạnh tay rồi, đem người đánh cho tàn phế, cho nên chỉ là dùng ngón tay đi đâm đôi phương, hơn nữa không có không chế tốt lực đạo, một chương này liền bay bóng mà đã rơi vào tóc đỏ trên người.

Gặp tóc đỏ không có việc gì, Trần dạ cũng không rút về tay ra, chỉ (cái) hóa chương vì quyền, tăng thêm hai phần lực đạo, lại một lần nữa đánh vào tóc đỏ đích bộ ngực.



"Ân..." Tóc đỏ một tiếng kêu đau đớn, ngực như trong đại chùy, thất tha thất thểu mà hướng lui về phía sau ra vài bước, hay (vẫn) là không có ổn định thân hình, ngửa mặt lên trời ngã trên mặt đất, một ngụm máu tươi phun tới.

... ..

( gửi cho bạn bè Hà Thái cực đích đô thị sách hay 《 Đường Môn cao thủ 》, sách số 37135, bắt đầu xông băng truyện mới rồi, có phiếu vé đích thư hữu thỉnh nhiều quảng quảng phiếu đó a, cảm ơn, ha ha. )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 15: Phương Tình, đừng khóc

Mọi người ồn ào trong tiếng, cư dân trên lầu cũng truyền đến một tiếng kêu tốt âm thanh.

"Tiết Quyền Đạo?" Một cái lưu manh lên tiếng kinh hô, "Tro ca, tiểu tử này hội (sẽ) Lý Tiểu Long đích Tiết Quyền Đạo."

"Đúng vậy, có chút thực lực ha." Tro ca sắc mặt trở nên trịnh trọng lên, "Huynh đệ, hỗn [lăn lộn] đầu nào trên đường hay sao?"

"Hỗn [lăn lộn] trong nhà." Trần dạ cười nhạt một tiếng.

"Tro ca, cùng hấn nói nhảm cái gì, làm hấn!" Bọn côn đồ tình cảm quần chúng xúc động, hướng Trần dạ chen chúc mà đến.

Bốn năm cái lưu manh đem Trần dạ vây vào giữa, quyền đâm cước đá, Trần dạ không tránh không né, tùy ý quyền cước rơi tại trên người mình, phối hợp mà liên tiếp mấy chương đánh ra, mấy cái lưu manh tự giống như ảo thuật đồng dạng, một người tiếp một người mà hướng (về) sau bình bay ra ngoài, kêu thảm ngã trên mặt đất, rốt cuộc không đứng dậy được.

"Cùng ta đùa thật hay sao? Cho ngươi phóng chút huyết!" Tro ca biến sắc, hung tính đại phát, theo trên người lấy ra một con dao găm, vọt tới Trần dạ sau lưng, một đao hướng Trần dạ bên hông đâm tới.

Trần dạ cảm giác được sau lưng có người, vừa quay người trở lại, chỉ thấy một thanh hàn lóng lánh đích dao găm đã chọc đến chính mình phần bụng, hơn nữa đã đâm vào cơ thể của mình.

Trần dạ cả kinh, bản năng hướng lui về phía sau đi. Cùng lúc đó, cực độ đích cảm giác nguy cơ, lại để cho Trần dạ phản búng đích cơ bắp nhanh chóng kéo căng, dao găm lập tức giống như đâm vào trên miếng sắt, rồi cuộc không cách nào tiến lên.

"Nhớ kỹ, ta gọi tro ca!" Tro ca điên cuồng mà nhe răng cười lấy, dùng sức mà đem dao găm về phía trước đâm vào. Tại khản trương cao độ cùng đánh lên đắc thủ đích cuồng hi phía dưới, hấn lại không phát hiện chùy thủ của mình cũng không hoàn toàn đâm vào Trần dạ trong cơ thể.

"BA~" đích một tiếng giòn vang, Trần dạ một bạt tai phiến tại tro ca trên mặt, tro ca tựa giống như cái phá bao tải giống như mà phía bên trái phía sau ngược lại đi. Đang ở giữa không trung, liền phun ra đầy ngum máu tươi cùng răng hàm, sau đó bung lầy mặt, trên mặt đất thổng khô mà rên rĩ lên.

"Người gọi tro ca đúng không?" Trần dạ về phía trước bước ra một bước, một cước đem tro ca đá bay, quát, "Về sau gọi Phi ca tốt rồi."

"Cứu tro ca!"

"Tiêu diệt tiêu tử này!"

Tro ca khẽ động dao găm, những người khác cũng nhao nhao theo trên xe hoặc trên người xuất ra Thiết Bổng, dao găm, dao bầu, chai búa, hướng Trần dạ tới gần.

Trần dạ nhú nhú mảy, mới vừa rồi bị tro ca đâm bị thương đích địa phương, tuy nhiên không sâu, nhưng cũng là phá thịt thấy máu. Hấn tại trải qua chính lúc đem kim tiêm đánh gãy sự kiện về sau, còn dùng vì thân thể của mình thật có thể đao thương bất nhập, xem ra cũng không phải có chuyện như vậy. Đoán chừng muốn tại khản trương cao độ cùng sợ hãi lúc, cơ bắp mới có thể có một loại thần kỳ đích năng lực, tựa giống như sợ nhất đích chính, cùng vừa mới phát hiện dao găm đâm vào thân thể đích một sát na kia...

Xem ra tại xâm nhập quen thuộc thân thể của mình trước, an toàn nhất phương thức, tựa là không khiến cái này đao côn cận thân. Trần dạ con mắt hướng quét mắt nhìn bốn phía, đã có chủ ý.

Lúc này, trước mặt vọt tới đích bốn năm cái lưu manh, đã cách Trần dạ bất quá 4-5m khoảng cách.

"Khởi!" Trần dạ hét lớn một tiếng, thò tay bắt được bên cạnh một cỗ màu đen xe gắn máy đích tay lái, ra sức kéo một phát, xe gắn máy lại bị hấn kéo đến giữa không trung, vung mạnh một vòng tròn.

Cái này kiểu nam xe gắn máy ít nhất cũng có hơn hai trăm cân, bị Trần dạ xách trong tay, dường như món đồ chơi giống như: bình thường.

Chúng lưu manh thấy thế, không khởi tim và mặt đều hàn, cái đó còn dám tới gần, liên tục không ngừng mà hướng lui về phía sau đi, sợ bị mô-tơ đập trúng.

"Đi!" Theo hét lớn một tiếng, Trần dạ tiện tay ném một cái, màu đen mô-tơ cùng một cỗ màu xanh da trời mô-tơ hung hăng mà đụng vào nhau, lập tức đã trở thành hai đồng sắt vụn.

Giờ khắc này, Trần dạ uy phong lẫm lẫm, đằng đằng sát khí, phảng phất giống như thiên thần.

Nhưng nội tâm của hắn ở bên trong, cũng không muốn náo tai nạn chết người ra, bởi vậy vô dụng thôi xe gắn máy đi nện người, nếu không, mấy trăm cân đích xe nện đi qua, vậy thì thật là người ngăn cản sát nhân, thần cản sát thần.

Nhìn thấy một màn này, chúng lưu manh mặt xám như tro, đều ngây ngốc mà sững sờ tại nguyên chỗ, ánh mắt lờ mờ hướng nhưng trên mặt đất rên rỉ lấy đích tro ca.

Trần dạ một không làm, hai không ngớt, lại tiện tay nắm lên một cỗ mô-tơ, hướng một cái khác chiếc mô-tơ ném đi.

"Oanh, oanh, oanh..."

Chúng lưu manh tro mắt nhìn Trần dạ liền hủy bảy tám chiếc mô-tơ, cũng rút cuộc không có một người dám lên trước ngăn trở, chớ nói chi là công kích.

"Tốt, đáng đánh!" Trương Đức đích thanh âm lần nữa từ lâu hai truyền đến.

"Đánh chết những...này cặn bã!" Càng nhiều nữa thanh âm không ngừng theo tất cả gia tất cả hộ xuất hiện, tiếng hoan hô vang lên một mảnh.

Một nón trụ nón trụ đích đèn lần lượt sáng lên, chỉ chớp lát, cả tòa lâu đèn đuốc sáng trưng. Cùng lúc đó, vô số đích chai bia, túi rác từ trời rơi xuống.

"Chạy ah..." Bọn côn đồ như ở trong mộng mới tỉnh, chạy trốn chết mà đi. Có người cưỡi xe, càng nhiều nữa người liền xe đều không đã muốn.

Trần dạ thở dài một hơi, đang muốn ngẩng đầu nhìn sang phụ thân, lại ngấm trộm nghe đến một tiếng thét lên xa xa mà truyền đến.

"Không muốn, không muốn ah..."

Trần dạ biến sắc, thanh âm này hết sức quen thuộc, lại giống Phương Tinh đích thanh âm.

"Tiểu dạ, nhanh đi Tiểu Tinh đích siêu thị, siêu thị!" Trần dạ đang tại nghiêng tai lắng nghe lúc, Trần Thu phạm bỗng nhiên tại lâu ba đích trên ban công hô lớn.

"Cái gì siêu thị? Cái đó một gian?" Trần dạ nhất thời có chút hôn mê rồi, một bên hô trở về, một bên cởi quần áo ra, vây quanh eo bó chặt, cũng đánh lên bẻ tắc, dùng ngăn chặn phần bụng đích miệng vết thương.

Vết thương này tuy nhiên chỉ có một centimet sâu, nhưng huyết hay (vẫn) là đang không ngừng mà chảy ra, phải xử lý thoátáng một phát.

"Mọi nhà phúc!"

"Mọi nhà phúc siêu thị, thì ở phía trước!"

"Chàng trai, nhanh đi cứu Tiểu Tình ah, mọi nhà phúc, tự là quẹo vào chỗ chính là cái kia mọi nhà phúc siêu thị!"

Lần này, không đều Trần Thu phạm trả lời, các bạn hàng xóm đều bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà kêu lên.

Mọi nhà phúc siêu thị là Phương Tình mở đích? Trần dạ sững sốt một chút, gầy chân bỏ chạy.

"Chàng trai, thực xin lỗi... Ban ngày sự tình, xin lỗi rồi..." Trương Đức trung khí mười phần mà trần ngập áy náy đích thanh âm xa xa mà từ phía sau truyền đến.

Các bạn hàng xóm như ở trong mộng mới tỉnh, nhớ tới ban ngày đối với Trần dạ đích khiển trách cùng cản trở, không khỏi trong lòng xấu hổ, đều bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận theo sát Trương Đức nói lên "Thực xin lỗi" ra, xin lỗi tiếng vang thành một mảnh, trong lúc còn kèm theo như là "Lão Trần, người tốt phúc khí ah" các loại tiếng chúc mừng.

"Không có việc gì!" Trần dạ một bên chạy một bên kêu một tiếng, trong nháy mắt tự biến mất tại ngõ nhỏ đích chỗ góc cua.

"Hắn đuổi theo tới!" Rời ở phía sau đích mấy cái lưu manh nghe được sau lưng đích động tĩnh, quay đầu nhìn lại, không khỏi sợ tới mức hồn bay lên trời, liên tục không ngừng mà lui hướng góc tường, giờ lên năm đám, bày ra phòng ngự tư thế.

Trần dạ nhìn cũng chưa từng nhìn bọn hắn liếc, nhanh hơn bước chân, theo bọn hắn bên cạnh nhanh như chớp mà chạy qua.

... ..

Phương Tình đích tâm loạn thấu rồi.

Vì gánh nặng nhi nữ cùng hai đôi cha mẹ chồng đích cực lớn chi tiêu, hơn mười năm trước, nàng tự tiếp nhận nhà này loại nhỏ siêu thị, bởi vì tại đây địa thế so sánh thiên, chủ yếu là cung ứng phụ cận khu dân cư cư dân đấy, khách hàng có hạn, sinh ý vốn tự không tốt lắm, nhưng dựa vào ít lãi tiêu thụ mạnh cùng giảng danh dự, vẫn có thể phụ cấp một ít gia dụng đấy.

Gần đây bởi vì phá bỏ và dời đi nơi khác phong ba, thường xuyên có chút lưu manh tại trong tiệm hồ đồ, tuy nhiên không thu phí bảo hộ, nhưng ăn chùa lấy không đích sự tình lại không ít, trong đó lấy được nhiều nhất là bia cùng thịt bò khô, tuy nhiên không phải rất đáng tiền, nhưng là khiến cho Phương Tình cực kỳ đau lòng. Nàng sợ bọn côn đồ trả thù người nhà của nàng, cũng không dám báo động. Hơn nữa, coi như là báo động, chính mình cũng không có cái gì màn hình giám sát các loại chứng cứ.

Ngày nay muộn, những... này lưu manh đích quấy rối đạt đến một cái cao điểm, bắt đầu cả rượu cả rượu mà chuyển đồ đạc của nàng, còn uy hiếp nàng, làm cho nàng đóng cửa, không được lại bán đồ cho những "Điều dân".

"Tiểu huynh đệ, đừng như vậy, chuyện gì cũng từ từ, đây đều là chúng ta một nhà già trẻ đích mạng sống tiền ah..." "Đem làm Phương Tinh phát hiện hai cái lưu manh tất cả khiêng một rương bia lúc, rốt cục nhin không được xông lên phía trước, hai tay cầm lấy cái kia rương hòm, ý đồ đem bia đoạt lại.

"Cái kia sẽ thanh toán ngươi đi." Mọc ra của một mặt ngựa đích thanh niên cười lạnh một tiếng, buông ra bia, ngược lại nâng lên một rương càng đáng giá đích rượu đế.

Phương Tinh cái này sẽ lo lắng, tranh thủ thời gian buông cái kia rương bia, lại nhào tới tranh đoạt cái kia rương rượu đế, lại bị thanh niên kia một bả đẩy té trên mặt đất.

"Ngươi con mẹ nó đích muốn chết à? Có tin hay không là chúng ta luân(phiên) ngươi?" Mặt ngựa thanh niên dữ tợn cười một tiếng, đánh giá Phương Tinh vài lần, trên mặt hiện lên một tia cười thâm đẳng, chọc. Chọc bên cạnh cỡi bỏ trên thân đích thanh niên, nương mảy nói ra, "Ai, hồ đông bắc, cái này bà chủ tuy nhiên tuổi hơi bị lớn, nhưng còn có mấy phần tư sắc nha, chúng ta..."

"Trước làm việc, một hồi nói sau cái khác." Hai tay để trần, trên ngực hoa văn một chỉ (cái) lão hồ đích thanh niên khẽ nói, "Bà chủ, chúng ta đến nhà báỉ phòng, là để mất ngươi, ngươi như vậy để cho chúng ta thật mất mặt, đành phải trừng phạt ngươi một chút."

"Không muốn, không muốn ah..." Phương Tinh ôm bộ ngực 〇〇 thét chói tai vang lên, hoảng sợ mà hướng lui về phía sau mấy bước.

"Phi, hiện tại còn chưa tới bên trên. Ngươi đích thời điểm, ngươi phát cái gì tao?" Xem Phương Tinh hoảng sợ muôn dạng bộ dạng, "Hồ đông bắc" khinh thường mà hướng trên mặt đất nhỏ ngum đằm, đối với mặt khác ba cái lưu manh đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Cái này bốn cái lưu manh xem ra xác thực rất không thoải mái, cho nên bọn họ bắt đầu cầm Thiết Bổng nện khay chứa đồ cùng thủy tinh, trong lúc nhất thời trong tiệm tiếng nổ tiếng nổ lớn, một mảnh bừa bãi.

Phương Tinh ngây dại, nàng rốt cục minh bạch, những... này lưu manh tới nay là quyết tâm muốn lấy chính mình đích cửa hàng khai đao lập uy, dựng nên một cái "Không nghe lời đích kết cục" tấm gương, xem ra gian phòng này cửa hàng vô luận như thế nào cũng không giữ được rồi.

Phương Tinh không dám tiến lên nữa cản trở, theo phóng tiền đích trong ngăn kéo lấy ra điện thoại di động, muốn chuẩn đi dùng di động báo động. Vừa đi đến cửa khẩu, lại bị một cái vừa nện hết thủy tinh đích thanh niên ngăn chặn, gồm điện thoại di động của nàng cũng cướp đi, nói thay nàng tạm thời đảm bảo thoảng một phát.

Phương Tinh tuyệt vọng, nàng thậm chí không dám chạy ra đi cầu cứu, bởi vì nàng biết rõ, những... này lưu manh đối với khu dân cư đích quấy rối không phải một ngày hay hai ngày rồi, chưa từng có người nào dám đứng ra, cho dù là gọi nát cổ họng cũng không có dùng. Nếu như mình chọc giận bọn hắn, gian phòng này cửa hàng xong đời vẫn còn tiếp theo, chỉ sợ mình cũng hội (sẽ) chịu khổ chà đạp.

Đây là bang (giúp) không có nhân tính đích gia hỏa, chuyện gì đều làm ra được...

"Van cầu các ngươi, đừng đập phá..." Nhìn xem thủy tinh bị nện được thiên sang bách khổng (\*), khay chứa đồ chính từng kiện từng kiện đất sụp sập, những cái...kia từ thủy xi-dầu bốn phía tung tóe bay lên, Phương Tinh triệt để tuyệt vọng, hai chân mềm nhũn, lại hướng về bọn côn đồ quỳ xuống.

Một mực rất kiên cường đích Phương Tinh, lúc này đây, rốt cục nhin không được chảy xuống nước mắt.

Mà đang ở nàng mất hết can đảm mà quỳ đi xuống lúc, một chỉ có lực đích cánh tay bỗng nhiên duỗi đi qua, vịn tại nàng đích nách trái dưới tổ, vững vàng mà đem nàng nâng lên.

"Phương Tinh, đừng khóc." Một cái hơi lấy chút ít thanh âm non nớt vang lên, lại trầm ổn như núi, có loại lại để cho nhân tâm tĩnh đích lực lượng.

.....

( đề cử hảo hữu bốn trung đội trưởng đích 《 Chiếu Nhân cũng điên cuồng 》, đây vốn là tung hoành thần sách, cũng không cần ta nhiều lời, ha ha. Mặt khác hôm nay bắt đầu xông trang đầu bảng truyện mới, cầu phiếu đỏ cầu sưu tầm cầu điểm kích [ấn vào], chấp tay. )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 16: đừng nhắm mắt lại

Phương Tinh lau đem nước mắt, nửa mừng nửa lo mà hướng bên cạnh nhìn lại, lại phát hiện là Trần dạ, không khỏi khẽ giật mình.

Hai cái lưu manh cũng nghe thấy Trần dạ nói lời, nghi hoặc mà xoay đầu lại.

"Dừng tay, nếu không ta đánh chết các ngươi!" Trần dạ không nhanh không chậm mà đã mở miệng, lời nói đích nội dung tràn đầy uy hiếp sắc thái, nhưng ngữ khí thấp phần bình thản, không mang theo nửa điểm khói lửa chi khí, tự hồ chỉ là ở hướng lão bản yêu cầu một hộp thuốc lá.

Đây là bởi vì, Trần dạ không muốn lại lại để cho Phương Tinh đã bị kinh hãi.

Trên thực tế, nhìn thấy Phương Tinh quỳ xuống đích trong nháy mắt đó, hắn cũng rất muốn giết người, rất muốn rất muốn.

Nhưng hắn không thể, bởi vì đây là cái pháp chế xã hội, sát nhân là muốn đền mạng đấy. Hắn không thể bởi vì nhất thời chi phần, tự đem mình cũng đưa vào ngục giam, mà lại để cho người nhà bạo lộ tại nguy hiểm lớn hơn nữa phía dưới. Cho nên Trần dạ đề xuống lấy lửa giận trong lòng, nhanh chóng điều chỉnh tâm tình của mình.

"Trần dạ?" Phương Tinh xóa đi nước mắt, nhìn xem bên cạnh đích thiếu niên, nhớ tới hắn biến thái đích thể năng cùng chế ngự:đồng phục cướp bóc phạm đích truyền thuyết, trong nội tâm vốn là vui vẻ, sau đó vừa sợ sợ mà bắt đầu..., tranh thủ thời gian một phát bắt được cánh tay của hắn, đem hắn hướng điểm bên ngoài đẩy, "Tiểu Trần, ngươi đừng lẫn vào việc này, bọn hắn nhiều người, còn dẫn theo gia hỏa..."

"Không có chuyện gì đâu, Phương Tinh, ta bóp chết bọn hần, cùng với bóp chết một con kiến đồng dạng đơn giản." Trần dạ híp mắt đứng tại nguyên chỗ, Phương Tinh đã dùng hết khí lực toàn thân, cũng không có thôi động hần.

"Ồ Ồi, người con mẹ nó chính là ai à? Khẩu khí ngược lại không nhỏ!" Đây người dữ tợn đích hồ đông bắc vốn là cá kinh, các loạiđội thấy rõ Trần dạ bất quá là cái không đến hai mươi tuổi đích thiếu niên, hơn nữa là lẻ loi một mình, trên mặt tự lộ ra một tia nhẹ răng cười, dẫn theo một căn Thiết Bồng đã đi tới.

"Đi mau ah, người đi mau ah..." Phương Tinh dùng sức mà phụ giúp Trần dạ, gấp đến độ nước mắt đều nếu lần dừng mãnh tiến ra rồi, Trần dạ lại vẫn đang không chút sút mẻ mà đứng tại nguyên chỗ.

"Người đi trước." Trần dạ nhẹ nhàng một gẩy Phương Tinh, đem Phương Tinh đẩy hướng cửa tiệm.

"Người..." Phương Tinh vừa vội vừa tức, cũng không dám lại ngốc xuống dưới, tranh thủ thời gian hướng điểm bên ngoài chạy, lại trông thấy vốn là đứng tại cửa điểm chính là cái kia cầm tay nặng cơ đích lục tóc thanh niên, đã lên lút quơ lấy một chai bia, từ phía sau đánh tới hướng Trần dạ đích đầu.

"Coi chừng!" Phương Tinh hoảng sợ mà hét lên một tiếng, lại hiển nhiên đã tới rồi, chai bia đã nặng nề mà nện ở Trần dạ trên đầu, bình rượu vỡ vụn, tửu thủy cùng thủy tinh văng khắp nơi ra.

"Tiểu Trần!" Phương Tinh sợ tới mức nhắm mắt lại, không dám nhìn tới Trần dạ đích thảm trạng, trong đầu lại nhanh chóng huyền hóa ra một bộ hình ảnh: Trần dạ đầu đầy là huyết mà té trên mặt đất, sau đó bị bọn hần dùng Thiết Bồng ầu đá, lại sau đó, tự đến phiên chính mình...

Trần dạ đích phản ứng xác thực chậm, chỉ lo chăm chăm vào "Hồ đông bắc" trong tay đích Thiết Bồng, thẳng đến chai bia trên đầu vỡ vụn ra ra, hần mới hiểu được chuyện gì xảy ra.

Trần dạ trái tay gạt đi trên ánh mắt đích bia bọt biển, tay phải hướng (về) sau tìm tòi, đã bắt lấy lông xanh thanh niên đích một cái cánh tay, về phía trước giương lên, đã đem lông xanh thanh niên ném đi đi ra, thẳng tắp mà phóng tới hồ đông bắc.

Hồ đông bắc mới vừa đi tới Trần dạ trước mặt, đang chuẩn bị một Thiết Bồng nện xuống đi, tự (cảm) giác trước mắt tối sầm, một cái chùng một trăm cân đích thân hình đập lấy chính mình trên mặt.

"Móa nó, ta muốn giết người..." Hồ đông bắc lau đem mặt bên trên đích huyết, bưng lấy thiếu chút nữa nát đích cái mũi, thống khổ mà rên rỉ một tiếng, nổi giận dùng dùng mà bò lên.

Mặt khác hai cái lưu manh thấy thế kinh hãi, cũng bắt chấp lại nện khay chứa đồ, tranh thủ thời gian hướng Trần dạ lao đến.

Trần dạ lại bứt ra tự đi, ôm cổ Phương Tinh đích eo, ôm nàng ra bên ngoài chạy đi.

"Ah... Không muốn..." Phương Tinh vẫn là nhắm mắt lại, lại đột nhiên cảm giác được có người ôm lấy chính mình, tưởng rằng bọn côn đồ muốn đối với chính mình hạ thủ, không khỏi hoảng sợ mà kêu to lên.

"Đừng kêu, là ta." Trần dạ ôn hòa đích thanh âm tại Phuong Tinh bên tai vang lên, "Nhớ kỹ, gặp được nguy hiểm đích thời điểm không muốn nhắm mắt lại, như vậy chỉ biết càng nguy hiểm."

Phuong Tinh mở to mắt, hoàn toàn mà giật mình, không chỉ là bởi vì Trần dạ đích bình yên vô sự, càng là vì —— những lời này, có người tại hai mươi năm trước đã từng nói với nàng khỏi qua, hơn nữa đã từng nói qua nhiều lần.

Người kia đi về sau, nàng một mực tại cố gắng mà sửa, thử dùng cảm mà đối diện hết thảy, kể cả đối mặt để tang chồng chi thống. Nhưng nàng dù sao cũng là cái nữ nhân, một mực sửa không đến, gặp được khẩn cấp đích nguy hiểm lúc, nàng hay (vẫn) là hội (sẽ) bản năng nhắm mắt lại, dù là biết được lại để cho chính mình trở nên càng nguy hiểm.

Mà giờ khắc này, đột nhiên, nàng cảm thấy bọn côn đồ cũng không đáng sợ rồi.

Thiếu niên này ôm ấp hoài bão là như thế khoan hậu, khoan hậu được có thể làm cho nàng có một loại ảo giác: chỉ cần cùng hắn cùng một chỗ, bất luận cái gì thời điểm đều là an toàn đấy.

Nhưng lúc chạy đi cửa tiệm, chứng kiến trước mặt chạy tới đích hơn mười cái lưu manh lúc, Phuong Tinh đích tâm tự triệt để nguội lạnh xuống dưới.

Lúc này thực chết chắc rồi... Nàng bị ai mà nghĩ đến, mặt xám như tro.

"Ngăn lại bọn hắn!" Hồ đông bắc gấp đã đến giúp đỡ, lập tức hưng phấn mà cao quát lên, "Đúng, tự là một nam một nữ này."

Cái kia hơn mười cái lưu manh hiển nhiên nhận thức hồ đông bắc, nghe nói như thế, đều dừng bước, biến thành một cái nửa vòng tròn hình, ngăn cản Trần dạ đích đường đi, lộ ra ngay dao găm trong tay cùng dao bầu, đồng thời trong miệng kêu lên: "Trở về, mau trở lại... Hồ đông bắc có việc..."

Ba cái cười mô-tơ, chạy ở phía trước đích lưu manh nghe thấy tiếng kêu, tranh thủ thời gian một cái xinh đẹp đích gấp ngừng quay đầu, đem mô-tơ mở trở về.

Phuong Tinh sợ tới mức toàn thân phát run, lại một lần nữa nhắm mắt lại.

"Ta nói, đừng nhắm mắt lại... Xem ta thu thập bọn hắn." Trần dạ vừa nói, một bên ra sức về phía trước vội xông, vọt tới một cỗ vừa dừng lại đích mô-tơ phía trước.

"Ah, là người!" Ngồi ở mô-tơ thượng diện đích tóc húi cua thanh niên mượn xe gắn máy đích ngọn đèn, thấy rõ Trần dạ đích mặt, không khỏi kinh hãi, buông ra tay trái đích bộ ly hợp, tay phải dùng sức uốn éo chân ga, tự muốn đem lái xe đi.

Trần dạ lại vững vàng mà bắt được xe gắn máy đem, dùng sức nhắc tới, liền người mang xe vung mạnh... mà bắt đầu.



"Ah... Lại đây..." Tóc húi cua thanh niên bị phần mà một tiếng thét lên, một cái không có nắm vững, từ không trung ngã rơi xuống, chỉ (cái) rơi cả buổi không đứng dậy được.

"Phanh..." Trần dạ đem xe gắn máy ngã trên mặt đất, tay lại một mực mà cầm lấy tay lái.

Xe gắn máy bị cái này một ném phía dưới, lúc này tắt lửa, xăng lọt không ít đi ra, trong không khí lập tức tràn ngập gay mũi đích xăng vị.

Trần dạ bắt lấy cái này chiếc mô-tơ về sau, tựa giống như cầm một bả sắc bén vô cùng đích trường thương, trong nội tâm đại định, lẳng lặng yên đứng tại trong bóng tối, lạnh lùng mà nhìn xem mọi người.

Hắn toàn thân tan nát ra một loại nguy hiểm đích khí tức, tựa giống như ẩn núp tại trong bóng tối chờ cắn xé đích báo săn.

Đứng tại bên cạnh hắn đích Phương Tinh, rốt cục thấy rõ vừa rồi một màn kia, ánh mắt của nàng trừng được rất lớn, khó có thể tin mà nhìn xem Trần dạ, tựa giống như nhìn xem một đầu quái thú, nhưng một khóa treo lấy đích tâm, cuối cùng để xuống.

Nguyên lai... Hắn lại lợi hại như vậy! Tựa hồ... Không cần phải sợ.

Siêu thị cửa ra vào có một cái đèn đường, nhưng không sáng, cho nên phần lớn lưu manh đều không thấy rõ Trần dạ đích mặt.

Nhưng Trần dạ sử xuất lần này về sau, coi như là mù lòa, cũng minh bạch tựa là vừa rồi gặp được chính là cái kia siêu cấp biến thái rồi.

Mà ngay cả hùng hổ đích hổ đồng bắc, cũng sững sờ ngay tại chỗ.

Hay nói giỡn, liền xe dẫn người được có hơn ba trăm cân a, đó là một người nào à? Muốn cùng hắn đấu... Rốt cuộc là trong tay mình đích Thiết Bồng cứng rắn (ngạnh), hay là hắn trong tay đích xe gắn máy cứng rắn (ngạnh), đây là rất dễ dàng được ra đáp án đấy...

"Chạy ah..." Gặp Trần dạ lần nữa cầm trong tay mô-tơ cái này một tuyệt thế hùng khí, một cái lưu manh thanh âm run rẩy mà kêu một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

"Đều không được chạy! Ai dám chạy, ta tựa dùng xe đập chết hắn!" Trần dạ hét lớn một tiếng.

Nghe thế tràn ngập sát khí đích thoại ngữ, bọn côn đồ đích thân thể đều không hẹn mà cùng mà run lên, ngừng lại, ai cũng không dám di động bước chân.

Nhìn thấy bọn côn đồ như vậy nghe lời, Phương Tinh lần nữa mở to hai mắt nhìn nhìn xem Trần dạ, khiếp sợ được sau nửa ngày chưa nói ra lời nói đến.

... ..

( đến tung hoành sau nhận thức một ít thú vị đích tác giả bằng hữu, tận điểm non nét chi lực, giúp bọn hần đẩy đẩy sách, ha ha. Đề cử "Tiểu tương" ghi đích đô thị dị năng sách hay 《 địa ngục giáo sư 》, hần là tổ chức thần bí "Giết" đích lãnh tụ tinh thần, cũng là một cái cùng lưu manh, hay (vẫn) là một cái được công nhận đích nguy hiểm nhân vật, nhưng hần vẫn là cái giáo sư. Không sợ lưu manh có văn hóa, chỉ sợ lưu manh đào lý lượt thiên hạ! )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 17: đừng ép ta sát nhân

"O, là tro ca ah, đến ra, tới." Mượn xe gắn máy đích đèn xe cùng đèn đường, Trần dạ phát hiện một cỗ mô-tơ lên, tro ca chính ôm một thanh niên đích eo, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ mà đang nhìn mình, lúc này mỉm cười, hướng hần vẫy vẫy tay.

Cái kia khai mở mô-tơ đích thanh niên xem ra là cái rất trung tâm đích người, đang lẩn trốn chạy sau càng làm xe vụng trộm mở trở về, đem trên mặt đất rên rĩ lấy đích lão đại cho tiếp trở về. Giờ phút này nhìn thấy Trần dạ ngoắc, hần vậy mà tại trong mùa hè rừng mình một cái, nói cái gì cũng không dám đem lái xe đi qua.

"Không đến đúng không?" Trần dạ trong tay hơi dùng sức, xe gắn máy lần nữa cách đi lên, làm bộ dục ném.

"Huynh đệ, đừng động thủ, đừng động thủ!" Tro ca lập tức thức thời mà giờ lên một tay, vỗ vỗ lái xe đích thanh niên, hữu khí vô lực nói, "Mù lò, đi qua!"

Tên hiệu "Mù lò" đích lưu manh bắt đắc dĩ mà đem xe chậm rãi chạy đến Trần dạ trước mặt, Trần dạ nhìn thoáng qua người thanh niên này, con mắt thần kỳ mà nhỏ, khó trách bị người gọi là mù lò.

"Huynh đệ, buông tha chúng ta a, chúng ta sợ người rồi." Tro ca ăn nói khép nép nói, "Ta xương cốt đều đã đoạn mấy cây, nếu không đi bệnh viện, hội (sẽ) tai nạn chết người đấy."

Hồ đông bác bọn bốn người nghe được tro ca nói như vậy, đều mở to hai mắt nhìn, giống như không biết hần giống như mà đánh giá hần. Khi bọn hần trong ấn tượng, tro ca cũng không phải loại này nguẩn nhân vật. Còn có, hần xương cốt đã đoạn? Xương cốt đã đoạn lại cùng thiếu niên này có quan hệ gì?

Một đoàn sự nghi ngờ hóa thành đầu đầy hắc tuyến, bỏ tại hồ đông bác đích trên trán.

"Đêm nay tâm tình của ta thật không tốt, muốn giết mấy người xin bớt giận." Trần dạ híp mắt, mỉm cười, nói ra.

Câu này lời vừa nói ra, kể cả tro ca ở bên trong đích bọn côn đồ đều mặt xám như tro, Phuong Tinh lại tranh thủ thời gian vụng trộm đụng phải Trần dạ một bả, ý bảo hấn không muốn quá xúc động.

Trần dạ đích dáng tươi cười thoát nhìn rất bình thản, nhưng phối hợp cặp kia híp đích con mắt, lập tức lại để cho bọn côn đồ trong nội tâm không hàn mà tức (hạt kê) lên. Ai cũng không dám hoài nghi, hấn không có có năng lực như thế, cũng không có người hoài nghi hấn không dám xuống tay.

"Huynh đệ, ta biết rõ, cái này đều là của chúng ta sai, bắt quá, người đã trừng phạt qua chúng ta rồi, tự tha cho chúng ta một hồi a..." Tro ca về mặt đau khổ nói ra.

"Còn có người không có đã bị trừng phạt." Trần dạ vỗ vỗ Phuong Tinh đích bả vai, lại chỉ vào bị nện được nấu như đích mọi nhà phúc siêu thị, lạnh lùng nói ra, "Nàng là tỷ ta, nàng đích siêu thị bị người của các người nện thành như vậy, người nói nên làm cái gì bây giờ?"

Tuy nhiên ở kiếp trước, Trần dạ so Phuong Tinh lớn tuổi, nhưng hiện tại chính mình chỉ là thiếu niên, cũng tự ăn chút thiệt thòi, ở trước mặt người ngoài, đã kêu Phuong Tinh một tiếng tỷ rồi.

"Chúng ta bồi, chúng ta bồi." Tro ca cuối cùng đã tìm được mấu chốt chỗ, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, tranh thủ thời gian nói ra, "Ta cái này có năm vạn khối tiền, đều bồi cho các người."

"Lão đại, chúng ta nhiều người như vậy, hà tất sợ hấn? Tiền kia thế nhưng mà..." Hồ đông bắc bỗng nhiên kêu một tiếng.

"Im miệng!"

Tro ca hung dữ mà đã cắt đứt hồ đông bắc lời mà nói..., cắn răng nói ra, "Đều là mấy người các người ranh con xông đích họa, người còn có mặt mũi nói chuyện?"

Hồ đông bắc tuy nhiên khổ người đại, nhưng đối với tro ca tựa hồ hết sức kiêng kỵ, tranh thủ thời gian ở khẩu.

Cả người là tổn thương đích tro ca ti răng nhếch miệng mà từ sau trong túi quần móc ra mấy trương vạn nguyên tiền giá trị lớn, giao cho Trần dạ.

Trần dạ dùng tay trái nhận lấy, trong tay giương lên, cười lạnh nói: "Chưa đủ!"

Tro ca ngăn người, kêu lên: "Ai, các người đem trên người đích tiền lấy ra, gom góp một gom góp!"

Cướp bóc đấy, cuối cùng bị người đoạt, việc này cũng quá hoang đường. Bọn côn đồ trên mặt đích biểu lộ đều cứng lại rồi, lại cũng không dám nói nhảm, tranh thủ thời gian đến trên người đích trong túi áo đi sờ tiền.

Cùng nhau cả buổi, cũng chỉ gom góp ra hơn một vạn khối tiền ra, xem ra ngoại trừ đem làm lão đại đấy, mặt khác lưu manh cũng xác thực hỗn [lăn lộn] được so sánh thăm.

"Cứ như vậy ít tiền?" Trần dạ thở dài, nói ra, "Ta con giận còn chưa tan, làm sao bây giờ đâu này?"

Phương Tình âm thầm mà kéo thoáng một phát Trần dạ, muốn ám chỉ hắn thấy tốt thì lấy, Trần dạ lại thờ ơ.

Muốn thu thập người khác, muốn thu thập sợ, nếu không hắn lần sau còn có thể đến bị cản ngược lại một cái đấy. Đạo lý này, Trần dạ hay (vẫn) là mình bạch đấy.

"Hồ đông bắc, các ngươi bốn cái tới." Gặp Trần dạ không chịu bỏ qua, tro ca nhéo lông mày đầu, khẽ quát một tiếng.

Hồ đông bắc mặt mũi tràn đầy không phục mà dẫn theo Thiết Bồng đã đi tới, gắt gao trừng mắt Trần dạ. Vừa rồi sở hữu tất cả lưu manh đều rút tiền, chỉ có tay của hắn căn bản không có ngã vào trong túi áo đi.

"Ai kêu ngươi nên siêu thị hay sao? Hồn dân!" Tro ca một bạt tai phiến tại hồ đông bắc trên mặt.

"Tro ca, ngươi..." Hồ đông bắc bị cái này một bạt tai cho đánh hôn mê rồi, tay trái bụm mặt, kinh ngạc được không biết nên nói cái gì.

"Cút ngay!" Tro ca tức giận nói. Vừa rồi một tát này, tác động hắn thương thế trên người, lại ti răng nhếch miệng một hồi lâu, mới nịnh nọt mà đối với Trần dạ cười nói: "Huynh đệ, đại hiệp, ngươi xem..."

"Ngươi diễn kịch đâu này?" Trần dạ mỉm cười, nụ cười kia xem tại tro ca trong mắt, lại hết sức mà khủng bố.

"Hào hảo giáo huấn bọn hắn thoáng một phát." Tro ca vô lực mà khoát tay áo.

Một bên đích lưu manh sớm chờ tro ca những lời này rồi, tro ca vừa mới nói xong, bọn hắn tựu một loạt trên xuống, đem hồ đông bắc bọn bốn người theo như té trên mặt đất, quyền đâm cước đá lên.

Ai nấy đều thấy được ra, Trần dạ vốn đã buông tha bọn hắn rồi, là vì siêu thị bị nện đích sự tình, mới đem bọn họ giữ lại. Xem tình hình này, nếu như không để cho hắn hảo hảo xin bớt giận, thằng này chỉ sợ thực hội (sẽ) đại khai sát giới.

"Lão đại, tha mạng ah." Mặt ngựa thanh niên cùng mặt khác hai cái lưu manh đều hét thảm lên, chỉ có hồ đông bắc không chịu cầu xin tha thứ.

"Làm cái gì vậy à? Chúng ta liều mạng còn không được ấy ư, tại sao phải sợ hắn?" Hồ đông bắc về mặt cầu xin, ôm đầu ngồi chồm hồm trên mặt đất, như thế nào cũng nghĩ không thông, thực sự không có dám phản kháng.

Hắn tuy nhiên nhập cái này biết không lâu, nhưng tro ca đích tâm ngoan thủ lạt cùng hắn đích hậu trường chỉ cứng rắn (ngạnh), hắn hay (vẫn) là biết rõ một hai đấy.

"Ngươi còn dám nói? Cho ta đánh cho đến chết!" Tro ca cắn răng mắng, trong nội tâm hận thấu cái này thẳng. Ruột đích thủ hạ.

"Chúng ta hai ba mươi cá nhân, bị hấn một người đánh chạy, trên mặt đất còn nằm nhiều cái, ngươi là đầu heo ah, còn không cầu xin?" Một thanh niên một bên đánh lấy hồ đông bắc, một bên ghé vào lỗ tai hần nhẹ nói nói.

"À?" Hồ đông bắc lúc này là thực đã minh bạch, lão đại của mình tại sao phải như vậy sợ thiếu niên này. Lại hồi tưởng lại cái kia một đầy bình đích bia nện ở Trần dạ trên đầu, Trần dạ điềm nhiên như không có việc gì, mới vừa rồi còn có thể vung một cỗ mô-tơ, hồ đông bắc trong nội tâm lạnh cả người, cuối cùng đã minh bạch nguyên nhân.

"Đại ca, ta biết rõ sai rồi, tha cho ta đi..." Hồ đông bắc rốt cục bắt đầu cầu xin tha thứ, thống khổ mà rên rỉ lên.

Trên thực tế, hồ đông bắc cũng quả thật bị thu thập được nhanh không được. Những... này bọn còn đồ không dám ở Trần dạ trước mặt diễn kịch, ra tay đều ngoan độc, đồng thời cũng đem đêm nay bị nhục nhã đích nộ khí cho phát tiết đến hồ đông bắc bọn bốn người đầu lên đây, càng đánh càng rất thật, càng mạnh hơn.

"Huynh đệ, ngươi xem..." Tro ca cẩn thận từng li từng tí hỏi lấy Trần dạ.

"Đã thành, đêm nay cứ như vậy đi. Sau này trở về, nói cho các ngươi biết lão bản, ta tính tình không tốt, " Trần dạ lười biếng mà phát phát tay, híp híp mắt, từng chữ nói, "Đừng —— bức —— ta —— giết —— người!"

"Đi, đi mau." Tro ca sùng sốt một chút, tranh thủ thời gian phát phát tay.

Trong nháy mắt, một đám người đi cái sạch sẽ.

Phương Tình nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt rơi xuống Trần dạ bên hông trát lấy đích trên quần áo, tại đèn đường đích chiếu xuống, nàng ần ần mà chứng kiến, chỗ đó rõ ràng đã bị huyết thủy nhuộm hồng cả một khối lớn.

"Ah, ngươi lưu..." Phương Tình cả kinh kêu lên, miệng lại bị Trần dạ lập tức cho bưng kín.

"Vết thương nhỏ mà thôi, đừng lên tiếng, chúng ta hồi trở lại siêu thị nói sau." Trần dạ bình tĩnh mà tại nàng bên tai nói ra, sau đó cười khỏ một tiếng, vừa cười nói, "Người không biết, còn tưởng rằng ngươi đang nói 'Ngươi lưu manh' đâu rồi, ta oan không oan à?"

Phương Tình cắn môi, bỗng nhiên cười khẽ một tiếng.

Cũng không biết tại làm sao, tâm tình của nàng bỗng nhiên trở nên dễ dàng hơn.

## Chương 18: gần trong gang tấc, xa như chân trời xa xăm

"Cho ba mẹ gọi điện thoại, báo cái bình an, sau đó chúng ta đem tại đây thu thập thoáng một phát." Trần dạ nhìn xem một mảnh bừa bãi đích siêu thị, thờ dài, nói ra.

"Điện thoại tối nay đánh, trước cho người xử lý vết thương một chút, nhìn xem muốn hay không đi bệnh viện." Phương Tinh khôi phục lý trí về sau, rất nhanh tự suy nghĩ ra cái đó sự kiện nên trước xử lý.

"Đi cái gì bệnh viện? Tự một centimet sâu đích lỗ hồng, một cái miệng vết thương dán là được rồi." Trần dạ kéo y phục rớt, đem vết thương nhỏ khẩu sáng đi ra.

Huyết đã ngưng kết ở, nhưng cái kia phiến đã biến thành màu đen đích máu đen, hãy để cho Phương Tinh vận nổi lên lông mày, tranh thủ thời gian lại để cho Trần dạ ngồi ở trên ghế.

Phương Tinh tìm đầu sạch sẽ đích khăn mặt, ngồi xổm người xuống đi, cẩn thận từng li từng tí mà chà lau mất những cái...kia vết máu, sau đó đem một cái quý danh (\*cỡ lớn) đích miệng vết thương dán dán tại Trần dạ đích phần bụng.

Tại Phương Tinh làm những sự tình này đích thời điểm, Trần dạ có thể cảm giác được nàng ấm áp đích hô hấp tự rơi tại bụng của mình, cúi đầu liền trông thấy cái kia vẻ mặt đích Ôn Nhu cùng yên lặng. Tuy nhiên nàng đã dần dần già đi, nhưng Trần dạ lại bỗng nhiên chìm đắm trong Phương Tinh khoe mất những cái...kia nếp nhăn nơi khoé mắt bên trên.

Những...này nếp nhăn nơi khoé mắt, đúng là Trần dạ trôi mất đích hai mươi năm tuổi nguyệt cùng hạnh phúc.

Trần dạ rất muốn một bà ôm nàng, lại biết đây là không thực tế đấy, trong nội tâm hiện lên một ít cảm giác khác thường, dường như về tới lúc trước truy cầu Phương Tinh đích thời gian.

Trần dạ hi vọng thời gian như vậy dừng lại, nhưng cái kia tự nhiên là không thể nào đấy, Phương Tinh đã đứng dậy, dùng hỏi thăm đích ánh mắt nhìn hắn.

Trần dạ đem cúi đầu, giữ yên lặng mà đi đến khay chứa đồ bên cạnh, bắt đầu thu thập tàn cuộc.

Phương Tinh khuyên như thế nào đều khích lệ bất trụ, cũng cũng chỉ phải theo hắn đi. Nói sau, những cái...kia súp đồ đích khay chứa đồ cũng rất chìm đắm, Phương Tinh căn bản vịn không đứng dậy, mà ở Trần dạ trong tay, những...này tự là đồ chơi cho con nít.

Phương Tinh cùng Trần dạ trước tiên đem trên mặt đất đích mẩu thủy tinh quét sạch mất, sau đó nâng dậy khay chứa đồ, lau khô sát sạch, sẽ đem thương phẩm đồng dạng thả lại tại chỗ. Tại tiểu trong siêu thị bề bộn tốt một hồi, mới đem siêu thị đồ vật thu thập được có chút ra đáng rồi.

"Thất sách, thất sách, ta vừa rồi có lẽ đem những cái...kia bọn côn đồ lưu lại, lại để cho bọn hấn giúp đỡ thu thập thoảng một phát đấy." Nhìn xem đầu đầy Đại Hấn đích Phương Tình, Trần dạ vỗ vỗ cái trán, có chút hối hận,tiếc nói.

"Được, ta cũng không muốn gặp lại bọn hấn." Phương Tình tò mò hỏi, "Ngươi học qua bao lâu đích công phu?"

"Ách, không có học qua." Trần dạ cười khổ nói, "Chỉ là trời sinh có mấy cân man lực mà thôi."

Phương Tình sững sốt tốt một hồi, mới có hơi kinh nghi mà hỏi thăm: "Cái kia chính là nói... Ngươi cũng không có cái gì sư phụ, sư huynh sư đệ các loại?"

"Không có. Bất quá, ta mặc dù không có giúp đỡ, nhưng những cái...kia tên côn đồ, ta lượng bọn hấn cũng không dám lại đến rồi." Trần dạ đoán được Phương Tình đích tâm tư, ha ha cười cười, nói ra, "Ngươi thoải mái, buông lỏng tinh thần, về trước đi ngủ đi, ta ở này giúp ngươi trông coi cửa hàng. Ngươi sau khi trở về trước cùng ba mẹ ta nói một tiếng, lại để cho bọn hấn đừng lo lắng, chỉ để ý yên tâm ngủ."

"Chúng ta muốn hay không báo động?" Phương Tình có chút khẩn trương rồi.

"Không cần." Trần dạ lắc đầu, nói ra, "Chúng ta theo trong tay bọn họ đã muốn tiền, hơn nữa ta còn đập phá bọn hấn không ít mô-tô, đã thương nhiều cái người, có hay (vẫn) là trọng thương, đã đến cục công an, ta chỉ sợ cũng có phiền toái. Hắc đạo đích sự tình, dùng hắc đạo đích phương pháp giải quyết là tốt rồi. Chờ bọn hấn dùng bạch đạo, chúng ta lại liên hệ cảnh sát." "Thực không biết nên như thế nào cảm tạ ngươi mới tốt. Nhớ tới ban ngày sự tình, thật sự là thực xin lỗi..." Phương Tình áy náy nói.

"Có cái gì tốt tạ đấy, cái này vốn chính là ta phải làm đấy." Trần dạ cười nhẹ một tiếng, nói ra.

"Tiểu Trần, ngươi thật là một cái người tốt." Phương Tình cảm kích nói, "Ngươi như vậy thấy việc nghĩa hăng hái làm, không để ý sinh tử mà tới giúp ta..."

"Đừng nói nữa, thực không có gì." Trần dạ chà xát. Bật tay vào lâm, có chút chật vật mà đã cắt đứt Phương Tình mà nói.

Phương Tình, nếu như ngươi biết ta là ai, ngươi còn sẽ nói như vậy sao? Bảo hộ các ngươi, là thiên chức của ta ah...

"Ngươi đến cùng vì cái gì... Đối với chúng ta gia tốt như vậy?" Phương Tình lại một lần nữa nhớ tới ban ngày lúc đích nghi hoặc, nếu là như vậy lời mà nói..., nàng tự là đang âm thầm lợi dụng Trần dạ đối với Giai Giai đích hảo cảm, lại để cho hấn đến dốc sức liều mạng, nàng cảm giác, cảm thấy như vậy có chút không đủ quang minh chính đại. Vì vậy, cái này hay mạnh nữ nhân cần cần bờ môi, rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi thăm, muốn đem tầng này cửa sổ xuyên phá, đem lời bày ở ngoài sáng mà nói.

Ánh mắt của nàng, có một ít khẩn trương, có một chút hiếu kỳ, cũng bởi vì bảo hộ con gái đích bản năng, mang theo một ít đề phòng cùng hoài nghi.

"Ta nói, đây là ta phải làm đấy! Ai kêu ngươi phải.. Ngươi phải.. Giai Giai đích mẹ mụ mụ đâu này?" Trần dạ đầy bụng mà nói nói không nên lời, chỉ phải hàm hồ mà đáp một câu, .

Phương Tình, cái này tánh mạng của mình trong là tối trọng yếu nhất nữ nhân, giờ phút này tự gần trong gang tấc, rồi lại xa như chân trời xa xăm. Nàng

đích dung nhan là như vậy đích quen thuộc, ánh mắt lại như thể đích lạ lắm, cái này lại để cho Trần dạ đột nhiên nhớ tới một câu thơ, không khỏi trong nội tâm đau xót ——

Trên thế giới nhất xa khoảng cách xa, không phải sống hay chết đích khoảng cách, mà là ta tự đứng tại trước mặt người, người nhưng lại không biết... I love you.

Nguyên lai câu này đau xót (a-xít) không trượt thu, rắc chớ không kêu đích thơ, một ngày kia lại hội (sẽ) tin tức mạnh mẽ: [roi vào, chỗ dựa] tại trên người của ta —— hiện tại, ta vượt qua sinh tử, rốt cục về tới trước mặt của người, cũng rốt cuộc đi không tiến cuộc sống của người, trong lòng của người, cái này thật sự là con mẹ nó tạo hóa treu người ah... Phương Tinh, người cũng đừng lại truy vấn rồi, cho ta giữ lại một điểm tôn nghiêm, được không nào?

"Tiểu Trần, ta nhìn người cùng gì vận rất xứng đấy." Nghe xong Trần dạ câu này trả lời, Phương Tinh lại hiển nhiên là đã hiểu lầm ý của hắn, sắc mặt tri trệ, trầm mặc một hồi, mới hỏi dò:

"Gì vận? Nói đùa gì vậy... Ta cùng nàng không có khả năng đấy, nàng tuyệt đối chường mắt ta, mà ta... Trong nội tâm cũng sớm có người rồi." Trần dạ thờ dài, đừng quay đầu đi, có chút mờ mịt nói.

"Ah, nguyên lai là như vậy." Phương Tinh trong lòng hiểu lầm càng sâu rồi, chăm chăm vào Trần dạ đích bên mặt nhìn tốt một hồi, mới có hơi do dự nói, "Thế nhưng mà... Giai Giai nàng so người tốt mấy tuổi, người thực không thềm để ý sao?"

"Người muốn đi đến nơi nào rồi hả?" Trần dạ kinh ngạc nhìn Phương Tinh sau nửa ngày, mới bừng tỉnh đại ngộ mà cười khổ nói, "Không phải người muốn cái kia chuyện quan trọng, ta chỉ là đem Giai Giai trở thành... Ach... Trở thành..."

Nghĩ đến Giai Giai tuổi thọ lớn hơn mình bốn tuổi, Trần dạ cho dù da mặt dù dày, "Con gái" hai chữ cũng nói không nên lời. Vốn muốn nói đem nàng đem làm Thành muội muội, Nhưng vừa nghĩ tới chính mình mới vừa rồi còn tại đem Phương Tinh gọi thành "Tỷ", cái này bối phận dường như thì càng rối loạn.

Cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, trong lúc nhất thời, Trần dạ rất có chút tâm phiền ý loạn, bình thường coi như không tệ đích khẩu tài, thời khắc này đều không biết bên trên đi đâu rồi, thủy chung tìm không ra một cái phù hợp đích từ đến.

Mà trong lúc nói chuyện với nhau đích hiểu lầm, thường thường tự là tại bị nuốt vào đích lời ngầm ở bên trong, theo sai lầm giải độc mà tiến thêm một bước làm sâu sắc đấy.

Phương Tinh nghe xong những lời này, liền chắc hẳn phải vậy mà đem Trần dạ chưa nói xong mà nói tưởng tượng thành "Trở thành bằng hữu bình thường", gặp Trần dạ bộ dạng này thần sắc, cũng tự cho là hắn là ưa thích Giai Giai, lại bởi vì thẹn thùng mà nói không nên lời.

Gặp Trần dạ như thế "Si tình", Phương Tinh tuy nhiên cảm thấy có chút hoang đường, nhưng cũng có chút cảm động, nhìn về phía Trần dạ đích ánh mắt, cũng tự có thâm ý khác rồi, tuy nhiên còn không thể nói là "Mẹ vợ xem con rể, càng xem càng vui mừng", nhưng ban ngày ghét chỉ tâm sớm đã đi hơn phân nửa.

Hai người đang nói tại đây, một chiếc xe taxi rất nhanh mà khai mở đi qua, đứng tại cửa điểm. Sáng như tuyết đích ngọn đèn bắn về phía hai người, lại để cho Phương Tinh lập tức lại hơi khẩn trương lên.



"Phương Tinh, Phương Tinh..." Xe vừa ngừng ổn, không lồ biển tự đẩy cửa xe ra nhảy ra ngoài, lo lắng kêu lên, "Người không sao chứ?"

"Không có việc gì ah, đêm nay may mắn mà có tiểu Trần." Phương Tinh nhìn thấy không lồ biển, nhẹ nhàng thở ra.

"Cái này không có việc gì?" Không lồ biển nhìn xem siêu thị bị nện nát đích thủy tinh, sắc mặt đại biến.

"Nhờ có tiểu Trần ra mặt, đánh chạy bọn hần, còn lại để cho bọn hần bồi thường tiền." Phương Tinh nhìn xem đầu đầy Đại Hần đích không lồ biển, có chút đau lòng nói, "Người gấp cái gì nha, nhìn người chạy trốn cái này đầu đầy đích đồ mờ mờ."

"Còn đã đánh nhau?" Không lồ biển sắc mặt lại là biến đổi, vội vàng hỏi, "Người không có sao chứ?"

"Không có việc gì, tiểu Trần bị thụ một chút vết thương nhỏ, bất quá không nghiêm trọng." Phương Tinh sáng khoái mà đáp.

Không lồ biển nhìn xem Trần dạ phần bụng đích vết máu cùng miệng vết thương dán, đi nhanh lên tiến lên đây, nói ra: "Miệng vết thương dán sao được? Nhanh xé mở để cho ta kiểm tra thoáng một phát."

Trần dạ ngăn không lồ biển đích cánh tay, cười nói: "Không cần thận quệt làm bị thương một cái lỗ hồng nhỏ, không có việc gì, không cần kiểm tra rồi."

"Biến cả là bác sĩ! Người lại để cho hần kiểm tra một chút đi." Phương Tinh ở bên xen vào nói.

"Thật không có sự tình, không cần." Trần dạ có chút lãnh đạm nói.

Không biết tại sao, Trần dạ tự là không muốn làm cho không lồ biển đụng miệng vết thương của mình. Có lẽ, là trông thấy hần và Phương Tinh ra song nhập đứng, trong lòng vẫn là có chút khúc mắc a.

Không lồ biển tay phải cử động trên không trung, súng sốt một hồi lâu, mới thì thầm nói, "Không có việc gì là tốt rồi... Ai, bọn hần cũng không hay gây ah, như thế nào đã đánh nhau? Nếu bọn hần đến báo thù lời mà nói..., chúng ta nhưng là không còn an ổn thời gian đã qua..."

"Người nói cái gì đó? Trong khoảng thời gian này, chúng ta ngày nào đó đã qua an ổn thời gian?" Phương Tinh đem lông mi vắn đi lên, cả giận nói, "Nếu không phải tiểu Trần chạy đến, bọn hần chẳng những muốn đập nát siêu thị, ngay cả ta... Ngay cả ta đều cũng bị ô nhục!"

"À?" Nghe xong lời này, không lồ biển cùng Trần dạ tất cả giật mình.

"Còn có việc này?" Trần dạ sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

"Ân, cái kia gọi hồ đồng bắc đây, còn có một mọc ra giao mặt ngựa đích lưu manh, nói muốn luân(phiên) ta." Phương Tinh nhớ tới vừa rồi tình hình, có chút không rét mà run mà bắt đầu..., thẳng đến quay đầu chứng kiến Trần dạ trấn định đích thần sắc, trong nội tâm mới nổi lên một ít tình cảm âm áp, nói

ra, "May mắn người kịp thời chạy đến, đánh chạy bọn hắc, nếu không..."

"Sớm biết như vậy như vậy, ta nên lưu bọn hắc một tay xuống." Trần dạ oán hận nói.

.....

( gửi cho bạn bè "Dưới ánh trăng rơi lệ" đích một bản tân phái võ hiệp sách 《 âm thanh thiên nhiên Sơn Trang 》, Ân, có hứng thú đích bằng hữu giúp đỡ sưu tầm một chút đi. )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 19: gặp lại

"Không muốn ah." Không lồ biển nghe được Trần dạ nói ngoan ngoãn, lại là cả kinh, tranh thủ thời gian khoát tay nói ra, "Chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, chúng ta hòa khí sinh tài... Hơn nữa, bọn hắc cũng chỉ là nói nói mà thôi, lại không có thực động thủ. Nếu đem bọn họ gây nóng nảy, chỉ sợ Giai Giai cùng an an cũng sẽ có phiền toái đấy..."

Nghe không lồ biển nói như vậy, Trần dạ thở dài, không có đón thêm lời nói.

"Ân, là được nhắc nhở bọn nhỏ thoáng một phát, lại để cho bọn hắc cẩn thận một chút." Phương Tinh phục hồi tinh thần lại, tranh thủ thời gian bốn phía đi tìm điện thoại, sau đó bỗng nhiên cả kinh kêu lên, "Trời ạ, điện thoại bị cái kia lưu manh cầm đi, ta đã quên muốn trở về, trong lúc này có an an cùng Giai Giai đích điện thoại..."

"Khó trách ta điện thoại cho người, nhưng vẫn nhắc nhở tắt máy..." Không lồ biển bưng tỉnh đại ngộ mà đi tiến lên đây, một tay lấy Phương Tinh ôm vào trong ngực, vỗ vỗ lưng của nàng, nhẹ lời an ủi nói, "Không có việc gì rồi, đừng lo lắng, ta một hồi tựu cho bọn hắc gọi điện thoại."

"Biển cả, về sau thiếu giá trị chút ít muộn lớp, nhà chúng ta, buổi tối được có một nam nhân tại gia, bằng không thì dễ dàng gặp chuyện không may." Phương Tinh tại tượng phụ đích trong ngực lòng còn sợ hãi nói.

"Ân." Không lồ biển nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy bọn hắc đích vợ chồng ân ái tương, lại nghe được Phương Tinh đích câu nói kia, một bên đích Trần dạ sớm quay mặt đi, trong nội tâm như là có châm tại đâm.

"Tiểu Trần, ngươi làm sao vậy?" Phương Tinh chợt nhớ tới có người ngoài ở tại, vội vàng từ trượng phu trong ngực giãy giụa đi ra, lại chứng kiến Trần dạ sắc mặt khác thường, tại là có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Không có gì, ta đói bụng, muốn ăn cái gì." Trần dạ bước nhanh đi đến khay chứa đồ trước, xé mở một bao thịt bò khô, một bên miệng lớn mà nuốt lấy, một bên hàm hồ nói, "Các ngươi nhanh về nhà a, tại đây giao cho ta."

"Đi, trong lúc này có một phòng kế, ngươi đang ở đó ngủ đi." Phương Tinh cũng không có khách khí, hơi chút thu thập thoáng một phát, liền cùng không hề biến cùng nhau đã đi ra.

Sau nửa ngày, Trần dạ quay đầu, nhìn xem trong bóng tối cái kia sóng vai bóng lưng rồi đi, thờ dài một tiếng, thần sắc thập phần đều hiu.

Nên mặt đúng đích, cũng nên mặt đúng đích. Nàng đã lập gia đình, đạo này khám, ta cuối cùng muốn qua đây. Có lẽ, chậm rãi sẽ thói quen. Yêu một người, cũng không nhất định không nên chiếm hữu nàng, hướng sớm tối mộ mà tư thù... Ta sẽ tìm một rất tốt nữ hài thay thế Phương Tinh đích vị trí, ta còn có ta cuộc sống mới của mình, ta không có lẽ lại sa vào tại đây chút ít chuyện hư hỏng ở bên trong, ta phải làm chút gì đó rồi...

Trần dạ không ngừng mà tại trong lòng trấn an lấy chính mình, tay lại không tự chủ được mà cầm lên một chai bia, hai ngón hơi dùng sức, nắp bình liền không cánh mà bay.

Cực độ phiền muộn đích thời điểm lại bảo trì thanh tĩnh, tựa là cùng mình gây khó dễ rồi, không bằng một say.

Trong lúc say Càn Khôn đại, trong bầu Nhật Nguyệt dài.

Một lọ, hai bình, ba bình... Bia như là vòi nước ở bên trong chảy xuống đích nước uống, tùy ý mà rót vào Trần dạ đại trượng lấy đích trong miệng.

Nhưng sự tình đích phát triển lại vượt quá Trần dạ đích dự kiến. Hắn muốn chính mình quá chén, đại não lại thủy chung bảo trì thanh tĩnh vô cùng, cái này lại để cho hắn rất có chút kinh ngạc lên. Ở kiếp trước, hắn chỉ có một lọ hơn lượng, như thế nào đã đến ở kiếp này, liền từ lượng cũng tiến bộ nhiều như vậy?

Muốn cầu một say mà không thể được, cái này làm cho bi ai càng thêm bi ai.

Uống đến thứ sáu bình lúc, Trần dạ rốt cục buông tha cho quá chén ý nghĩ của mình, vuốt trướng phình đích bụng, cười khổ một tiếng, leo đến ngủ trên giường rồi.

... ..

Ngày hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, lại để cho Trần dạ thể xác và tinh thần đều mệt, cái này một giấc liền giấc ngủ rất sâu, thẳng đến Phương Tinh gọi người đến trang siêu thị đích thủy tinh, Trần dạ mới tỉnh lại.

Trần dạ một bên vẫn về liếc trông mắt, một bên theo siêu thị đích phòng kế đi ra, thiếu chút nữa cùng một cái nữ hài đụng phải cái dây cõil lòng.

Cô bé kia lớn lên không tệ, ngũ quan trội hơn khi, hết lần này tới lần khác lông mi so sánh đậm đặc, cho nàng bằng thêm một phần hiển ngang chí khí, chớp mũi bên cạnh có một cái nốt ruồi nhỏ, lại dẫn một tia lực lượng thần bí đích vũ mị.

Tại gặp được Trần dạ trước khi, nữ hài chính bụng lấy một cái thùng giấy, chuẩn bị phóng tới trong phòng kế đi, bỗng nhiên nhìn thấy Trần dạ đi ra, không kịp né tránh, thùng giấy liền đụng phải Trần dạ thoáng một phát. Nữ hài không khỏi kinh hô một tiếng, sau đó có chút xấu hổ lên.

Nữ hài xấu hổ, không là bởi vì chính mình trong tay đích thùng giấy đụng phải Trần dạ thoáng một phát, mà là vì Trần dạ chính gắt gao nhìn mình chăm chăm, cái kia thần sắc thập phần tham lam, rất giống... Vài thập niên chưa thấy qua nữ nhân đích lão xử nam.

Làm vì một mỹ nữ, nàng bái kiến sắc lang, lại chưa thấy qua như vậy sắc đấy. Nữ hài đích trong nội tâm, lập tức đối với Trần dạ khinh thường lên.

"Này, người ngăn trở đường của ta." Đã qua vài giây đồng hồ, nữ hài rốt cục trấn định lại, rốt cuộc không thể chịu đựng được như vậy trần trụi. Trắng trợn sắc lang ánh mắt, dùng trong tay đích thùng giấy nhẹ khê đẩy thoáng một phát Trần dạ.

"Giai Giai?" Trần dạ hít sâu một hơi, trên mặt hiện lên kỳ dị đích mỉm cười.

Theo nồng đậm đích lông mi cùng cái kia khóa nốt ruồi lên, Trần dạ làm ra phán đoán chuẩn xác. Hắn cũng không nghĩ ra, chính mình hội (sẽ) vừa tỉnh dậy, liền hí kịch hóa mà gặp được chính mình một mực lo lắng lấy đích con gái, nghĩ đến là vì Phương Tinh cho con gái gọi điện thoại, thông báo chuyện tối ngày hôm qua, Trần Di tốt mới có thể sáng sớm liền từ trong công ty đuổi đến trở về.

"Người tựa là mẹ của ta nói Trần dạ?" Trần Di tốt nghe được Trần dạ gọi nữ danh của mình, trong nội tâm rất có chút buồn bực, khinh bỉ trừng mắt liếc đến lời kéo làm quen (\*nghĩa xấu) đích Trần dạ, dựng lên lông mi.

Trần Di tốt dựng thẳng lên lông mi bộ dạng, ngược lại có phần có vài phần uy nghiêm, lại để cho Trần dạ thấy cảm khái ngàn vạn.

Nữ đại mười tám biến ah, năm đó cái kia nhỏ bé, hôm nay đã xuất rồi thành một mỹ nữ rồi.

Trần dạ không tự giác mà duỗi ra hai tay, lại lập tức phục hồi tinh thần lại, tay liền cứng tại không trung.

Trần Di tốt gặp Trần dạ vươn tay ra, sớm đã cảnh giác mà sau này liền lùi lại hai bước, quát: "Này, người muốn làm gì?"

"Giúp người cảm hương hòm ah." Trần dạ cười khổ một tiếng, thuận sườn núi bên trên con lừa trên mặt đất trước tiếp nhận thùng giấy, cái này mới phát hiện thùng giấy ở bên trong chứa hũ tối hôm qua lưu lại đích sáu cái chai bia.

"Trong lúc này đích rượu, đều là người uống a?" Trần Di tốt khinh thường mà nhìn xem Trần dạ, nhũ mây nói ra, "Mẹ của ta đem người nói giống như cái đại hiệp tựa như, kết quả là cái tửu quý... May mắn tối hôm qua không có lại xảy ra chuyện gì nhì."

Trần dạ lần nữa cười khổ một tiếng, nhất thời cũng không biết nên giải thích thế nào, đem rượu hòm phóng tới trong phòng kế, quay lại thân lúc đến, lại trông thấy Trần Di tốt đích bên cạnh nhiều hơn cái cao lớn đích nam hài.

Cái này nam hài gần một mét chín, thể trạng thoát nhìn rất rắn chắc, tướng mạo cũng mang theo chút ít hào khí, mày kiếm lông mục. Hắn một tay khoác lên Trần Di tốt đích trên đầu vai, một bên bắt động thanh sắc mà nhìn từ trên xuống dưới Trần dạ.

Giai Giai đích bạn trai? Trần dạ trong nội tâm xẹt qua một cái ý niệm trong đầu, lập tức cẩn thận mà đánh giá đến người nam này hài lên. Tuy nhiên hắn biết rõ mình bây giờ cái gì đều không tính là, nhưng vẫn nhưng bản năng muốn vì con gái tay cầm quan.

Hai cái chàng trai đều không mở miệng nói, chỉ lo cảm ánh mắt tại đối với trên mặt chữ điền cần quét lấy, tình hình này xem tại Trần Di tốt trong mắt, đã cảm thấy hơi có chút yêu dị rồi, vì vậy hoành đưa bé trai kia liếc.

"Tỷ, hắn tự là Trần dạ?" Nam hài có chút mà rũ xuống mí mắt, trầm ổn nói.

An an, không lẽ an, chính mình theo chưa thấy qua đích nhi tử! Trần dạ trong nội tâm bùng tình đại ngộ, lần nữa đánh giá thoáng một phát không lẽ an đích gương mặt, muốn từ trong phát hiện bóng dáng của mình, cuối cùng nhất cũng chỉ miễn cưỡng phát hiện lông mày của hắn cùng kiếp trước của mình không sai biệt lắm, đều so sánh đậm đặc.

"Ân." Trần Di tốt nhẹ gật đầu, nhìn xem vẫn đang giống như ngu ngốc đồng dạng chăm chăm vào không lẽ an xem đích Trần dạ, trên mặt có chút ít không kiên nhẫn được nữa.

"Trần ca, tốt thân thù, tửu lượng giỏi! Chuyện của ngươi, ta đều nghe ta mẹ nói, tối hôm qua đa tạ ngươi rồi." Không lẽ an bỗng nhiên mặt mũi tràn đầy tươi cười mà đã đi tới, vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai, dứt một miếng thuốc cho hắn.

Nghe được không lẽ an gọi mình gọi "Ca", Trần dạ có chút dở khóc dở cười, nhưng trong lòng tràn đầy vui sướng, trong chốc lát nhìn xem con gái, trong chốc lát nhìn xem nhi tử, chỉ cảm thấy như thế nào cũng xem không đủ.

"Tiểu Trần, ngươi đi lên?" Đúng lúc này, Phương Tinh đã đi tới, nhìn nhìn chính mình đích một đôi nhi nữ, vui mừng mà mỉm cười, phân phó nói, "Chuyện tối ngày hôm qua, nhờ có tiểu Trần rồi, các ngươi muốn hảo hảo cảm ơn hắn."

"Cảm ơn nữa à, tiểu Trần." Trần Di tốt bỗng nhiên cười cười, cũng thò tay vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai, tự giống như tỷ tỷ tại hồng tiểu đệ đệ.

Nghe con gái cũng gọi mình "Tiểu Trần", Trần dạ cười khổ một tiếng, khoát tay áo, nói ra: "Không có việc gì, chuyện nhỏ."

"Tiểu Trần, ngươi trước kia ở đâu bá kiến ta?" Trần Di tốt hiển nhiên nghe Phương Tinh đã từng nói qua Trần dạ đối với chính mình có hảo cảm, vì vậy nhủ lòng mày, có chút tò mò mà hỏi thăm. Giọng nói kia, hiển nhiên tự là Đại tỷ tỷ đang hỏi tiểu đệ đệ.

"Ách... Trước đây thật lâu bá kiến." Trần dạ có chút xấu hổ hồi đáp.

"Ta có bạn trai rồi." Trần Di tốt đích tính cách thoát nhìn thập phần dứt khoát, đã đến cái giải quyết dứt khoát.

"Nha..." Trần dạ có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua con gái, mỉm cười nói, "Lúc nào dẫn ta đi gặp cách nhìn, ta thỉnh hấn ăn cơm."

Trần dạ đích đáng tươi cười là đơn thuần mà ôn hòa đấy, nhưng xem tại Trần Di tốt trong mắt, nụ cười này cũng có chút không có hảo ý rồi.

Suy nghĩ một chút Trần dạ khả năng đối với chính mình bạn trai làm ra đích khác người sự tình, Trần Di tốt cảnh giác mà lãnh đạm mà đáp: "Không cần."

Phương Tinh ở một bên hải hùng khiếp vía mà quan sát đến Trần dạ đích biểu lộ, lại phát hiện hấn điềm nhiên như không có việc gì bộ dạng, trong nội tâm cũng thập phần hoang mang, tranh thủ thời gian ở bên cạnh đánh khởi giảng hòa đến: "Giai Giai, tiểu Trần có thể là nhà chúng ta đích ân nhân, hôm nào mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm, hảo hảo hợp gặp."

"Nha." Gặp mẫu thân lên tiếng, Trần Di tốt nhàn nhạt nhìn thoáng qua Trần dạ, cúi hạ mí mắt, đi đến cửa điếm đi.

"Trần ca, ra, chúng ta đi trong phòng tâm sự." Không lồ an bỗng nhiên thân mật mà ôm Trần dạ đích bả vai, đem hấn hướng trong phòng kế đấy.

"An an!" Phương Tinh nhú mày, khẽ quát một tiếng, trong giọng nói mang theo chút ít cảnh cáo đích ý tứ hàm xúc.

"Mẹ, ta cùng Trần ca nói hội thoại, ngươi đừng mò mẫm lẫn vào." Không lồ an đối với Phương Tinh mỉm cười, tranh thủ thời gian đóng cửa lại rồi.

... ..

( gửi cho bạn bè "Nửa đêm người đi đường" đích một quyển sách 《 hành giả không cương 》, đề tài so sánh mới lạ, ha ha. )

Quyển sách Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên, hoan nghênh độc giả đăng nhập [www. zongheng. com](http://www.zongheng.com) xem thêm ưu tú tác phẩm

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 20: năng lực càng lớn, phong hiểm càng lớn

Nhìn thấy không lồ an thần thần bí bí bộ dạng, Trần dạ có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (\*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), vì vậy vững vàng, tại bên trên giường ngồi xuống, lắng lặng yên nhìn qua hấn, phỏng đoán lấy nhĩ từ cùng với tự ngươi nói nói cái gì.

Có phải hay không là... Hẳn biết cái gì rồi?

Mặc dù biết phụ thân không hội (sẽ) đem thân phận của mình nói cho không lồ an, nhưng thế sự khó liệu, sự tình gì cũng có thể phát sinh. Vừa nghĩ tới có loại khả năng này tính, Trần dạ lại cảm thấy tâm nhảy dòn dập.

"Trần ca, nghe ta mẹ nói, công phu của ngươi rất lợi hại, một người có thể đánh nhau mười mấy cái!" Không lồ an đứng tại Trần dạ trước mặt, hai mắt sáng lên nói, "Ngươi có thể hay không thu ta làm đồ đệ?"

Trần dạ nghe được không lồ an nguyên lai là nói chuyện này, trong nội tâm có chút buồn cười, lại có chút thất vọng, lắc đầu, nói ra: "Ta sẽ không công phu."

"Ngươi đừng gạt ta rồi, không có công phu, có thể đánh nhau chạy mấy chục người?" Không lồ an trên mặt tràn đầy hoài nghi.

"Thật sự, ta và mẹ của ngươi đã từng nói qua rồi, nàng cũng nhìn thấy, ta chỉ là khí lực đại, dựa vào có thể giơ lên mô-tơ đem bọn họ dọa chạy." Trần dạ sờ lên bụng của mình, cười khổ nói, "Nếu ta sẽ công phu, tặc cũng không cùng cái kia tro ca 1 vs 1 đích thời điểm, bị hắn chọc tổn thương bụng rồi."

"Nhưng một đao kia không có chọc bao sâu, ngươi hẳn là có cái gì Kim Chung Tráo các loại Ngạnh Khí Công a?" Không lồ an cho rằng là Trần dạ không chịu giáo hắn công phu, có chút nóng nảy.

"Thực không đúng, đúng ta kịp thời lui thoái một phát, mới không có hông bết đấy." Trần dạ đã ẩn tàng chính mình đặc thù thân thể năng lực đích chân tướng, kiên nhẫn giải thích nói.

"Bất kể như thế nào, ngươi cái này sư phụ, ta là đã cho rằng. Sư phụ, ngươi tự thu hạ ta đi." Không lồ an cho rằng Trần dạ là ở khảo nghiệm sự kiên nhẫn của mình, dứt khoát quỳ trên mặt đất, bắt đầu đùa nghịch nổi lên vô lại.

"Đứng lên, đàn ông dưới đầu gối là vàng..." Trần dạ nhướn mày.

"Đàn ông dưới gối, có đại Địa Mẫu thân." Không lồ an bắt đầu cười đùa tí tưng.

"Trước đứng lên, nếu không ta lập tức đi." Trần dạ thờ dãi.

Không lồ an do dự một chút, hay (vẫn) là đứng lên, thuận tay vỗ vỗ trên quần đích tro bụi.

"Ngươi gọi không lồ an, cái này bình phục, là có ý gì?" Trần dạ nhắm mắt lại, thật sâu hít một hơi, tận lực lại để cho ngữ khí của mình trở nên bình thản.

Hắn nhưng lại không biết, bởi như vậy, tại không lồ an trong mắt, hắn thì càng giống như cái thể ngoại cao nhân rồi.

"Danh tự là mẹ của ta lấy đấy, rất đắt." Không lồ an có chút khó chịu nổi nói, "Nàng nói, bình an là phúc, bình phục bình phục, chính là muốn mọi người

bình an..."

Nguyên lai ta ra tai nạn xe cộ, hay (vẫn) là cho Phương Tình để lại nòng như vậy trọng đích bóng mờ! Trần dạ trong nội tâm xẹt qua một tia đáng chất, sau nửa ngày mới chậm rãi nói ra: "Muốn muốn cầu được cả đời bình an, cũng đừng có đi múa thương làm cho bồng, học công phu gì thế. Đừng nói ta sẽ không, tựu là ta sẽ công phu, cũng sẽ không dạy người."

"Ta minh bạch ý của người, người nói là —— năng lực càng lớn, phong hiểm càng lớn. Những lời này ta biết rõ, bất quá những lời này không đáng tin cậy được vô cùng. Nếu như không có năng lực, phong hiểm càng lớn!" Không lồ an không phục mà tranh luận nói.

"Năng lực càng lớn, phong hiểm càng lớn?" Trần dạ mở to mắt, có chút tò mò mà lập lại một lần, nói ra, "Ta chỉ nhớ rõ tại 《 Spider Man 》 ở bên trong xem qua loại này thuyết pháp —— năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn."

"Spider Man?" Không lồ an có chút mờ mịt mà hỏi thăm, "Là điện ảnh sao?"

"Ân, hai mươi năm trước đích điện ảnh, Hollywood." Trần dạ không nghĩ tới, như vậy nổi danh đích điện ảnh, không lồ an cư nhưng không có xem qua. Bất quá, chính mình vị trí đích thời đại kia, giải trí ngành sản xuất xa không hữu hiện tại như vậy phong phú, trong phim ảnh đích máy tính kỹ năng đặc biệt cũng xa không có như bây giờ phát đạt. Giống như 《 Spider Man 》 cái loại này điện ảnh, chính mình năm đó thấy thật là kinh diễm, cũng ấn tượng rất sâu, nhưng lại để cho hiện tại thanh thiếu niên xem, chỉ sợ cùng với chính mình năm đó xem 《 tiểu binh trương U...c 》, 《 lòe lòe đích hồng tinh 》 không sai biệt lắm đích cảm giác rồi.

Trần dạ bất đắc dĩ mà nghĩ tới "Sự khác nhau" cái từ này.

"Nguyên lai là như vậy già cổ đích điện ảnh, ta làm sao có thời giờ cùng hứng thú xem?" Không lồ an dờ khóc dờ cười mà nhìn xem Trần dạ.

"Năng lực càng lớn, phong hiểm càng lớn, nói được cũng rất có đạo lý ah, cái đó bộ trong phim ảnh hay sao?" Trần dạ như có điều suy nghĩ mà hỏi thăm.

"《 Hóa Tinh khách đến thăm 》 thảo luận đó a, người chưa có xem?" Không lồ an nhìn xem Trần dạ đích ánh mắt, tựu chân tướng nhìn xem một cái Hóa Tinh khách đến thăm.

"Hollywood?"

"Việt Nam mắng lớn!"

"Ah, hiện tại Việt Nam cũng có thể đập mắng lớn rồi..." Trần dạ mỉm cười, nói ra, "Tuy nhiên ta chưa có xem, nhưng đạo lý xác thực là như thế này. Tục ngữ nói, cái hũ không rời bờ giếng phá, tướng quân khó tránh khỏi trận bên trên vong. Học được công phu, gặp được chuyện bất bình, tự nhiên muốn xuất đầu, chém chém giết giết là tránh không khỏi, tự nhiên phong hiểm tựu lớn hơn, gây chuyện không tốt phải toi mạng. Tựu giống như ta, có thêm vài phần khí lực, tối hôm qua tựu ra danh tiếng, cho nên đã trúng một đao kia, nếu ta giống như lão Trương bọn hắn đồng dạng, liền cái thanh này khí lực đều không có, tự nhiên cũng không có chuyện gì. Nhưng gặp có năng lực, xác thực không phải cái gì chuyện tốt..."

"Lời nói không phải nói như vậy, ví dụ như tối hôm qua chuyện này, nếu người không có công phu, nhà chúng ta thì xong rồi." Không lồ an nghiêm túc nói ra, "Ta muốn luyện công phu, chỉ là vì phòng thân mà thôi. Nhân phẩm của ta, sự phụ người cứ việc yên tâm, tuyệt đối sẽ không gây chuyện sinh sự đây..."



"Người đừng quần quít lấy ta rồi, ta thật sự sẽ không bắt luận cái gì công phu. Người thật muốn học võ lời mà nói..., tự đi tìm gia võ quán học, hoặc là học TaeKwonDo a." Trần dạ dở khóc dở cười mà đứng dậy, muốn đi ra ngoài.

"Sư phụ, người không phải muốn đuổi theo ta tỷ sao?" Không lồ an bỗng nhiên đã đến một câu.

"Người có ý tứ gì?" Trần dạ đứng vững thân thể, nhũn mày.

"Ta có thể giúp người, chỉ cần người đáp ứng thu ta làm đồ đệ." Không lồ an trên mặt hiện lên mỉm cười.

"Người đã hiểu lầm, ta tuyệt đối sẽ không truy chi của người đấy." Trần dạ dở khóc dở cười mà ném ra một câu, liền đi ra ngoài.

Không lồ an trên mặt xẹt qua một chút do dự, bỗng nhiên một quyền hướng Trần dạ đích cái ót đánh tới.

Không lồ an một quyền này, tuy nhiên không phải rất nhanh, nhưng Trần dạ không hề phòng bị phía dưới, nhưng lại một kích đắc thủ, nặng nề mà đánh vào Trần dạ đích cái ót bên trên.

"Phanh" đích một tiếng trầm đục, Trần dạ không hiểu thấu mà đã trúng một quyền này, kinh ngạc mà quay người trở lại.

Cái ót tuy nhiên không thể nào đau nhức, nhưng này nhi tử đánh lão tử đích chuyện hoang đường, lại làm cho Trần dạ thập phần kinh ngạc cùng nén giận.

Không lồ an gặp một kích đắc thủ, trong nội tâm cũng rất kinh ngạc, lại không có dừng tay, lại là một cước đá đi qua, đá hướng Trần dạ đích hạ bộ.

Người nói người sẽ không công phu, ta tự bức người hiện ra nguyên hình. Đầu người có ý không đỡ, chân này treu chọc âm chân, ta cũng không tin người không tránh tránh!

Không lồ an học qua một ít TaeKwonDo, tuy nhiên không tính là cái gì cao thủ, nhưng ra chân đích tốc độ cũng coi như so sánh nhanh, trong nháy mắt, một cước này đã bình lâm thành hạ (\*hãm thành nguy cấp).

Trần dạ không có luyện qua công phu, phản ứng cùng người bình thường không sai biệt lắm, gặp không lồ an bỗng nhiên đá chính mình đích trí mạng chỗ hiểm, toàn thân một cái giật mình, bản năng thò tay đi ngăn cản, lại sớm đã không còn kịp rồi, "Ồ giữa hạ thân" đích kết cục không thể tránh né mà đã xảy ra.

Mà lần này, hoặc có lẽ là bởi đối với con của mình không có phòng bị, không tin hấn hội (sẽ) thương tổn tới mình, lại có lẽ là bị đá trúng đích bộ vị hết sức đắc thủ, Trần dạ thân thể đích biến thái không có thể đầy đủ thể hiện ra, bị bị đá buồn bực kêu một tiếng, bụm lấy đũng quần ngồi xổm trên mặt đất, đau đến trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Cũng may, thân thể của hấn hay (vẫn) là làm ra một ít bản năng đích ứng phó nhu cầu bức thiết phản ứng, nếu không một cước này, chỉ sợ sẽ là đoạn tử

tuyệt tôn chân rồi.

"Người thực sẽ không công phu? Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta chỉ là muốn bức người dùng ra công phu đến..." Không lẽ an tận mắt thấy Trần dạ động tay đông chân mà ngăn cản chính mình thể công, sau đó bị đá thảm như vậy, rốt cục xác nhận hẳn sẽ không công phu, không khỏi chán động. Hẳn như thế nào cũng nghĩ không thông, một cái sẽ không công phu đích người, có thể đánh nhau chạy mười mấy cái lưu manh. Chẳng lẽ là mình đích mẹ nói ngoa, hoặc là, bọn côn đồ là vì cảnh sát đã đến mới chạy trốn hay sao?

"Tốt người cái ranh con..." Trần dạ dờ khóc dờ cười mà khề nói.

"Ranh con?" Không lẽ an cũng có chút dờ khóc dờ cười rồi, nói ra, "Trần ca, người dường như cùng ta đồng dạng đại a?"

Thử một lần ra Trần dạ không có công phu, "Sur phụ" là được rồi" Trần ca" . Không lẽ an nhìn xem Trần dạ đích ánh mắt, cũng theo nguyên lai đích kính sợ biến thành thất vọng.

Nam nhân, chẳng lẽ vĩnh viễn là như vậy sự thật sao?

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 21: vô sỉ đích đến gần

"Làm sao vậy?" Phương Tinh nghe được trong phòng đích động tĩnh, đẩy ra. Cửa phòng, hấp tấp mà xông vào.

Không lẽ an sắc mặt lập tức thay đổi, lộ ra sợ hãi đích thần sắc, phảng phất con chuột gặp được mèo.

"Không có việc gì, vừa rồi uốn éo đặt chân, cũng may, sống bỗng nhúc nhích, không có việc gì rồi." Trần dạ nhìn thoáng qua không lẽ an, bắt tay chuyển qua chân phải mất cả chân chỗ, xoa nhẹ vài cái, như không có việc gì nói ra.

Trần dạ nhìn ra được, không lẽ an rất sợ chính mình đích mẹ, hẳn không muốn vừa gặp mặt, tự lại để cho nhi tử đã bị trách phạt.

Coi như cái này nhất quyền nhất cước, là đền bù chính mình hai mươi năm đến không có thể chiếu cố hẳn a... Trần dạ bất đắc dĩ mà nghĩ đến.

"Thật không có sự tình?" Phương Tinh tranh thủ thời gian ngồi chồm hồm xuống, nhìn nhìn Trần dạ đích chân, nói ra, "Ta gọi biển cả qua tới giúp người nhìn một chút."

"Không cần." Trần dạ nhện đau đứng lên, nói ra, "Phương Tinh, người đi ra ngoài trước, ta còn có lời nói cùng bình phục nói."

"Ai..." Phương Tình còn dãi nói chút gì đó, lại bị Trần dạ không khỏi phân trần mà đẩy đi ra.

Trần dạ đóng cửa phòng, xoay người lại, đã thấy không lồ an đã ủ rũ mà ngâm trong mồm lên một miếng thuốc.

"Thuốc lá cho ta ném đi!" Trần dạ nhú mồm nói ra.

"Làm sao vậy?" Không lồ an không hiểu thấu nói.

Trần dạ đi tới, chộp túm lấy thuốc lá, ném xuống đất.

"Ồ? Ngươi làm gì?" Không lồ an đã đối với Trần dạ không có kính sợ chi tâm, lập tức có chút tức giận lên.

Nghĩ nghĩ thân phận của mình, Trần dạ chậm lại ngữ khí: "Hút thuốc đối với thân thể không tốt, rất khó giới đây."

"Ngươi cũng không rút sao?" Không lồ an cười lạnh một tiếng, nói ra, "Hơn nữa, ta đã ngộ thương ngươi, nhưng ta cũng cúi đầu quỳ lạy qua ngươi, chúng ta xem như huê nhau. Ngươi lại tịch thu ta làm đồ đệ, ngươi dựa vào cái gì quản ta?"

"Ngươi đây là cái gì thái độ?" Trần dạ có chút nổi giận.

"Ngươi hi vọng ta cái gì thái độ?" Không lồ an lòng tràn đầy đích hy vọng thất bại, khẩu khí cũng có chút bất thiện mà bắt đầu..., nhưng lo nghĩ, hay (vẫn) là cố ra một cái dáng tươi cười, "Trần ca, chúng ta đích sự tình, ngươi còn phải tốn nhiều điểm tâm, ta tỷ chỗ đó, ta sẽ giúp ngươi tranh thủ một chuyến đây."

"Đừng nói nói nhảm rồi, ta đối với ngươi tỷ thật không có cái loại này tâm tư, đi qua không có, về sau không có, vĩnh viễn cũng sẽ không có!" Trần dạ phiên mụn mà tăng thêm ngữ khí.

Không lồ an cẩn thận nhìn xem Trần dạ đích mặt, khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt đích dáng tươi cười, lại cái gì cũng không nói, chậm rãi đi ra ngoài, giữ cửa mang lên rồi, chỉ để lại Trần dạ một người trong phòng sững sờ.

Con của ta đến tốt cùng biến thành như thế nào đích một người? Hẳn như vậy tranh giành cường đầu hung ác đích tính cách, thật sự là của ta chủng (trông) sao? Trần dạ mờ mịt mà nghĩ đến.

Các ngươi đều hiểu làm ta, rõ ràng đều đã cho ta muốn truy nữ nhi của mình... Xem ra ta thật đúng là phải làm chút gì đó rồi.

... ..

Lâm tỉnh một bên vẫn về liếc trông mắt, một bên lưỡi biếng mà mở ra treo trên tường đích tiểu TV, cầm điều khiển từ xa suu tầm tiết mục.

Lâm tỉnh là Thượng Hải trong đại học văn hệ đích sinh viên năm nhất, cha mẹ tại cát vàng thành phố công tác, nàng cũng ở tại nơi này phụ cận. Lâm tỉnh trong nhà điều kiện kinh tế không tốt, vì vậy thừa dịp nghỉ hè không có việc gì, sẽ tới Phương Tinh đích siêu thị đem làm công nhân lao động giản đơn, lợi nhuận mấy cái khoản thu nhập thêm.

Phương Tinh kinh doanh đích mọi nhà phúc siêu thị, nguyên lai là một thứ tên là trương lan đích phụ nữ kinh doanh lấy đây, bởi vì sinh ý không tốt, hơn mười năm trước tự chuyển nhượng cho Phương Tinh. Bởi vì Phương Tinh phải đi làm, cứ tiếp tục thỉnh trương lan giúp nàng quản lý, nhưng trương lan gần đây bởi vì chịu không được bọn côn đồ đích quấy rối, đem đến một cái có cư xá đích địa phương đi, Phương Tinh tự dán thông báo tuyển dụng quảng cáo.

Lâm tỉnh là người thứ nhất đến thăm nhận lời mời đấy, hơn nữa lại là sinh viên, Phương Tinh cũng ngay tại chỗ định xuống dưới, lại để cho lâm tỉnh đem làm bạch lớp, mượn lớp tắc thì do Phương Tinh tự mình ra trận. Dù sao, lại để cho một cái lớn lên thiếu nữ xinh đẹp hơn nửa đêm mà đứng ở trong siêu thị, là có chút phong hiểm đấy. Tại đây không có cư xá, lại ở vào ngoại ô, luôn luôn chút ít không đứng đắn đích người qua lại.

Sự thật chứng minh, Phương Tinh đích cái này một lựa chọn rất anh minh. Lâm tỉnh tuy nhiên mười hai tuổi trước đều tại nông thôn, nhưng chưa làm qua bao nhiêu việc nhà nông, bảo lưu lại trắng nõn đích làn da, ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần, lông mi thật dài xuống, là một đôi làm lòng người động đích mắt to, hơn nữa còn là ngậm lấy sương mù cái chủng loại kia, cả người tự giống như một bộ Giang Nam tranh thủy mặc bên trên đích Lăng Ba tiên tử. Từ khi lâm tỉnh đến siêu thị làm giúp, mượn mua đồ đến cùng lâm tỉnh đáp lời đích thiếu nam cùng đại thúc nhóm: đám bọn họ liền nói liền không dứt, trực tiếp chạm vào khu dân cư đích tiêu phí, lại để cho siêu thị đích sinh ý đã có căn bản tính đích chuyển biến tốt đẹp.

Đương nhiên, lâm tỉnh đối với những nam nhân này đều không để vào mắt, nàng thuộc về bị văn học độc hại đầu văn nghệ thiếu nữ, tổng tưởng tượng lấy một ngày kia, một cái lại soái (đẹp trai) lại có tài lại có tiền còn Ôn Nhu sẵn sóc đích bạch mã vương tử sẽ xuất hiện ở trước mặt của hân.

Phương Tinh chỉ huy hết trang thủy tinh đích công nhân, sẽ đem không lồ an cùng Trần Di tốt gọi đi qua, cẩn thận hỏi thăm không lồ an vừa rồi cùng Trần dạ chuyện gì xảy ra.

Đúng lúc này, Trần dạ đẩy ra. Cửa phòng đi ra, ánh mắt tại Phương Tinh trên người các nàng nhìn lướt qua, liền phát hiện thu khoản đài sau đích lâm tỉnh, không khỏi hai mắt tỏa sáng, tự giống như một đầu sói đói nhìn thấy con mồi đồng dạng, hai mắt tỏa ánh sáng mà đi tới.

Đối diện lấy Trần dạ đích Trần Di tốt, thò tay chọc. Chọc mẫu thân, hướng phía Trần dạ chếp miệng. Phương Tinh lập tức ở khẩu, nghi hoặc mà nhìn xem Trần dạ đích cử động.

"Người tốt." Ngay tại lâm tỉnh đối với kịch truyền hình ý nghĩ kỳ quái đích thời điểm, Trần dạ đã đi tới thu khoản mặt bàn trước.

"Xin chào, cần chút gì đó?" Lâm tỉnh phục hồi tinh thần lại, nhìn tướng mạo cùng quần áo đều rất bình thường đích Trần dạ liếc, đem hân quét vào đến "Độc thảo" loại rồi.

"Xin hỏi hiện tại mấy giờ rồi?" Trần dạ nho nhã lễ độ mà hỏi thăm.

"Mười điểm." Lâm tỉnh nhìn nhìn trên cổ tay đích điện thoại.

"Người ăn quá bữa sáng sao?" Trần dạ bỗng nhiên rất trịnh trọng mà hỏi thăm.

"Không có." Lâm tĩnh giật mình, có chút không thói quen Trần dạ đích tư duy nhảy lên, nhưng vẫn là thốt ra mà trả lời.

"Thật là tình xảo, ta cũng không có ăn." Trần dạ thập phần vui sướng mà mỉm cười nói, "Đã trẻ thế như vậy, chúng ta hết lần này tới lần khác đều không có ăn điểm tâm, thực không phải giống như: bình thường đích xảo."

"Vậy sao, cái kia thì thế nào?" Lâm tĩnh có chút mơ hồ, nhìn trước mắt cái này mặt mũi tràn đầy ôn hòa đáng tươi cười đích thiếu niên, không biết hẳn muốn nói cái gì.

"Điều này nói rõ hai chúng ta hữu duyên." Trần dạ tăng thêm ngữ khí, rất chân thành, rất thành khẩn nói.

Lâm tĩnh há to miệng, nhất thời đáp không lên lời nói đến.

Trên mặt nàng đích biểu lộ tựa giống như đã gặp quý đồng dạng, mà một bên đích Phương Tĩnh, Trần Di tốt, khổng lồ an cũng giật mình không nhỏ. Không có nghĩ đến cái này dường như có chút chất phác đích Trần dạ, lại cũng là vô sỉ tiên phong thêm đậm đáng nhất tộc.

"Người tin tưởng vừa thấy đã yêu sao?" Trần dạ tiếp tục thành khẩn mà hỏi thăm.

"Không tin." Lâm tĩnh đích miệng thoáng cái hợp. Lũng rồi, lạnh lùng như băng mà đáp. Chỉ cần trở lại cái này mệnh đề lên, lâm tĩnh vẫn có thể bảo trì lý trí đấy, dù sao, hình dáng vẻ. Sắc đích người theo đuổi, nàng thật sự là thấy nhiều lắm, cũng cự tuyệt được quá nhiều rồi.

"Ta cũng không tin." Trần dạ ôn hòa mà nở nụ cười, lại không có có thể cho lâm tĩnh ôn nhuận Như Ngọc đích cảm giác, nàng chỉ cảm thấy trước mắt cái này người rất có chút yêu nghiệt cùng đáng giận.

"May mắn người không tin, có bệnh đích nhân tài tin tưởng." Lâm tĩnh muốn tại bà chủ trước mặt biểu hiện năng lực của mình, mí mắt một đáp, nhàn nhạt nói, trong nội tâm lại hò hét nói: bệnh tâm thần, người đi nhanh đi, đừng làm cho ta tại bà chủ trước mặt bêu xấu.

"Nhưng ta vẫn tin tưởng duyên phận." Trần dạ trên mặt đích biểu lộ, hay (vẫn) là thập phần đích thành khẩn, "Tựa hướng về phía hai ta đều không có ăn điểm tâm điểm này, ta đã cảm thấy hai chúng ta chỉ mỗi hẳn có duyên phận."

"Cái kia —— lại —— sao —— sao —— dạng?" Lâm tĩnh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, từng chữ hỏi, còn kém thêm một cái đằng trước "Tiện nhân" đích xưng hô rồi.

"Cho nên ta muốn mời người ăn điểm tâm. Xinh đẹp đích phu nhân, ta có thể có cái này vinh hạnh sao?" Trần dạ dường như nhìn không thấy lâm tĩnh trên mặt đích tức giận thần sắc, tiếp tục mặt dày mày dạn mà đẩy đưa lấy.

"Ta khi làm việc, không có thời gian đi ra ngoài." Lâm tĩnh lại một lần nữa tỉnh táo lại, lạnh lùng mà uyển chuyển mà cự tuyệt nói.

"Ăn một thùng mì ăn liền mà thôi, không cần đi ra ngoài ăn." Trần dạ cho đến lúc này, mới lộ ra trên tay đích hai thùng "Hoắc sư phó chén lớn con lừa thịt mặt", nhẹ nhàng mà đặt ở trên quày.

Lâm tinh có chút im lặng trừng mắt nhìn Trần dạ liếc, cúi hạ mí mắt, cười khổ nói: "120 khối, cảm ơn."

"Ghi tạc bà chủ trên trường a." Trần dạ mỉm cười xé mở một thùng mì ăn liền đích đóng gói, tự nhiên nói ra, "Ăn hai thùng mặt mà thôi, nàng là sẽ không để cho ta trả tiền đấy."

Lâm tinh bỗng nhiên ngẩng đầu lên, dất cuống họng kêu một tiếng "A di", Phương Tinh lập tức hấp tấp mà đã đi tới.

"Làm sao vậy?" Phương Tinh cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm, kỳ thật vừa rồi những cái...kia đối thoại nàng toàn bộ nghe thấy được, nhất thời trong đầu cũng ngọt bất quá ngọt (khom) đến.

"Người này mua đồ không chịu cho tiền!" Lâm tinh chỉ vào Trần dạ, nổi giận dùng dùng nói.

"Hắn tại đây cửa hàng ở bên trong, ăn cái gì đều không cần trả thù lao." Vượt quá lâm tinh đích dự kiến, Phương Tinh nhẹ gạt đầu, xác nhận nói.

"Cái gì? Bà chủ, hắn đến cùng là người nào ah, người thân thích?" Lâm tinh vội vàng từ thu khoản đãi ở bên trong đi ra, đem Phương Tinh kéo đến một bên, nhỏ giọng mà hỏi thăm.

"Xem như thế đi." Phương Tinh cười khổ một tiếng, nhỏ giọng hỏi đáp, "Trên thực tế, hắn tựu là người buổi sáng hướng ta nghe ngóng chính là cái người kia."

"À?" Lâm tinh kinh hô một tiếng, lập tức che lại cái miệng nhỏ nhắn, trong ánh mắt tràn đầy nghi vấn.

"Hắn là được... Cái kia mãnh nam?" Quay đầu nhìn nhìn đang tại máy đun nước chỗ tiếp nước sôi mì tôm đích Trần dạ, lâm tinh sùng sốt sau nửa ngày, mới nhỏ giọng mà hỏi thăm.

"Ân, hắn chính là ta nói đích Trần dạ." Phương Tinh khẳng định gạt gạt đầu.

.....

( gửi cho bạn bè "Tam sanh vạn vật" đích sách hay 《 thiên điển thành thần 》, sách số 36106.

Hôm nay là năm 2009 đích ngày cuối cùng, cũng là khoe khoang đích sinh nhật, mấy ngày nay tại QQ không gian thu được hơn mười phần bánh sinh nhật, ăn bụng nhĩ căng tròn, cảm tạ mọi người. Còn có hứng thú để tiếp tục, rạng sáng lúc lại thừa cơ vợ vét tài sản đi một tí phiếu đỏ trở thành sinh nhật của mình lễ vật, hôm nay tiếp tục triệu hoán phiếu đỏ, tranh thủ trước phiếu đỏ bằng, có một tốt hái đầu, ha ha, tương đương mà hèn mọn bi ối ah... Ân, cảm tạ tiền đưa phiếu vé cùng tại chỗ bình luận truyện nhấn lại chúc phúc đích các vị tác giả bằng hữu cùng các bạn đọc, cũng chúc các người năm mới

khoái hoạt, mọi sự thuận lợi. )

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 22: đừng yêu mến ca, ca là đồng chí

"Trần dạ đồng học, cho ta ký cái tên a, mặt khác... Lại lưu cái dây số cho ta." Lâm tĩnh một lần nữa đánh giá Trần dạ sau nửa ngày, rõ ràng chủ động tiến tới Trần dạ trước mặt, hướng hắn muốn ký tên.

Lâm tĩnh đích thái độ chuyển biến cực nhanh, làm cho người ở chỗ này đều thất kinh.

Đều nói giữa nam nữ đích ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu, thường thường quyết định song phương đích tương lai, nhưng ngoại lệ luôn có.

Lâm tĩnh đối với Trần dạ đích ấn tượng đầu tiên không thể nghi ngờ rất không xong, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng nàng sùng bái anh hùng. Trên thực tế, năng lực địch quân hùng đích hiệp khách cấp nhân vật, đối với mỗi tình đầu đích các thiếu nữ hay (vẫn) là rất có lực hấp dẫn đấy, huống chi Trần dạ cũng không phải lâm tĩnh vốn là trong tưởng tượng một thân man lực, vạm vỡ, mặt mũi tràn đầy dữ tợn đích ngốc đại cá tử, mà giống như cá nhân súc vô hại đích năm thanh niên tốt. Tuy nhiên hắn vừa rồi đích đến gần xác thực vô si hơi có chút, cho lâm tĩnh để lại ấn tượng xấu, nhưng tổng sống khá giả tại trong siêu thị lui tới, lại không câu dẫn ra lâm tĩnh xem lần thứ hai đích những nam nhân kia.

Gặp lâm tĩnh trước lạnh sau nhiệt [nóng], Trần dạ cũng rất có chút ngoài ý muốn, tranh thủ thời gian thả ra trong tay cái kia thùng mì ăn liền, xoa xoa đôi bàn tay, tiếp nhận lâm tĩnh đưa tới một chi bộ đáng kỳ lạ đích mảnh bút, lại nhìn một chút lâm tĩnh đưa tới điện thoại, suy nghĩ kỹ một hồi mới lên tiếng: "Người không để cho vẽ cho ta, ta ký ở đâu?"

Lâm tĩnh trừng lớn cặp kia phảng phất rất biết nói chuyện đích mắt to, nhìn Trần dạ tốt một hồi, mới có chút kỳ quái mà đáp: "Đương nhiên là ký tại ta trên điện thoại di động ah."

Trần dạ bừng tỉnh đại ngộ, mới hiểu được cầm trên tay chính là viết tay bút, chỉ là không nghĩ tới, hai mươi năm trước đích điện thoại tuy nhiên ủng hộ viết tay, nhưng chỉ là lục nhập có thể phân biệt đích anh chữ Hán mà thôi, nhưng bây giờ có thể trực tiếp đem ký tên hình ảnh lục vào đến trong điện thoại di động bảo tồn rồi.

Mà cái này đài điện thoại cũng so sánh hoa lệ cùng tinh mỹ, lâm tĩnh đụng phải mấy cái khóa về sau, vốn là xinh xắn đích điện thoại liền mở rộng ra ra, biến thành một cái sách vở lớn nhỏ, hình tứ phương đích vật thể, nhìn về phía trên cùng với một quyển sách đồng dạng, chỉ là dị thường đích khinh bạc.

Đem cái này đài tinh mỹ đích màu tím điện thoại đặt ở trên quầy, quan sát một lát về sau, Trần dạ liền đề bút chuẩn bị ký tên.

"Ghi chút gì đó a, Nhưng đừng chỉ ký cái tên." Lâm tĩnh hợp thời mà nhắc nhở.

"Lãnh đạo đề từ?" Trần dạ mỉm cười, đánh giá thoáng một phát lâm tĩnh tuổi thọ, hỏi, "Ngươi hay (vẫn) là đệ tử sao?"

"Ân, ta tại đây làm công." Lâm tĩnh nhẹ gật đầu.

"Cấp hai?"

"Đại nhất." Lâm tĩnh có chút nhụt chí mà liếc mắt, không nhìn được liếc qua chính mình còn đang phát dục bên trong đích bộ ngực 〇〇, tuy nhiên không tính quá no đủ, nhưng cũng không trở thành bị phân biệt thành học sinh cấp 3 ah...

Trần dạ nhẹ gật đầu, hơi trầm ngâm, liền tại rộng thùng thình đích trên màn hình điện thoại di động đã viết một chuyện Long Phi Phượng Vũ đích chữ, sau đó cẩn thận từng li từng tí mà đưa di động lần lượt trở về.

"Hào hảo học tập, mỗi ngày yêu đương —— người ngưỡng mộ Trần dạ." Lâm tĩnh phí hết rất lớn sức lực, mới đem những cái...kia chữ nhận ra được, đỏ mặt lên, rồi lại nhìn không được cười ra tiếng, "Thiếu (thiệt thòi) ngươi nghĩ ra được! Ngươi cái này người thật có thể khôi hài." Trần dạ mỉm cười, không có nói tiếp, nhưng trong lòng thì khê động: câu này "Hào hảo học tập, mỗi ngày yêu đương", là hân tại trên mạng xem ra đấy, không thể tưởng được năm 2009 trước kia đích mạng lưới \*internet khôì hài ngôn ngữ, đã đến 2030 năm, lại trở thành người tuổi trẻ không có nghe đã từng nói qua đích mới từ ngữ. Xem ra lạc hậu cũng có lạc hậu chỗ tốt, chính mình trong bụng điểm ấy bữa cơm đêm qua, nếu như thêm cái trứng gà xào lẫn một phen, có lẽ còn có thể trở thành mỹ vị ngon miệng đích cơm trứng chiên...

Gặp Trần dạ cùng lâm tĩnh đàm tiếu chính hoan, một bên đích Phương Tinh cùng Trần Di tốt hai mặt nhìn nhau. Phương Tinh trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, rốt cục xác nhận Trần dạ không phải đến truy nữ nhi của mình đây, nếu không hân tuyệt sẽ không tại con gái trước mặt đi tán gái, nhưng cùng lúc đó, Phương Tinh trong nội tâm cũng không hiểu thấu mà có chút thất vọng. Trần Di tốt nhưng lại vui mừng lộ rõ trên nét mặt, may mắn chính mình sẽ không bị quấy rối rồi.

Khổng lồ an lại âm thầm chọn lấy hạ ngón tay cái, cái này lâm tĩnh, khổng lồ an cũng là truy qua đấy, còn trông cậy vào làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, lại thủy chung không được đến qua sắc mặt tốt. Gặp Trần dạ hơi dùng điểm thủ đoạn liền có thể cùng lâm tĩnh như thể thân cận, khổng lồ an không thể không chịu phục.

Lâm tĩnh lại nhìn một lần vậy được chữ như gà bới giống như đích bác sĩ chuyên dụng kiểu chữ, thấp giọng nói ra, "Ngươi số điện thoại di động đâu này?"

"Ách... Điện thoại vừa ném đi." Trần dạ nói cũng đúng tình hình thực tế, tai nạn xe cộ đích công việc phảng phất ngay tại trước mắt, điện thoại chính là lúc ném đấy. Đương nhiên, dù cho điện thoại không có ném, hiện tại đoán chừng cũng sớm tụt không thể dùng.

"Ta mua cho ngươi di động mới." Một mực lẳng lẳng lắng nghe đích Phương Tinh bỗng nhiên tiếp câu nói, theo bóp đảm ở bên trong nhảy ra một cái tiểu hộp giấy.

"Vậy làm sao không biết xấu hổ?" Trần dạ có chút xấu hổ.

"Vậy thì có sao, vậy thì sao? Chúng ta bây giờ là người một nhà rồi, đừng nói là hai nhà lời nói. Về sau có chuyện gì, chúng ta cũng có thể tìm được ngươi." Phương Tinh lại móc ra cái điện thoại, giương lên, cười nói, "Ah, đúng rồi, buổi sáng có một chàng trai đến cửa hàng ở bên trong, đem ta tối hôm qua ném đi đích điện thoại trả lại đã cho ta, bằng không ta nên mua hai bộ rồi. Xem ra... Bọn họ là thực sợ ngươi."



Trần dạ nhìn nhìn trong hộp đích điện thoại, cùng lâm tĩnh trên cổ tay đích kiểu mới điện thoại không sai biệt lắm, đoán chừng giá tiền hơi đắt. Mà Phương Tĩnh trên tay chính là cái so sánh trung tính hóa đích màu xanh da trời cự thức điện thoại, không phải mang tại cổ tay bên trên cái chủng loại kia, xem ra nàng đối với chính mình hay (vẫn) là rất tiết kiệm đấy.

Trên thực tế, Phương Tĩnh trước kia cứ như vậy, cực nhỏ xa xỉ tiêu phí, theo không hóa trang, quần áo cũng mua được thiếu, là cái rất hội (sẽ) công việc quản gia đích nữ nhân.

"Chúng ta đổi cái điện thoại a." Trần dạ nói ra, "Điện thoại mới, ta không biết dùng. Hơn nữa, ta là người so sánh thô lỗ, cái này điện thoại lại quá tinh xảo, tại trên tay của ta, tùy tiện hai cái tựa làm hư rồi."

"Như vậy sao được?" Phương Tĩnh lắc đầu liên tục, nhưng nhìn không được Trần dạ đích lần nữa kiên trì, cuối cùng chỉ phải bất đắc dĩ mà đem cự điện thoại cho Trần dạ.

Trần dạ đem số điện thoại di động báo cho lâm tĩnh về sau, tựa đưa di động nhét vào túi quần, tay nhưng vẫn không lại rút ra.

Bởi vì cái kia trên điện thoại di động, tựa hồ còn có Phương Tĩnh đích nhân nhạ nhiệt độ cơ thể.

... ..

Tại kế tiếp đích trong một tuần, Trần dạ một mực đứng ở trong siêu thị, lại không còn có bá kiến tới quấy rối đích bọn côn đồ.

Cái này bao nhiêu có chút vượt quá Trần dạ đích dự kiến, tại tưởng tượng của hắn ở bên trong, chỉ sợ là hội (sẽ) nghênh đón bọn côn đồ đích phản công, kết quả một mực gió êm sóng lặng, cũng không biết có thể hay không một mực như vậy tiếp tục xuống dưới.

Trần Di tốt cùng không lờ an về nhà đánh cho cái chuyển, tựa vội vàng rời đi, bọn hắn đều đều có các đích sự tình muốn bề bận rộn. Phương Tĩnh tại trang tốt thủy tinh về sau, cũng yên lòng đi trường học đi làm.

Tiểu trong siêu thị chỉ để lại Trần dạ cùng lâm tĩnh cả ngày tương đối, Nhưng vị trời ban tán gái cơ hội tốt.

Nhưng thế gian vạn vật, đều có hắn vận chuyển quy luật, cho nên sự tình đích phát triển thường là ngoài dự đoán mọi người đấy.

Trần dạ tại Phương Tĩnh cùng Trần Di tốt trước mặt, nhất muội mà hướng lâm tĩnh xum xoe, ném "Mị nhân", lời nói dí dỏm, chọc cho lâm tĩnh cười khanh khách. Nhưng Phương Tĩnh người một nhà đi về sau, Trần dạ lại bỗng nhiên bắt đầu trầm mặc, phần lớn thời gian đều tại siêng năng mà xem tivi, nhất là thích xem tin tức tiết mục, mặt khác tựa là theo Trương Đức bọn người chỗ đó mượn chút ít báo chí, tạp chí mãnh liệt xem, ngẫu nhiên mới cùng lâm tĩnh khoe khoang loan khán một hồi.

Lâm tĩnh tuy nhiên ưa thích tưởng tượng, nhưng cũng không phải tiểu nữ hài rồi, tại lúc ban đầu đích kích. Tình sùng bá qua đi, cũng nhanh chóng tỉnh táo lại, không còn có biểu hiện nhượng lại Trần dạ kí tên lúc đích nhiệt tình, hơn nữa là rút rè đích đối thoại cùng mỉm cười, tựa hồ hữu ý vô ý mà kéo ra cùng Trần dạ đích khoảng cách.

Loại này khoảng cách tựa hồ rất kỳ lạ, kỳ thật nói trắng ra là, tựa là sự khác nhau cùng trí nhớ đứt gãy đích hỗn hợp. Thế.

Tuy nhiên Trần dạ bây giờ là cái mười chín tuổi đích thiếu niên, nhưng trên thực tế, tâm tình của hắn còn dừng lại ở kiếp trước đích 29 tuổi, có thể nói nhìn quen nhân sinh đích sóng to gió lớn, còn trải qua sinh tử, đã có chút không quan tâm hơn thua rồi. Cho dù là muốn vì cời bỏ hiểu lầm mà giả ý truy cầu lâm tĩnh, đem khi còn trẻ tuổi đích thâm đẳng phong cách lấy ra một ít, cuối cùng lừa Phụng Tĩnh các nàng tin tưởng không nghi ngờ, nhưng trên thực tế, Trần dạ là đem cái này trở thành diễn kịch mà đối đãi đấy, lâm tĩnh tuy nhiên xinh đẹp, nhưng Trần dạ trong nội tâm còn chứa Phụng Tĩnh, cũng tựa không sao cả đối với nàng dễ bụng, càng không hy vọng xa vời mình có thể đem nàng đuổi tới tay.

Mà lâm tĩnh vừa đầy mười tám tuổi, đúng là tương đối là đơn thuần, ưa thích tương tượng tuổi thọ. Quay mắt về phía còn đơn thuần lấy đích lâm tĩnh, Trần dạ tổng cảm giác mình có chút già rồi, thường xuyên chỉ dùng đồ tiểu hài đích khẩu khí cùng nàng nói chuyện, có thể lừa gạt tựa lừa gạt. Lâm tĩnh nghe ngóng qua Trần dạ đích đi qua, Trần dạ đích trả lời ở bên trong, mười câu lời nói có chín câu là giả dối, lại để cho lâm tĩnh rất là hoài nghi. Tăng thêm Trần dạ thiếu khuyết hai mươi năm đích tri thức cùng trí nhớ, hai người đích đối thoại thường xuyên là không hợp nhau, rất khó tìm đến tiếng nói chung, còn nhiều lần xuất hiện đứt gãy cùng trạng thái chân không. Tựa giống như người già cùng thanh niên luôn đi không đến một khối đồng dạng, Trần dạ cùng lâm tĩnh cũng đang gặp phải lấy loại này hoang mang.

Vì đền bù tri thức bên trên đích chỗ thiếu hụt, Trần dạ cơ hồ quên lâm tĩnh đích tồn tại, một mực tại TV, báo chí, sách báo trong thu thập chính mình sinh tồn phải đích tri thức, cơ hồ đã đến giống như đối đích trình độ.

Lâm tĩnh luôn luôn là trong mắt mọi người đích công chúa, lúc này lại bị không hiểu thấu mà lạnh nhạt, hơn nữa Trần dạ xem đích TV lại là nàng không thích nhất đích tin tức kênh, cái này lại để cho lâm tĩnh càng là chán đến chết, vì vậy chậm rãi biến được đối Trần dạ một bụng ý kiến, lại lại không tốt nói ra, cuối cùng chỉ phải trong lòng cho hắn dán lên một cái "Quái nhân" đích nhãn hiệu, y nguyên quét nhập "Độc thảo" một loại.

Lại để cho lâm tĩnh phẫn nộ chính là, Trần dạ tựa hồ có chút cố ý làm bất hòa nàng, trốn tránh nàng, tựa hồ sợ chính mình sẽ đi đuổi ngược nàng.

Ví dụ như có một lần, lâm tĩnh gặp Trần dạ xem tivi đã qua com điểm vẫn còn mảnh liệt xem tivi, đã giúp hắn rót chén mì ăn liền. Trần dạ tiếp nhận mì ăn liền về sau, lại bỗng nhiên cười quỷ dị cười cười, tựa nhiên nói ra: "Đừng yêu mến ca... Ca là đồng chí!"

Lâm tĩnh bị Trần dạ tức giận đến đổ nước vào não rồi, một câu nhất không nên nói mà nói thốt ra: "Đừng mê luyện tỷ, tỷ là nhân yêu!"

Ám hiệu đối với xong, hai người đều sững sốt một chút, sau đó tương đối cười to.

Trần dạ thật sự cười đến rất vui vẻ, bất quá trong nội tâm nhưng cũng có chút ngoài ý muốn. Hắn nói những lời này, cái biên tự năm 2009 thập phần lưu hành đích "Đừng yêu mến ca, ca là truyền thuyết". Bởi vì hắn đoán chừng những...này tiết mục ngắn, hai mươi năm sau đã sớm không lưu hành rồi, mạng lưới \*internet tin tức phổ thiên cái địa, ai cũng sẽ không đi lật xem hai mươi năm trước đích trên internet từng lưu hành qua cái gì, vì vậy cái biên thoáng một phát. Không nghĩ tới lâm tĩnh rõ ràng cũng đứng lên một câu, còn rất có chút giống như hai mươi năm trước câu kia "Đừng mê luyện tỷ, tỷ là tịch mịch"... Không biết đây là nàng hiện đúng đích, hay (vẫn) là những cái...kia tiết mục ngắn vậy mà lưu truyền cho tới bây giờ, lại bị lâm tĩnh thuận miệng cái biên rồi hả?

Lâm tĩnh lại cười đến có chút nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể cầm đem dao phay đem Trần dạ băm cho chó ăn.

May mắn, căn này "Độc thảo" mỗi ngày đều mất tích mấy lần, lâm tĩnh mới có thể tiếp tục rất thực nữ mà xem nàng đích phim tình cảm, đồng thời có thể quên tự xưng nhân yêu cái kia một lần xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 23: không hộ khẩu khẩu

"Mẹ, ta đã trở về." Trần dạ có chút khản trương mà nhìn xem giang tím tuyết.

"Ngươi là ai?" Không ngoài sở liệu, giang tím tuyết hay (vẫn) là không biết Trần dạ, điển hình đích gần sự tình quên đi.

"Mẹ, ta là Trần dạ ah, con của ngươi." Trần dạ thờ dài, cười khổ nói.

"Không, ngươi không phải tiểu dạ." Lão thái thái lập tức cảnh giác mà bưng kín túi. Lại nói tiếp, đây là trước kia Phuong Tinh giáo nàng đấy, chỉ cần có người nói mình là Trần dạ, tự tranh thủ thời gian bịt miệng túi, đừng làm cho người lừa gạt đi tiền cùng cái chìa khóa.

"Cha..." Trần dạ xin giúp đỡ mà nhìn qua Trần Thu phạm.

"Lão bà tử, hẳn là chúng ta đích nhi tử tiểu dạ, không tin, ngươi đem ảnh chụp nhảy ra đến so với so với." Trần Thu phạm bất đắc dĩ nói.

Giang tím tuyết run lấy bầy tác tác mà từ trong lòng ngực lấy ra một tấm hình, cẩn thận nhìn xem, trên mặt lộ ra suy tư cùng hoang mang đích biểu lộ, sau nửa ngày mới kinh hi kêu lên: "Tiểu dạ, ngươi đi công tác trở về rồi hả?"

Nàng một mực tại lừa gạt mình, cũng lừa gạt người khác, nói Trần dạ chỉ là đi công tác đi, đến cuối cùng, chính cô ta cũng đứng này tin tưởng không nghi ngờ rồi, cái này là điển hình đích mình tâm lý ám chỉ cùng gây tê hiệu quả.

"Ân, mẹ, ta đi công tác trở về rồi, đây là cho ngươi theo Thanh Đảo mang về đến đồ vật." Trần dạ cười khổ đem một túi lớn thực phẩm đưa cho mẫu thân.

"Tiểu dạ, ngươi như thế nào đi công tác ra lâu như vậy ah, ta một mực đang đợi ngươi, đem tóc cũng chờ trắng rồi..." Giang tím tuyết nhìn cũng không nhìn cái kia túi quà tặng, bỗng nhiên ôm lấy Trần dạ, hai hàng dòng nước mắt nóng bừng lên.

Trần dạ không thể làm gì mà cùng phụ thân nhìn nhau hai mắt, lắc đầu.

Giang tím tuyết chỉ cần ngủ rồi, sẽ đem chuyện gần nhất tình đều cấp quên mất, loại này gần sự tình quên đi chứng phi thường ngoan cố.

Cũng may, Trần dạ suy nghĩ cái biện pháp, lại để cho phụ thân thừa dịp mẫu thân lúc ngủ, đem trên người nàng một mực mang theo cái kia trương toàn bộ. Gia bức ảnh chụp trộm đi ra, sau đó chính mình đi soi cái tương, lại để cho chụp ảnh quán đích lão bản đem toàn bộ. Gia bức ảnh chụp phục chế đi

ra, sau đó tại trong máy vi tính dùng Software biên tập thoả một phát, đem mình đích mới hình tượng thay thế đến cự trên tấm ảnh, lại đóng dấu mấy trương, đem trong đó một trương thả lại lão thái thái trong quần áo. Bởi như vậy, lão thái thái tuy nhiên còn bảo lưu lấy đối với nhi tử tướng mạo đích trí nhớ, nhưng ít ra có thể tin tưởng trước mắt đích Trần dạ cùng trên tấm ảnh đích nhi tử là cùng là một người.

Nhưng Trần dạ cùng giang tím tuyết mỗi ngày đều muốn lên diễn "Mẫu tử xa cách từ lâu gặp lại" đích bi hài kịch, điều này cũng làm cho Trần dạ có chút dở khóc dở cười. Càng quan trọng hơn là, hấn sợ lão thái thái là kích động như vậy, hội (sẽ) dẫn phát cao huyết áp phát tác. Tuy nhiên nàng đích cao huyết áp vượt chỉ tiêu không nhiều lắm, nhưng là nhịn không được mỗi ngày như vậy thút thít nỉ non cùng kích động.

Dù sao cũng phải muốn chút rất tốt đích phương pháp xử lý mới được là, đã Tây y hiệu quả không được, có thể hay không dùng châm cứu... Trần dạ trong lòng suy nghĩ.

Thật vất vả đem lão thái thái dàn xếp sau khi xuống tới, Trần dạ lại để cho Trần Thu phạm nằm ở trên giường, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí mà chăm bốp cho hấn phần eo.

Trần Thu phạm là hơn 40 tuổi lúc được bên hông bàn xông ra nổi bật chứng, lại chết sống không chịu làm giải phẫu. Trần dạ là học Tây y đấy, cũng biết giải phẫu đích tác dụng không lớn, còn dễ dàng nhiều lần, vì vậy cố ý học tập một ít Trung y tri thức, đặc biệt là Trung y mát xa thủ pháp, mỗi ngày bang (giúp) phụ thân mát xa, phòng ngừa một ngày kia phụ thân tê liệt. Giờ phút này, hấn thuận thực mà dùng tới khuỷu tay áp, chỉ áp các loại đờm mát xa thủ pháp, lập tức lại để cho Trần Thu phạm có một loại đã lâu đích thích ý, thoải mái được dục tiền dục tử.

"Cha, ta muốn đi tìm phần công tác." Theo như xong sau, Trần dạ bỗng nhiên nói ra.

Trần dạ nghèo rớt mùng tơi như giặt rửa, mà ngay cả cho mẫu thân mua "Lễ vật" đích tiền, đều là theo phụ thân căng thẳng đích về hưu tiền lương ở bên trong gầy đi ra đấy. Hấn làm vì một người nam nhân, đã không muốn làm tiếp trạch nam(\*) rồi.

Những ngày này, Trần Nặc Cơ bản xác nhận những cái...kia lưu manh sẽ không lại đến quấy rối, cũng liền định đi được xa hơn một ít, đi toàn diện nhìn một chút cái này tương lai đích thế giới, hảo hảo thể nghiệm thoả một phát. Hấn tin tưởng dùng chính mình mười ngày đến hấp thụ đích tri thức, đã đối với cái thế giới này đã có chút ít cơ bản rất hiểu rõ, không đến mức nào quá lớn đích chê cười.

Mà cái này một tuần lễ ở bên trong, ngoại trừ bổ sung tri thức, Trần dạ vẫn còn thử không chế lực lượng của mình, đối với trên người mình đích lực lượng đã có so sánh khách quan đích nhận thức. Ngoại trừ mỗi ngày đều niết một ít hoa quả, tắm gạch các loại, hấn còn giống như cái võ lâm cao thủ đồng dạng, mỗi sáng sớm sáng sớm, đêm khuya đều đối với một ít cây cối vỗ vỗ đá đá, đem những cái...kia cây gãy vỡ được hoa dung thất sắc, dục tiền dục tử.

Đã đến hôm nay, Trần dạ tin tưởng chính mình đối với lực lượng đích khống chế đã rất có chừng mực rồi, lúc này mới lần thứ nhất bắt đầu cho phụ thân mát xa lên.

"Ân?" Trần Thu phạm một bên sửa sang lại quần áo, một bên kinh ngạc nhìn nhi tử liếc, nói ra, "Tại Tiểu Tinh siêu thị hỗ trợ, không phải rất tốt sao? Lại để cho Tiểu Tinh cho người khởi công tư, bọn còn đồ cũng không dám tới quấy rối. Cái kia gọi làm tình đích hài tử, tháng sau muốn đi đọc sách rồi, trong tiệm cũng đúng lúc thiếu người."

"Cha, việc này ta làm không đến." Trần dạ vẻ mặt đau khổ nói ra, "Siêu thị mặc dù nhỏ, nhưng chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đều đủ, thứ đồ vật nhiều vô cùng, có năm sáu trăm chủng (trồng) thương phẩm. Ta mấy ngày nay thử một chút, giá cả luôn làm, có khi nhiều lời giá tiền, lại để cho khách hàng một bụng ý kiến, có khi lại ít nhất giá tiền, lại để cho Phương Tinh bồi thường tiền. Bộ dạng như vậy xuống dưới, nàng như thế nào mở cửa tiệm?"

Phương Tinh trong tiệm không có mã vạch máy quét, trên hàng hóa cũng không có dán giá cả nhãn hiệu, toàn bộ dựa vào trí nhớ của mình. Trước kia đích trương lan là cái thiết toán bàn, cũng không hội (sẽ) nhớ lắm giá tiền, hơn nữa có khi còn có thể xem người hạ đồ ăn, chứng kiến người có tiền hoặc người bên ngoài, liền đem giá cả báo cáo một chút, không dán nhãn coi như thuận tiện nàang làm thịt khách, làm màu xám thu nhập. Tiếp nhận đích lâm tinh là nữ hài, đối số chữ trời sinh so sánh miễn cảm, cũng không cần phải giá cả nhãn hiệu. Nhưng Trần dạ tựu không giống với lúc trước, hắn là cái có chút sợ ý đích nam nhân, đối với mấy cái này hai mươi năm sau đích thương phẩm căn bản chưa quen thuộc, lại để cho hắn đối với một cái vợ đem sở hữu tất cả thương phẩm giá cả đều dưới lưng ra, Trần dạ như thế nào đều làm không được. Cho nên, cho dù Phương Tinh cùng lâm tinh đều muốn Trần dạ thử một chút, Trần dạ lại lướt qua thì dừng lại, xuất hiện hai lần sai lầm về sau, liền không bao giờ ... nữa chịu đi lưng (vác) những cái...kia thiên văn sổ tự rồi.

"Vậy thì mua chút ít nhãn hiệu ra, đem mỗi chủng (trồng) thương phẩm đều dán lên giá cả nhãn hiệu, không được sao? Dù sao cũng phí không có bao nhiêu tiền, bình thường nhiều tìm chút thời giờ là được rồi." Trần Thu phàm không cho là đúng nói.

Trần dạ đã trầm mặc, cúi đầu xuống.

Trần Thu phàm nhìn nhĩ tử vài lần, thờ dài: "Là ngươi trong lòng mình gây khó dễ a? Ngươi không muốn làm cho Tiểu Tinh nuôi sống ngươi, đây mới là nguyên nhân. Kỳ thật, ngươi là bằng chính mình đích lao động ăn cơm, quang minh chính đại, lại có cái gì không nghĩ ra hay sao?"

Trần dạ bị phụ thân nói trúng tâm tư, có chút cười xấu hổ cười, sau nửa ngày mới nói: "Cha, ta là là người của hai thế giới rồi, không muốn uốn tại một cái tiểu trong siêu thị đem làm thu ngân viên. Dù sao, ta là nam nhân..."

"Vậy được, đi làm Đại sự của ngươi a." Trần Thu phàm sáng khoái mà theo Simmons (giường cao cấp) phía dưới lấy ra một trương vạn nguyên tiền giá trị lớn, đưa cho Trần dạ, dùng vui đùa giọng điệu nói ra, "Tiểu tử, ta xem trọng ngươi, cái này tính toán của ta nhập cổ phần tiền. Về sau ngươi phát đạt, chia cho ta phân nửa."

Trần dạ ha ha cười cười, nhận lấy cái kia trương tiền mặt, chỉ cảm thấy trong nội tâm có chút nặng trĩu đấy. Không chỉ là bởi vì cái này một vạn nguyên là phụ thân đem gần một tháng đích về hưu tiền lương, càng bởi vì hắn biết rõ, chính mình đích tìm việc chỉ lộ chỉ sợ sẽ rất khó khăn.

... ..

"Thông báo tuyển dụng bảo an, tiền lương hơn vạn..."

Trần dạ ngửa đầu, thì thảo mà đọc lấy cột công cáo bên trên đích thứ nhất miếng quảng cáo, đắng chát cười cười.

Ở kiếp trước đích thời điểm, rộng như vậy cáo tin tức đủ để cho người điên cuồng, ứng viên hội (sẽ) đánh vỡ đầu, không chỉ nói cái gì sinh viên chưa tốt nghiệp, nghiên cứu sinh, mà ngay cả tiến sĩ cùng trên tiến sĩ (chỉ những người sau khi lấy được học vị tiến sĩ vẫn tiếp tục theo đuổi sự điều cươp đi làm. Nhưng là hiện tại, tiền lương hơn vạn ước chừng thì ra là kiếp trước đích tám, chín trăm nguyên tả hữu, cùng dân công không có bao nhiêu khác nhau.

Nhưng hiện tại đích vấn đề, không tại ở bảo an đích đãi ngộ thấp, mà ở tại Trần dạ liền cái bảo an cũng làm không được.

Trước đây, Trần dạ đi nhân tài thị trường đi dạo suốt ba ngày, bản khai cũng điền không ít, nhưng không có một cái nào dùng người đơn vị nguyện ý muốn hắn. Bởi vì hắn không chỉ có không có bằng cấp chứng minh, nhân sự hồ sơ, thậm chí liền cái cơ bản nhất đích CMND cũng không có.

Tuy nhiên Trần dạ công bố thân phận của mình chứng nhận ném đi, nhưng dùng người đơn vị nhất trí yêu cầu hấn đến đồn công an khai mở một cái tạm thời chứng minh thân phận tôi, mà mà ngay cả cái này một cái yêu cầu nho nhỏ, Trần dạ đều không thể thỏa mãn. Bởi vì tại cả nước hộ tịch tin tức quản lý hệ thống lên, căn bản cũng không có tư liệu của hấn, vân tay cùng võng mạc tư liệu từ lúc xuyên việt cùng ngày, đã bị bệnh viện đích Tổng linh trúc cho đưa vào đi, cũng tại network tìm tòi về sau, tra tìm không thấy bất luận cái gì có giá trị đích mạnh mối.

Vì vậy, Trần dạ trở thành một cái rõ đầu rõ đuôi đích "Không hộ khẩu khẩu".

Giống như như vậy đích "Không hộ khẩu khẩu" tình hình, cả nước cũng là có một ít đấy, chia làm tạm thời không hộ khẩu khẩu cùng vĩnh cửu không hộ khẩu khẩu hai chủng.

Ví dụ như một ít trái với kế hoạch hoá gia đình chính sách đích siêu sinh nhi, nhi đồng thời đại phần lớn không có chính thức hộ khẩu, nhưng sau khi lớn lên giống như: bình thường vẫn có thể bên trên hộ khẩu đấy, xem như tạm thời tính đích không hộ khẩu.

Mà vĩnh cửu tính đích không hộ khẩu, phần lớn là một ít tại trong tai nạn mất đi cha mẹ, thân phận không rõ đích cô nhi, hoặc là bị thân sinh cha mẹ vứt bỏ sau không người thu dưỡng đích hài tử. Nếu như vận khí tốt, có thể bị người thu dưỡng, hoặc là sau khi lớn lên có thể kiếm được một ít tiền, những hài tử này tiếp theo bên trên hộ khẩu, đăng nhập cả nước hộ tịch tin tức quản lý hệ thống; nhưng là nếu như vận khí không tốt lời mà nói..., sẽ trở thành đứa trẻ lang thang hoặc là tên ăn mày, biến thành triệt để đích "Không hộ khẩu khẩu", cả đời cũng lên không được hộ tịch tin tức quản lý hệ thống.

Trần dạ tại ra tai nạn xe cộ lúc này đây một cái nhặt ve chai người đích hình tượng xuất hiện đấy, cho nên cục công an đem hấn đã đưa vào thứ hai, lại không thấy quá mức mà ngạc nhiên, cũng không có làm khó hấn. Tự nhiên, bọn cảnh sát cũng sẽ không đại phát thiện tâm, cho hấn xử lý một cái hộ khẩu, bởi vì đó là không phù hợp quy định đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thu Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 24: mồ hôi rơi xuống đất

Lần này đi ra tìm việc làm lúc, Trần dạ dựa theo chính mình đích tưởng tượng, đi trước một chuyến cục công an, muốn cho cục công an cho hấn ra (chiếc) có một phần chứng minh thân phận. Nhưng bởi vì hấn không có bất kỳ tư liệu đăng ký, cũng không cách nào nói rõ cha mẹ của mình là ai, bọn cảnh sát cũng lực bất tòng tâm. Trần dạ cọ xát cả buổi, cục công an cũng chỉ cho hấn ra có được một phần « không hộ tịch nhân viên tạm thời ở lại chứng minh ».

Vượt quá Trần dạ đích dự kiến, đối với cái này phần cái gọi là ở lại chứng minh, dùng người đơn vị là xì mũi coi thường đích —— hay nói giỡn, liền CMND đều không có, vạn nhất ở đơn vị xảy ra chuyện gì, chúng ta đi cái đó tìm người?

Cái này là dùng người đơn vị đích Logic.

Những... này dùng người đơn vị, đương nhiên cũng kể cả bảo an công ty. Cho dù Trần dạ vẫn còn có chút chướng mắt bảo an đích thấp thu nhập, nhưng nghĩ đến chính mình đầy người khí lực, da dày thịt tháo, làm cái không cần văn bằng đích bảo an hay (vẫn) là không thành vấn đề, không nghĩ tới bảo an công ty đích nhân viên tuyển mộ mắt nhìn hấn đích tạm thời ở lại chứng minh, đem hấn đuổi đi rồi.

Trần dạ cũng nghĩ qua xử lý cái CMND giả, nhưng bởi vì 2030 năm đích CMND phòng nguy kỹ thuật đã thập phần phát đạt, hơn nữa tư pháp cơ quan đối với sử dụng CMND giả người đích xử phạt thập phần nghiêm khắc, nhẹ thì câu lưu, nặng thì ngồi tù, bởi vậy Trần dạ càng nghĩ, hay (vẫn) là không dám mạo hiểm cái này phong hiểm.

Đến bước đường cùng phía dưới, Trần dạ nghĩ tới đi làm dân công, ví dụ như công nhân bốc xếp hoặc tu phòng ở đích kiến trúc công. Tìm hơn phân nửa vòng, cuối cùng tại một cái đường sắt nhanh vận trước cửa công ty thấy được thứ nhất thông báo tuyển dụng công nhân bốc xếp đích quảng cáo. Ôm một tia hi vọng, Trần dạ đệ 35 lần bước lên tìm việc chi lộ.

Cho dù, hẳn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ đi đem làm dân công, nhưng thế dễ dàng lúc dòi, ít xuất hiện nghi vậy. Hết thấy, chỉ vì kiểm miếng cơm ăn.

"Lão bản, ta đến nhận lời mời công nhân bốc xếp." Trần dạ biết vâng lời nói, bộ dáng rất giống lương dân.

Là người của hai thế giới, Trần dạ trên người đích mũi nhọn cùng góc cạnh đã thật sâu che dấu.

"Trước điền cái bề ngoài." Mọc ra cái bụng bia đích làm khoán đầu tròng lên mí mắt, nói ra, "CMND đâu này? Cầm cho ta xem một chút."

"Thân phận ta chứng nhận ném đi..." Trần dạ bất đắc dĩ nói.

Làm khoán đầu giống như liếc si đồng dạng mà đánh giá Trần dạ vài lần, lắc đầu, nói ra: "CMND ném đi, tự đi bổ sung một cái nha."

"Không có cách nào bỏ."

Làm khoán đầu đích ánh mắt lập tức cảnh giác lên, hướng lui về phía sau một bước, nhú mày hỏi: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Lão bản, ngươi đừng lo lắng, ta tuyệt đối không phải lao động trẻ em, cũng không phải người xấu, lại càng không là đào phạm. Thật sự, ta là người tốt, chỉ là xảy ra một lần tai nạn xe cộ, có chút đánh mất trí nhớ..." Trần dạ thành khẩn nói.

"Đừng dài dòng, không có CMND, sẽ không công tác!" Làm khoán đầu không kiên nhẫn nói.

"Lão bản, ngươi xem, cục công an đều mở cho ta chứng minh đấy." Lần nữa nghe thể dạng đích cự tuyệt, Trần dạ tâm nguội lạnh một nửa, nhưng vẫn là ôm cuối cùng một tia hi vọng, đưa lên chính mình đích 《 không hộ tịch nhân viên tạm thời ở lại chứng minh 》.

"Không hộ khẩu?"

Chứng kiến "Không hộ tịch nhân viên" cái này năm chữ, làm khoán đầu đích mặt lập tức so không hộ khẩu còn hắc, cười khổ nói: "Lão đệ, ngươi không ai đến hại ta, cảnh sát thường xuyên đến tra đấy. Ta nếu chiêu ngươi, ta phiền toái tự lớn hơn."

Trần dạ im lặng im lặng, bởi vì hắn cũng biết, làm khoán đầu nói rất đúng tình hình thực tế.

Tại 2030 năm, làm cái dân công đồng dạng cũng cần đến cục công an lập hồ sơ, hơn nữa lão bản đồng dạng cần kẻ làm thuê cung cấp CMND, bởi vì đây là cục công an đích yêu cầu, sợ đào phạm trà trộn vào lao động trong đội ngũ. Đương nhiên, lão bản lo lắng người làm công tại công trường bên trên gặp rắc rối, ví dụ như tại dỡ hàng lúc ngã đồ khôn nạn, cũng là muốn lưu lại người làm công mã số giấy CMND đích một trong những nguyên nhân.

"Ta rất hữu lực khí, Nhưng dùng chuyển rất nặng đồ vật." Trần dạ bất đắc dĩ mà chuyển di chủ đề.

Làm khoán đầu con mắt sáng ngời, nhưng lập tức lắc đầu: "VẬY CŨNG KHÔNG ĐƯỢC."

"Tiền công có thể ít một chút, chỉ cần có thể ăn cơm no là được, buổi tối ta cũng không trong công ty ngủ, ta có chỗ ở đấy." Trần dạ tiếp tục trần thuật lấy ưu thế của mình.

"Cái này... Vẫn chưa được ah, lão đệ, cái này dù sao cũng là bóc lột phong hiểm đích sự tình." Làm khoán đầu do dự một chút, hay (vẫn) là cự tuyệt.

Ngay tại Trần dạ thất vọng mà chuẩn bị lúc rời đi, làm khoán đầu đích một câu, lại để cho Trần dạ dấy lên hi vọng chi hòa: "Trừ phi, ngươi có thể tìm một cái người bảo đảm."

"Người bảo đảm?" Trần dạ suy nghĩ một chút, nói ra, "Tiền đặt cọc được hay không được? Ta cái này có một vạn khối..."

Trải qua mấy ngày nay đích bốn ba về sau, trừ ở trong tay niết được xuất mồ hôi đích cái này trương vạn nguyên tiền giá trị lớn, Trần dạ đích trên người chỉ còn lại có hơn mười nguyên rồi, chỉ đủ ăn một thùng mì ăn liền.

Cho dù là giờ phút này yết hầu khát được hơi nước, hắn cũng không nỡ tìm tán cái này mở lớn sao, đi mua một lọ nước uống. Bởi vì cái này trương vạn nguyên tiền giá trị lớn ở bên trong, có phụ thân đối với chính mình đích hi vọng, là tự nhiên mình đối với phụ thân đích hứa hẹn, còn có chính mình một lần nữa bắt đầu cuộc sống mới đích quyết tâm

Nhưng hiện tại, hắn nguyện ý đem cái này trương vạn nguyên tiền giá trị lớn giao phó đến trong tay người khác, chỉ vì đổi lấy một cái công tác đích cơ hội.

Vô luận là hai mươi năm trước, hay (vẫn) là tại trước mắt đích tương lai trong thế giới, trong nhà chỗ ở lấy, đều là một kiện bất đắc dĩ đích sự tình. Đặc biệt là đối với một người nam nhân mà nói, càng là như thế này. Hủ nữ cùng trạch nam(\*) lớn nhất đích bất đồng, là hủ nữ nhóm: đám bọn họ có thể tìm một cái có thu nhập đích lão công, tìm một cái bát sắt, tiếp tục an tâm mà chỗ ở xuống dưới. Mà nam nhân, nếu như cũng chiếu này tiến hành, vậy thì gọi ăn cơm bao (trai bao) rồi...

Đàn ông đem làm tự mình cố gắng! Trần dạ không muốn xám xịt mà về nhà, tiếp tục đi ăn cha mẹ đích vốn ban đầu, chỗ ở cả cuộc đời trước.

Mà trên thực tế, cho dù hắn muốn sống bằng tiền dành dụm, lại có thể ăn mấy năm nữa? Cha mẹ đều là hơn 70 tuổi đích tuổi rồi...



Huống chi, con gái đều có công tác, chính mình là một cái trở thành người của phụ thân, dù sao cũng phải làm cái làm gương mẫu, tuy nhiên con gái cũng không biết mình đích tồn tại.

Tuy nhiên là đem làm nhất khổ một nhất nhất không có Địa Vị đích dân công, nhưng đã đến cái thế giới này, trước hết theo tầng dưới chót nhất làm khỏi a, coi như là thể nghiệm thoáng một phát thế gian này đích ảm lạnh.

Dám xông muốn thử, mới có thể "đã hết con khổ, đến ngày sung sướng". Không thừa dịp lúc tuổi còn trẻ đi liều mạng, tự vĩnh viễn phát hiện không được xoay người đích cơ hội, càng đừng hy vọng bắt lấy bay lên đích kỳ ngộ.

... ..

2030 năm ánh mặt trời, tựa hồ cùng hai mươi năm trước cũng không có gì khác nhau, nhưng ánh mặt trời đích phóng xạ lại lợi hại rất nhiều.

Tuy nhiên là giữa hè, nhưng công nhân bốc xếp nhóm đám bọn họ đều ăn mặc phòng phóng xạ đích ống tay áo quần áo, mồ hôi cảm quần áo tất cả đều sưng nước rồi, bọn hắn cũng không dám thoát, nếu không rất dễ dàng bị phơi nắng ra làn da ung thư đến.

Vì điểm mạng sống tiền, trả giá điểm mồ hôi có thể, nhưng trả giá tánh mạng tự không đáng rồi, đầu năm nay đích mọi người tiếc mệnh.

Một hàng xe vận tải đứng ở trên đường ray, công nhân nhóm đám bọn họ đang tại dỡ hàng vật. Những... này dùng hòm gỗ chứa tinh vi dụng cụ, chẳng những giá cả đắt đỏ, hơn nữa rất nặng trọng. Công nhân nhóm đám bọn họ một bên hô hào khẩu hiệu, một bên cẩn thận từng li từng tí mà đem hàng hóa khiêng xuống xe, giả bộ đến xe tải lớn đi lên.

"Một hai một, một hai một..."

"Hắc ơ, hắc nhé..."

"Vận chuyển đến giữa trưa, nha, mồ hôi rơi xuống đất, ha. Cặp lồng đựng com còn chưa, nha, ta xiên bà mẹ nguoi, ha..."

Cái này thủ thô tục đích về, sửa tự Đường triều thi nhân Lý khôn đích 《mảnh nông》，tại chính tề đích ký hiệu trong tiếng lộ ra đặc biệt chói tai.

Nhưng công nhân bốc xếp nhóm đám bọn họ đều lơ đãng, ngược lại sẽ tâm địa cất tiếng cười to mà bắt đầu..., cũng liên tục trầm trồ khen ngợi.

Tục tằng đích tiếng cười, tại mặt trời đã khuất thật lâu mà phiêu đảng lấy, lại bao nhiêu lộ ra có chút hữu khí vô lực.

Lúc này đã là giữa trưa hơn một giờ, tại mặt trời đã khuất cường độ cao mà công tác gần sáu giờ, công nhân nhóm đám bọn họ sớm đã đói bụng đến phải trước ngực dán phía sau lưng rồi, cặp lồng đựng com lại còn không có có đưa tới, đây cũng là Lý Hân dùng về cầu nhậu đích nguyên nhân.

Trần dạ cùng Lý Hân là hợp tác, hai người bọn họ cùng một chỗ cẩn thận từng li từng tí mà đem một cái hòm gỗ lớn phóng bên trên xe tải lúc, Lý Hân

tự thuận miệng rộng ra cái này thủ về.

Trần dạ có chút ngoài ý muốn nhìn Lý Hân một tiếng, cười nói: "Tú tài, cao ah, pháo cao xạ đích cao!"

Dân công nhóm: đám bọn họ sở dĩ đem Lý Hân gọi thành tú tài, không chỉ là bởi vì hắn là một cái xứng đáng cái tên đích sinh viên chưa tốt nghiệp, cũng bởi vì hắn đeo pho mát kiếng thật dày. Tuy nhiên hiện tại đích sinh viên sớm đã không đi xinh đẹp, tốt nghiệp đại học sau làm việc tổn thể lực đích rất nhiều đấy, nhưng một người đeo kính kính đích sinh viên đám đương công nhân bốc xếp, tại đây bấy dân công trong hay (vẫn) là được cho hạc giữa bấy gà, tuyệt không chỉ nhánh.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 25: khởi công muốn cặp lòng dựng cơm, kết thúc công việc muốn cô nương

"Quá khen quá khen!" Lý Hân cười hắc hắc, đem hòm gỗ ra sức một lần hành động, đưa lên phía sau xe mái hiên, sau đó thở hỗn hển trận khí thô, theo trong túi quần lấy ra một bao bị đè ép được nhiều nếp nhăn đích yên (thuốc), cho Trần dạ ném đi một căn, nói ra, "Kỳ thật... Người biết ta vì cái gì luôn làm lệch ra thờ, bởi vì ta tự là muốn vượt qua người cái kia một thủ, lại như thế nào cũng làm bất quá người."

Trần dạ nhận lấy điều thuốc, nhen nhóm, hít sâu một cái, cười nói: "Người ít đến thói ta, người cũng biết, ta là mù chữ đến đấy."

Lý Hân khoát tay áo, rung đùi đắc ý mà thở dài: "Đừng khiêm nhường rồi. Nói thật, ta một mực tự nhận là đủ hèn mọn bi ối rồi, không nghĩ tới người so với ta còn hèn mọn bi ối. Ta đặc biệt thương thức cái kia bài thơ đích đệ tam câu, thật sự là thần lai chi bút (\*bút tích như thần) ah, không chút nào thua ở Lý Bạch."

Trần dạ sờ lên cảm bên trên đích chòm râu tra, cười khổ không nói.

Lý Hân đem trên mũi đích dày kính mắt đẩy đẩy, trên mặt lộ ra hèn mọn bi ối đích đáng tươi cười, "Nếu không, chúng ta một hồi lại rống một rống?"

"Đi, tự rống một rống, dù sao tại đây tất cả đều là đàn ông." Trần dạ cười ha ha.

Mấy phút đồng hồ sau, hai cái đàn ông tục tăng đích tiếng hô truyền khắp công trường ——

"Trước giường còi trống trơn, hắc, dưới giường giày một đôi, ha. Giờ súng bắn trắng sáng, nha, cúi đầu tư cô nương, ah..."

Tiếng hô cùng một chỗ, giống như đám đấng đích gọi. Tiếng giường, lập tức tản mát ra vô cùng đích Bá Vương Khí, giống như bệnh truyền nhiễm đồng dạng mà lưu hành ra.

Một lát sau, cơ hồ sở hữu tất cả đích công nhân bốc xếp đều cùng kêu lên rống nổi lên cái này vài câu dâm đẳng đích ký hiệu, như là một đám sói đói tại tru lên.

Hiển nhiên, cái này thủ lệch ra thơ sớm được quảng vì truyền xướng. Chỉ có điều, người khác là no bụng ấm tư dâm. Dục, công nhân bốc xếp nhòm: đám bọn họ nhưng lại đối bụng tư cô nương.

Vài ngày trước, Trần Dạ kết thúc công việc về sau, đi Lý Hân bọn hắn thuê đến đích phá tham quan ký túc xá một lần, ngồi ở công nhân bốc xếp Trần Cường đích trên giường lúc, ngẫu nhiên phát hiện trên chân có không rõ lai lịch đích màu trắng dịch. Thở lạnh động dấu vết, vì vậy trần đây cảm xúc mà cải biên Lý Bạch cái kia thủ 《 Tịnh Dạ Tư 》, chủ yếu nội dung đương nhiên là miêu tả người đàn ông độc thân đích tịch tịch cùng ca tụng các cô nương đích đáng yêu.

Lý Hân nghe xong hai mắt tỏa sáng, tại chỗ khen không dứt miệng, nói đệ tam câu rất có đàn ông hào khí, còn rất được tịch mạch chi tinh túy. Từ nay về sau, Lý Hân vẫn tại cố gắng làm thơ, nhưng tổng cảm giác mình cái này cao tài sinh cũng không có thể siêu việt Trần dạ đích cảnh giới, bởi vậy buồn bực không vui vài ngày.

Lý Hân cũng không biết Trần dạ đích tào ngộ, cũng tự không biết Trần dạ trong nội tâm đích buồn khổ, tự nhiên cũng không biết Trần dạ tại sao phải bỗng nhiên trở nên như vậy khó chịu...

Khởi công muốn cặp lồng đựng com, kết thúc công việc muốn cô nướng. Đơn điệu, không thú vị, cái vui trên đời không nhiều lắm, cái này là Trần dạ cùng các huynh đệ của hắn qua đích thời gian.

Thời gian cứ như vậy ngày qua ngày mà vượt qua lấy, Trần dạ không biết có thể hay không năm phục một năm. Hắn có thể điều chỉnh tâm tính, thích ứng cuộc sống bây giờ, nhưng có khi vẫn đang rất muốn đi ra tại đây, chỉ là không biết mình có thể đi nơi nào. Ngoại trừ vận chuyển hàng hóa, hắn cũng không biết mình còn có thể làm gì.

Vừa xuyên việt khi đi tới, Trần dạ còn bái kiến mấy mỹ nữ, nhưng hiện tại, tại nơi này tất cả đều là giống đực gia súc đích công trường lên, hấn vát và cần cù kính dâng lấy chính mình đích mồ hôi cùng lần thứ hai thanh xuân, lại nhìn không tới một điểm hi vọng, liền nữ nhân đều rất ít nhìn thấy, đành phải mượn thơ trừ hoài...

Tiến vào 21 thế kỷ về sau, Hoa Hạ quốc đích còn mới sinh nam nữ giới tính thiếu cân đối hiện tượng ngày càng nghiêm trọng, một mực hiện lên kéo lên xu thế. 2004 lớn tuổi đạt 121: 100, Phong giá trị tác thi xuất hiện tại 2015 năm, cao tới 129: 100, nam nhiều nữ ít đến một cái khoa trường đích tình trạng. Đã đến 2030 năm, nhóm này hải nhi trường thành về sau, vấn đề tựu thập phần nghiêm trọng rồi, nói cách khác chí ít có 10% đến 20% đích nam tính hôn phối khó khăn.

Vì vậy, các cô gái trở thành hàng bán chạy, tại chọn lựa bạn trai lúc đầu khoan thai tự đắc, cao nhông chậm trễ, hàng so Tam gia. Cho dù là trước kia nam sinh trong mắt đích cái gọi là sợ Long muội muội, cũng có thể thoải mái mà gả đi ra ngoài. Trái lại, nam hài trên người chúng đích áp lực tự lớn hơn rất nhiều, vì tìm một cái kết hôn đối tượng, cơ hồ là đoạt phá đầu.

Đương nhiên, đối với phú nhị đại mà nói, tìm bạn gái không là vấn đề, vẫn là yêu tìm bao nhiêu thì có bấy nhiêu, khê kéo hai, khê kéo ba đều là một bữa ăn sáng, tìm chút ít ngoại quốc little Girl cũng không nói chơi.

Nhưng đối với tị tấp thu nhập giai tầng mà nói, vấn đề này tự nổi bật được rất nghiêm trọng rồi. Nhất là cùng Trần dạ cùng một chỗ cộng sự đích bọn này công nhân bốc xếp, làm là tang (bản) sống việc cực, cầm chính là ít tiền lương, ăn là thanh xuân trẻ trung com, cơ hồ không có bất kỳ tiền đồ đáng

nói, lại có cái nào nữ hài chịu đơn giản đem mình đích chung thân phó thác cho bọn hắn?

Có thể tìm được nữ hài kết hôn đích công nhân bốc xếp, đã xem như trường hợp đặc biệt rồi, đại bộ phận đích công nhân bốc xếp, đều là lưu manh, hơn nữa rất có lưu manh cả đời đích xu thế.

Bọn hắn lớn nhất đích niềm vui thú, tựa là đi tìm "Dạ tỷ" nhóm: đám bọn họ đến một đêm phong lưu, tuy nhiên khoản này tiêu phí rất không rẻ, nhưng sinh lý cần lại không thể không giải quyết. Như vậy tuần hoàn ác tính xuống dưới, công nhân bốc xếp nhóm: đám bọn họ vĩnh viễn đều tồn không lên cái gì tiền, cũng cũng chỉ có tiếp tục lưu manh đi xuống.

Tại loại tình hình này xuống, Trần dạ cái kia thủ lệch ra thơ thẩn được công nhân bốc xếp đám bọn chúng cùng tán thưởng, thì ra là rất tự nhiên đích sự tình. Bởi vì hắn nói ra các huynh đệ đích trong nội tâm lời nói, tuy nhiên bọn hắn vẫn kiên trì đem ngâm thơ lý giải thành dâm thơ.

Điểm này khiến cho Lý Hân có chút ghen ghét, một mực tại trong lòng thâm hạ quyết tâm, một ngày nào đó muốn ngâm ra một thủ cang có độ cao : cao độ đích thơ đến...

Lại qua nửa giờ, bị công nhân nhóm: đám bọn họ gọi "Châu châu" đích làm khoản đầu uống thu hoàng mới vội vàng mà lái xe "Lam kỳ" tới, hắn đem ô tô vĩ rượu mở ra, kêu lên: "Thằng khi gió nhóm: đám bọn họ, ăn cơm đi."

"Tại sao tới muộn như vậy à?" Đoàn người một loạt trên xuống, vài cái sẽ đem cơm cướp sạch rồi.

"Vì cái gì? Mẹ đây, còn không phải bởi vì lại hết nước, điện nước (ván) cục đám người kia thật sự là đóp cút đây! Tiệm ăn nhanh cả buổi mới tìm đến nước, đem cơm cho nấu chín." Ưông thu hoàng một bên hùng hùng hồ hồ nói lấy, vừa đi đến kia hàng xe vận tải trước, bới ra lên xe môn nhìn thoáng qua, trên mặt rốt cục lộ ra vẻ vui mừng, "Coi như cũng được ah, nhanh chuyển đã xong, tranh thủ thời gian cho ta com nước xong xuôi khỏi công, hôm nay muốn đem cái này mấy khoang xe lửa đều chuyển xong."

"Lão đại, còn thừa nhiều như vậy, thứ đồ vật vừa nặng, chúng ta đều là huyết nhục chi thân thể ah..." Lý Hân cái thứ nhất đưa ra phản đối ý kiến.

"Làm gì? Muốn tạo phản?" Ưông thu hoàng hung hăng trừng mắt nhìn Lý Hân liếc, mi tâm nhăn trở thành một cái "Sông" chữ, "Còn có nghĩ là muốn lĩnh tiền công?"

"Muốn ah, nằm mộng cũng muốn, nhưng là muốn thân thể chịu được ah. Thứ đồ vật nhiều như vậy, tối thiểu được ngày mai buổi sáng mới có thể chuyển xong." Lý Hân không có để ý tới ông thu hoàng ánh mắt uy hiếp.

"Đúng vậy a, chịu không được ah, thứ đồ vật quá nặng đi..." Công nhân nhóm: đám bọn họ nhao nhao phụ họa lên.

"Sẽ lười biếng!" Tuy nhiên Lý Hân một bộ bạch diện thư sinh bộ dạng, nhưng ông thu hoàng tựa hồ cũng không dám đem Lý Hân thật sự thế nào, lắm bả một câu, tựa đi đến trong đám người, đối với một cái làn da tương đối đen đích Đại Hân đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Đại Hân gọi khâu gấm văn, tên hiệu "Tiếng nổ vĩ cầu", thể trạng khôi ngô, đầy mặt dữ tợn, là cái này hơn ba mươi cái công nhân bốc xếp đích đốc công, nghe nói còn biết một chút công phu quyền cước. Tại nơi này công trường lên, hắn làm việc không nhiều lắm, lấy tiền lại tối đa, phần lớn thời gian đều tại chỉ huy người khác, xem như cái giám sát rồi.

Khâu gắm vẫn bởi vì rất tốt đầu, có một "Rắn đuôi chuông" đích ngoại hiệu, công nhân nhóm: đám bọn họ lại nói lý ra đem ngoại hiệu đổi thành rồi" tiếng nổ vĩ cầu", ý chỉ hấn đối với uông thu hoàng cúi đầu áp tai, tựa giống như đầu bá ba cầu.

Thấy lão bản đích thần sắc, khâu gắm vẫn lúc này ngẫm hiểu mà thét to bắt đầu: "Đều con mẹ nó đích nắm chặt ăn chút gì, ăn xong tranh thủ thời gian khỏi công, đừng mài giũa vò khôn khổ chút chút (zhítss) mà như một đàn bà."

Khâu gắm vẫn cũng coi là uông thu hoàng đích chuyên nghiệp tay chân, tại công nhân trong rất có uy tín. Hấn như vậy một phát lời nói, tất cả mọi người không lên tiếng rồi, trầm mặc mà đối phó lấy cà-mên trong kia chút ít thô lậu đích đồ ăn.

Chỉ có Lý Hân dùng chiếc đũa tại trong cơm gậy đẩy một hồi, lại phát câu bức tức, "Cái này đồ ăn đều không có giặt rửa a? Bên trong còn kẹp lấy thảo, quá khoa trương."

"Yêu có ăn hay không!" Khâu gắm vẫn cảm thấy Lý Hân là ở trước mặt mọi người khiêu khích quyền uy của hấn, lúc này quát lên một tiếng lớn, xoáy lên tay áo, nổi giận đùng đùng mà hướng Lý Hân đi tới.

Uông thu hoàng tranh thủ thời gian kéo lại khâu gắm vẫn, nói ra: "Đừng tìm sự tình rồi, ăn xong tranh thủ thời gian khỏi công..."

Khâu gắm vẫn có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua uông thu hoàng, nhúu nhúu mày, dừng bước, theo trên mặt đất một lần nữa cảm lấy cặp lông đưng com, ba đến hai lần xuống lay dưới đi, sau đó kêu lên: "Khởi công rồi, khởi công rồi."

Gặp khâu gắm vẫn dẫn đầu đi chuyển hàng hóa, công nhân nhóm: đám bọn họ bắt đắ dĩ mà đứng dậy, lại bắt đầu khăn trương đích công tác.

Trần dạ chú ý tới, uông thu hoàng lại vỗ vỗ khâu gắm vẫn đích bả vai, ghé vào lỗ tai hấn lặng lẽ nói câu cái gì, khâu gắm vẫn trên mặt lộ ra chút ít kinh ngạc, hướng phía chính mình cùng Lý Hân chỗ phương hướng nhìn thoáng qua.

"Uông lão bản dường như đối với ngươi rất có chút vài phần kính trọng ah, xem ra hấn rất tôn trọng tri thức, tôn trọng nhân tài." Trần dạ một bên chuyển hòm gỗ, một bên thăm dò tính nói.

"Cái rắm, một chi (cái) châu châu, một đầu tiếng nổ vĩ cầu, cái này hai cái cũng không phải tốt điều, cấu kết với nhau làm việc xấu, loạn trừ tiền lương, còn cắt xén thức ăn, sớm muộn ta muốn thu thập hết bọn hấn." Lý Hân bất mãn nói.

"Cần gì chứ, ngươi dù sao cũng sẽ không tại đây làm bao lâu." Trần dạ thở dài, "Ta đoán ngươi là thừa dịp nghỉ hè đến thể nghiệm sinh hoạt đấy, thể nghiệm hết coi như ngươi đích thiên chi kiêu tử đi thôi, bất kể cái này sự tình rồi. Thiên hạ Ô Nha giống như: bình thường hắc, ở đâu đích đốc công đều đồng dạng."

"Trần ca, ta và ngươi đều không phải vật trong ao, sớm muộn đều phải rời tại đây đấy. Huynh đệ cho ngươi một câu, đem làm nhẩn tấc thì nhẩn, không thể nhịn được nữa, tựa không cần nhịn nữa, không đáng ở chỗ này địa phương rách nát chịu tội." Lý Hân nghiêm túc nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 26: đoàn mua Dạ tỷ

Đối với Trần dạ tại chuyển hàng lúc biểu hiện ra ngoài đích hơn người lực cánh tay, Lý Hân là khắc sâu nhận thức đấy, hơn nữa cũng hiểu được lòng hân ngực rất khoáng đạt, trên người tựa hồ bao phủ một tầng thấy không rõ lấm dính sương mù, vì vậy cảm giác, cảm thấy Trần dạ là cái người không đơn giản, tuy nhiên Trần dạ một mực đều ngậm đê điều (\*rất ít xuất hiện) mà phủ nhận.

Nghe xong Lý Hân lời mà nói..., Trần dạ cười nhạt một tiếng, không có trả lời.

Hắn biết rõ Lý Hân trong lời nói chỗ chỉ, đơn giản là uông thu hoàng cho mình mở đích tiền lương quá thấp, một tháng chỉ có sáu ngàn bảy. Giống như Lý Hân như vậy đích thân thể, một tháng đều có thể [cảm] bắt được một vạn một, Lý Hân không biết đây là Trần dạ tại tìm việc làm lúc cùng uông thu hoàng đàm tốt điều kiện một trong, cũng không biết Trần dạ là vì không có có thân phận chứng nhận mới chịu được như vậy đích điều kiện hà khắc, bởi vậy một mực vì Trần dạ bênh vực kẻ yếu.

Nhưng Trần dạ hiển nhiên là có ý định khác đấy, tại đây chỉ là hân đích tạm thời chỗ an thân, tại không có tìm được rất tốt đích công tác trước khi, hân cảm thấy sống ở chỗ này thể nghiệm sinh hoạt cũng không tệ.

Ít nhất, thông qua cái này hơn nửa tháng đích công tác kinh nghiệm, khiến cho hắn đã có song trọng thu hoạch, một là tại đối với lực lượng đích trên sự không chế càng thêm chính xác cùng thu phóng tự nhiên, hai là thông qua quan sát cùng với nhân viên tạp vụ nói chuyện phiếm, đối với cái thể giới này đã có càng sâu rất hiểu rõ.

Ngoài ra, Trần dạ cái này hơn nửa tháng vẫn còn cố gắng học tập hai chủng kỹ năng, một là hân kiếp trước tựu biết một chút đích Trung y, kể cả chén thuốc chi thuật cùng châm cứu, hi vọng một ngày kia có thể vì mẫu thân chữa bệnh. Hai là công phu, để ngừa dừng lại lại giống như lần trước bị trợ ca chọc tổn thương sự kiện.

Những kiến thức này, phần lớn là tại trong quán Internet thông qua lên mạng học được đấy. Hiện tại đích mạng lưới \*internet phi thường phát đạt, đã xuất hiện hai mươi năm trước Trần dạ tại Game Online trong tiểu thuyết chứng kiến đích cảm ứng mũ bảo hiểm, có thể dùng trong nón an toàn tính vì đích tuyến đường kích thích người đích cảm ứng thần kinh, khiến người tiến vào trong ảo giác, thể nghiệm chân thật cảm (giác) mười phần đích thể giới giả tưởng.

Loại cảm ứng này kỹ thuật dùng được phổ biến nhất hiện chính là Game Online, người chơi dùng tới loại này mũ bảo hiểm về sau, trò chơi đích tính là chân thật rất là tăng lên, hoàn toàn là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ mà đi mạo hiểm, khiến cho các người chơi ăn no thỏa mãn, rất dễ dàng sa vào vào trong đó không thể tự gãy. Bởi vì trò chơi vô cùng chân thật, người chơi có thể chân thật thể nghiệm giết người như ngóe đích cảm giác, sự (khiến cho) người chơi dễ dàng trở nên hiếu chiến, lãnh huyết cùng tàn nhẫn, năm gần đây thể giới các quốc gia cũng bắt đầu đối với nội dung trò chơi tiến hành hạn chế, vượt vượt gia chủ muốn chém giết đối tượng cải thành các loại giả thuyết quái thú cùng yêu ma quỷ quái, sinh hóa cương thi vân... vân, đợi một tý.

Tiếp theo là giả thuyết du lịch, hiện tại muốn tới thể giới bất kỳ một cái nào địa phương đi chơi, nếu như yêu cầu không phải rất cao lời mà nói..., cũng có thể thông qua cảm ứng mũ bảo hiểm đi giả thuyết mà thể nghiệm một phen, tiết kiệm rất nhiều đích phí tổn, thậm chí còn có thể tiến hành vũ trụ du lịch cùng du lịch trong vũ trụ. Có một nhà trò chơi công ty còn khai phát rồi" đi qua tương lai tự do đi" cái này giả thuyết du lịch hạng mục, có thể trở lại quá khứ đích bất kỳ một cái nào niên đại thể nghiệm lịch sử, thể nghiệm ngay lúc đó phong thổ, cũng có thể đi đến một ít giả thuyết đích tương lai niên đại, rất được người tiêu thụ đích hoan nghênh...

Mà Mạng Giáo Dục đứng cũng theo cái này kỹ thuật đích hữu ích, thiết thực mà mọc lên như nấm, xuất hiện một nhóm lớn ở trong nước rất có quyền uy đích chuyên nghiệp trang web, ví dụ như "Trung y Mạng Giáo Dục" cùng "Trung Hoa công phu lưới [NET]" . Những... này trang web tuy nhiên muốn giao chút ít phí tổn mới có thể quan sát trong đó đích tinh hoa cùng đi học, nhưng nội dung thập phần phong phú cùng quyền uy, có chuyên nghiệp đích giáo sư cùng huấn luyện viên chỉ đạo đệ tử học tập, còn có tỉ mỉ xếp đặt thiết kế đích ba chiều 3D video viễn trình lớp học, trường thi, phối hợp thêm cảm ứng mũ bảo hiểm, có thể làm cho người người lạc vào cảnh giới kỳ lạ mà tiến hành học chuyên nghiệp cùng mạng lưới \*internet cuộc thi, ví dụ như tại trên internet giả thuyết thể nghiệm nhân thể châm cứu, tăng lên huyết vị châm cứu đích chuẩn xác tính cùng độ mạnh yếu, còn có thể cùng huấn luyện viên cùng học viên khác đánh nhau, thể nghiệm công thủ kỹ xảo cùng các loại chiêu số, tính là chân thật rất mạnh.

Đầu năm nay đích tiệm Internet khắp nơi đều là, nhất là có cảm ứng mũ bảo hiểm đích tiệm Internet, sinh ý càng là dị thường nóng nẩy. Cảm ứng mũ bảo hiểm đích giá cả hơi đắt, giá cả theo mấy vạn nguyên đến mấy trăm vạn nguyên không đều, giống như: bình thường đích người tiêu thụ không nỡ mua, tình nguyện đi tiệm Internet dùng. Càng quan trọng hơn là, bởi vì cảm ứng mũ bảo hiểm đối với thân kinh đích quá mức kích thích dễ dàng dụ phát cao huyết áp các loại đờm các loại tật bệnh, chính phủ làm ra một ít quy định, ví dụ như phải có nhất định được an toàn sử dụng điều kiện, sử dụng sản phẩm muốn phân phối cấp cứu bác sĩ cùng được phẩm, mũ bảo hiểm giống như: bình thường chỉ có thể ở tiệm Internet các loại đờm công chúng nơi sử dụng, để giám sát và điều khiển sử dụng hiệu quả cùng phòng ngừa ngoài ý muốn. Những cái... kia đã sợ ngoài ý muốn nổi lên, lại không có năng lực thỉnh tư nhân bác sĩ trong nhà cùng lên mạng đích người tiêu thụ, cũng chỉ có thể lựa chọn tiệm Internet rồi.

Đương nhiên, dùng cảm ứng trên mũ giáp lưới [NET] đích phí tổn cũng là một số không nhỏ đích chi tiêu, giống như: bình thường là 120 đến 200 nguyên một giờ.

Trần dạ không muốn đem tiền tài cùng thời gian lãng phí đến giả thuyết trò chơi cùng giả thuyết du lịch ở bên trong, tự lựa chọn cái này hai môn chương trình học, cam tâm tình nguyện mà rút một số lên mạng phí cùng bất sự phí. Trên thực tế, hẳn hiện tại ngoại trừ lên mạng cùng ngồi xe buýt bên ngoài, cơ hồ không có cái khác chi tiêu, cũng không có tiền dư tiền trả cái khác tiêu phí.

Tuy nhiên Trần dạ trước mắt đích tiền lương chỉ có thể rất miễn cưỡng mà duy trì âm no, nhưng Trần Thu phạm cũng rất ủng hộ nhi tử. Cái này đã làm cả đời đích lão công nhân, cho tới bây giờ tự không biết là làm việc tốn thể lực là một kiện mất mặt đích sự tình.

Dùng Trần dạ đích lực lượng, chuyển những... này đỡ hàng sống ít phí khí lực gì, chỉ là mặt trời phơi nắng được đồ mồ hôi, dường như khó thụ. Trừ lần đó ra, cũng không có cái gì không thích ứng.

Uông thu hoàng cũng đứng Trần dạ đích ra sức làm việc hết sức hài lòng, thậm chí hứa hẹn tháng sau muốn bắt đầu cho hắn trưởng tiền lương. Đương nhiên, lao động hợp đồng vẫn là không thể ký đấy, như vậy vạn nhất cảnh sát cùng sở lao động quan viên tới kiểm tra lúc, uông thu hoàng có thể đem Trần dạ nói thành là tạm thời mời đến hỗ trợ đích thân thích, dùng trốn tránh kiểm tra.

Đi làm, lên mạng, cùng cha mẹ, ngẫu nhiên đi Phương Tinh đích trong siêu thị giúp đỡ chút, cùng lâm tinh nói nhăng nói cuội vài câu, cái này là Trần dạ đích sinh hoạt.

Mất đi qua, mới biết được trân quý, Trần dạ mặc dù đối với sự thật có chút bất mãn đủ, nhưng vẫn nhưng có thể hưởng thụ loại này bình tĩnh mà đơn điệu đích sinh hoạt, có khi vậy mà sẽ nhớ, ngay ở chỗ này chuyển nó cả đời hàng hóa, tựa hồ cũng không tệ.

Chỉ là sinh hoạt chính là như vậy, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không dựa theo bài lý ra bài, thường là cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng.

Năm giờ chiều, tới gần kết thúc công việc lúc, khâu gấm văn dốt đồng cái chiêm cuồng hống kêu lên: "Buổi tối muốn đi đoàn mua đích báo danh rồi!"

"Ta đi!"

"Ta cũng đi!"

"Tính ta một người!"

Nhân viên tạp vụ nhóm: đám bọn họ cười vang một hồi về sau, nhao nhao bắt đầu báo danh.

"Các người lại không báo tên?" Khâu gắm vẫn gật đầu người, trực tiếp đi đến Trần dạ cùng Lý Hân trước mặt, hỏi, "Hiện tại có chín người báo danh đoàn mua Dạ tỷ rồi, chỉ kém một chân. Thế nào, gom góp cái phần từ a."

"Không đi, ta muốn đi lên mạng." Trần dạ lắc đầu.

Cái gọi là "Dạ tỷ", tựu là Trần dạ kiếp trước những cái...kia "Tiểu thư" đích phiên bản cái tiền xưng hô, cái gọi là đoàn mua Dạ tỷ, thì ra là tập thể đi triệu kỹ (nữ). Bởi vì trước mắt nam nữ tỉ lệ cực kỳ mất cân đối, nam tính đích bản năng không chiếm được thỏa mãn, cường gian các loại phạm tội càng ngày càng nghiêm trọng, vì ngăn ngừa dẫn phát phạm vi lớn đích phạm tội, các nơi cục công an năm gần đây đều đối với "Đền đồ. Khu" mở một con mắt nhắm một con mắt, khiến cho "Dạ tỷ điểm" mọc lên như nấm, cơ hồ ở vào nửa công khai trạng thái. Ngoài ra, tại 2030 năm, bệnh AIDS tuy nhiên nhưng không bị phá được, nhưng bệnh AIDS vắc-xin phòng bệnh đã bị khai mở phát ra tới cũng rộng khắp cường chế mở rộng ra, tìm Dạ tỷ là không cần lo lắng bệnh AIDS đích vấn đề, cái này cũng khiến cho Dạ tỷ đám bọn chúng sinh ý tốt hơn.

Sinh ý tốt rồi, tiêu phí thân thể của mình đích các nam nhân nhiều hơn, Dạ tỷ đích giá cả tựu càng ngày càng mắc, đoàn mua cũng tựu thuận theo thủy triều mà hợp thời xuất hiện. Tựu giống như đại siêu thị cùng lữ hành đoàn đích ưu đãi biện pháp đồng dạng, đối với tổ chức mười người đã ngoài cùng một chỗ tìm Dạ tỷ đấy, phổ biến có thể đánh tới 80% giảm giá thậm chí thấp hơn. Mà khâu gắm vẫn bởi vì thường xuyên tổ chức như vậy đích hoạt động. Nhưng dùng thoải mái mà [cầm] bắt được sáu điểm 50%, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có mười người đã ngoài.

"Lên mạng có cái gì kinh? Ta thực làm không rõ ràng người." Nghe được Trần dạ không đi, khâu gắm vẫn lập mã kéo dài mặt, khinh thường nhìn Trần dạ liếc, lại giương lên cái cằm, tăng thêm ngữ khí đối với Lý Hân nói ra, "Tú tài, người là nhất định phải đi đấy."

"Ta cũng không đi, những...này dong chi tục phần, ta không có hứng thú." Lý Hân lười biếng nói.

"Dong chi tục phần? Người cho rằng người là ai, một cái bán ô-sin đích mà thôi, có bản lĩnh lời mà nói..., người tựu cũng không đến nơi này rồi." Khâu gắm vẫn đích mặt âm trầm được tựu giống như muốn nhỏ nước ra, trong ánh mắt cũng tràn đầy chế cười, "Hai người các người chưa bao giờ tham gia chúng ta loại này tập thể hoạt động, chẳng lẽ các người là đồng chí?"

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 27: người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không

"Này, tiếng nổ vĩ cầu, trong miệng người đừng loạn phun phân người!" Lý Hân bạch tích đích mặt lập tức đỏ lên rồi, hần hận nhất người khác đem hần trở thành tiêu bạch kiểm, đặc biệt là trở thành "Đồng chí" bên trong đích thụ phượng.



"Dù thế nào, chẳng lẽ người muốn dạy dỗ ta thoáng một phát?" Nghe được Lý Hân không chỉ có gọi mình kiêng kỵ nhất đích ngoại hiệu, còn dám hỏi trở lại chữ mình, vốn là tốt rồi đầu đích khâu gắm vẫn cũng nhin không được nữa, xông lên phía trước hung ác đẩy Lý Hân một bả.

Khâu gắm vẫn khí lực rất lớn, Lý Hân bị đẩy cái này một bả về sau, một cái không có đứng vững, thân thể liền sau này ngã đi.

Trần dạ tay mất lạnh lẽ mà kéo lại Lý Hân, nhàn nhạt nói: "Bái kiến bức người trả nợ đây, chưa thấy qua bức người chơi gái. Kỵ nữ đây."

Khâu gắm vẫn không có lên tiếng, híp mắt đánh giá Trần dạ, lại không dám động thủ với hắn.

Trần dạ từng tại vận chuyển hàng hóa lúc biểu hiện ra qua khí lực của hắn, một người đem bốn người mới có thể nâng lên đích một cỗ giá cao xe gắn máy cho giờ lên trên xe tải, tình cảnh này trùng hợp bị một cái nhân viên tạp vụ trông thấy, trong lúc nhất thời tại công trường thượng truyền (\*upload) được xông xáo. Tuy nhiên Trần dạ thủy chung ít xuất hiện mà không chịu thừa nhận, khâu gắm vẫn cũng không phát hiện một màn kia, nhưng hắn đoán chừng Trần dạ cũng không phải dễ trêu đích chủ.

Tại đây chút ít dân công ở bên trong, khâu gắm vẫn nhất nhìn không thấu đấy, thì ra là cái này thân có thực lực và cũng không Trương Dương đích Trần dạ rồi.

Hai người chính giằng co lấy, một lần nữa đứng vững gót chân đích Lý Hân đã phục hồi tinh thần lại, bỗng nhiên rất nhanh mà đá ra một cước, hướng khâu gắm vẫn phản búng đập đi.

Khâu gắm vẫn đang tại cùng Trần dạ giằng co, không có phòng bị, thấy tình thế không ổn sau né tránh thoáng một phát, nhưng vẫn nhưng bị quét trúng phần hông.

Khâu gắm vẫn trong nội tâm giận dữ, một cái tát tạt hướng Lý Hân trên mặt phiến ra, Lý Hân lại sớm đã nằm chết dí Trần dạ sau lưng.

Khâu gắm vẫn một chương thất bại, đang chuẩn bị vây quanh Trần dạ sau lưng truy kích, Trần dạ lại một phát bắt được cổ tay của hắn, nói ra: "Mỗi người bị đánh một cái, huê nhau, coi như hết."

"Buông tay!" Khâu gắm vẫn khiến sức lực, muốn đem tay giãy giụa đi ra, lại (cảm) giác trên tay tựa hồ đeo cái vòng sắt, căn bản là giãy (kiếm được) không thoát được.

Khâu gắm vẫn hợp với dùng vài thanh kinh, nhưng lại ngay cả Trần dạ đích cánh tay đều không thể rung chuyển, mặt lập tức trưởng đến giống như gan heo đồng dạng, hồng trong mạng tím.

Người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không, khâu gắm vẫn biết rõ chính mình gặp cứng rắn (ngạnh) điểm quan trọng.

Trần dạ hợp thời mà buông lỏng tay ra, vỗ vỗ khâu gắm vẫn đích bả vai, ôn hòa nói: "Lại mặt khác tìm người a, loại sự tình này là miễn cưỡng không đến đây."

Khâu gắm vẫn chỉ cảm thấy trên bờ vai tựa giống như bị thiết chùy cho gõ một cái, ần ần làm đau. Hắn liên tục ăn hết hai cái quất, cũng không dám lại cùng Trần dạ phân cao thấp, chỉ phải hung hăng trừng mắt nhìn Lý Hân liếc, vuốt vuốt có chút phát xanh đích cổ tay, oán hận mà quay đầu đi trở về.

"Này, nguoi như thế nào nhuyền. Rồi hả?" Lý Hân ở phía sau trách móc một câu.

Khâu gắm vẫn đích bước chân thoảng một do dự, sẽ giả bộ không nghe thấy những lời này, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

"Đừng đứng lý không buông tha nguoi!" Trần dạ vỗ Lý Hân thoảng một phát, cảm thấy hắn thật là hèn mọn bi ổi đấy, đem mình đem làm tấm chắn sử (khiến cho) thì cũng thôi đi, lại vẫn muốn đem mình làm công thành lợi khí.

Thấy như vậy một màn đích nhân viên tạp vụ nhóm đám bọn họ, đều trao đổi một cái ý vị thâm trường đích ánh mắt:

Tựa giống như bầy vượn đồng dạng, Hầu Vương luôn bằng thực lực tranh đoạt đi ra đấy, có lẽ, lần tiếp theo Hầu Vương tựa là cái này Trần dạ.

Mà lại đang trông xem thế nào lấy a...

"Nhìn cái gì vậy, nhanh đi làm việc!" Khâu gắm vẫn vừa đi vài bước, tựa lại hung hăng càn quấy mà rống lên.

Công trường bên trên một mảnh trầm mặc, giống như chết đích trầm mặc, tất cả mọi người trong đầu buồn bực làm việc,

"Ha ha ha, thật tốt cười..." Lý Hân đích tiếng cười lại lần nữa lỗi thời mà vang lên.

Nghe cái này tiếng cười chói tai, khâu gắm vẫn tựa giống như bị sét đánh trúng đồng dạng, thân thể run lên, rốt cục giận không kềm được mà xoay đầu lại, chuẩn bị sống mái với nhau một hồi.

"Trần dạ, nguoi xem cái này hình ảnh, thực con mẹ nó đích thú vị." Lý Hân cầm lấy cái điện thoại, cười đến "Cười run rẩy hết cả nguoi".

Trần dạ ghé vào trên màn hình điện thoại di động nhìn thoảng qua, tựa là cái mỹ nữ đồ, lại có cái gì buồn cười hay sao?

Hắn biết rõ Lý Hân là giờ trò, cũng đi theo gom góp thú mà nở nụ cười hai tiếng, sau đó nhìn lướt qua khâu gắm vẫn, thấy hắn sắc mặt hết sức khó xử, rồi lại phát không ra hóa ra, cũng không khỏi trong bụng cười thầm.

"Nguoi sẽ không sợ hắn chơi chết nguoi?" Trần dạ bắt đầu dĩ mà thấp giọng nói ra.

"Không có việc gì, có nguoi đem làm tấm mộc, ta sợ cái gì?" Lý Hân hèn mọn bi ổi mà cười, một tia tàn nhẫn cũng tại trên mặt vượt qua, xem ra hắn không phải cái thường xuyên có hại chịu thiệt đích nguoi, đối với mới vừa rồi bị "Tiếng nổ vĩ cầu" đẩy một bà đích sự tình, còn có chút canh cánh trong

lòng.

"Đề xuống đi." Trần dạ xem thấu Lý Hân cái kia điểm tâm tư, thờ dài, "Ngươi nếu là lai lịch luyện đây, nên có một lịch lãm rèn luyện bộ dạng, nơi này là mạnh được yếu thua đích công trường, không phải đại học sân trường."

"Trần dạ, ngươi đừng nhìn ta một bộ thư sinh dạng, ta thế nhưng mà đã giết người." Lý Hân trầm mặc một hồi, bỗng nhiên nói ra.

"Cái gì? Ngươi..." Trần dạ lại càng hoảng sợ.

"Nhìn ngươi sợ tới mức cái này hoa dung thất sắc bộ dạng, ha ha, đó là tại giả thuyết trong trò chơi." Lý Hân nở nụ cười.

"..."

"Bất quá, cái loại này sát nhân trò chơi chơi nhiều hơn, tâm cũng hung ác rồi. Nếu như ta thật muốn giết tiếng nổ vĩ cầu, cũng thực dám xuống tay." Lý Hân thấp giọng nói ra, "Ta chỉ là cảm thấy không đáng! Loại này tiểu ma-cà-bông, ta Lý Hân không đáng cùng hắn không chấp nhận."

"Vậy là tốt rồi." Trần dạ thờ dài một hồi, bỗng nhiên có chút hiểu được: "Ta biết rồi, ngươi cũng là bởi vì chơi Game Online lên nghiện, trong nhà người nhân tài cho ngươi để làm ô-sin, tốt bỏ hẳn lưới [NET] nghiện."

"Làm sao ngươi biết?" Lý Hân kinh ngạc hỏi.

"Đoán đây."

"Đoán đều đoán được như vậy chuẩn, ngươi lợi hại."

"Ha ha, chờ ngươi sống đến ta cái này mấy tuổi, tự sẽ phát hiện, rất nhiều chuyện chỉ cần dùng tâm đi quan sát cùng phỏng đoán, có thể đoán cái tám chín phần mười." Trần dạ làm ra vẻ nói.

"Ta khinh bỉ ngươi, bỏ qua ngươi!" Lý Hân tự nhiên không biết Trần dạ nói nhưng thật ra là lời nói thật, vì vậy dở khóc dở cười nói.

Trần dạ đang chuẩn bị nói tiếp, chợt phát hiện công trường đầu đông đã có không nhỏ đích động tĩnh, tựa hồ có người đánh nhau, lúc này vỗ Lý Hân một bả, hào hứng bùng bùng mà hướng bên kia đuổi đi qua.

Nhưng bọn hắn hay (vẫn) là đã chậm một bước, các loạiđội Trần dạ đuổi tới sự tình phát địa điểm lúc, khâu gắm vẫn đã ôm bụng nằm trên mặt đất, rầm rì mà không đứng dậy được.

Hoàng triết là cái hai mươi xuất đầu đích thanh niên, cũng là mới tới đây, bởi vì họ Hoàng, vừa già là kéo căng lấy cái mặt, tựa hồ rất uy nghiêm, cho nên bị nhân viên tạp vụ nhóm đám bọn họ hay nói giỡn mà gọi thành "Hoàng đế".

Hoàng triết tuy nhiên trên người có chút cơ bắp, nhưng cái đầu không cao, ngoại trừ con mắt đặc biệt tiểu bên ngoài, tướng mạo cũng quá bình thường, bình thường cũng không thích nói chuyện, gần đây không gây chú ý ánh mắt của người ngoài, thuộc về ném tới trong đám người tự tìm không ra cái chủng loại kia. Nhưng hôm nay hắn bỗng nhiên lộ liễu chiêu thức ấy, lập tức lại để cho mọi người đối với hắn thay đổi cách nhìn, nhìn về phía ánh mắt của hắn cũng dẫn theo một tia kính sợ.

Cường giả, luôn hội (sẽ) được người tôn kính đấy. Chỉ là không biết vì cái gì, hoàng triết hội (sẽ) một mực ít xuất hiện cho tới hôm nay mới bỗng nhiên biểu hiện ra thực lực.

"Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra?" Lý Hân bị kích động mà lôi kéo một bên đích Trần Cường đánh nghe.

"Ta cũng không rõ lắm, dường như lão Khâu không cẩn thận đụng phải hoàng đế thoáng một phát, hoàng đế đã phát tài hỏa. Hai người vừa nhao nhao vài câu, hoàng đế tự một cước đem hắn đá ngã lăn rồi." Trần Cường mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên mà bạo lấy bát quái.

"Nên!" Lý Hân nhìn có chút há hê mà cười, "Hoàng đế tự là hoàng đế, đủ phong cách!"

Trần dạ lại kinh ngạc mắt nhìn Lý Hân, lại mắt nhìn hoàng triết, như có điều suy nghĩ.

... ..

Khâu găm vắn trên mặt đất nằm tốt một hồi, cuối cùng ti răng nhếch miệng mà bò lên, rõ ràng cũng không có tìm hoàng triết báo thù. Đến buổi tối hơn sáu giờ kết thúc công việc lúc, hắn cuối cùng nhất hay (vẫn) là gom góp mười người, xám xịt mà đi phó Vu sơn vân vũ.

Mà lúc này, Trần dạ chính sắp xếp hết đội dẫn tới cà-mên, chuẩn bị bắt đầu chính mình đích bữa tối.

"Đừng ăn hết, khó ăn!" Lý Hân theo Trần dạ trong tay đoạt lấy cà-mên, thần thần bí bí nói, "Buổi tối hôm nay ta thỉnh ngươi cùng hoàng đế hạ tiệc ăn."

"Không cần, cái này com coi như cũng được, ai, ngươi như thế nào đem com của ta ném đi?" Trần dạ bất đắc dĩ mà nhìn xem Lý Hân, cười khổ một tiếng.

"Đi thôi, hoàng đế tại chờ chúng ta." Lý Hân không khỏi phân trần mà dắt lấy Trần dạ tự đi.

Hoàng triết ngay tại cách đó không xa các loại đội của bọn hắn, gặp Trần dạ đi tới, quay đầu lại mỉm cười, sau đó quay đầu tự đi.

Ba người đi đến nơi để hàng đích một cái vắng vẻ nơi hẻo lánh lúc, Lý Hân bỗng nhiên mở miệng: "Trần dạ, hoàng đế, chuyện ngày hôm nay đa tạ các ngươi rồi, thay ta mở miệng ác khí. Nói đi, các ngươi buổi tối muốn ăn cái gì?"

"Tối trước mấy chén tổ yến súp súc miệng, lại đến mấy cái đĩa bào ngư rửa dạ dày, những thứ khác tùy tiện." Trần dạ không chút suy nghĩ, liền mở ra

một câu vui đùa.

"Ách..." Lý Hân có chút buồn bực rồi, "Hoàng đế, ngươi thì sao?"

"Tạc tượng mặt, muốn xen vào no bụng." Cùng Lý Hân ở một cái ký túc xá đích hoàng đế, luôn luôn là không nhiều lắm lời nói đầy, hi vọng cũng không lộ ra, nhưng nói đến tạc tượng mặt, trên mặt bỗng nhiên nhưng lộ ra một tia hưng phấn.

"Trần dạ, ngươi nhìn xem hoàng đế đích tổ chất, lại đối lập thoáng một phát chính mình, chẳng lẽ ngươi không biết là cảm thấy thẹn sao?" Lý Hân lắc đầu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (\*) mà nhìn xem Trần dạ.

"Hắn là hoàng đế nha, sơn trên hải vị ăn ghét rồi, ta chỉ là thằng đầu tiểu dân." Trần dạ vô liêm sỉ nói.

"Vậy được rồi, chúng ta tự ăn bào ngư." Lý Hân thở dài, đáp ứng xuống.

"Sự tình tuyên bố trước, ta có thể không ăn hợp thành." Trần dạ tranh thủ thời gian nói ra.

Đầu năm nay, đã có không ít người công hợp thành tổ yến cùng bào ngư rồi, tự giống như hai mươi năm trước đích nhân công trứng gà đồng dạng, vị tuy nhiên coi như cũng được, nhưng dinh dưỡng giá trị cùng tự nhiên đích không cách nào so sánh được.

"Không có vấn đề." Lý Hân ha ha cười cười, đột nhiên hỏi, "Trần dạ, ngươi luyện chính là công phu gì thế?"

"Ta sẽ không công phu." Trần dạ thành thành thật thật mà trả lời, "Ta chỉ là khí lực lớn một chút, nhưng không có học qua công phu."

"Thật sự?"

"Chắc chắn 100%, không thể giả được."

"Cái kia bào ngư không có, cá trích ngược lại có thể cân nhắc thoáng một phát." Lý Hân tức giận nói.

"Ngươi không thể như vậy đối đãi ta..." Trần dạ kêu lên oan đến.

"Đi chết đi, ngươi cũng chỉ giá trị đầu cá trích." Lý Hân oán hận nói lấy, lại quay đầu hỏi hoàng đế, "Hoàng đế, ngươi thì sao?"

"Hội (sẽ) một điểm." Hoàng đế thay đổi ngày xưa đích trầm mặc, nhượng nhượng mày, bỗng nhiên nói ra, "Trần dạ, chúng ta đến so so chiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 28: hợp cách đích đồng cát

"Không được, ta thực sẽ không công phu, chỉ ở trên mạng chơi qua mấy lần khóa." Trần dạ tranh thủ thời gian nói ra.

"Tại trên mạng đánh cả đời cũng không thành được cao thủ, hay (vẫn) là đến luyện luyện tập a, không luyện sao có thể tiến bộ?" Hoàng triết hào hứng bùng bùng nói.

Trần dạ động tâm roài.

Những ngày này, hẳn tại Virtual Network trên lớp học cùng huấn luyện viên, đệ tử đều tỷ thí qua, nhưng không có chính thức mà thực chiến qua. Hiện tại một cái lợi hại đích đối thủ đưa tới cửa đến bồi luyện, ngược lại cũng có thể kiểm nghiệm thoáng một phát chính mình những ngày này đích thành quả.

"Đi, tịu luyện luyện." Trần dạ do dự một chút, nhẹ gật đầu.

"Đi một bên." Hoàng triết đem Lý Hân gầy đẩy mở đi ra, chân phải rút lui bước, quỳ gối trầm xuống, trọng tâm Top 3 sau bảy, quyền trái bày tại vai trước, nắm tay phải đặt trước bụng, nghiêm nghị sinh uy mà nhìn xem Trần dạ.

"Quân Thể Quyền?" Trần dạ nhướng mày, trong nội tâm phạm nổi lên nói thầm: cái này thật đúng là đúng dịp!

Trần dạ học đích cũng là Quân Thể Quyền, mà chiêu này thức mở đầu, hẳn từng tại giả thuyết trên lớp học gặp một cái huấn luyện viên làm mẫu qua, đúng là truyền lưu rất rộng đích thứ nhất, hai bộ đồ Quân Thể Quyền thức mở đầu.

Trung Hoa võ thuật bác đại tinh thâm, Quân Thể Quyền là được trong đó đích góp lại người một trong, dùng trường quyền làm chủ, nam quyền làm phụ, lại hấp thu nam Thiếu Lâm cùng bắc Thiếu Lâm đích Vịnh Xuân Quyền bên trong đích rất nhiều tinh hoa. Nó (tự) tập đá, đánh, ngã, cầm, đoạt đao, đoạt thương các loạiđội chiến đấu trụ cột tại nhất thể, dùng nam quyền bắc chân vi đặc điểm, dùng Vịnh Xuân Quyền đánh thốn điểm làm phụ, coi trọng một chiêu chế địch, rất nhanh chế ngựđồng phục đối thủ, thực chiến hiệu quả rất cường. Tuy nhiên chiêu thức cũng không tính nhiều, nhưng mạnh mẽ uy mãnh, thập phần thực dụng, chỉ cần rèn luyện rồi, đối phó mấy cái cầm đao kẻ bắt cóc là chút lòng thành.

Ngoài ra, học tập truyền thống võ thuật, thường thường phải đi qua quanh năm suốt tháng đích đứng trung bình tấn các loạiđội huấn luyện, còn muốn hệ thống địa học tập võ thuật tri thức. Mà học tập Quân Thể Quyền lại dùng thực dụng làm chủ, nhằm vào một ít cố định đích sáo lộ (\*đường theo động tác võ thuật) tiến hành cường hóa huấn luyện, Nhưng dùng rất nhanh nhập môn, tức học tức dùng. Kiên trì Quân Thể Quyền đích huấn luyện, không chỉ có thể đề cao tổng hợp lực lượng, tốc độ, sức chịu đựng, nhanh nhẹn, cân đối ngang thể tố chất, còn có thể tại trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên luyện tập người đích thực chiến năng lực, đây cũng là Quân Thể Quyền tại 2030 năm rộng khắp truyền lưu đích một trong những nguyên nhân.

Chính là bởi vì như thế, Trần dạ cũng sẽ không có lựa chọn càng thêm lưu hành đích tán đả, mà là lựa chọn loại này rất thích hợp nhập môn người học tập cùng sử dụng đích Quân Thể Quyền. Bởi vì tán đả đích thủ pháp tuy nhiên phần đa, nhưng là rất xem trọng kiến thức cơ bản đích luyện tập, tốn thời gian dài, mà Trần dạ bản thân lực lượng cường đại, một lòng nghĩ đến đúng là như thế nào ổn, chuẩn, hung ác mà một chiêu chế địch, lại không làm cho tai nạn chết người, Quân Thể Quyền vừa vặn đón ý nói hòa hẳn đích cần.

Bất quá, hần học chính là tại 2028 năm quân đội khai phát ra đích thứ sáu bộ đồ Quân Thể Quyền. Cũ đích Quân Thể Quyền chiêu thức tương đối ít, nhưng bộ này mới Quân Thể Quyền có hơn 100 chiêu, cơ bản bao dung quyền thuật thuật trong đại bộ phận đích công thủ phương pháp, đã có thể tự thành hệ thống rồi.

Thứ nhất, hai bộ đồ Quân Thể Quyền là vài thập niên trước đích lão ngoan đồng rồi, hiện tại đã có rất ít người dùng, mà ngay cả thời hạn nghĩa vụ quân sự quân nhân từ lâu vứt bỏ mà không cần rồi. Bỗng nhiên gặp hoàng triết bày ra một chiêu này ra, Trần dạ trong nội tâm cảm thấy có chút là lạ đấy.

Không kịp nghĩ nhiều, Trần dạ quyền trái bãi xuống, hướng hoàng triết mặt đánh tới.

Bởi vì là uy (cho ăn) chiêu, Trần dạ cũng rất cẩn thận mà đã khống chế lực lượng của mình.

Vượt quá Trần dạ đích dự kiến, hoàng triết vô dụng thôi tay trái đón đỡ, lại khuất thân một ngòi xỏm, liền lại để cho Trần dạ đích quyền trái rơi xuống cái không.

Trần dạ biết rõ đối phương muốn xuất quyền rồi, bản năng đem tay phải xuống một gậy, quả nhiên phát hiện hoàng triết một quyền đánh hướng bụng của mình, vì vậy ngăn cản vừa vặn.

Hai đám một phát sai, hoàng triết bỗng nhiên bạo lên, phải tay vừa lộn, bắt được Trần dạ đích cổ tay, tay trái hóa quyền vì chưởng, đâm vào Trần dạ đích con mắt.

Trần dạ lại càng hoảng sợ, đầu vừa mới thiên, hoàng triết đích đầu gối đã hung hăng mà đỉnh trúng Trần dạ đích phần bụng.

Trần dạ đã trúng lần này, còn không có kịp phản ứng, hoàng triết đích tay trái lại đã nắm Trần dạ đích cổ họng.

Trần dạ muốn đón đỡ lúc, hoàng triết đã như thiểm điện mà buông tay, thối lui hai bước, trên mặt có chút ít thất vọng, nhưng cũng có chút ngạc nhiên.

Hần biết rõ chính mình cái kia một chân đích lực lượng, tuy nhiên không đến mức muốn lấy mạng người ta, nhưng ít ra đối phương hội (sẽ) ôm bụng ngòi xỏm tốt nhất một hồi, Trần dạ lại như không có việc gì đứng tại nguyên chỗ, eo đều không có ngoặt (khom) thoáng một phát.

"Một chiêu này ta cũng học qua, nhưng không phải như vậy từ đấy." Trần dạ có chút nghi ngờ nói nói.

"Chiêu thức dùng tới biểu diễn lúc mới được là cố định đấy, dùng cho thực chiến, muốn giới về biến hóa, linh hoạt vận dụng." Gặp Trần dạ quả nhiên là một bộ "Sơ ca" bộ dạng, hoàng triết vì vậy khai đạo khởi hần ra, "Có thể trái tự đánh trái, có thể phải tự đá phải, không muốn cố kỵ cái gì cao thấp tả hữu, muốn tùy cơ ứng biến. Tự giống như ta vừa rồi chiêu này xông quyền, nó đã có thể đánh ngực, cũng có thể kích bụng, còn có thể chọc vào con mắt cùng khóa cổ lưng. Còn có, người không thể chỉ muốn như thế nào đánh người, còn muốn nghĩ đến như thế nào phòng thủ."

Trần dạ cau mày suy nghĩ kỹ một hồi, mới bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt, nói ra: "Lại đến."

"Không cần." Hoàng triết lắc đầu, nói ra, "Vừa rồi ta đã thử đi ra, ngươi tuy nhiên kháng đòn năng lực tương đối mạnh, nhưng hiện tại đích phản ứng còn chưa đủ để dùng cùng ta chống lại."

"Vậy ngươi về sau mỗi ngày theo giúp ta so chiêu a, ta sẽ tiến bộ rất nhanh đấy." Trần dạ hào hứng bùng bùng nói.

Hoàng triết lại lạnh nhạt mà lắc đầu, quay người bỏ đi.

"Ta chỉ là không muốn đả đảo ngươi mà thôi." Trần dạ thấy thế, bỗng nhiên ha ha cười cười, "Kỳ thật đả đảo ngươi là một kiện rất sự tình đơn giản."

"Vậy sao?" Hoàng triết quay đầu lại cười nhạt một tiếng.

"Đương nhiên." Trần dạ vọt tới trước, hướng hoàng triết đánh tới.

Hoàng triết nhướng mày, cũng không trở lại, đùi phải cùng một chỗ, rất nhanh mà đạp trong Trần dạ đích bộ ngực.

Trần dạ lại không tránh không né, phảng phất như vô sự mà về phía trước vọt mạnh. Hoàng triết cái này một chân tựa giống như đạp tại một mặt hội (sẽ) di động đích trên vách tường, trọng tâm lập tức bất ổn, xông về trước lưỡng bước nhỏ, đang định ổn định thân hình, Trần dạ đã một chương vỗ vào trên lưng của hắn.

Một quyền này dùng tới hai phần khí lực, dù là hoàng triết một thân năng lực, cũng bị tại chỗ đạp đã đến trên mặt đất, ho vài thanh âm, sau nửa ngày mới đứng lên.

"Được a!" Hoàng triết nhìn về phía Trần dạ đích ánh mắt lập tức bất đồng, "Sẽ thấy cùng ngươi luyện luyện."

Kế tiếp, Trần dạ vô liêm sỉ mà phát huy lấy chính mình da dày thịt dẻo đích ưu thế, đối với hoàng triết đích công kích cơ hồ không sao cả né tránh, chỉ là không ngừng mà ra quyền ra chân công kích đối phương. Tuy nhiên bị hoàng triết đã hiện lên vài cái, nhưng chỉ cần quyền cước một chịu lên, hoàng triết lập tức đã bị đánh lui.

"Đừng đánh, như vậy không có cách nào đánh." Hoàng triết dờ khóc dờ cười mà khoát tay nói ra.

"Như thế nào đây?" Trần dạ có chút tiêu đắc ý nói nói.

"Không được tốt lắm." Hoàng triết vỗ phui bụi trên người, nói ra, "Ngươi đích kháng đòn năng lực xác thực đủ cường. Nhưng là né tránh năng lực quá kém."

"Ta da dày, không cần né tránh, ta chỉ muốn đánh trúng đối thủ, đối thủ thì xong rồi." Trần dạ ha ha cười nói, "Vừa rồi ta là không có dùng sức đánh ngươi, cho nên ngươi mới cùng ta giằng co lâu như vậy."



Hoàng triết ước chừng cũng biết Trần dạ nói rất đúng tình hình thực tế, đã trầm mặc thật lâu, mới lắc đầu: "Đó là bởi vì ta còn chưa đủ cường. Nếu như đối thủ không phải ta, mà là công kích năng lực rất mạnh cao thủ, hoặc là trong luyện tập gia quyền đấy, ngươi thì không chịu nổi. Không nói cao thủ, chính là một cái cầm thanh đao đâm đích tiểu lưu manh, ngươi một cái trốn tránh trể, nói không chừng cũng có thể đem ngươi chọc chết."

Trần dạ nhớ tới lần đó bị lưu manh chọc tổn thương đích sự tình, sắc mặt trì trệ, lập tức cười nói: "Cho nên ta mới chịu ngươi mỗi ngày theo giúp ta luyện."

"Dựa vào cái gì à? Có thời gian này, ngủ thật tốt." Hoàng triết hiển nhiên không muốn đem làm cái này bồi luyện.

"Ngươi sẽ đem ta làm bao cát sử (khiến cho) a. Ngươi muốn ah, trên thế giới nào có co dẫn tốt như vậy đích đồng cát, hơn nữa đánh trúng về sau còn có thể gọi gọi vài tiếng." Trần dạ vỗ vỗ bộ ngực của mình, nói ra.

"Nói cũng phải ah." Hoàng triết ha ha cười cười, ánh mắt lại rõ ràng có chút do dự lên.

"Cùng lắm thì về sau ta không cần sức đánh ngươi, hoặc là chỉ chịu đánh, không hoàn thù." Trần dạ nhìn ra hoàng triết đang lo lắng cái gì, sáng khoái nói.

Hoàng triết sờ lên cái mũi, con mắt sáng ngời, có chút gật gật đầu.

"Ta cũng muốn luyện quyền." Một mực ở bên cạnh không có lên tiếng đích Lý Hân bỗng nhiên chen lời nói.

"Không được." Hoàng triết lập tức cự tuyệt.

"Vì cái gì không được?" Lý Hân không phục mà hỏi thăm.

"Không được là không được, không có vì cái gì." Hoàng triết sâu xa khó hiểu mà đáp.

"Rốt cuộc là vì cái gì à?" Lý Hân tức giận rồi.

"Bởi vì ngươi đừng một cái cục, không phải cái hợp cách đích đồng cát." Hoàng triết rốt cục nói ra chân thật đáp án.

Nghe được đáp án này, Lý Hân muốn tâm muốn chết đều đã có.

Cho nên một đêm kia, Lý Hân chỉ (cái) thỉnh bọn hắn đi một nhà nhà hàng nhỏ. Hoàng triết một lòng ngóng nhìn đích tặc tương mặt, cũng là tại phụ cận đích tiểu tiệm mì ở bên trong đóng gói tới. Bất quá, tặc tương mặt coi như chính tông, hơn nữa đánh cho ba hộp, lại để cho hoàng triết ăn bụng nhi căng tròn, qua đủ nghiện.

Mà Lý Hân đem tiền bao ném ở Trần dạ trước mặt về sau, Trần dạ mới biết được trong ví tiền chỉ có hơn một ngàn khối, đừng nói bào ngư rồi, tự là

hoang đại cá quế cũng ăn không nổi, cuối cùng quả thật chỉ chọn một bàn dầu tạc tiểu cá trích.

Đồ ăn không nhiều lắm, hơn nữa hương vị cũng không nên, nhưng ba người hay (vẫn) là tự lấy điểm này đồ ăn, uống cạn sạch hơn mười chai bia. Cuối cùng Lý Hân đích không đủ tiền thanh toán, hay (vẫn) là hoàng triết cùng Trần dạ kiểm tiền trả hóa đơn.

Trần dạ thế mới biết Lý Hân nguyên lai là cái không đáng tin cậy đích người.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 29: quái tài

"Đồ ngu, 'Liệu trước tiên cơ' mấy chữ này, ngươi hiểu không?"

Sáng sớm, nhà ga nơi để hàng phụ cận đích một khối trên đất trống, hoàng triết tại Trần dạ trên người để lại vô số đích dấu chân về sau, thờ dài, nói ra.

"Liệu trước tiên cơ?" Trần dạ gạt mình, cảm giác mình dường như ở nơi nào xem qua những lời này.

"Người khác muốn công kích ngươi đích cái nào bộ vị, con mắt nhất định muốn trước quét mắt một vòng cái chỗ kia, để xác định phương vị. Hân muốn xuất quyền, đầu tiên hội (sẽ) đề vai, hân muốn ra chân, nhất định trước đề đầu gối. Ngươi muốn căn cứ những... này động tác, sớm đoán được ra, đối thủ hội (sẽ) dùng tay hay (vẫn) là dùng chân công kích ngươi, sẽ công kích ngươi cái gì bộ vị..." Hoàng triết một bên kiên nhẫn giảng giải lấy, một bên mượn cơ hội thờ gấp thở.

Trần dạ bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời rút cục nghĩ tới, câu này "Liệu trước tiên cơ", tựa hồ tại Kim Dung đích trong tiểu thuyết đã từng gặp. Mà điểm này, tựa hồ cũng không khó khăn lắm lắm được.

Nhưng minh bạch là một sự việc, làm bắt đầu lại khó, Trần dạ không có một thân khí lực, lại dùng không đi ra, hay (vẫn) là thường xuyên bị hoàng triết đánh trúng. Mà hân đích phản kích, cũng thường thường khuyết thiếu tốc độ.

"Đợi một chút, lại để cho ta suy nghĩ." Hoàng triết cau mày suy nghĩ sau nửa ngày, mới bừng tỉnh đại ngộ, "Trần dạ, ta minh bạch vấn đề chỗ rồi, ngươi hữu lực lượng lại dùng không tốt, tốc độ quá chậm, đây là bởi vì tay của ngươi cùng chân quá cương rồi."

"Ách, quá cương rồi..." Trần dạ gãi gãi đầu, "Có ý tứ gì?"

"Ra, ngươi theo ta làm." Hoàng triết chậm rãi đánh cho một cái khom bước xông quyền, nhắc nhở nói, "Một quyền này là xoay tròn lao ra đấy, Nhưng dùng tăng lớn trùng kích độ mạnh yếu, điểm ấy ngươi cũng không có làm sai. Nhưng ngươi sở dụng đích khí lực từ đầu tới đuôi không có biến hóa, đều là kéo căng đánh đi ra ngoài đấy, cái này không đúng. Ngươi tại ra quyền sơ kỳ, phải buông lỏng cánh tay, không muốn dùng bao nhiêu sức lực, quyền ra đến hơn phân nửa lúc, mới bắt đầu dần dần tăng sức mạnh; đánh vào đối phương trên người lúc, kinh đột nhiên thêm đến lớn nhất, thì ra là dùng sức

bật, dùng thốn kinh, như vậy mới có thể tăng lên tốc độ."

"Thốn kinh?"

"Đúng, thốn kinh. Vịnh Xuân Quyền tự là dùng đích thốn kinh, tại phát kinh đích lập tức, toàn thân 14 các đốt ngón tay đồng thời xoay tròn, tính cả thân hình về phía trước bắn ra, mượn nhờ mặt đất cường đại đích phản tác dụng lực, kinh hướng một chỗ sử (khiến cho). Cường đại đích đỉnh ốc sức bật cùng bắn ra lực điệp gia, Nhưng dùng linh khoảng cách đem người đánh bay một trượng xa, cái này gọi là đỉnh áo phát lực. Bất quá cái kia rất khó học, không có hơn mười năm khổ công năm giữ không được, hiện tại ngươi có lực lượng đủ mức, vừa muốn cầu học cấp tốc, cũng chỉ có trước học hội buông lỏng, học hội dùng sức bật. Ra quyền ra chân đều là như thế này, né tránh cũng là như thế này, cơ bắp không thể cương, mà phải buông lỏng, máu chốt điểm lúc lại thêm lực." Hoàng triết nói một hồi, nghiêm túc nhìn Trần dạ liếc, "Ta nói nhiều như vậy, ngươi hiểu chưa?"

"Đường như có chút đã minh bạch." Trần dạ cau mày suy tư về, đã qua sau nửa ngày, thử đánh cho mấy quyền, đá hai chân, lại trái tránh phải lánh vài cái, trên mặt dần dần lộ ra vui vẻ.

"Quả nhiên nhanh một chút, tự là cơ bắp đích cân đối tính còn chưa đủ." Hoàng triết đích trên mặt cũng lộ ra vui vẻ, "Ra, cùng ta làm mấy cái luyện tập động tác."

Không lâu, hoàng triết tự đối với chính mình đích truyền đạo giải thích nghi hoặc cảm thấy đã hồi hận.

Trần dạ khuyết thiếu đích không phải lực lượng, mà là kinh nghiệm cùng kỹ xảo. Lực lượng của hắn tự giống như một đầu trên mặt đất loạn. Trôi đích dòng suối, một khi dẫn vào đường sông, uy lực của nó là kinh người.

Giờ phút này, Trần dạ một khi quyết định "Liệu trước tiên cơ" mà né tránh, tự cơ cảnh được giống như một chỉ (cái) tránh né Diêu Hâu đích con thỏ. Chỉ cần hoàng triết một nhún vai để đầu gối, hắn tự liên tục không ngừng mà thối lui. Càng khoa trương chính là, vô luận hoàng triết chứng kiến hắn đích cái nào bộ vị, hắn cũng sẽ (biết) nhanh chóng Địa Độn đi.

Hoàng triết chỉ là dạy Trần dạ một chiêu tán đả bên trong đích bước lướt, Trần dạ tự một đầu gân mà liên tục sử dụng sau bước lướt, lại để cho hoàng triết như thế nào cũng đuổi không kịp. Tại đuổi tới đệ năm phút đồng hồ lúc, hoàng triết rốt cục thở hồng hộc mà buông tha cho.

"Này, ta chỉ là ở làm động tác giả, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì vậy?"

"Ta quản ngươi là thật là giả, trước né tránh nói sau."

"Nếu như phía sau ngươi là tường, ngươi có thể lui đi nơi nào? Ngoại trừ lui, còn có tả hữu né tránh ah, đồ ngu!" Hoàng triết thở hổn hển, dờ khóc dờ cười nói.

Trần dạ vì vậy cải biến sách lược, trái bước lướt cùng phải bước lướt đều dùng được đâm dâng lên. Hắn một khi linh ngộ thích hợp buông lỏng đích yếu linh về sau, hai cái đùi tự giống như an lò xo đồng dạng, mang theo toàn bộ thân hình linh hoạt mà trái tránh phải tránh lên.

Một cái quyền thủ tại trên đùi dùng 50 kg lực lượng đến bật lên cùng né tránh, có lẽ tự rất nhanh, mà Trần dạ có thể đơn giản mà dùng tới một hai trăm kg đích lực lượng, chỉ cần nắm giữ tốt động tác yếu linh, muốn mau đứng lên tự không tính việc khó rồi. Đã có chính xác đích phương pháp, dĩ nhiên là đã có đột nhiên tăng mạnh đích tiến bộ.

Hoàng triết bắt đầu còn thường xuyên có thể đánh nhau trong hán vài cái, nhưng càng về sau, thời gian dần qua tự thường xuyên là ở cùng không khí vật lộn rồi.

"Được rồi, hiện tại ngươi có thể thử công kích ta rồi." Hoàng triết thở hắt hắt, ngạc nhiên nhìn Trần dạ liếc, nói ra, "Chỉ là trốn tránh, là không có thể giải quyết chiến đấu đây."

"Rốt cục đến phiên ta ra quyền rồi." Trần dạ đích khoe miệng giờ lên vẻ mỉm cười, lại để cho hoàng triết bỗng nhiên có chút sợ.

"Sát, chẳng lẽ ta còn sợ cái này newbie hay sao?" Hoàng triết cho mình đập vào khí, sau đó cùng Trần dạ chiến thành một đoàn.

Vừa mới bắt đầu, hoàng triết còn rõ ràng nhất chiếm được thượng phong. Trần dạ một khi không riêng cố lấy né tránh, hoàng triết lại tìm về hành hạ hán đích khoái cảm.

Nhưng lại để cho hán phiên muộn chính là, Trần dạ đích nắm đấm cũng ngày càng nhiều mà đã rơi vào trên người của hán. Càng về sau, hai người đứng là cân sức ngang tài, giúp nhau đều đã trúng không ít quả đấm.

Cho dù hoàng triết đích kháng đòn năng lực cũng coi như không tệ, nhưng ở đã trúng Trần dạ hai phát có chút phân lượng đích nắm đấm về sau, hán hay (vẫn) là che ngực thối lui ra khỏi chiến đoàn, nhắc tay ý bảo tạm dừng.

"Làm sao vậy?" Trần dạ vui sướng mà chà xát. Bất tay vào làm, nói ra, "Ta vừa đánh ra điểm cảm giác đến."

"Không chơi." Hoàng triết sau nửa ngày mới nói ra được.

"Lại chơi một hồi a." Trần dạ lưu luyến nói.

"Nên đi làm rồi." Hoàng triết đi đến một mực ở bên cạnh vỗ tay đứng như cọc gỗ đích Lý Hân bên cạnh, nhìn nhìn trên cổ tay hán đích điện thoại, nói ra, "Lý Hân, đừng đứng như cọc gỗ rồi, hôm nay trước hết đến cái này a."

Lý Hân thở dài ra một hơi, đặt mông ngồi trên mặt đất.

"Hoàng đế, ta tiến bộ rất nhanh a?" Trần dạ có chút tiểu đắc ý hỏi.

"Được rồi, hiện tại ta phải thừa nhận, ngươi kỳ thật không phải đồ ngu, mà là cái quái tài." Hoàng triết cười khổ nói.

"Thiên tài!" Trần dạ cải chính.

"Quái tài." Hoàng triết kiên trì nói.

"Tra, tạ Hoàng Thượng ban tên cho." Trần dạ nhìn xem chính ngồi dưới đất xoa chân đích Lý Hân, ha ha cười cười, "Quái tài tự quái tài, tổng sống khá giả mỡ cần phê vật."

"Ta cũng muốn học Quân Thể Quyền cùng tán đá." Lý Hân bị thụ kích thích, đối với hoàng triết quát.

"Ngươi cùng hân bất đồng, lực lượng ngươi quá nhỏ, muốn theo đứng như cọc gỗ luyện lên." Hoàng triết kiên nhẫn nói ra.

"Đứng vậy a, hảo hảo đứng như cọc gỗ, sau này mới có thể trở thành hợp cách đích đồng cát." Trần dạ đối với Lý Hân hư đá một cước.

Lý Hân con mắt đỏ lên, thầm nghĩ tìm đem dao phay lấy người liều mạng.

... ..

Hoàng triết cùng Trần dạ cùng một chỗ lúc cười cười nói nói, nhưng một khi đi vào công trường lên, hân tự lại khôi phục lạnh lùng, cực ít nói chuyện.

Dùng Lý Hân mà nói mà nói, cái thằng này tự là dẫn đo lấy thân khùng đích một thái giám.

Nhưng không biết hoàng triết dùng thủ đoạn gì, khâu găm văn chỉ cần thấy hân, tự giống như chuột thấy mèo, xa xa mà né tránh đi, cũng lại không có tới đi tìm Lý Hân đích phiền toái.

"Ngươi như vậy âm thầm giúp hân, là không đúng." Trần dạ đuổi một cái ăn cơm đích cơ hội, cùng hoàng triết hàn huyên, "Nên kinh nghiệm đấy, phải lại để cho chính hân đi kinh nghiệm, nhà ẩm ở bên trong đích đoá hoa là chịu không được gian nan vất vả đấy."

Hoàng triết nhìn Trần dạ liếc, cũng không có phủ nhận chính mình tại để bảo toàn Lý Hân, chỉ nói là: "Tiếng nổ vĩ cầu có chút độc, ra tay rất nặng đấy, vạn nhất có một sơ xuất, tự không tốt lắm."

"Lý Hân đích gia cảnh rất tốt, cho nên muốn ngươi làm hộ vệ?" Trần dạ hỏi dò.

"Những sự tình này, ta hiện tại khó mà nói, đến lúc đó ngươi tự nhiên sẽ biết đến. Về phần ta âm thầm bảo hộ Lý Hân đích sự tình, bắt đầu hân cũng không biết. Nhưng lần trước hân tại tiếng nổ vĩ cầu trên tay ăn hết cái kia thiếu (thiệt thời), ta nếu như không giáo huấn thoáng một phát tiếng nổ vĩ cầu, trở về cũng không cách nào báo cáo kết quả công tác, đành phải ra tay, lúc này mới bại lộ." Hoàng triết cười khổ một tiếng, vui đầu ăn hết hai phần cơm, bỗng nhiên hàm hồ nói: "Đúng rồi, ngươi đầy mười tám tuổi rồi, tại sao không đi tham gia quân ngũ?"

"Tham gia quân ngũ?"

"Ân, người nhập ngũ lời mà nói..., nhất định có thể trở nên nổi bật đấy."

"Không được, tham gia quân ngũ tự phải ly khai cát vàng thành phố rồi, ta không thể ly khai người nhà, bọn hấn thân thể không tốt." Trần dạ lo nghĩ, hỏi đáp.

"Tham gia quân ngũ cũng có rất nhiều chủng (trồng), người có thể ở lại cát vàng thành phố đấy." Hoàng triết chậm rãi nói ra.

"Vậy cũng không được, tham gia quân ngũ rất không tự do, cũng không thể thường xuyên về nhà." Trần dạ lắc đầu.

"Người như vậy tưởng nhớ trong nhà?" Hoàng triết nhíu mày, nói ra, "Người năm nay mười chín tuổi, cha mẹ tôi đã cũng tự bốn mươi năm mươi tuổi, thân thể có lẽ không kém đi nơi nào. Hơn nữa, bọn hấn có thể lẫn nhau chiều cố đấy."

Trần dạ mỉm cười, cũng không nên nói cái gì.

"Nam nhi chí tại bốn phương, không thể quá lưu luyến gia đình. Tham gia quân ngũ có thể bảo vệ quốc gia, về sau cũng có thể hỗn [lăn lộn] cái chính thức công tác." Hoàng triết tiếp tục khai đạo lấy Trần dạ.

"Người không cần phải nói rồi, ta không sẽ xem xét đấy." Trần dạ ầm ầm mà đoán được hoàng triết có thể là trong bộ đội đích người, trong nội tâm bỗng nhiên có chút chột dạ, vì vậy thái độ kiên quyết mà cự tuyệt.

"Vậy thì thật là đáng tiếc, người là khóa tốt hạt giống ah." Hoàng triết thở dài, chưa từ bỏ ý định nói, "Biết rõ ta vì cái gì vừa ý. Người sao?"

"Bởi vì ta rất kinh (trải qua) đánh?" Trần dạ nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 30: đó là một vấn đề

"Bây giờ nói mà bắt đầu..., luyện võ so trước kia dễ dàng nhiều hơn, nhưng là khó hơn." Hoàng triết không trả lời thẳng, lại bay bổng mà vòng vo chủ đề.

"Lão huynh, người những lời này có sơ hở trong lời nói a?" Trần dạ dùng chiếc đĩa gỗ cà-mên.

"Không có sơ hở trong lời nói." Hoàng triết mỉm cười, nói ra, "Ta nói lại càng dễ rồi, là chỉ có thể tại trên internet luyện võ, không cần đứng như cọc gỗ chịu khổ, thân thể cũng không cần chịu tội. Cho dù tại trên lớp học bị đánh tổn thương đánh cho tàn phế, cũng chẳng qua là giả thuyết đấy, trên thực tế một sợi lông cũng sẽ không làm bị thương. Từ nơi này cái trên ý nghĩa nói, luyện võ so trước kia dễ dàng hơn, an toàn hơn rồi, từ trăm tuổi Lão Nhân,

cho tới bảy tám tuổi đích hài tử, cũng có thể thông qua mạng lưới \*internet đi học công phu, đây cũng là mấy năm gần đây Trung Hoa công phu rất là nóng này đích một trong những nguyên nhân."

"Vậy ngươi tại sao lại nói khó hơn?"

"Ta chỉ chính là, muốn muốn luyện được bản lĩnh thật sự ra, tự khó hơn. Tuy nhiên mỗi người cũng có thể thông qua mạng lưới \*internet nắm giữ một ít công thủ tri thức, nhưng ở trong thực chiến, chính thức đối mặt địch nhân solo lúc, cùng tại trên internet an toàn mà luyện tập hoàn toàn là hai việc khác nhau. Rất nhiều người tại trên internet là không gì làm không được đích Chiến Thần, nhưng ở trong hiện thực, nhìn thấy một cái cầm đao kẻ bắt cóc sẽ bấp chần như nhũn ra. Càng quan trọng hơn là, trên internet đích đệ tử càng trọng thị tiến công, ưa thích đánh người, lại không thích bị đánh, không để mắt đến trong hiện thực bản thân kháng đòn năng lực đích đề cao, cái này cuối cùng chỉ là lý luận suông mà thôi. Cho dù bọn hắn tại trong thực chiến không khiếp đảm, nhưng chịu lên một cái trọng quyền, hoặc bị đá trúng một cước bụng, lập tức tự nằm trên mặt đất không được..."

"Cho nên ngươi nhìn trúng ta?"

"Đúng vậy, ngươi cái này siêu cấp đồng cát đích thực chiến tính phi thường tốt, xem như đánh không chết đích cực tẩy người. Hơn nữa lực lượng ngươi rất lớn, cái này ý nghĩa ngươi có thể thoải mái mà đá đảo đối thủ." Hoàng triết ánh mắt sáng ngời nói, "Đồng cát, nghe lão huynh một câu khích lệ, nhập ngũ a! Dùng ngươi thân thủ như vậy, trở nên nổi bật là kiện rất sự tình đơn giản..."

"Hảo ý của ngươi, ta tâm lĩnh, nhưng ta thực không thể đi tham gia quân ngũ." Trần dạ trầm mặc một hồi, nói ra, "Ta còn là một không hộ khẩu khẩu, bộ đội đều muốn thẩm tra chính trị đấy, làm sao có thể để cho ta lên làm binh?"

"Không hộ khẩu khẩu?" Hoàng triết kinh ngạc mà hỏi thăm, "Chuyện gì xảy ra?"

Trần dạ tránh nặng tìm nhẹ mà đem mình tai nạn xe cộ mất trí nhớ đích câu chuyện nói một lần, hoàng triết cũng hiểu vì cái gì hắn hội (sẽ) tới nơi này làm công, hơn nữa tiền công tốt đặc biệt thấp.

Hoàng triết đã trầm mặc sau nửa ngày, thờ dài, có chút thất vọng nói: "Nguyên lai là như vậy, cái kia xác thực rất phiền toái. Như vậy đi, về sau ta giúp ngươi hỏi một chút, xem có cái gì không phương pháp giải quyết."

"Đi, nếu ngươi có thể giúp đỡ nổi, ta thỉnh ngươi ăn tạc tương mặt." Trần dạ mỉm cười, trong nội tâm bỗng nhiên nhiều hơn chút ít hi vọng. Hắn biết rõ, cái này hoàng triết, hẳn là cái người không đơn giản vật, có lẽ có biện pháp giải quyết chính mình đích nan đề.

Hoàng triết ngẩng đầu quan sát thiên, nhẹ nói nói: "Ta sắp đi nha. Về sau ngươi có chuyện gì, tự gọi điện thoại cho ta a."

"Ngươi muốn đi đâu?" Trần dạ trong nội tâm bỗng nhiên vắng vẻ đấy.

Hoàng triết cười cười, không có nói tiếp.

"Cái kia Lý Hân đâu rồi, cũng muốn đi đi học a?" Trần dạ bỗng nhiên đã minh bạch, trong nội tâm đích cảm giác mất mát càng sâu rồi, cúi thấp đầu nói ra, "Ta biết rõ, nghĩ hè mau thả đã xong."

Hoàng triết cùng Trần dạ trải qua lần kia sự kiện về sau, thì có một tầng không phải rất chính thức đích thầy trò quan hệ. Mà đối với Lý Hân, tuy nhiên Trần dạ cùng hắn thường xuyên ngưởi thối ta, ta tổn hại ngưởi, nhưng cũng là rất là hợp ý. Trên thực tế, hoàng triết cùng Lý Hân, cũng là Trần dạ đi tới nơi này cái tương lai thế giới sau quan hệ mật thiết nhất đích bằng hữu. Mà bây giờ, bọn hắn đều phải đi rồi, chỉ để lại một mình hắn ở chỗ này dốc sức làm, nghĩ tới đây, Trần dạ đích trong nội tâm rất không phải tư vị đấy.

Con người khi còn sống ở bên trong, gặp được rất nhiều người. Có người, có lẽ về sau còn có thể thường xuyên liên hệ; có người, phân biệt lúc thịnh trọng chuyện lạ mà lẫn nhau lưu số điện thoại, hẹn rồi muốn thường xuyên liên hệ, lại khả năng không bao giờ ... nữa hội kiến mặt, có lẽ là bởi vì số điện thoại của hắn thay đổi, có lẽ là bởi vì nguyên nhân khác, bởi vì cái gọi là tụ tán Vô Thường.

Hoàng triết nhìn Trần dạ vài lần, do dự một chút, nói ra: "Ta muốn ngày mai kết xong việc tiền lại đi, còn có thể nhiều cùng ngưởi một ngày."

Đêm hôm đó, Lý Hân kết toán hết tiền công tháng này, quả thật tự dẫn theo rương hành lý rồi đi rồi.

Lý Hân lúc gần đi, cũng lời nói thăm thía mà đối với Trần dạ nói: "Đồng cát, về sau có chuyện khó khăn gì, nhớ rõ tới tìm ta."

" Bao nhiêu đích việc khó?" Trần dạ mở ra (lái) vui đùa, tận lực lại để cho hào khí dễ dàng hơn, "Nói thí dụ như, ta phao (ngâm) không đến đích little Girl, ngưởi phụ trách cho ta đưa lên. Giường?"

"Một bữa ăn sáng." Lý Hân vỗ bộ ngực 〇〇, đại mã kim đao nói, "Nói như vậy, cho dù là trời sập xuống, ta đều có thể tìm cây côn giúp ngưởi đình lấy."

"Trước mắt thì có cái cộc việc khó... Đêm nay ta muốn tìm người uống rượu, lại không có bạn." Trần dạ cười cười, nói ra.

"Đêm nay? Ách... Ta có chút sự tình." Lý Hân có chút khó khăn rồi.

"Ta nhớ được người nào đó còn thiếu nợ ta dừng lại một chút bảo ngư. Ta là người tốt, dù sao cũng phải cho ngưởi cái trả nợ đích cơ hội, không thể để cho ngưởi mang theo tiếc nuối đi." Trần dạ tăng thêm ngữ khí.

"Nguy rồi, chậm thêm tự căn không nổi xe buýt rồi." Lý Hân nhìn nhìn trên cổ tay đích điện thoại, biến sắc, chạy trời chết.

Trần dạ nhìn xem Lý Hân bóng lưng, sau nửa ngày mới lắc đầu, thở dài một tiếng: "Không có nghĩa khí ah..."

"Ngưởi đừng trách hắn, tiểu tử này kỳ thật rất giăng nghĩa khí đấy. Hắn bắt quá là không có tiền thịnh ngưởi, cảm giác được thật mất mặt, mới tranh thủ thời gian chuẩn bị đấy." Một thanh âm bỗng nhiên theo Trần dạ sau lưng truyền đến, đem Trần dạ lại càng hoảng sợ, bản năng về phía trước thoát ra một bước, sau đó xoay người lại.

"Hoàng đế, ngưởi đừng giống như cái U Linh đồng dạng xuất hiện được hay không được?"

"Không được."



"Vì cái gì?"

"Bởi vì đây là của ta yêu thích."

"Ngươi cho rằng ngươi là bộ đội đặc chủng ah, chuyên môn từ phía sau đánh lên địch nhân." Trần dạ cười khỏ nói.

"Đi theo ta." Hoàng triết cười hắc hắc, xoay người rời đi.

"Làm gì vậy?" Trần dạ theo ở phía sau, nghi hoặc mà hỏi thăm, "Ngươi muốn đưa ta một trăm vạn?"

"..."

"Này, ngươi nói chuyện ah."

"Dạy ngươi một chiêu cuối cùng, xem như của ta sắp chia tay đại lễ." Hoàng triết tức giận mà đáp.

"Cái gì chơi nghệ?"

"Thứ tốt, tuyệt chiêu đặc biệt!"

"Không phải là công phu trên giường a?"

"... .."

Từ nay về sau, vô luận Trần dạ như thế nào nói nhăng nói cuội, hoàng triết đều không lên tiếng, một mực đem Trần dạ đưa đến một gian trống trải đích trong kho hàng, mới trình trọng chuyện lạ mà lộ ra ngay một bả bóng lưng đích dao găm, trên mặt lộ ra một loại kỳ quái đích đáng tươi cười.

"Quỳ Hoa Bảo Điện?" Trần dạ chấn động, vô ý thức mà dùng phải tay chặn bộ vị trọng yếu của mình.

... ..

Ngày hôm sau ném qua cơm trưa, hoàng triết cũng xoáy lên chần nệm rời đi rồi, liền tiền công cũng không có lĩnh.

"Tiếng nổ vĩ cầu, tiền công ta cũng đừng có rồi, ngươi lại để cho lão bản chia Trần dạ a." Hoàng triết đối với khâu găm vẫn nói.

Khâu gắm vẫn gặp hoàng triết rất cục phải đi rồi, nói lỏng một khẩu đại khí, trầm mặc gật gật đầu.

Một núi không thể chứa hai cọp, huống chi cái này nhỏ nhỏ đích công trường ở bên trong thậm chí có ba hồ, khâu gắm vẫn trong khoảng thời gian này cũng trôi qua rất biệt khuất.

"Có thể hay không không đi?" Trần dạ bang (giúp) hoàng triết dẫn theo rương hành lý, tiễn đưa hắn đi đáp xe buýt.

"Được a." Hoàng triết nhẹ gật đầu.

"Thật sự?" Trần dạ trong nội tâm vui vẻ, có chút không dám tin tưởng mà hỏi thăm, "Có điều kiện gì không vậy?"

"Có một cái."

"Nói."

"Ngươi biến tính thành mỹ nữ."

"..."

Trần dạ vẫn thật không nghĩ tới, hoàng triết cũng sẽ (biết) hay nói giỡn. Sự tình ra khác thường tất có yêu, chẳng lẽ hoàng triết tối hôm qua bị thụ chính mình đích kích thích?

"Sư phụ tiến cử môn, tu hành tại cá nhân, ngươi hảo hảo luyện a, về sau tựu toàn bộ nhờ chính ngươi rồi." Hoàng triết vỗ vỗ Trần dạ đích bả vai, lời nói thâm thúy nói.

"Sư phụ..." Bị hoàng triết vừa nói như vậy, Trần dạ mới nhớ tới, chính mình thật đúng là không có kêu lên sư phụ hắn, ước chừng là tuổi của mình cảm giác về sự ưu việt tác quái a.

"Ai, đừng như vậy bảo ta." Hoàng triết khoát tay áo, nói ra, "Chúng ta chỉ là luận bàn mà thôi, năng lực của ngươi so với ta mạnh hơn, tiền đồ cũng bất khả hạn lượng (\*), xưng hô thế này ta có thể không đảm đương nổi."

"Nhìn lời này của ngươi nói được..." Trần dạ đột nhiên cảm giác được mặt có chút phát sốt, tranh thủ thời gian nói ra, "Chuyện tối ngày hôm qua, ta tuyệt đối sẽ không nói ra đấy."

Hoàng triết vốn là toàn tâm toàn ý các loại đợi xe buýt đấy, nghe xong Trần dạ câu nói sau cùng, cũng không đợi xe buýt rồi, trực tiếp ngăn cản chiếc taxi xe, cũng như chạy trốn mà chui đi vào.

"Tốt rồi, tự thừa ta một người." Trần dạ hướng về phía taxi xe vung cả buổi tay, sau đó xoa xoa đôi bàn tay, khẽ thở dài một cái.

Cái này chà xát tay đích thói quen, trước kia tổng bị Phương Tình cười nhạo, nói giống như cái trung thực đích anh nông dân.

Trong khoảng thời gian này, cùng hoàng triết, Lý Hân cùng nhau luyện võ, thời gian trôi qua rất náo nhiệt.

Náo nhiệt là đuổi đi cô đơn đích tốt nhất lợi khí một trong. Trong mấy ngày này, Trần dạ cả ngày có việc có thể làm, có mục tiêu có thể truy cầu, có hoàng triết chờ bị đánh ngã, có Lý Hân chờ bị khi phụ si nhục, có chút không muốn nhớ tới đích sự tình, cũng tự quên lãng rồi. Nhưng hiện tại, tựa hồ lại đến nên đối mặt đích thời gian.

Nghỉ hè qua đã xong, lâm tỉnh cũng nên đi học. Là hồi trở lại siêu thị đi đón lâm tỉnh đích lớp, hay (vẫn) là ở tại chỗ này đem làm công nhân bốc xếp, đó là một vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 31: Phượng Hoàng

Phượng tỷ, người tốt cuộc đã tới à?

Phượng Hoàng, ta giúp người chiếm được vị trí, mau tới.

Phượng Hoàng MM, trong khoảng thời gian này người đi đâu? Ta nhớ người muốn chết!

... ..

Trần dạ vừa đăng nhập bên trên "Trung Hoa công phu lưới [NET]" ở bên trong đích cát vàng phân đứng, bên tai tự truyền đến một mảnh nhiệt tình đích tiếng chào hỏi, trong đó không thiếu một chút thật chấp choạng lời nói.

Trần dạ cười khò một tiếng, trước sau như một nói: "Xin nhò, ta là nam đây."

Lúc ấy tại đăng kí ID đích thời điểm, Trần dạ nghĩ đến chính mình đã việc nặng một lần, nên giống như Phượng Hoàng Niết Bàn như vậy, dục hòa trùng sinh, khai sáng một mảnh mới Thiên Địa, vì vậy tiện tay lấy xuống "Phượng Hoàng" đích ID.

Không ngờ cái này ID đã dẫn phát không ít hiểu lầm, tuy nhiên Trần dạ lựa chọn nam tính hình tượng, cũng một mực thanh minh chính mình là nam đấy, nhưng tựa hồ thời đại này đích người đều cho rằng Phụng Hoàng chỉ có giống cái, không có giống đực, vì vậy đều đem Trần dạ trở thành nữ hài.

Về sau Trần dạ mới biết được, 2027 năm từng trải qua một bộ Hollywood 《Phụng Hoàng》, phim nhựa phá vỡ Trung Hoa văn minh trong về "Hùng vĩ Phụng, con mái vĩ hoàng" đích Thần Thoại truyền thuyết, đem Phụng Hoàng miêu tả thành một loại giống cái động vật, trong cơ thể thai nghén Thiên Địa linh khí mà phát triển, sau khi thành niên nếu không đoạn nuốt Địa Hỏa chi tinh, thụ thai tại Thiên Địa chi tinh khí, mỗi ngàn năm sinh hạ một chỉ (cái) Tiểu Phụng hoàng. Cái này bộ điện ảnh lấy được phi thường đẹp mắt, truyền lưu rất rộng, từ nay về sau rất nhiều người cũng tự nghe nhầm đồn bậy, cho rằng trên đời không có hùng Phụng Hoàng.

Cảm ứng nữ bảo hiểm là căn cứ vào thần kinh phản xạ hệ thống mà khai phát đấy, đội nón an toàn lên tiến vào thế giới giả tưởng về sau, người chơi đích thân thể cũng không có động tĩnh gì, cùng loại với giấc ngủ hiệu quả. Tại thế giới giả tưởng ở bên trong đích nói chuyện, động tác đều cùng loại với nằm mơ lúc đích ý thức lưu động, chỉ dùng ý thức đến khu động đấy.

Đại đa số giả thuyết cảm ứng trò chơi vì bảo vệ người chơi đích tư ẩn, không chỉ có hình tượng có thể tự do lựa chọn, hơn nữa có thể chọn chọn khóa lại đích giọng nói cũng có mấy trăm chủng (trông) nhiều. Cái này Virtual Network lớp học cũng là như thế này, học viên lựa chọn rất nhiều, bởi vậy Trần dạ tuy nhiên lựa chọn cùng loại với chính mình tiếng nói đích một loại giọng nam, nhưng bởi vì tất cả mọi người có thể tự do biến thanh âm, cũng không thể nào chứng minh là đúng chính mình là nam đấy.

Bởi vì Phụng Hoàng chỉ là trong truyền thuyết đích thần vật, Trần dạ cũng không có cách nào xuất ra chứng cứ đến phản bác, vì vậy tự nguyện vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch. Mà cái này đăng kí đích ID lại là cùng giờ dạy học buộc chặt cùng một chỗ đấy, không thể sửa đổi, Trần dạ cũng đành phải tùy ý bọn hắn "Phụng tử", "Phụng Hoàng MM" mà gọi bậy.

Bất quá, Trần dạ cũng phát hiện một chỗ tốt, cái kia chính là vì số không nhiều đích nữ đệ tử đặc biệt ưa thích cùng hắn tiếp xúc, kể cả giúp hắn giành chỗ đưa cùng đối luyện, thậm chí là một ít thân mật đích cử động, Trần dạ cũng liền thành công mà đã đánh vào phụ nữ trận doanh.

"Thời đi pa ơi..., Phụng tử ngươi lại lập trường không kiên định rồi, đem mình lẫn lộn tại những cái...kia xú nam nhân..." Một cái mềm mại như bông vải đích thân thể nhào tới Trần dạ trong ngực, mang theo điểm hờn dỗi oán trách lấy.

Cái này là đám kia nữ đệ tử trong ID vì "Thiên Hương" cái vị kia, nghe nói là cái mười lăm, sáu tuổi đích tiểu loli, bởi vậy khả năng phân biệt cũng không được, không giống một ít đối với Trần dạ đích giới tính thủy chung ôm thái độ hoài nghi đích MM.

Nàng một mực nói nàng có một loại trực giác —— Phụng Hoàng tuyệt đối là cái trăm phần trăm đích nữ hài.

"Thiên Hương" đích loại này trực giác kỳ thật lại nguyên ở Trần dạ đang cùng nàng ôm lúc đích biểu hiện. Trần dạ luôn tràn ngập trĩu mến mà vô nhệ phía sau lưng của nàng, tựa giống như tỷ tỷ tại an ủi tiểu muội muội, hoàn toàn không có cái kia bọn sắc lang nhóm đám bọn họ thừa cơ chằm mút đích động tác.

Trên thực tế, Trần dạ chỉ là cảm thấy nàng có chút giống như nữ nhi của mình, vì vậy dùng một loại đối đãi văn bồi phương thức đối đãi nàng, lại tăng thêm Thiên Hương đích hiểu lầm.

"Lại áp áp ôm một cái rồi... Sớm biết như vậy như vậy, ta nên lấy cái Khổng Tước đích danh tự." Một cái ID vì "Lão hổ" đích nam đệ tử vị chưa nói.

"Đi một bên!" Thiên Hương đối với lão hổ giả giả quá đỗi, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi Trần dạ ôm ấp hoài bão, nghiêm túc hỏi: "Phụng tử, trong khoảng thời gian này ngươi đi đâu?"

Nhìn xem Thiên Hương lông mi thật dài, ánh mắt trong suốt, hồi tưởng đến vừa rồi trong lòng ngực cái kia hai luồng mềm mại, Trần dạ lại một lần nữa tại trong lòng cảm thán cái này giả thuyết lớp học Software đích rất thật.

Trên thực tế, Trần dạ còn biết, hiện tại có một cái kết hợp cảm ứng mũ bảo hiểm kỹ thuật đích giả thuyết video phần mềm chat, tên là "Chân thật chạm đến", Nhưng dùng lẫn nhau cảm ứng cùng chạm đến giả thuyết hình tượng, thậm chí có thể cho nam nữ song phương phi thường chân thật mà phát sinh tính quan hệ. Cái này Software cho dân mạng nhóm: đám bọn họ đã mang đến phi thường mới lạ đích thể nghiệm, hơn nữa hoàn toàn không cần lo lắng cái gì bệnh lây qua đường sinh dục, sảy thai, phụ trách chung thân các loại phiền toái.

Loli nhóm: đám bọn họ có thể tại trên internet phát sinh một ngàn lần tính quan hệ, tại trong hiện thực còn vẫn là xử nữ. Mà có chút tư tưởng cấp tiến đích nam tính những đồng bào, tại thỏa mãn tính. Dục đồng thời, cũng có mới tinh đích niềm vui thú, ví dụ như có thể hóa thân thành nữ tính, đi thể nghiệm bị người gạch chéo đích kỳ diệu cảm thụ, tuy nhiên cái kia có khả năng làm cho một hai ngày đích rất nhỏ tinh thần hoảng hốt.

Cái này phần mềm chat tuy nhiên không có bị quan môn phê chuẩn vận hành, nhưng cũng tại dưới mặt đất rộng khắp mà lưu truyền ra đến. Xét thấy cái này Software có thể giải quyết một bộ phận nam nữ thiếu cân đối mang đến đích hậu quả nghiêm trọng, chính thức cũng không có đại lực phong tra. Nhưng là đèn đỏ. Khu đích phụ nữ các đại biểu đối với cái này Software căm thù đến tận xương tủy, một mực tại cường lực hô hào phong sát này Software, bởi vì cái này Software tuy nhiên là thu phí đấy, nhưng không thể nghi ngờ so đi đèn đỏ. Khu tiêu phí tiện nghi nhiều lắm, hấp dẫn rất nhiều dân mạng, lại dễ cho đèn đỏ. Khu đích khách hàng trời mất không ít.

"Trước một hồi buổi tối muốn làm công, sẽ không thời gian đến đi học." Trần dạ cười nói, "Thiên Hương, người giúp ta làm lớp học ghi chép không vậy?"

Từ khi hoàng triết giáo Trần dạ luyện công về sau, Trần dạ là sớm cũng luyện, muộn cũng luyện, bởi vậy chuyên môn đã xin nghỉ, vĩnh lên gần nửa tháng đích công phu khóa. Thắng đến hoàng triết rồi đi, Trần dạ mới một lần nữa trở lại mạng lưới \*internet trong lớp học, muốn thể nghiệm thoáng một phát trong khoảng thời gian này luyện công đích hiệu quả.

Trần dạ nói tự nhiên là lời nói dối, nhưng Thiên Hương lại sâu tin không nghi, nhẹ gật đầu, nói ra: "Ta ngày hôm qua đem điện Tử Văn đương đều phát đến người trong email đi, người không thấy?"

"Còn chưa kịp xem." Trần dạ đỏ mặt một cái, đang muốn nói sau chút gì đó, đã nhìn thấy một cái mọc ra về mặt râu quai nón đích Đại Hán đi đến, trong tay còn cầm một chồng bản khai.

"Bá Vương đã đến." Thiên Hương thè lưỡi, tranh thủ thời gian ngồi xuống rồi.

Bá Vương là bọn hán đích huấn luyện viên, lần thứ nhất khi đi học, hán khoa trương lựa chọn hơn hai mét đích thân cao, vòng eo... Cũng gần 2m.

Điều này khiến cho các học viên đích công phần, bởi vì bọn hán phổ biến lựa chọn một mét sáu đến 1m8 đích thân cao, bởi như vậy, cùng huấn luyện viên so chiều lúc, bọn hán muốn nhảy dựng lên mới có thể lấy huấn luyện viên đích đầu. Huống chi, dùng huấn luyện viên như vậy một bộ sừng sững như Thái Sơn đích thân thể, ai cũng đừng muốn lấy huấn luyện viên đến ném qua vai cái gì đấy.

Tại các học viên đích kiên quyết chống lại xuống, Bá Vương sửa đổi thân thể của mình cao cùng hình thể, biến trở về người bình thường, chỉ là tướng mạo y nguyên lựa chọn về mặt chòm râu dài cùng ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía trên tựa giống như một cái cổ Chiến Thần.

Trên thực tế, ngoại trừ tướng mạo, thân cao, hình thể có thể tự do lựa chọn bên ngoài, các học viên mỗi nửa tháng còn có thể một lần nữa lựa chọn một lần lực lượng của mình, nhanh nhẹn giá trị, phòng ngự giá trị vẫn...vẫn, đợi một tý.

Huấn luyện viên cổ vũ các học viên tại trong hiện thực cường hóa luyện tập, nhiều chạy bộ, nhiều rèn luyện, dùng gia tăng lực lượng của mình cùng thân thể tính linh hoạt. Nhưng trên thực tế, các học viên thường thường là ở trên internet đặc biệt sinh động, có thể quyền đánh Thiếu Lâm, chân đá Võ Đang, dương oai tứ phương; mà ở trong hiện thực, bọn hắn lại chỉ chú ý ngủ cùng lên mạng nói chuyện phiếm, đụng phải cái cướp bóc phạm đều thu thập không xuống. Bởi vậy, đừng nói nửa tháng rồi, cho dù bên trên một hai cái học kỳ đích khóa, thường thường đều không có bao nhiêu đích đề cao.

Đây cũng là thời đại này "10 sau" cùng "20 sau" đích bệnh chung —— trên internet đích Sói, trong hiện thực đích dê.

"Hôm nay điều chỉnh số liệu đấy, tổng cộng có bảy vị đệ tử." Bá Vương mở ra trong tay đích bản khai, sau đó bắt đầu nguyên một đám mà vấn đề, "Thiên Hương, ngươi đem nhanh nhẹn giá trị theo 0. 5 điều cao đến 0. 6, có nguyên nhân gì?"

"Báo cáo huấn luyện viên, nửa tháng này ta một mực tại chạy bộ cùng luyện khỏe đẹp cân đối thao (xx), cảm thấy thân thể đích cân đối tính cùng tính linh hoạt đều đề cao một ít." Thiên Hương đứng lên, cười hi hi đáp.

"Ân, không tệ, tọa hạ : ngồi xuống." Bá Vương thoả mãn gật gật đầu, lại hỏi, "Lão hổ, ngươi đem phòng ngự giá trị theo 0. 65 điều thấp đến 0. 55, lại là nguyên nhân gì?"

Lão hổ đứng lên, lớn tiếng hồi đáp: "Báo cáo, nửa tháng này bởi vì là tại được nghỉ hè, thân thể của ta thể tổ chất có chỗ hạ thấp."

"Được nghỉ hè cùng thân thể tổ chất hạ thấp có quan hệ gì?" Bá Vương kỳ quái mà hỏi thăm.

"Báo cáo, bởi vì trường học căn tin mua cơm lúc rất chen chúc, ta mỗi ngày lách vào cơm, cho nên thân thể lực phòng ngự so sánh tốt, mà bây giờ..."

Các học viên cười vang, mà ngay cả Bá Vương trên mặt cũng lộ ra mỉm cười.

"Tọa hạ : ngồi xuống, khai giảng sau dùng sức lách vào cơm, đem lực phòng ngự cho ta lách vào trở về!" Bá Vương có chút dở khóc dở cười mà phát phát tay, bắt đầu xem xét đệ tam trương bản khai, nhìn xem nhìn xem, sắc mặt của hắn cũng có chút thay đổi.

"Phượng Hoàng!" Bá Vương đích ngữ khí bình thản như nước, nghe không ra hi nộ.

"Đến." Trần dạ đứng lên.

"Ngươi đích số liệu sửa lại ba hạng?"

"Vâng."

"Tốt, trước tiên ta hỏi ngươi, ngươi đem nhanh nhẹn giá trị theo 0. 45 điều cao đến 0. 75, tiến bộ lớn như vậy, có lý do gì?"

"Không có gì lý do, nhưng sự thật như thế."

"Ngươi xác định?" Bá Vương trừng Trần dạ liếc.

"Xác định." Trần dạ bình thản mà mỉm cười.

"Tốt, ta đây hỏi lại ngươi, ngươi vì cái gì đem lực phòng ngự theo 0. 5 điều thấp đến 0. 01, chẳng lẽ ngươi sinh ra bệnh nặng, đựng một cái gục?"

"Không có sinh bệnh."

"Vậy ngươi vì cái gì như vậy sửa chữa?" Bá Vương thoại ngữ trong đã rõ ràng mang theo chút ít nộ khí.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 32: sự thật PK?

Gặp Bá Vương có chút tức giận bộ dạng, ngồi ở Trần dạ bên cạnh đích Thiên Hương có chút bận tâm rồi, vụng trộm mà giật thoáng một phát Trần dạ đích ống tay áo, muốn nhắc nhở hắn coi chừng trả lời.

Dù sao, bất kể là ai đến tập võ, tự nhiên là càng luyện thân thể càng tốt, thoáng cái theo đại biểu bình thường thanh niên đích 0. 5 điều thấp đến đại biểu bệnh nặng người bệnh tiêu chuẩn đích 0. 01, chỉ có thể nói Minh giáo luyện đích dạy học thất bại, cái này khó trách Bá Vương hội (sẽ) tức giận.

"Ta chỉ là muốn cho mình gia tăng điểm huấn luyện độ khó, không muốn làm cho người đựng phải ta mà thôi." Trần dạ mỉm cười nói, "Ta cho rằng, như vậy có thể càng gần sát tại thực chiến. Ta đem đối thủ giả tưởng vì cầm dao găm đích người, không cho bọn hắn cận thân. Giải thích như vậy, có thể nói qua được đi không?"

"Cái kia nếu như người khác đựng phải ngươi rồi, như thế nào tính toán?"

"Tính toán ta thua, khấu trừ của ta học phần." Trần dạ hào nghiêm túc mà đáp.

Nghe thế cái trả lời, Bá Vương sau nửa ngày không nói gì, chỉ là chăm chăm vào Trần dạ đích mặt xem, tựa hồ muốn phát hiện bí mật gì.

Hắn quan sát được như vậy chăm chú, phảng phất đây không phải Virtual Network, mà là đang trong hiện thực giống như bình thường.

Trần dạ không kiêu ngạo cũng không hèn mọn mà mỉm cười, cũng không lên tiếng.

"Vậy người đem lực lượng theo 0.5 điều cao đến 0.99, lại là có ý gì?" Bá Vương huấn luyện viên rốt cục lên tiếng, những lời này lại lạnh được giống như băng.

Xác thực, đệ tử mặc dù có tại 001 đến 0.99 tầm đó tự do điều tiết chính mình số liệu đích quyền lực, nhưng nhất định phải có có thể làm cho huấn luyện viên tiếp nhận đích lý do. Trần dạ chẳng những đem nhanh nhẹn giá trị trên diện rộng đề cao, còn đem phòng ngự giá trị xuống đến thấp nhất, đem lực lượng điều đến cao nhất, cái này tại mạng lưới \*internet công phu trên lớp học cơ hồ là chưa từng có qua đích sự tình.

Nhưng chỉ là cơ hồ không có, không phải tuyệt đối không có.

"Trung Hoa công phu lưới [NET]" là vì số không nhiều đích trải qua quốc gia quyền uy cơ cấu chứng thực đích trang web, ở chỗ này trải qua học chuyên nghiệp về sau, cảm chứng nhận tốt nghiệp có thể chứng minh chính mình chuẩn bị nhất định được võ thuật hệ thống tri thức cùng thực chiến năng lực, nếu như lại có thể trải qua võ thuật học viện các loại đối cơ cấu đích khảo nghiệm thực lực, có thể [cảm] bắt được một phần tư chất giấy chứng nhận, người ưu tú có thể tới cùng loại trang web nhận lời mời dạy học công tác, hoặc là có thể đi trên xã hội nhận lời mời mặt khác công tác.

Ưu tú như vậy người cũng không nhiều lắm, nhưng tốt xấu là một cái công tác cơ hội, bởi vậy chứng nhận tốt nghiệp cũng không phải có cũng được mà không có cũng không sao đây. Nhưng cánh rừng lớn hơn, tự nhiên cái gì đều có, cái này chứng nhận tốt nghiệp, tự nhiên có người coi trọng, cũng tự nhiên có người bắt nó làm trò đùa.

Trước kia tự từng có qua một cái ID vì "Đồ ngọc" đích đệ tử, vốn đã học được đã hơn một năm, các phương diện tiến bộ đều so sánh nhanh, sắp theo "Tán địa hệ" tốt nghiệp. Nhưng ngày nào lòng hẩn huyết đến. Triều phía dưới mờ mắt hồ đồ, đem mình đích số liệu giá trị đều điều đến cao nhất, ở trên khóa trước, đem các bạn học của hắn đánh cho cái hoa rơi nước chảy.

Nhưng hắn thật sự tìm không ra lý do thích hợp để giải thích tiến bộ của hắn, cho nên huấn luyện viên đã đến về sau, hỏi rõ nguyên do, đem hắn liên hàng hai cấp, đánh về sơ cấp newbie cấp bậc.

Về sau liền hắn đích huấn luyện viên đều tại phỏng đoán, hắn có thể là uống say mới lên lưới [NET] đấy, cho nên làm ra này sao vừa ra Ô Long.

Mà bây giờ, Bá Vương tự độ cao : cao độ hoài nghi cái này ID vì "Phượng Hoàng" đích đệ tử cũng là không tuân theo quy định rượu sau lên mạng.

Tuy nhiên quốc gia có quy định, sử dụng cảm ứng trên mũ giáp Virtual Network trước khi không được uống rượu, cảm ứng trên mũ giáp cũng có khảo thí rượu còn hàm lượng đích nguyên bộ thiết bị, nhưng tiệm Internet lão bản vì trả thu nhập, tự nhiên có biện pháp đối phó rượu còn khảo thí chính là cái kia tiêu thiết bị.

"Ta không có uống rượu, ta rất thanh tỉnh." Trần dạ tựa hồ nhìn ra Bá Vương đích tâm tư, cười nói, "Lực lượng của ta vốn tự không nhỏ, trước kia chỉ là không có đem số liệu điều đi lên mà thôi. Hiện tại ta đem lực lượng điều cao, cũng là vì càng phù hợp thân thể của ta thực tế tình huống, có thể càng gần sát thực chiến."



"Người cho rằng người là Hạng Vũ?" Bá Vương có chút dở khóc dở cười nói, "Lực lượng của ta đều chỉ có 0. 85, nhanh nhẹn cũng chỉ có 0. 74, người đem số liệu điều so với ta còn cao, ngay cả ta đều không phải là đối thủ của người, người là huấn luyện viên hay ta là huấn luyện viên?"

"Nguyên lai người là lo lắng cái này!" Trần dạ bưng tỉnh đại ngộ, thuận miệng mở câu vui đùa, "Hiện tại ta mới hiểu được, muốn tìm một đối thủ mà không thể được, là cỡ nào tịch mịch đích cảnh giới..."

Toàn lớp hơn ba mươi học viên một mực tại nghiêm trang mà nghe, nhưng nghe đến đó, rốt cuộc kéo căng không thể, cười vang.

"Đủ rồi!" Bá Vương nổi giận đùng đùng mà đã cắt đứt Trần dạ lời mà nói..., theo trong kẽ răng bài trừ đi ra bốn chữ ra, "Sự thật PK!"

Nghe được bốn chữ này, các học viên đích làm ồn âm thanh im bật mà dừng, trên lớp học thoáng cái yên tĩnh trở lại, chỉ nghe thấy liên tiếp đích khăn trương tiếng hít thở.

Sự thật PK, là mạng lưới \*internet công phu học đường trong cuối cùng đích một nội quy tắc thi.

Đem làm đệ tử cảm thấy thực lực của mình có thể solo huấn luyện viên lúc, Nhưng dùng hướng huấn luyện viên đưa ra khiêu chiến, một khi chiến thắng, Nhưng dùng sớm tốt nghiệp. Cùng lúc đó, huấn luyện viên cấp bậc đem hàng nhất đẳng, dùng này đến phòng ngừa huấn luyện viên ăn gian, cố ý phóng nước.

Mà nếu như đệ tử khiêu chiến thất bại, cũng muốn giáng cấp xử lý, hơn nữa tốt nghiệp trước không thể lần nữa khiêu chiến huấn luyện viên.

Học viên đẳng cấp theo thấp đến cao, theo thứ tự là "Tân thủ", "Newbie", "Điều Hâu", "Côn Bằng" . Đạt tới Côn Bằng đích trình độ, tự ý nghĩa có thể tốt nghiệp.

Mà huấn luyện viên cấp bậc theo thấp đến cao, theo thứ tự là "Hiệp khách", "Cao thủ", "Tông sư", "Minh chủ" . Bá Vương cấp bậc là "Tông sư", nếu như muốn giáng cấp, tự sẽ biến thành "Cao thủ" rồi.

Cao thủ đến tông sư, tuy nhiên chỉ kém một cấp, thu nhập nhưng khác biệt rất nhiều. Bá Vương chủ động đưa ra sự thật PK, chỉ sợ cũng là bởi vì phần nợ tới cực điểm, một lòng cho rằng Trần dạ là mờ mịt hồ đồ, căn bản không có cân nhắc đến Trần dạ có hay không đã bại chính mình đích khả năng.

"Cần gì chứ? Ta nếu như đánh thua, cũng không cấp có thể hàng. Cho dù đánh thắng, đối với ta cũng không có lợi, ta còn muốn học thêm chút thứ đồ vật, không muốn sớm như vậy tốt nghiệp." Trần dạ lắc đầu, bất đắc dĩ nói, "Nếu như huấn luyện viên đối với ta không hài lòng, ta đây đem số liệu sửa về là tốt rồi."

Trần dạ thật không ngờ, chính mình sửa lại sửa số liệu, huấn luyện viên sẽ có lớn như vậy đích phản ứng.

Mà Trần dạ nói cũng đúng lời nói thật: hần đến nhập học, bản tự không là vì cái gì chứng nhận tốt nghiệp, chỉ là muốn học thêm chút công thủ tri thức, đặc biệt là thuần thực nắm giữ Quân Thể Quyền đích sáo lộ (\*đường theo động tác võ thuật), phòng ngừa lần trước cái loại này đổ máu sự kiện đích phát sinh, cho nên hần mới lựa chọn "Quân Thể Quyền hệ" . Hơn nữa hần cũng chỉ tính toán học bên trên hai ba tháng. Về phần đẳng sau đích hệ thống tri thức, hần liền chuẩn bị buông thả cho, thì ra là phát ra nỗi cái học cấp tốc đích tác dụng.

Nếu như sự thật PK trong Trần dạ đánh thua, hậu quả là không tính nghiêm trọng đấy, bởi vì nơi này đích đệ tử trên căn bản là ba bốn nguyệt tán Nhất thứ cấp, hần mới đăng kí một tháng, hay (vẫn) là "Tân thủ", vốn tự không cấp có thể hàng, nhiều nhất là về sau không thể solo huấn luyện viên mà thôi. Mà nếu như đánh thắng, muốn sớm tốt nghiệp, cũng không đạt được hần học tập sáo lộ (\*đường theo động tác võ thuật) đích mục đích. Huống chi, nếu như đánh thắng, huấn luyện viên muốn giáng cấp, hần cũng không đành lòng.

Bởi vậy, hần bắt đắc dĩ lựa chọn sửa hồi trở lại số liệu.

Nhưng Bá Vương lại không chịu hạ cái này bậc thang, hần cho rằng Trần dạ đảo loạn lớp học kỷ luật, đồng thời tổn thương hần đích tôn nghiêm.

"Sửa hồi trở lại số liệu có thể, nhưng ngươi phải trước mặt mọi người thừa nhận sai lầm của mình, cam đoan về sau sẽ không tái phạm. Còn có, ghi một phần văn bản kiểm nghiệm, ta sẽ bắt nó dán tại đầu trang web, phòng ngừa cùng loại sự kiện lần nữa phát sinh!" Bá Vương mặt âm trầm, chậm rãi nói ra.

Trần dạ đích mặt cũng âm trầm xuống, hần cho tới bây giờ cũng không phải là một cái ưa thích xin lỗi cùng ghi giấy kiểm điểm đích người. Cho dù là tại đây giả thuyết đích trên internet, hần cũng không bỏ xuống được mặt mũi. Huống chi, Bá Vương còn muốn đem giấy kiểm điểm dán tại đầu trang web, đây quả thực là khinh người quá đáng!

Cùng lắm thì, ta không học được, dù sao hoàng triết dạy cho đồ đệ của ta, đã đủ ta tiêu hóa đã lâu rồi.

Trần dạ thờ dài, đề bút trên giấy đã viết một hàng chữ, gẩy tốt đưa cho Bá Vương.

Bá Vương cau mày mở ra tờ giấy, chỉ (cái) nhìn thoáng qua, sắc mặt của hần tự thay đổi, đột nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chú lên Trần dạ.

"Logout, mật mã 831201." Trần dạ lại không có lại nhìn huấn luyện viên liếc, chỉ là tại trong lòng mặc niệm một câu.

Chậm rãi mở to mắt, Trần dạ lại thấy được "Cực tốc tiệm Internet" trên trần nhà cái kia chén nhỏ hình dạng kỳ lạ đích tiểu đèn treo.

Muốn theo cảm ứng trong nón an toàn đích thế giới giả tưởng lui ra ngoài lúc, chỉ cần mặc niệm "Logout" cùng việc của mình trước thiết lập tốt mật mã, có thể rất nhanh rời khỏi.

Lãng phí một tiết khóa, Trần dạ đích tâm tình có chút buồn bực, xem nhìn thời gian, cách châm cứu khóa đích nhập học thời gian cũng còn sớm, tự tùy tiện tại trên mạng đi dạo, thuận tay mở ra một cái "Chân thật chạm đến" phần mềm chat đích hữu ích, thiết thực trang web, ở bên trong đi dạo...mà bắt đầu.

Dù sao, cảm ứng mũ bảo hiểm đích lên mạng phí rất quý, không thể lãng phí, mà cái này "Chân thật chạm đến" dưới mặt đất phần mềm chat cũng là căn cứ vào cảm ứng mũ bảo hiểm đích kỹ thuật mà khai phát đấy. Cái này trang web trước mắt còn ở vào mới mở giai đoạn, tạm thời miễn phí, không chơi ngu sao mà không chơi.

Trần dạ dĩ vãng tới đây cái trang web chơi đùa hai lần, đăng kí một thứ tên là "Khờ hàng" đích danh tự, lựa chọn đích hình tượng cũng cùng chính mình kiếp trước hình tượng so sánh tiếp cận. Đây cũng là cái này phần mềm chat đích thành công chỗ, khuôn mặt, kiểu tóc cùng ngũ quan đích phối hợp thập phần phong phú, Nhưng dùng tổ hợp ra người có thể tưởng tượng được đến đích tuyệt đại đa số tướng mạo.

Đưa vào tài khoản cùng mật mã, lại lựa chọn "Bỏ thành nói chuyện phiếm", Trần dạ nhắm mắt lại, tùy ý cảm ứng mũi bảo hiểm đem hân dẫn vào cái khác thế giới giả tưởng.

Đây là một tòa xa hoa đích cao chọc trời cao ốc, cùng loại với nhà khách, nhà khách đại đường đích hai khối cực lớn trên màn hình, phân biệt nhấp nhô biểu hiện ra nam người chơi nữ đích ảnh chụp. Trần dạ rất nhanh mà xem một lần cát vàng thành phố người chơi nữ đích ảnh chụp, phát hiện thật sự là mỹ nữ như mây. Tuy nhiên những mỹ nữ này tại trong hiện thực có lẽ là chỉ (cái) đại khủng long, nhưng ở trong trò chơi lại mỗi người là nghiêng nước nghiêng thành, hoa nhường nguyệt thẹn.

Dựa theo phu nhân ưu tiên đích nguyên tắc, từng người chơi nữ đều có được một cái phòng nhỏ, đàn ông tự giống như mời bạn nhảy đồng dạng, tại máy tính video nói chuyện phiếm hệ thống trong phát ra mời tin tức. Như nếu như đối phương đáp ứng mời, có thể đi vào phòng cùng một chỗ ca hát khiêu vũ các loại, thậm chí còn có thể phát sinh thân thiết hơn mật đích kết giao.

Cái này vốn chính là mạng lưới \*internet trong giả thuyết đi ra đích nói chuyện phiếm nơi, bên trong lại còn có máy tính cùng video nói chuyện phiếm, cái này giống như làm song trọng mộng đồng dạng, trong mộng còn có mộng. Trần dạ không cách nào tưởng tượng cái này Software là như thế nào khai mở phát ra tới đây, lại bản năng có chút bận tâm cái này sẽ hay không tổn hại thân kinh người hệ thống.

Trần dạ dạo chơi đi đến một máy tính trước, cùng mấy cái hệ thống nhắc nhở "Ồ vào nhân rồi trạng thái" đích mỹ nữ dùng video hàn huyên một lát. Các mỹ nữ lại hiển nhiên đối với hân bình thường đích tướng mạo không có hứng thú, qua loa mà đóng cửa video cửa sổ, không có cho Trần dạ đi vào phòng đích cơ hội.

Trần dạ cười khổ một tiếng, chán đến chết mà tiếp tục đi dạo lấy, bỗng nhiên tâm huyết đến. Triệu mà tại chạm đến bình bên trên tìm tòi thoáng một phát "Phương Tinh" đích danh tự, không có phát hiện có cái tên này đích người chơi. Vì vậy hân lại tìm tòi thoáng một phát "Tinh nhi", vậy mà phát hiện có bảy tám cái gọi là "Tinh nhi" đích người chơi.

Xem ra mạng lưới \*internet dù sao cũng là mạng lưới \*internet, liền tên mang họ đích không nhiều lắm, đây này xưng lại không ít.

Trần dạ mỉm cười, bắt đầu nguyên một đám mà phát tiền đưa đi vào phòng nói chuyện phiếm đích thỉnh cầu, nhưng không phải gian phòng đường dây bận tự là bị cự tuyệt.

Đến phiên cái thứ năm người chơi nữ lúc, đối phương không có cho ra bản thân đích video hình tượng. Nàng do dự tốt một hồi, mới đồng ý Trần dạ đích yêu cầu.

"Tinh nhi, người tốt." Trần dạ đẩy ra. Cửa phòng về sau, một bên vui sướng mà chào hỏi, một bên cẩn thận mà dò xét đối phương, sau đó trong lòng mạnh mà khẽ động.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 33: nước mắt có linh hồn đích độ ẩm

Cái này người chơi nữ không có lựa chọn tuyệt thế mỹ nữ đích hình tượng, nhưng là được cho xinh đẹp rồi, chỉ là cũng không có gì đặc sắc.

Nhưng nàng dừng ở Trần dạ lúc đích ánh mắt, lại làm cho Trần dạ không hiểu thấu mà cảm thấy có vài phần quen thuộc.

"Người biết không, người rất dọa người." Đây là Tinh nhi đối với Trần dạ nói câu nói đầu tiên.

"Ta rất dọa người?" Trần dạ đem đầu chuyển hướng gian phòng nơi cửa ra vào đích một cái rơi xuống đất kính, cẩn thận nhìn xem mặt của mình, không có vết bẩn, hết thảy bình thường.

"Lớn lên xấu không là của người sai, nhưng ở trên internet còn lựa chọn xấu như vậy đích hình tượng, tựa là lỗi rồi. Còn có, người cái này 'Khờ hàng' đích danh tự, cũng lộ ra quá ngu xuẩn rồi." Tinh nhi lạnh lùng như băng nói lấy, Trần dạ lại nhảy cảm mà theo lời của nàng xuôi tai ra một tia bức bối bất an.

Trần dạ nghe xong những lời này, người cũng có chút choáng váng, yên lặng nhìn Tinh nhi sau nửa ngày, mới hít sâu một hơi, bỗng nhiên cười nói: "Đã như vậy, người vì cái gì còn cho phép ta tiến đến đâu rồi, chẳng lẽ chính là vì nhục nhã ta dừng lại một chút?"

"Người đoán được đúng vậy, chính là như vậy. Ta cảm thấy cho người quá không tôn trọng chúng ta người chơi nữ rồi, mới muốn cùng người nói chuyện." Tinh nhi lạnh lùng nói, "Lần sau đăng nhập đích thời điểm, đem hình tượng cùng danh tự đều sửa chữa một chút đi, ít nhất cũng phải giống như chu thành hoặc là hoàng sáng như vậy, người khác mới sẽ hoan nghênh người."

Chu thành cùng hoàng sáng, đều là 2030 năm hợp lý hồng ảnh xem, giới ca hát song tê minh tinh, soái (đẹp trai) được rồi tinh rồi mù. Chính là bởi vì như thế, mới có rất nhiều nam tính người chơi lựa chọn bọn hắn như vậy đích hình tượng, lại để cho người chơi nữ có thể qua qua cùng đại minh tinh lãng mạn một bà đích nghiệm. Đương nhiên, cũng có rất nhiều nữ tính người chơi lựa chọn nữ minh tinh đích hình tượng, lại để cho nam tính người chơi cũng có thể một no bụng dục vọng. Bởi vì đây là khoản dưới mặt đất truyền bá đích phần mềm chat, minh tinh nhóm: đám bọn họ cũng không cách nào bảo hộ chính mình đích chân dung quyền.

"Ta ngược lại là cảm thấy, đây là của ta đặc sắc. Một đồng minh tinh khai mở vũ hội mặt nạ, cũng không có gì hay đùa, ta hay (vẫn) là đem làm của ta khờ hàng a." Nghe xong Tinh nhi lời mà nói..., Trần dạ cũng không có tức giận, ngược lại ánh mắt sáng ngời, cười đùa tí tưng mà đi đến trước bàn ăn, cầm lấy một chuỗi bò đào, không coi ai ra gì mà bắt đầu ăn.

Trong phòng này có siêu rõ ràng đích TV, rộng lớn đích ghế sofa, trên bàn cơm còn có rất nhiều hoa quả cùng quà vật. Kỳ diệu chính là, nếu như người ăn nhiều chút ít hoa quả cùng quà vật, thật sự sẽ có một loại no bụng đích cảm giác, giống như đang trong hiện thực đồng dạng. Tuy nhiên người dạ dày như trước hay (vẫn) là trống trơn đấy, nhưng nào bộ trong đặc thù đích thần kinh bày lại hội (sẽ) phát ra ăn no rồi đích chỉ lệnh. Cái này sinh ra hai chủng hậu quả, một là có chút muốn giảm béo đích người, lợi dụng cảm ứng mũ bảo hiểm đích loại này kỳ diệu công năng đến khống chế muốn ăn, hai là chính là bởi vì có loại này đặc thù hiệu quả, quốc gia cường chế quy định, không thể sử dụng cảm ứng mũ bảo hiểm liên tục tại Virtual Network trong ngày ngốc bốn giờ, để tránh ảo giác đối với nhân thể khỏe mạnh tạo thành tổn thương.

"Này, người có thể đi nha." Tinh nhi trừng Trần dạ bóng lưng liếc, có chút tức giận dưới mặt đất nổi lên lệnh đuổi khách, cũng thò tay đi mở cửa.

"Tinh nhi, là ta." Trần dạ bỗng nhiên ném cái kia xuyên bò đào, xoay đầu lại, trầm thấp nói.

Tĩnh nhi giữ tại tay cầm cái cửa bên trên đích tay run lên, cuối cùng không có mở ra cánh cửa kia.

"Ngươi có ý tứ gì?" Tĩnh nhi kinh ngạc mà quay người trở lại, thanh âm tựa hồ cũng có chút run rẩy.

"Ngươi không biết ta rồi, Nhưng ta còn nhận thức ngươi." Trần dạ bước nhanh hướng Tĩnh nhi đi đến, nụ cười trên mặt rất kỳ dị.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Ta không biết ngươi!" Nhìn thấy Trần dạ gần sát chính mình, Tĩnh nhi rõ ràng mà có chút kinh hoảng lên, tay phải chuyển động tay cầm cái cửa tay.

"Tĩnh nhi, chớ đi, được không nào?" Trần dạ đích tay đề tại Tĩnh nhi đích trên tay, nhẹ nói nói, "Ta rất tịch mịch, cùng theo giúp ta a."

Tĩnh nhi đích nhẹ tay hơi mà run rẩy lên, muốn mở cửa, Trần dạ lại chăm chú mà bắt được tay của nàng.

"Ta cảnh cáo ngươi, ngươi không muốn xằng bậy." Tĩnh nhi chăm chăm vào Trần dạ đích con mắt nói ra, "Ta sẽ hướng phục vụ khách hàng Report ngươi, phong ngươi đích số, ta còn có thể logout..."

Trần dạ không có trả lời, chỉ là thuận thế ôm lấy nàng.

Tĩnh nhi kịch liệt mà phản kháng mà bắt đầu..., Trần dạ cũng đã nhẹ nhàng mà hôn lên vành tai của nàng, đầu lưỡi nhẹ nhàng mà chuyển động.

Tĩnh nhi đích phản kháng bỗng nhiên đình chỉ, thân thể nhuần. Xuống dưới.

Theo vành tai đến cái cảm, theo chóp mũi đến con mắt, Trần dạ thuần thực mà cẩn thận mà hôn, giống như đang hôn một cái dễ dàng tới đích búp bê.

Tĩnh nhi đích thân thể lại có chút mà run rẩy lên, tựa giống như một hoàng bị gió xuân phật qua đích hồ nước, muốn không chế cũng không chế không nổi.

Đem làm Trần dạ dùng chỉ mỗi hần có đích Bá Đạo phương thức hôn Tĩnh nhi đích bờ môi, không cho nàng há miệng hô hấp lúc, Tĩnh nhi đích thân thể đã run run được giống như trong gió đích lá rụng, trong ý nghĩ cũng trở nên trống rỗng.

Thật lâu về sau, Tĩnh nhi bỗng nhiên hung hăng mà tại Trần dạ trên môi cắn một cái.

Tuy nhiên là Virtual Network, nhưng là có cảm nhận sâu sắc truyền đến, Trần dạ có chút ngạc nhiên ngẩng đầu đến.

"Ngươi rốt cuộc là ai?" Tĩnh nhi phẫn nộ mà trừng mắt Trần dạ, trong ánh mắt lại tràn đầy mê hoặc, còn mang theo một tia sợ hãi.

"Đây là mạng lưới \*internet, là lại để cho người đến buông lỏng đích mạng lưới \*internet. Ta là ai, trọng yếu sao?" Trần dạ nhẹ nói nói.

"Ta... Ta đã kết hôn rồi, còn có hài tử." Tinh nhi cắn môi nói ra.

"Tại trên internet, ngươi chỉ có mười tám tuổi." Trần dạ mỉm cười, nói ra, "Chúng ta bây giờ chẳng qua là đang nằm mơ, ngươi không nên tưởng thiệt, càng không cần có cái gì chịu tội cảm (giác). Chúng ta mỗi đêm đều tại lâm kỳ lạ quý hiếm cổ quái đích mộng, ai lại sẽ đối với một giấc mộng phụ trách đầu này?"

"Đúng vậy a, chỉ là nằm mơ mà thôi." Tinh nhi đã trầm mặc sau nửa ngày, bỗng nhiên tay giơ lên, vuốt ve Trần dạ đích khuôn mặt, thì thảo nói ra, "Khờ hàng, ngươi chân tướng một người..."

"Cũng là bởi vì như vậy, ngươi mới muốn cho ta đổi một cái hình tượng sao?" Trần dạ theo vào cửa bất đầu, thì có một loại cảm giác, hiện tại loại cảm giác này càng thêm xác định, khóe miệng của hắn không khỏi nở một nụ cười.

"Được rồi, ta thừa nhận, xác thực là như thế này. Trên thực tế, ta cũng là nghe bằng hữu nói, tại nơi này trang web nhìn thấy qua ngươi người như vậy, cho nên ta mới tò mò đến xem." Tinh nhi cười chưa xót nói, "Kỳ thật, dùng thân phận của ta cùng niên kỷ, là không nên tới tại đây đây..."

"Xem ra người kia, tại trong lòng ngươi rất trọng yếu, lại không tại bên cạnh ngươi, đúng không?" Trần dạ lần nữa nhẹ nhàng mà ôm lấy Tinh nhi, "Đã như vậy, ngươi sẽ đem ta trở thành hắn a. Ngươi coi như thành là nằm mơ tốt rồi, để cho chúng ta đến tròn một giấc mộng a."

Tinh nhi không có trả lời, nhưng cũng không có lần nữa đẩy ra Trần dạ.

Nhưng lúc Trần dạ lần nữa hôn Tinh nhi đích bờ môi lúc, Tinh nhi lại bỗng nhiên đẩy ra Trần dạ, cắn môi nói ra: "Không được, ta gây khó dễ trong nội tâm đạo này khảm."

"Còn có cái gì khảm gây khó dễ?" Trần dạ nhẹ lời hỏi.

"Ta... Ta tuổi rất lớn rồi. Chẳng trai, cái này rất hoang đường, đối với ngươi cũng không công bình." Tinh nhi dùng sức mà lắc đầu, đem "Chàng trai" ba chữ kia cắn được đặc biệt mà trọng.

"Ngươi lại làm sao biết ta hay (vẫn) là chàng trai đầu này?" Trần dạ thở dài, "Hơn nữa, mặc kệ ngươi hoa tàn ít bướm cũng tốt, tóc trắng xóa cũng tốt, ta cũng sẽ không chê ngươi lão đâu." "

"Vi... Vì cái gì?" Tinh nhi đích thanh âm lại có một tia run rẩy.

"Đỗ Lạp Tư không phải đã nói sao —— người khác chỉ (cái) yêu ngươi lúc tuổi còn trẻ đích phong nhã hào hoa, chỉ có ta, độc yêu ngươi tang thương qua đi đích dung nhan." Trần dạ trả lời được có chút không hiểu thấu, ánh mắt lại thập phần chăm chú.

Nghe được câu này, Tinh nhi hít sâu một hơi, ánh mắt bắt đầu hoảng hốt lên.

Trần dạ lại một lần nữa mở ra hai tay, chăm chú mà ôm lấy Tinh nhi. Hắn nhắm mắt lại, dùng xuống ba vuốt ve Tinh nhi mềm nhũn dính tóc dài, thật sâu hô hấp lấy, nghe Tinh nhi dễ ngửi dính phát hương, trên mặt trần đầy say mê dính biểu lộ.

"Hắn trước kia như vậy ôm ta lúc, tổng là ưa thích hử ca." Tinh nhi cũng hai mắt nhắm nghiền, hai tay tại Trần dạ trên lưng nhẹ nhàng mà phủ. Lấy, nhẹ nhàng mà cảm thán một tiếng, "Khi đó dính ca, tổng vẫn có thể nghe hiểu ca từ đấy, không giống hiện tại, tất cả đều là chút ít nói hát..."

"Ta cũng sẽ (biết) hát khi đó dính ca, hơn nữa hát được rất tuyệt." Không đợi Tinh nhi nói xong, Trần dạ tự đã cắt đứt lời của nàng.

"Thôi đi pa oi..., nguoi khoác lác!" Tinh nhi tại Trần dạ dính trên lưng nhẹ nhàng bám véo một bả, khẽ cười nói.

Cũng không biết như thế nào đấy, tại nơi này "Khờ hàng" trước mặt, nàng đột nhiên cảm giác được chính mình tự giống như về tới quá khứ dính thiếu nữ thời đại, toàn bộ thể xác và tinh thần đều trở nên tuổi trẻ...mà bắt đầu.

Nhưng kế tiếp, Tinh nhi tự giật mình, bởi vì nàng đã nghe được một đoạn quen thuộc dính giai điệu, nhịp điệu ——

Bởi vì mộng thấy nguoi ly khai, ta theo thút thít ni non trong tình lại.

Xem gió đêm thổi qua bệ cửa sổ, nguoi có thể không cảm thụ của ta yêu?

Đợi đến lúc già đi dính một ngày, nguoi hay không còn ở bên cạnh ta?

Nhìn chút ít Lời Thề nói dối, theo chuyện cũ chậm rãi phiêu tán...

Bao nhiêu người từng ái mộ nguoi lúc tuổi còn trẻ dính dung nhan, Nhưng là ai có thể thừa nhận tuổi nguyệt vô tình dính biến thiên.

Bao nhiêu người từng tại nguoi sinh mệnh đã đến lại còn, Nhưng biết cả đời có ta và nguoi đều cùng tại bên cạnh nguoi...

Cái này thủ Thủy Mộc thì giờ:tuổi tác dính 《 cả đời có nguoi 》, Trần dạ kiếp trước dính thời điểm tại karaoke phòng hát qua rất nhiều lần, lại thủy chung cảm thấy những...này ca từ bắt quá là không ốm mà rên dính tuyệt hảo mà thôi. Nhưng giờ phút này, một câu kia câu quen thuộc dính ca từ, lại cho hắn hoàn toàn mới dính cảm thụ, hắn dính dây thanh cũng tựa hồ bị cái gì đó tạp trụ đồng dạng, mang theo chút ít khàn khàn, còn mang theo chút ít tang thương cùng chua xót. Cái này thủ quen thuộc được không thể lại quen thuộc dính ca, lại bị hắn cho hát được có chút chạy điều rồi.

Tinh nhi dính thân thể run lên, sau nửa ngày mới có hơi chán chờ nói: "Bài hát này..."

"Một thủ vài thập niên trước dính ca rồi." Trần dạ nhẹ nói nói, "Êm tai sao?"

Tĩnh nhi không có trả lời, chỉ là bỗng nhiên kiễng mũi chân, ngẩng mặt, nhắm mắt lại.

Đem làm Trần dạ lần nữa hôn Tĩnh nhi đích bờ môi lúc, Tĩnh nhi bắt đầu kịch liệt mà hôn trả lại.

Hai cái giả thuyết đích thân hình, nhưng lại có tinh tế tỉ mỉ rất thật đích tiếp xúc, hết thấy là như vậy đích chân thật.

Trần dạ cùng Tĩnh nhi đích thân thể càng quấn càng chặt, tựa giống như hai cái cơ. Khát đích con cá, hận không thể đem đối phương vắn về tiến trong thân thể của mình.

"Người biết không, ta thường xuyên hội (sẽ) mộng thấy người... Lão công ah..."

Tĩnh nhi chăm chú mà ôm Trần dạ đích eo, phát ra nói mê giống như đích nói nhỏ âm thanh. Mà khi nàng thanh âm khàn khàn mà kêu lên "Lão công" cái kia hai chữ lúc đến, trong mắt lại bỗng nhiên đã tuôn ra hai hàng nước mắt, như là đã đoạn tuyến đích trần châu, điên cuồng mà chảy qua đôi má, đem Trần dạ đích quần áo đều làm ướt.

Nước mắt im ắng, nhưng lại có linh hồn đích độ ấm.

Giống như trong đầu cái kia Hắc Bạch đích nhớ lại, ngẫu nhiên cũng sẽ (biết) im ắng mà thoáng hiện, ngẫu nhiên cũng sẽ (biết) lại để cho người đau như trệt nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 34: của ta mộng đã tỉnh

Trần dạ không có trả lời, chỉ là trầm mặc mà cúi đầu, điên cuồng mà mút vào lấy Tĩnh nhi đôi môi mềm mại cùng nàng nước mắt trên mặt.

Nguyên lai trong trò chơi đích nước mắt, cũng là vừa đắng vừa mặn đấy, giống như những cái...kia không thể gặp lại mặt trời đích u ám nhớ lại.

Trần dạ ôm thật chặt Tĩnh nhi, giống muốn mượn lấy cái này ôm, đem những cái...kia rét lạnh đích nhớ lại lách vào đi. Tay của hắn tại Tĩnh nhi thân thể mềm mại bên trên thuần thực mà bốn phía chạy lấy, lại để cho Tĩnh nhi phát ra nói mê giống như đích rên rỉ.

Quần áo từng kiện từng kiện mà ngã rơi trên mặt đất, Tĩnh nhi tuổi trẻ mà mỹ hảo đích đường cong, rốt cục hoàn toàn trần truồng tại Trần dạ trước mặt.

Nàng có chút không biết làm sao mà nằm ở cái kia rộng thùng thình đích trên ghế sa lon, toàn thân đều tại rất nhỏ mà run rẩy, có chút khẩn trương mà muốn nói gì.



Nhưng Trần dạ không có một lần nữa cho nàng suy nghĩ đích thời gian, trực tiếp ngăn chặn miệng của nàng, bắt đầu đã phát động ra tổng tiến công.

"Ai cũng có nằm mơ đích quyền lực, đúng không?" Tại Trần dạ bình lâm thành hạ (\*hãm thành nguy cấp) đích khăn yếu quan đầu (\*tình trạng nguy cấp), Tinh nhi còn có chút ngượng ngừng hỏi lấy Trần dạ.

"Ân." Trần dạ trịnh trọng gật gật đầu, thân thể thuần thực mà đứng thẳng bỗng nhúc nhích, hoàn thành kết hợp hoàn mỹ.

Tinh nhi mang trên mặt chút ít triều. Hồng, chăm chú mà ôm Trần dạ bóng loáng đích phía sau lưng, khoe mắt toát ra một tia then thùng cùng vũ mị, thân thể lại thuần thực mà phối hợp với Trần dạ.

Thời gian dần qua, tiếng thờ dốc cùng tiếng rên rĩ quanh quẩn trong phòng, tựa giống như một thủ xuân ý nồng đậm đích hòa âm.

"Người đang suy nghĩ gì?" Nhìn xem Tinh nhi không ngừng rung động đích lông mi, Trần dạ một bên ra sức xông. Đâm vào, một bên nhịn không được hỏi.

"Ngàn vạn đừng mất NET." Tinh nhi thốt ra, sau đó mặt xoát mà hồng thâu rồi.

"Như thế nào hội (sẽ) đâu này? Server một mực rất ổn định đấy." Trần dạ nhịn không được cười lên, sau đó tựa tròn tròn mắt.

Cái nào đó ID vì "Khò hàng" đích người chơi, tại đang tại hưởng thụ hạnh phúc đích thời khắc mấu chốt, bỗng nhiên bất hạnh biến mất.

Thật sự mất NET rồi!

... ..

"Hạ lưu!"

Trần dạ bị ép theo thể giới giả tưởng trong tình tảo lại lúc, trông thấy một cái người cao nữ hài xiên lấy eo đứng ở trước mặt hắn, con mắt chính khinh thường mà liếc qua hắn cao cao long. Khởi đích đứng quần, trong miệng còn hừ ra hai chữ.

Cô bé này ước chừng 23, bốn tuổi, giữ lại kiểu nam nữ phát, tướng mạo so sánh bình thường. Ngoại trừ một đôi xinh đẹp đích mắt phượng so sánh xuất chúng bên ngoài, cái mũi không tính rất, miệng còn hơi có chút đại, nhưng ngũ quan tổ hợp cùng một chỗ, đã có chừng (trông) bay lên Thoát Tục đích phong thái.

Nữ hài ăn mặc kiện màu đen đích đoàn T-shirt áo sơ mi cùng váy ngắn, lộ ra bắp đùi thon dài cùng cánh tay, làn da là khỏe mạnh đích lúa mì sắc, thoát nhìn thấp phần nhẹ nhàng khoan khoái. Nàng không tính là cái gì đại mỹ nữ, nhưng là tuyệt đối không phải khủng long. Giờ phút này nàng xiên lấy eo, dựng thẳng lấy lông mày, trên mặt lộ ra hung ba ba (\*trừng mắt) bộ dạng, rồi lại có vài phần xinh đẹp đáng yêu.

Chỉ là loại này đáng yêu, là trong quán Internet những người khác đích cảm giác, Trần dạ chỉ cảm thấy nàng đáng giận đến cực điểm, quả thực đáng chết.

Bởi vì đúng là cô bé này đã man mà đem nón trò chơi ảo đích đầu cắm cho nhỏ sạch rồi, Trần dạ mới bị bách logout.

"Người con mẹ nó là ai à?" Trần dạ cắn răng hỏi. Mặt của hắn tức giận đến phát xanh, nắm đấm cũng niết quá chặt chẽ địa phương. Nếu không phải bởi vì đối phương là cái nữ nhân, hắn đã sớm một quyền nện đi qua.

Không đánh nữ nhân, cũng là Trần dạ đích một cái nguyên tắc.

Nữ hài giật mình, tựa hồ không nghĩ tới Trần dạ có thể như vậy nói với nàng lời nói. Trên mặt của nàng có một ít mê hoặc, càng nhiều hơn là phần nộ.

Trên thực tế, bình thường Trần dạ là không có thể như vậy đối với một cái nữ hài nói chuyện đấy, nhưng là đêm nay bị người sống sờ sờ theo trong mộng đẹp tóm hời trở lại trong hiện thực, Trần dạ đã ở vào Bạo Tẩu đích biên giới rồi.

Người xấu chuyện tốt, hậu quả có khi so móc người phản mộ tổ tiên còn nghiêm trọng.

Nhưng kẻ tiếp, Trần dạ đã biết rõ "Tự chui đầu vào rọ" cái từ này đích hàm nghĩa rồi.

"Là người ước ta đến đấy!" Nữ hài trừng trừng mắt nói ra, "Người là Phụng Hoàng, đúng không?"

"Ách... Là ta..." Trần dạ chợt nhớ tới một sự kiện, sắc mặt trở nên rất khó coi.

"Trường Thanh lộ cực tốc tiệm Internet bốn mươi bảy số cơ vị, ta chờ người! Những lời này là người để lại cho ta, đúng hay không?" Nữ hài tiếp tục ép hỏi lấy.

"Người phải.. Bá Vương?" Trần dạ trên mặt đích biểu lộ rất đặc sắc.

Nguyên lai công phu mạng lưới \*internet trên lớp học đích Bá Vương huấn luyện viên, đúng là trước mặt như vậy một nữ tử.

Các học viên chỉ biết là Bá Vương đích ID, nhưng lại không biết Bá Vương đích tên thật gọi Lý ngọc, nếu không chỉ từ cái tên này bên trên tựa có thể biết nàng là nữ, bởi vậy Trần dạ cũng không biết Bá Vương đích đằng sau còn có lẽ thêm cái hoa chữ.

"Đương nhiên là ta, người cho rằng là ai? Đi theo ta!" Bá Vương hoa Lý ngọc hung hăng trừng mắt nhìn Trần dạ liếc, xoay người rồi đi.

"Đợi một chút, ta còn có chút sự tình không có xử lý xong. Cho ta năm phút đồng hồ được không?" Trần dạ ảo não mà vuốt vuốt mặt, thở dài một tiếng.

Hắn đích trong đũng quần còn ẩm ướt. Trượt một mảnh, cái nào đó bộ vị vẫn đang tại không cam lòng mà kiên. Nâng cao, rất không thoải mái, phải nên đi buồng vệ sinh giải quyết thoáng một phát, sau đó tắm rửa, đôi đầu đồ lót, giờ phút này đã có người đánh đến tận cửa ra, đây cũng là hắn tại mạng lưới \*internet trên lớp học lần lượt tờ giấy lúc tuyệt không nghĩ tới đích hậu quả.

"Hừ!" Lý ngọc từ chối cho ý kiến mà hừ một tiếng, bước chân lại không có dừng lại.

Ngẩng lên đầu đi vài bước về sau, Lý ngọc tự đối với những cái...kia theo trên chỗ ngồi đứng lên xem nào nhiệt đích lưới [NET] trùng nhóm đám bọn họ quát, "Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua mỹ nữ phát tiêu sao?"

Cái kia sáu, bảy cái lưới [NET] trùng vốn là hào hứng bùng bùng mà chuẩn bị xem cuộc vui đấy, bỗng nhiên bị Lý ngọc uống một câu như vậy, đều sợ hãi kêu lên một cái, có chút nhát gan đích tự vội vàng đem đầu rút trở về.

"O Ôi, người ai nha, còn rất cuồng đích nha." Một cái đeo căn vừa thô vừa to dây chuyền vàng đích tóc xanh thanh niên không phục rồi, anh dừng mà động thân mà ra, ngăn cản Lý ngọc đích đường đi.

"Lão nương hôm nay nổi giận trong bụng, người đừng đến chọc ta, nếu không..." Lý ngọc dựng thẳng lên lông mi, hung dữ nói.

Xem ra, Trần dạ sửa số liệu sau cự không xin lỗi còn hướng nàng lên khiêu chiến đích hành vi, đã làm cho nàng ở vào Bạo Tẩu đích biên giới rồi.

"Nếu không người hãy theo ta bên trên. Giường?" Tóc xanh thanh niên ước chừng nhìn quen như vậy đích đe dọa, không chút phật lòng, ngược lại cười toe toét miệng đậm cười rộ lên.

Lý ngọc sắc mặt trầm xuống, cũng không lên tiếng, về phía trước bước ra một bước, song gờ tay lên, một cái xinh đẹp đích bắt thuật lập tức sử xuất, đem tóc xanh thanh niên đích cánh tay phải cho phản vận đã đến trên lưng, thuận thế đưa hắn theo như ngã xuống đất, sau đó nhắc tới chân phải, dẫm nát hắn đích sau trên cổ.

"Cứu mạng... Ah!" Thanh niên vốn cũng là có chút điểm cơ bắp đấy, nhưng ở Lý ngọc trước mặt, nhưng lại ngay cả một điểm năng lực phản kháng cũng không có, chẳng những cánh tay bị vận được đau nhức, mặt cũng bị đã dẫm vào vô cùng bản đích trên mặt thảm, tranh thủ thời gian ti rãng nhếch miệng mà kêu lên lên.

"Này, dừng tay, không nên ở chỗ này nháo sự!" Network Management là một cái có chút mập giả tạo đích trung niên đại thúc, tại Trần dạ cùng Lý ngọc bắt đầu cãi cọ lúc, liền có người thông tri hắn, giờ phút này vừa vận chạy tới, tranh thủ thời gian khuyên can lên.

"Nhớ kỹ, có chút nữ nhân, không phải người có thể khi dễ lấy được." Lý ngọc buông ra thanh niên kia, phui tay, giẫm phải bước chân người mẫu phạt, ưu nhã mà hướng tiệm Internet đại môn đi đến.

Tóc xanh thanh niên đặt mông ngồi dưới đất, về mặt đau khổ nhìn xem bóng lưng của nàng, lại không còn có dũng khí xông lên phía trước, vì vậy đem một bụng oán khí phát tại Network Management trên người: "Lão Hà, ta cứ như vậy bị người khi dễ, người đến cùng quản mặc kệ?"

"Quản quản quản, người đánh trước một hồi trò chơi, ta đi phê bình nàng." Lão Hà giống như đồ hài tử đồng dạng mà an ủi thanh niên kia.

Vừa một lần nữa ấn xong tài khoản, mật mã đích Trần dạ trông thấy một màn này, bất đắc dĩ mà lắc đầu, tranh thủ thời gian một lần nữa tiến nhập cái kia sử dụng "Chân thật chạm đến" đích trò chuyện Thiên Vồng đứng trong.

Nhắm mắt lại, trong ý nghĩ một hồi hoảng hốt, một loại cảm giác kỳ diệu nhanh chóng truyền đến, sau đó Trần dạ lại đứng ở cái kia tòa nhà cao. Đứng thẳng đích nhà khách trước.

Nhưng lúc hần sẽ tìm đến 178 số phòng gian : ở giữa lúc, lập tức trọn tròn mắt, bên trong đã đổi thành cái khác nữ hài, Tinh nhi không thấy rồi.

"Xin chào, vừa rồi cái kia nữ người sử dụng đã logout rồi, cho người lưu lại tờ giấy." Một cái nhân viên phục vụ đã đi tới, đưa cho Trần dạ một cái phong thư.

Trần dạ tiếp nhận phong thư, lòng như lửa đốt mà lấy ra tờ giấy, bên trong chỉ có ngắn ngủn đích mấy hàng chữ.

"Vốn muốn cùng người triệt để hoang đường một bữa đấy, người lại mất NET rồi, ta muốn cái này là Thiên Ý a, mà ta tin tưởng Thiên Ý.

Đừng tới tìm ta rồi, ta cũng sẽ không lại đến rồi, bởi vì ta đích mộng đã tỉnh.

Người rất giống hần, nhưng tuyệt sẽ không là hần. Cảm ơn người ôn hòa qua ta, cũng chúc người khoái hoạt."

Xem hết cái này tờ giấy, Trần dạ hít sâu một hơi, chăm chú mà nhắm mắt lại.

Nàng thật sự sẽ không lại đến gặp ta sao?

Trần dạ sắc mặt u ám đến cực điểm. Hần ngờ ngác mà đứng sau nửa ngày, nắm đấm càng niết càng chặt, liền móng tay cơ hồ véo vào trong thịt, đều hồn nhiên không biết.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 35: tiền đặt cược

Lý ngọc khóa lông mày, nhìn xem đối diện trên đường cái mấy cái không có hảo ý mà xông nàng huyết sáo đích thiếu niên, sau đó lại lần không kiên nhẫn nhìn thoáng qua trên cổ tay đích điện thoại.

Đúng lúc này, Trần Norah mọc ra mặt đi ra.

"Bốn phần bốn mươi giây, coi như ngươi đứng giờ." Lý ngọc nhìn thoáng qua Trần dạ, nhô ra một ngum thờ dài, "Ta không thích nhất bọn người, bởi vì đó là lãng phí tánh mạng."

"Đội người là lãng phí tánh mạng, không chịu các loại..., có thể là ném đi tánh mạng." Trần dạ lạnh lùng nói.

"Hắc, khẩu khí ngược lại không nhỏ! Ngươi cho rằng ngươi là ai à? Chết newbie, rõ ràng dám hướng ta khiêu chiến, lão nương hôm nay không phải đem chân của ngươi đánh gãy không thể!" Lý ngọc thoát nhìn là cái hòa bạo tính tình, Trần dạ câu nói đầu tiên đem nàng đích ý chí chiến đấu đốt lên, về phía trước bước ra một bước, song chương dương...mà bắt đầu.

"Ngươi sẽ không tự muốn ở chỗ này chơi à?" Trần dạ hừ lạnh một tiếng, quay đầu hướng bên cạnh đích một đầu ngõ nhỏ đi đến, "Đi theo ta."

Lý ngọc nhìn xem Trần dạ đã tính trước bộ dạng, lại nhìn một chút cái kia có chút u ám đích ngõ nhỏ, do dự một chút, hay (vẫn) là đi theo, thủy chung bảo trì cùng Trần dạ hơn một mét khoảng cách xa.

"Ta không đánh nữ nhân đấy." Đi hai xa hơn mười thước, Trần dạ bỗng nhiên mở miệng nói ra, "Bất quá, hôm nay là cái ngoại lệ."

"Đứng lại, quay người! Ta hiện tại muốn đánh ngươi." Lý ngọc đích nắm đấm nắm niết được thiết nhanh, lại không chịu từ phía sau đánh lên Trần dạ, bởi vì vậy sẽ có tổn hại nàng đích kiêu ngạo.

"Gấp cái gì? Muốn bị đánh cũng không gấp tại thời khắc này. Tại đây không đủ rộng rãi, lại hướng mặt trước đi một điểm." Trần dạ cũng không quay đầu lại nói.

Lý ngọc tức giận đến nổi trận lôi đình, lại không lên tiếng rồi, cắn răng đi theo Trần dạ sau lưng.

Hẻm nhỏ không rộng, cũng tự ba mét đến rộng bộ dạng, vừa đủ qua một chiếc xe. Trần dạ đi thẳng đến hẻm nhỏ cuối cùng đích một khối trên đất trống, mới dừng lại bước chân, đưa di động theo trong túi quần móc ra, đặt ở dưới một thân cây, sau đó xoay người lại.

Lý ngọc cũng lập tức cảnh giác mà ngừng bước chân, đem trên cổ tay đích điện thoại hái xuống, cùng Trần dạ phóng tới cùng một chỗ. Ở trong quá trình này, nàng một mực tại cẩn thận mà đánh giá chung quanh lấy.

"Không cần nhìn rồi, ta không có mai phục giúp đỡ." Trần dạ đã tỉnh táo lại, nhàn nhạt nói, "Đối phó một cái dựa vào số liệu lên lâm mạng lưới \*internet huấn luyện viên đích nữ nhân, ta dùng được lấy người khác hỗ trợ sao?"

"Phượng Hoàng, ngươi nghe kỹ cho ta, ta trên internet đích số liệu, thấp hơn của ta thực chiến năng lực!" Lý ngọc hận nhất người khác đem nàng trở thành chỉ dựa vào điều tiết số liệu mà tăng lên năng lực đích nhân vật ảo, nghe được Trần dạ những lời này, tức giận đến cười run rẩy hết cả người.

"Vậy sao? Nếu như ngươi đánh thua, làm sao bây giờ?" Trần dạ trên mặt lộ ra chế nhạo đích cười xấu xa.

"Ngươi nói làm sao bây giờ tự làm sao bây giờ!" Lý ngọc thống khoái mà đáp.

"Tốt, người sáng khoái nói chuyện sáng khoái! Ngươi thua lời mà nói..., theo giúp ta bên trên. Giường." Trần dạ lập tức đón lời nói, đã đến cái gõ đình chuyển chân.

"Được a!" Nghe được câu này, Lý ngọc tức giận đến mặt đều có chút biến hình rồi, nộ cười nói, "Nhưng là ngươi thua lời mà nói..., ngươi chẳng những muốn viết giấy kiểm điểm, còn phải nằm rạp trên mặt đất liếm lã nương đích tất thôi."

"Không có vấn đề!" Trần dạ cũng không rõ ràng lắm Lý ngọc đích thực lực, nghĩ đến nàng có lẽ có vài thanh bàn chải, vì vậy một mực cố ý dùng lời nói chọc giận đối phương. Giờ phút này gấp mực đích đã đạt tới, liền sống bỗng nhúc nhích thủ đoạn, cười nói, "Bắt đầu?"

"Bắt đầu!" Lý ngọc mạnh mẽ phát lực, trái gờ tay lên, đùi phải lại như kiểu quý mị hư vô mà cấp tốc đá ra, thẳng đến Trần dạ đích hạ bộ.

Trêu chọc âm chân! Đúng là thứ sáu bộ đồ Quân Thể Quyền trong vô cùng tàn nhẫn nhất cay đích một chiêu.

Trần dạ cùng hoàng triết cùng một chỗ luyện lâu như vậy, phản ứng cùng tốc độ cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, một cái sau bước lướt hiện lên, sau đó tự chứng kiến cái kia thon dài đùi ngọc cũng không có rụt về lại, mà là càng dương càng cao, vậy mà cử động đã qua nàng đỉnh đầu của mình.

Đèn đường vẫn tương đối sáng ngời đấy, cho nên Trần dạ vậy mà thấy được váy ngắn phía dưới lộ ra đích quần lót.

"Màu đỏ đấy!" Trần dạ vốn muốn tiến thêm một bước chọc giận Lý ngọc, nhưng vừa nói ra ba chữ kia, cũng cảm giác không được bình thường.

Lý ngọc đích chân trái về phía trước nhảy lên, gờ lên cao đích đùi phải liền kẹp lấy Phong Lô xu thế nện xuống dưới, đúng là một chiêu đặc thù đích Phách Quả chân.

Trần dạ biết rõ chiêu này là tán đả bên trong đích Phách Quả chân, nhưng lại không biết có thể cùng Quân Thể Quyền bên trong đích trêu chọc âm chân phối hợp được như vậy không chê vào đâu được, nhất thời cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Tăng thêm hẳn đang xem đồ lót nhan sắc, phân ra thoáng một phát tâm, né tránh đã không còn kịp rồi.

Lý ngọc đích đùi phải, giờ phút này cách Trần dạ đích đầu chỉ có mấy centimet rồi, cho dù đầu có thể tránh qua được đi, bả vai cũng muốn bị phách trong.

Không kịp nghĩ nhiều, Trần dạ rất nhanh đem quay đầu đi, không lùi mà tiến tới, về phía trước một cái vội xông. Mà lúc này, Lý ngọc đích chân đã hung hăng bổ vào Trần dạ đích vai phải bên trên.

Lý ngọc đích trên mặt xẹt qua một tia tươi cười đắc ý, lộ ra bắt mắt đích màu đỏ đầy ngon ngon. Quần đến dự định, vốn là Lý ngọc đích giữ lại một trong những tuyệt chiêu. Hôm nay nàng cũng là hận cực kỳ Trần dạ, mới vừa ra tay tự không quan tâm mà dùng ra một chiêu này.

Nàng rất rõ ràng chính mình Phách Quái chân đích lực lượng, coi như là một đầu nghé con, cũng chưa chắc có thể tiếp nhận được cái này toàn lực đích bỏ một phát. Mà giờ khắc này, nàng đã đắc thủ.

Nhưng Lý ngọc trên mặt đích vui vẻ lập tức tự biến mất không thấy.

Trần dạ cũng không như nàng sở liệu như vậy, bị nàng cái này mạnh mẽ đích một chân chỗ bỏ ngược lại, mà là cứ thế mà mà khiêng ở cái này một chân thịt, sau đó về phía trước xông lên, thuận thế dùng bả vai khiêng ở bắp đùi của nàng. Căn Bộ, đem nàng đi phía trước mãnh lực một tiễn đưa.

Lý ngọc chỉ cảm thấy một cổ đại lực truyền đến, thân không khỏi đã mà trên không trung bay ra bốn, năm mét xa, mới "Bá" mà một tiếng ngã trên mặt đất, sau nửa ngày không có đứng lên.

"Một chiêu thì không được?" Trần dạ hai tay cầm ở trong túi quần, khoan thai hỏi.

"Lão nương... Lão nương muốn giết người..." Lý ngọc lung la lung lay mà đứng lên, chân phải lại xếp đặt cái gà đứng một chân đích tạo hình, chân trái hơi cong, vẫn còn rất nhỏ mà run rẩy.

"Vậy thì thử xem xem!" Trần dạ thân hình lóe lên, thời gian một cái nháy mắt tựu vọt tới Lý ngọc đích trước mặt, duỗi ra tay phải, hướng Lý ngọc trên cổ họng khóa đi.

Lý ngọc trong nội tâm kinh hãi, tựa đầu hơi nghiêng, đồng thời cánh tay trái ra sức đón đỡ, nắm tay phải hướng Trần dạ đích sống mũi đánh tới. Một quyền này nếu đánh trúng rồi, Trần dạ đích xương mũi tựu nát, lập tức hội (sẽ) hai mắt đau xót (a-xít) được rơi lệ, mất đi sức chiến đấu.

Trần dạ không tránh không né, tay phải có chút cúi xuống hơi nghiêng, đồng thời đem cúi đầu, cái trán nặng nề mà đâm vào Lý ngọc đích quyền trái bên trên.

Lý ngọc vốn là cảm thấy cánh tay trái tựu giống như đánh tới một căn cấp tốc vung vẩy lấy đích Thiết Bồng lên, căn bản không cách nào đón đỡ khai mở Trần dạ tay phải đích thế công, sau đó nắm tay phải đau xót, tựu giống như bị một khối thiết bân(\*miếng sắt) đập trúng.

Lý ngọc trong nội tâm vừa kêu một tiếng đại sự không ổn, nơi cổ họng xiết chặt, đã bị Trần dạ một mực khóa lại.

"Người thua." Trần dạ lạnh lùng nói.

Lý ngọc chỉ cảm thấy cổ họng tựu giống như bị một bả kim sắt kim ở, căn bản không cách nào hô hấp, trong nội tâm hoảng hốt, đồng thời hối hận không thôi. Lúc này trong tai lại nghe đến Trần dạ những lời này, không khỏi vừa thương xót vừa vui.

Bi chính là, chính mình rõ ràng bị một cái newbie đệ tử cho sửa chữa thành như vậy. Hi chính là, đối phương dường như vẫn chỉ là luận thắng thua, không muốn thực đã muốn tánh mạng của mình.

"Ngươi chân đã đoạn?" Trần dạ chậm rãi buông tay ra, nhìn thoáng qua Lý ngọc ra sức chèo chống trên mặt đất đích đùi phải, trong mắt đích lửa giận rớt cục chậm rãi dập tắt, trong thanh âm còn mang lên một tia đồng tình, "Ta ước ngươi đi ra solo, vốn là không muốn hại ngươi giáng cấp, không nghĩ tới biến thành như vậy, ta thật đáng tiếc."

"Ta... Khục khục..." Lý ngọc bụm lấy vẫn phát đau nhức đích cổ họng, dùng sức mà ho hai tiếng, sau đó đơn chân nhảy đến bên tường, dựa vào tường thở dốc một hồi, mới cắn răng nói ra, "Mèo khóc chuột giả từ bi, lão nương không muốn ngươi đáng thương!"

"Ngươi rất cường hãn, bất quá, ngươi đúng là vẫn còn thua, đúng không?" Trần dạ trầm mặc một hồi, bỗng nhiên cười nói, "Cho nên kiểm nghiệm ta sẽ không đã viết, ngày mai ta còn sẽ tiếp tục đi học."

Nghe Trần dạ vừa nói như vậy, Lý ngọc lập tức nhớ tới cái kia tiền đặt cược, ám hỏi hận chính mình thái quá mức tự tin cùng lỗ mãng, mặt trong chốc lát tái nhợt mà bắt đầu..., đã qua tốt một hồi mới lên tiếng: "Ta nhận thức đánh bạc chịu thua, nói lời giữ lời, hiện tại hãy theo ngươi bên trên. Giường!"

Trần dạ có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, hí hí mắt, nói ra: "Hiện tại?"

"Đương nhiên là hiện tại!" Lý ngọc lạnh lùng nói, "Là lão nương chân đã đoạn, ngươi cái chân kia lại không gãy."

"Hay (vẫn) là giữ lại lần sau đi, hào khí hội (sẽ) tốt đi một chút." Trần dạ nhin không được cười lên nói.

Hắn đã đoán ra Lý ngọc muốn quyệt nợ, dù sao, là cái nam nhân, lúc này thời điểm đều không đành lòng cùng một cái chân đã đoạn đích nữ hài bên trên. Giường. Huống chi Trần dạ đích bốn ý chỉ là muốn dùng này chọc giận nàng, hắn vừa cùng Tinh nhi tách ra, hiện tại thật đúng là không cùng một cái lạ lẫn nữ hài bên trên. Giường đích tâm tình.

Quả nhiên, Lý ngọc trả lời ngay nói: "Không được, đã qua cái này thôn, sẽ không cái này điểm rồi!"

Trần dạ giống như cười mà không phải cười mà nhìn xem Lý ngọc, trầm ngâm một chút, bỗng nhiên nói ra: "Tốt, ta đây tự thỏa mãn yêu cầu của ngươi."

Lý ngọc biến sắc, lại vẫn mạnh miệng: "Vậy ngươi lưng (vác) lão nương đi mở. Phòng!"

Nghe được câu này, Trần dạ thiếu chút nữa bật cười, bái kiến mở. Phòng đấy, chưa thấy qua lưng cõng cái nữ hài đi mở. Phòng đấy.

Trần dạ thấp cúi đầu, phí hết điểm kinh mới nhìn được vui vẻ, sau đó chậm rãi nói ra: "Ta không có tiền mở. Phòng."

"Vậy thì đừng trách ta không để cho ngươi cơ hội." Lý ngọc nhìn được trên mặt chợt lóe lên đích sắc mặt vui mừng, giang tay ra, nói ra, "Đồ ước hết hiệu lực!"

"Làm loại sự tình này nhi, ai nói nhất định phải mở. Phòng hay sao?" Trần dạ bỗng nhiên ngẩng đầu lên, cười nói.



"Ngươi... Chẳng lẽ ngươi muốn ngay ở chỗ này?" Lý ngọc sắc mặt lại thay đổi.

"Đúng vậy, tụi là ở chỗ này. Ngươi nhìn, tại đây nguyệt hắc phong cao (\*đêm về khuya), vừa rồi không có người đến người đi, trên mặt đất cũng thật lạnh nhanh. Huống chi, làm loại sự tình này cũng rất nhanh đấy, chỉ cần trong một giây lát, không hội (sẽ) bị người phát hiện đấy..." Trần dạ một bên khoan thai tự đắc nói lấy, một bên chậm rãi cùng nhau đi lên, một tay nắm ở Lý ngọc đích bờ hông ỷ, một tay ôm vai của nàng bộ, bay bổng mà đem nàng ôm ngang lên.

"Cảm thú!" Lý ngọc rốt cục nhin không được trách mắng âm thanh ra, vừa thẹn vừa vội phía dưới, nước mắt đã tị trong hốc mắt đảo quanh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 36: không có roi da, nhánh cây cũng không tẻ

Trần dạ mỉm cười, đem Lý ngọc đặt ngang trên mặt đất, sờ lên. Nàng đích chân trái mất cá chân chỗ, hỏi: "Là tại đây?"

"Híz-khà-zzz..." Bị Trần dạ như vậy đụng một cái, Lý ngọc hít một hơi lãnh khí, trong nội tâm lại bay lên một tia tranh thủ đồng tình, đào thoát ma chương đích hi vọng, tranh thủ thời gian đáp: "Àn, chính là trong chỗ này, đau quá..."

"Chớ lộn xộn, rất nhanh tụi xong việc đấy." Trần dạ nói xong câu đó liền đứng lên, sẽ cực kỳ nhanh đem áo cởi ra.

Nghe được câu này, phải nhìn...nữa Trần dạ đã tị tại gấp khó dần nổi mà cởi quần áo rồi, Lý ngọc rốt cục triệt để tuyệt vọng lên. Nàng biết rõ, chính mình đã vô pháp may mắn thoát khỏi rồi. Nàng là cái rất hảo cường đích nữ nhân, cho dù Trần dạ máu lạnh như vậy, nàng lại không chịu bội ước, huống chi chính mình muốn bội ước Trần dạ cũng chưa chắc đáp ứng..

Nàng chỉ phải dốc sức liều mạng mà cắn miệng môi dưới, không để cho mình khóc ra thành tiếng, để tránh càng thêm kích thích Trần dạ đích thú tính.

Coi như bị cẩu cắn một cái a, ai gọi mình tài nghệ không bằng người? Lý ngọc bi ai mà nghĩ đến.

Trần dạ lại không giống Lý ngọc trong tưởng tượng cái kia dạng đón lấy thoát. Quần, mà là bước đi đến một thân cây bên cạnh, tay chân vụng về mà bò lên đi lên, gãy mấy cây nhánh cây, sau đó nhảy xuống tới, thuận tay đem trên mặt đất đích lương cái điện thoại đều bỏ vào túi quần.

"Ngươi muốn làm gì?" Lý ngọc đích thanh âm đều có chút run rẩy.

"Ngươi xem qua ngày. Bản AV không vậy?" Trần dạ cười nói, "Làm loại sự tình này trước khi, đến điểm ngọn nến thêm roi da, Nhưng dùng trợ hứng đấy. Đã không có roi da, nhánh cây cũng rất không tẻ."

Lý ngọc đích thân kinh vốn là rất lớn đầu đầy, nhưng hiện tại đã nhanh gấp ngất đi, mơ mơ màng màng mà nhìn xem Trần dạ đi đến nàng bên cạnh, mới kịp phản ứng, một cước đá tới, thét to: "Người cái này chết biến thái!"

"Ta nói, chớ lộn xộn." Trần dạ vững vàng mà tiếp được Lý ngọc đích chân phải, nói ra, "Ta là cho người cố định thoáng một phát bị thương đích chân, để tránh gãy xương tăng lên."

Lý ngọc ngẩn ngơ, nhìn xem Trần dạ, sau nửa ngày chưa nói ra lời nói đến.

Trần dạ nhanh nhẹn mà đem mấy cây nhánh cây bẻ gãy làm cho ngắn, sau đó đem nhánh cây tại Lý ngọc đích trái trên mắt cá chân dày đặc mà thả một vòng, lại dùng áo bó chặt.

"Người có thể hay không làm cho à?" Lý ngọc đau nhức ừ hừ vài thanh âm, cho đã mắt hoài nghi mà nhìn xem Trần dạ, "Đừng càng làm cho càng hỏng bét."

"Yên tâm đi, ta là bác sĩ." Trần dạ cười khỏ nói.

"Ai mà tin người người đó là đầu con lừa!" Lý ngọc hừ một tiếng.

Trần dạ cũng không đáp lời, một lần nữa đem Lý ngọc bế lên, một bên đi nhanh hướng tiền phương đích chỗ hắc ám đi đến, một bên cười nói: "Tốt rồi, chân tôn thương xử lý tốt, nên làm chúng ta chuyện nên làm rồi."

Lý ngọc trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa khóc lên: trời ạ, dưới đời này lại có loại này đồ vô sỉ...

Lý ngọc cắn môi không chịu cầu xin tha thứ, kinh hồn táng đảm mà cùng đội cái kia thời khắc đến, nhưng vẫn không có đội đến lúc. Trần dạ một mực ôm nàng đi lên phía trước, thẳng đến đi ra cửa ngõ, vẫn không có dừng bước lại.

Hắn hay là muốn đi mở. Phòng? Cầm thú ah... Lý ngọc tâm thần bất định bất an mà nghĩ đến, trong đầu xẹt qua hơn mười đầu ứng đối kế sách, ví dụ như làm bộ chân đau được đã hôn mê, làm cho đối phương mất đi hứng thú. Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, lại cảm thấy tựa hồ một đầu đều không dùng được, dù sao, cái này người tuổi trẻ quá hèn mọn bí ối, quá độc ác rồi.

Sau đó nàng cảm thấy Trần dạ ôm ở nàng bờ hông ỡ đích tay phải bỏ thêm điểm kinh, đem tay kia dang đi ra, càng không ngừng trên không trung loạn choạng.

"Người làm gì?" Lý ngọc rốt cục nhìn không được hỏi.

"Gọi xe ah. Người mỹ nữ như vậy, xứng đôi khách sạn năm sao đấy." Trần dạ thở dài, "Bất quá ta không có tiền, đành phải đem người mang về nhà đi ngay tại chỗ thực hiện."

"Ta..." Lý ngọc về mặt cầu xin nói ra, "Ta với người không oán không cừ, người không muốn khinh người quá đáng."

Trần dạ cười nhẹ một tiếng, không có trả lời.

Một cỗ taxi xe tại trước mặt bọn họ dừng lại, lái xe theo trong cửa sổ xe nhô đầu ra, kêu lên: "Nhanh lên xe, tại đây không cho đỗ xe."

Trần dạ một tay mở cửa xe, ôm Lý ngọc, cẩn thận từng li từng tí mà chui đi vào, không có lại để cho Lý ngọc đích tổn thương chân đụng phải cửa xe.

"Nàng làm sao vậy?" Lái xe lúc này mới chú ý tới khác thường, "Đi đâu?"

"Chân gãy rồi, đi nam khu bệnh viện." Trần dạ một bên đem Lý ngọc phóng tại chỗ ngồi lên, dùng tay giúp nàng đem chân trái đặt ngang tại chỗ ngồi lên, một bên đáp, "Sur phó, phiền toái đem lái xe văng vẳng một điểm, không nên gấp phanh lại."

Lý ngọc nghe được câu này, một mực cứng ngắc lấy đích thân thể bỗng nhiên nhuễn. Xuống dưới, hung hăng mà đạp Trần dạ thoáng một phát, lại nói không ra lời.

"Về sau đừng kiêu ngạo như vậy rồi, mọi thứ đều muốn cân nhắc thoáng một phát người khác cảm thụ." Trần dạ dùng bên bờ mông ngồi ở Lý ngọc chân bên cạnh, hít một tiếng, "Lần này giáo huấn rất sâu khắc a?"

"Khắc sâu cái rắm!" Lý ngọc một thoát ly hiểm cảnh, lập tức giương nanh múa vuốt mà bắt đầu..., "Lão nương mới không dẫn người phản nhân tình này!"

"Đừng lão nương lão nương đích kêu." Trần dạ sắc mặt trầm xuống, "Ta không thích người khác tự xưng lão nương. Lão nương ta trong nhà, còn sống."

Lý ngọc bị chen hống thoáng một phát, nhất thời không biết trả lời thế nào.

"Lần này đồ ước cũng không thể cứ như vậy được rồi." Trần dạ lo nghĩ, nói ra, "Như vậy đi, đổi một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?" Lý ngọc lại khẩn trương lên.

"Điều kiện này có chút hà khắc." Trần dạ trầm ngâm nói, "Không so với chúng ta trận đấu trước đích điều kiện đơn giản."

"..." Lý ngọc đều không dám nói tiếp rồi, cùng bên trên. Giường đồng dạng điều kiện hà khắc, sẽ là cái gì?

Trần dạ nhìn thoáng qua rốt cuộc hung hăng càn quấy không đứng dậy đích Lý ngọc, cười nói: "Người xem, người một mực không để cho chúng ta các học viên biết rõ người đích tên thật, khiến cho thần thần bí bí đấy. Ta hiện tại muốn biết tên của người, trở thành đệ tử trong duy nhất nắm giữ bí mật này đích người. Ách... Tự là điều kiện này rồi."

"Lý ngọc, mặc tử Lý, Dao Tri đích ngọc." Lý ngọc thật dài mà nhẹ nhàng thờ ra.

"Trần dạ, tai đông Trần, lời hứa đích dạ, hạnh ngộ." Trần dạ nho nhã lễ độ mà vươn tay ra, cùng Lý ngọc nắm thoáng một phát.

Giờ khắc này, hấn lại khôi phục quân tử phong độ.

"Híz-khà-zzz..." Lý ngọc rồi lại hít một hơi hơi lạnh, đánh vào Trần dạ trên trán đích một quyền kia, Trần dạ không có việc gì, tay của nàng lại bị Trần dạ bị đâm cho có chút sưng đau đốn, bị Trần dạ như vậy nắm chặt, mới một lần nữa cảm thấy đau đốn lên.

"Hừ, thiếu tại đây giả bộ làm người tốt! Ta và ngươi không oán không cừ, ngươi vì cái gì hạ nặng như vậy đích tay?" Thăng đến rốt cục xác nhận an toàn của mình cùng Trần dạ đích thiện ý, ủy khuất mới giống như thủy triều phun lên Lý ngọc đích trong lòng.

"Bởi vì ngươi hư mất chuyện tốt của ta." Nói lên chuyện này, Trần dạ sắc mặt lại âm trầm xuống, nhìn xem ngoài cửa sổ xe, bất đắc dĩ nói, "Hạnh phúc của ta tựu hủy trong tay ngươi rồi."

"Cũng bởi vì gây ngươi đích đau cảm?" Lý ngọc khó có thể tin mà hỏi thăm.

Trần dạ trầm mặc không nói.

"Ngươi bắt quả là tại trên mạng trò chuyện ngày mà thôi à?" Lý ngọc tại trong quán Internet cứu tinh Trần dạ trước khi, rõ ràng trông thấy trên các đồng hồ đo là một cái trò chuyện Thiên Vồng đứng, vì vậy cau mày hỏi, "Lúc ấy ngươi tại thân cận?"

Trên thực tế, hiện tại rất nhiều thân cận, đều sẽ đặt tại loại này trò chuyện thiên trên website tiến hành. Song phương trò chuyện đủ trò chuyện thấu về sau, cảm thấy lẫn nhau hấp dẫn, tính cách cũng hợp, mới có thể tại trong hiện thực dùng chân diện mục gặp mặt. Cũng chính là bởi vì như thế, trò chuyện Thiên Vồng đứng mới có thể giống như mọc lên như nấm giống như khắp nơi đều có.

Trần dạ cúi đầu, hay (vẫn) là không nói chuyện.

"Đừng thương tâm rồi, chân trời xa xăm nơi nào không cỏ thơm, việc rất nhỏ." Lý ngọc tùy tiện mà vỗ vỗ Trần dạ đích vai trái, an ủi hấn một câu.

Lý ngọc bỗng nhiên trở nên khéo hiểu lòng người mà bắt đầu..., là vì nàng chợt nhớ tới chính mình nhờ sạch mũi bảo hiểm đầu cảm lúc Trần dạ cái kia cao. Đứng thẳng đích đứng quần, cảm giác mình cũng quả thật có chút quá mức. Trần dạ lúc ấy đoán chừng đang chuẩn bị cùng mỹ nữ bên trên. Giường đầu rồi, lại bị chính mình cho phá hư hết, cái này dường như xác thực không quá nhân đạo...

"Ngươi không biết tình huống đấy, ngươi cũng không cách nào an ủi ta, ngươi tỉnh lại đi." Nghe xong Lý ngọc câu này bị dùng lăm đầu lời an ủi, Trần dạ cười khổ một tiếng.

Lý ngọc nghe xong những lời này, lập tức có chút không phục rồi, vì vậy moi ruột gan mà suy nghĩ kỹ một hồi, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, rốt cục nghĩ tới một rất tuyệt diệu đích ví von.

"Không phải là đang chuẩn bị bên trên. Giường ấy ư, có gì đặc biệt hơn người đích nha?" Lý ngọc hướng dẫn từng bước mà khai đạo nói, "Những video này trang web đều là rất còi mủ, rất tự do đấy, người cùng nữ nhân kia, tựa giống với chợ bán thức ăn ở bên trong mua thức ăn đích cùng bán đồ ăn đấy, một cái muốn mua, một cái muốn bán, hết thấy cũng chỉ là một hồi thịt. Thế giao dịch mà thôi. Mà bây giờ, cuối cùng nhất đích kết cục bất quá là người không có mua đến thịt, nàng đem thịt bán cho người khác, người có thể sẽ tìm một nhà hàng thịt đi mua nha. Cho nên, muốn khai mở điểm a..."

"Móa, lão tử bị người kinh đã đến!" Trần dạ bị câu này "Đem thịt bán cho người khác" cho lời được bên ngoài tiêu ở bên trong non, phiền muộn nói, "Người sẽ không khích lệ người, cũng đừng khuyên, lão tử bị người khích lệ được muốn lập tức tự sát!"

Mà ngay cả đang tại tài xế lái xe, cũng kinh ngạc mà quay đầu lại nhìn thoáng qua Lý ngọc, hiển nhiên cũng bị lời của nàng cho kinh đã đến.

"Có nghiêm trọng như vậy sao?" Lý ngọc vốn đang tại vì chính mình đích mới lạ : tươi sớt ví von mà đắc ý, cái này triệt để thất vọng rồi.

"Đương nhiên là có nghiêm trọng như vậy!" Trần dạ tức giận nói, "Ta thực nên đem người kéo về gia, làm. Người 100 lượt!"

Lý ngọc đích mặt lập tức trưởng đến đỏ bừng, một quyền tự nện đi qua, hung hăng mà rơi vào Trần dạ đích cái ót bên trên.

Trần dạ như không có việc gì đã nhận lấy một quyền này, sau đó quay đầu nhìn nhìn Lý ngọc, chính đã gấp nàng tại vì răng nhếch miệng mà nắm bắt nắm đấm. Nàng chỉ dùng nắm tay phải nện đấy, mà nắm đấm sớm đã bị thương, giờ phút này như vậy chấn động thoáng một phát, đau đến không nhẹ.

Trần dạ giơ lên tay, làm bộ muốn hướng Lý ngọc đích tổn thương trên chân vỗ xuống.

Lý ngọc lại càng hoảng sợ, đem chân trái một khuất, ý đồ ngăn trở Trần dạ một chương này.

Trần dạ lại chậm rãi thu tay về, lắc đầu, lười biếng nói: "Được rồi, chẳng muốn cùng một bệnh nhân so đo."

Lý ngọc khó được mà chưa có trở về miệng, xem như nhận được nhân tình này. Trong xe lâm vào trầm mặc, hai người đều không nói.

"Người không phải để cho ta đừng tự xưng lão nương ấy ư, Nhưng người mới vừa nói cái gì lão tử lão tử đấy!" Đã qua một hồi lâu, Lý ngọc mới không cam lòng mà đã mở miệng. "Lão đệ, cho dù người không đem ta làm lão sư, người ít nhất phải đem ta đem làm đại tỷ..."

Cùng nữ nhân cãi nhau thật là mệt mỏi đấy, các nàng thường thường hội (sẽ) giống như bò nhai lại đồng dạng, đem người đã nói đích mỗi một câu đều một lần nữa nhớ lại đi ra, tìm ra trong đó đích lỗ thủng cùng chỗ thất lễ, sau đó phát động vòng tiếp theo công kích, giống như hải triều giống như không dứt.

"Bảo ta ca." Trần dạ cũng không ngẩng đầu lên mà đã cắt đứt Lý ngọc mà nói.

"Cắt... Muốn chiếm lão nương tiện nghi!" Lý ngọc khinh thường nói, "Đừng nhìn người giữ lại về mặt râu quai nón, học viên của người trong tư liệu có thể

ghi được rành mạch, người chỉ có mười chín tuổi! Tiểu thí hài, người nên gọi Đại tỷ của ta!"

"Ngày mai ta đi học, thuận tiện nói cho mọi người, người tại sao phải nằm ở trong bệnh viện, lại cùng ta đánh qua cái dạng gì đích đánh bạc." Trần dạ nhàn nhạt nói, "Cũng không biết người có thể hay không bởi vậy giáng cấp, sau đó bị người nhạo báng cả đời."

"Ca... Ta bảo người một tiếng còn không được sao?" Lý ngọc vẻ mặt cầu xin, rốt cục vẫn phải chịu thua. Rồi.

Trần dạ khỏe miệng nhất câu, rốt cục lộ ra một cái dáng tươi cười. Cùng Lý ngọc náo loạn như vậy vừa ra về sau, hần phiến muộn đích tâm tình hay (vẫn) là sâu sắc hóa giải.

Có một số việc xác thực rất bất đắc dĩ, thật đáng tiếc, nhưng tổng còn có vấn đề đích chỗ trống. Nếu như thật sự không thể vấn đề, cũng chỉ có yên lặng đã nhận lấy.

Nhân sinh không như ý người, tám chín phần mười."Khoái hoạt" hai chữ này, vốn đã nói lên sung sướng luôn trôi qua rất nhanh, bình thân cùng phiến muộn mới được là sinh hoạt đích chủ lưu. Nếu là như vậy, nên bình thân ung dung mà đi thừa nhận những cái...kia sinh mệnh có lẽ thừa nhận đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 37: sự tình ra khác thường tất có yêu

"Ta không thích cái này mặt trời, cũng không thích cái này ánh trăng..."

Một hồi có chút lăm mồm đích nói hát âm nhạc vang lên, Trần dạ đem lui người thẳng, phí hết điểm kinh mới từ trong túi quần đưa đi động rút đi ra.

Đây là Phương Tinh cho hần đích cự thức màu xanh da trời điện thoại, so sánh tình xảo xinh xắn, cái đầu chỉ có hai cái duy nhất một lần cái bật lửa lớn như vậy, so về thủ đoạn điện thoại mà nói, công năng muốn kém một chút, không có gì đối với giảng công năng, cũng không thể mở rộng cùng gấp, xem tivi, lên mạng đều không quá thuận tiện, nhưng Trần dạ lại yêu như trân bảo.

Lý ngọc đích ánh mắt cũng ở đây trên điện thoại đi động dừng lại vài lần, có chút xem thường nói: "Cái này điện thoại có năm sáu năm a, người còn không sờ nếm đi?"

Trần dạ không có trả lời, chăm chú nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện bên trên đích tính danh, đối với Lý ngọc cười nhẹ một tiếng, chỉ chỉ điện thoại.

Trần dạ biết rõ, hiện tại đích mọi người càng chú ý lễ nghi rồi, ví dụ như tại trong ô tô tiếp nghe, gọi điện thoại lúc, tốt nhất là trước chỉnh được cùng xe người đích đồng ý. Dù sao, gọi điện thoại người hội (sẽ) giảng một đồng lớn cùng xe người hào không quan hệ, dễ dàng làm lòng người phiền.

"Tiếp a tiếp a, rõ ràng là lão sói vẫy đuôi, giả trang cái gì cái đuôi dê?" Lý ngọc tức giận nói.

Tuy nhiên Trần dạ theo sau khi lên xe, tự hoàn toàn là một bộ người khiêm tốn bộ dạng, nhưng Lý ngọc nhớ tới hấn vừa mới xuống tay nặng như vậy, còn cố ý trêu cợt chính mình, trong nội tâm sẽ tới khí, đã cho rằng cái thằng này không phải hàng tốt, ít nhất cũng không có an cái gì hảo tâm.

"Tú tài!" Trần dạ xoa bóp chuyển được khóa về sau, trên mặt tự trán ra vui vẻ đích đáng tươi cười, "Mới đi hai ngày tự nghĩ tới ta rồi hả? Xem ra ca tuy nhiên không tại giang hồ, nhưng nị lực vẫn còn ah."

"Móa oi, lão tử hướng giới tính rất bình thường, muốn nguoi cái đầu bòi." Lý Hân tại trong điện thoại mắng.

Lý Hân vốn là cái học sinh đang học, một mực tại cố gắng học tập đem làm một cái người khiêm tốn, rất ít bạo nói tục. Nhưng ở công trường bên trên đích hơn một tháng, một đám thô lỗ đàn ông hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, trận đấu ai đích thô lời nói được xinh đẹp nhất, Lý Hân cũng đi học không ít. Hơn nữa Trần dạ tại công trường bên trên rảnh rỗi đến bị khủng, mỗi lần luôn tìm lời nói kích thích Lý Hân, trêu chọc hấn chơi, vì vậy tạo thành một loại phản xạ có điều kiện —— mỗi khi Trần dạ trêu chọc hấn lúc, hấn sẽ nhịn không được Bạo Tẩu.

"Nguoi nghĩ tới ta... Ách, nguoi cái này lấy hướng quả nhiên không bình thường." Trần dạ nhìn Lý ngọc liếc, vội vàng đem "Điều" chữ cho nuốt xuống, cười ha hả nói, "Nói, là không phải muốn mời ta ăn com?"

Trần dạ thoáng nhìn tầm đó, phát hiện Lý ngọc sắc mặt tựa hồ có chút mất tự nhiên, ánh mắt cũng có chút trốn tránh, lại cũng không có đa tường.

"Lúc này nên nguoi thỉnh ta ăn com!" Lý Hân đã tính trước mà tại trong điện thoại nói ra.

"Sát, dựa vào cái gì?"

"Bởi vì vì huynh đệ muốn cho nguoi chi cái chiêu!"

"Chi cái chiêu gì?" Trần dạ có chút nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Không hộ khẩu đích sự tình ah, hoàng triết đều nói với ta, để cho ta giúp đỡ nguoi." Lý Hân nói ra, "Ta tìm mấy cái luật sư suy nghĩ điểm chiêu, có lẽ có thể giúp nguoi giải quyết."

"Thật sự?" Trần dạ vui mừng quá đổi, trên mặt cười nở hoa, "Cái chiêu gì à?"

"Trong điện thoại nói không rõ ràng, nguoi chừng nào thì bày một bàn, ta có thể nói rõ."

"Nguoi lừa bịp tổng tiền ta!" Trần dạ ha ha cười nói, "Đi, trời tối ngày mai 6:30, đặc thắng khách sạn một bao."

"Không phải đâu, con chó kia cái rằm địa phương sẽ đem ta đuổi rồi hả?" Lý Hân có chút buồn bực rồi.

Đắc thắng khách sạn vào chỗ tại nhà ga nơi để hàng bên cạnh, tuy nhiên tên là khách sạn, kỳ thật tự là cái nhà hàng nhỏ, cũng chỉ có hai cái nho nhỏ đích ghế lô, diện tích không cao hơn mười m<sup>2</sup>-mét vuông, thì ra là lần trước Lý Hân thỉnh Trần dạ ăn dầu tạc tiểu cá trích đích địa phương.

"Người lần trước cũng không ở đẳng kia thỉnh ta sao của ta?" Trần dạ rất lưu manh nói. "Chẳng lẽ người còn nghĩ tới ta thỉnh người ăn bào ngư? Ta cũng muốn ah, Nhưng ta không có tiền. Nếu không ta mời khách, người tính tiền?"

"Được rồi được rồi, ta muốn dẫn luật sư ra, gánh không nổi người này. Hay (vẫn) là ta xin mời, hoa quang khách sạn, ngày mai đích mướn phòng lại liên hệ người." Lý Hân tức giận nói.

"Bên trên hoa quang đi ăn, người không có phát sốt a?" Trần dạ trong nội tâm khẽ động, cái này hoa quang khách sạn hẳn là biết đến, đồ ăn đắt đến không hợp thói thường, là cát vàng thành phố ăn uống ngành sản xuất đích số một sát thủ, xem ra Lý Hân tiểu tử này trong nhà thật đúng là có mấy cái tiền dơ bẩn.

"Ta cái khác không có, tự là có tiền, chúng ta lần này đi ăn bào ngư!" Lý Hân đa sầu hờ hết nói, "Tốt rồi, ta còn có việc, trước treo rồi (\*xong)."

Thu hồi điện thoại, Trần dạ mặt mũi tràn đầy đều là ức chế không nổi đích đáng tươi cười. Đi tới nơi này cái tương lai thế giới về sau, ngoại trừ thể tử tái giá cùng mẫu thân si ngốc bên ngoài, hẳn lớn nhất đích làm phức tạp tự là cái này hộ khẩu cùng thân phận đích vấn đề. Hiện tại đã có giải quyết đích hi vọng, trong lúc nhất thời, Trần dạ là rạng rỡ.

Nhưng rất nhanh, hẳn đích đắc ý đã bị Lý ngọc đích khinh bỉ cho đã kích mất nhất thời nữa khác: "Thôi đi pa oi..., nguyên lai còn là một không hộ khẩu!"

"Không hộ khẩu cũng là người ah." Trần dạ rất thành khẩn nói, sau đó chỉ nghe thấy trong túi quần đích điện thoại lại vang lên, nhưng lại một loại khác tiếng chuông.

"Của ta." Lý ngọc theo Trần dạ trong tay túm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua, tự lập tức dập máy.

"Người như thế nào không tiếp?" Trần dạ có chút hiếu kỳ rồi.

"Không cần người quan tâm!" Lý ngọc tức giận nói, "Người ngồi đi ra ngoài một điểm!"

Trần dạ cái này mới phát hiện, chính mình vừa rồi nghe lúc, bất tri bất giác mà hướng trong chỗ ngồi ngồi tiến vào một ít, bờ mông đã lần lượt Lý ngọc đích đùi rồi, tình hình có một chút mập mờ.

"Ôm đều ôm qua rồi, vẫn còn hồ cái này? Một hồi xuống xe, ta còn phải tiếp tục ôm người đây này." Trần dạ ha ha cười cười, lại như cũ đem thân thể chuyển đi ra ngoài đi một tí.

"Không muốn người ôm!" Lý ngọc thốt ra.



"Cái con kia tốt cồng người rồi, bắt quá như vậy tiếp xúc hội (sẽ) càng mập mờ." Trần dạ vô liêm sỉ nói lấy.

"Sao người không chết luôn đi?" Lý ngọc hung hăng mà khoét Trần dạ liếc, trên mặt xẹt qua một tia Hồng Vân, sau đó cầm viết tay bút tại trên điện thoại di động một trận nhanh ghi, gửi đi một đầu tin nhắn đi ra ngoài, liền trực tiếp đưa di động tắt điện thoại.

Trần dạ cũng không có chú ý Lý ngọc đích những...này động tác, hấn chính lâm vào trong trầm tư.

Bọn hấn muốn đi đích nam khu bệnh viện, tựu là Trần dạ kiếp trước đích công tác đơn vị, chỗ đó đích mỗi người, Trần dạ đều rất quen thuộc. Trên thực tế, Trần dạ vừa xuyên việt tới ngày đó, bị gì vận đích ô tô đụng phải về sau, cũng là bị đưa đến nam khu bệnh viện.

Tại nằm viện đích mấy ngày nay ở bên trong, Trần dạ luôn bốn phía dạo chơi lấy, mang phức tạp đích tâm tình rình coi lấy bệnh viện đích mỗi hẻo lánh cùng từng nhân viên công tác. Hai mươi năm về sau, trước kia đích sáu tầng cao ốc sớm được đẩy ngã trùng kiến, nhân viên cũng thay đổi rất lớn. Những cái...kia vốn là bốn mươi tuổi đã ngoài đích bác sĩ, tự nhiên sớm đã đi ra bệnh viện, có đoán chừng đã không tại nhân thể rồi. Trước kia những cái...kia khiến cho tốt đồng bọn, từ lâu trở thành trung niên đại thúc, người hấn quen biết đã không nhiều lắm rồi. Mà những...này ngày cũ đích đồng sự, tự nhiên cũng không biết dung mạo đã cải biến đích Trần dạ.

Người và vật không còn, luôn lại để cho người thổn thức sầu não đấy. Đây cũng là Trần dạ ra viện về sau, một mực không dám lại đi nam khu bệnh viện đích nguyên nhân.

Nhưng hiện tại, vừa muốn lại một lần nữa đi đối mặt những cái...kia giống như đã từng quen thuộc rồi lại dị thường lạ lẫm đích gương mặt rồi.

... ..

Taxi xe vừa đứng ở nam khu bệnh viện, mấy cái y tá tựu chịu trách nhiệm cáng cứu thương chờ ở cửa xe bên ngoài rồi, hỏi rõ Lý ngọc đích danh tự về sau, vội vàng đem nạng đặt lên cáng cứu thương, ở phòng cấp cứu đuổi.

Trần dạ còn một mực lo lắng cho mình trên người đích không đủ tiền giao bệnh viện đích phí tổn, xem xét điều bộ này ngược lại là vui vẻ, xem ra Lý ngọc là tìm bệnh viện đích người quen, chính mình xem ra cũng không cần vì nạng kê lót trước rồi.

Tại phòng cấp cứu ở bên trong, một người trung niên bác sĩ đại khái phán đoán thoáng một phát, sẽ đem Lý ngọc chuyển đến cốt phòng, dùng một đài cùng loại với CT cơ đích dụng cụ cho Lý ngọc làm hạ chẩn đoán bệnh, cuối cùng chẩn đoán chính xác vì mắt cá chân nứt xương, không phải rất nghiêm trọng.

Phòng cấp cứu đích trung niên bác sĩ hạ quân, Trần dạ là nhận thức đấy, lúc ấy hấn vẫn chỉ là vừa tham gia công tác không lâu đích lãnh đầu thanh (\*thanh niên sức trâu), thường xuyên tại sân bóng rổ bên trên bị Trần dạ hành hạ. Hiện tại hạ quân đích trên mặt đã có một ít nếp nhăn, trên đầu còn có chút hói đầu rồi, cái này lại để cho Trần dạ âm thầm cảm khái một phen, lại âm thầm may mắn mình bây giờ còn rất trẻ tuổi.

Chẩn đoán bệnh hết về sau, hạ quân cho Lý ngọc một lần nữa cố định vết thương một chút, đem Trần dạ đích áo cùng cái kia một ít trói nhánh cây đặt lên bàn, nhẹ gạt đầu, nói ra: "Miệng vết thương coi như xử lý được so sánh kịp thời, cũng so sánh chuyên nghiệp, ai làm cho hay sao?"

Lý ngọc có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua đang tại mặc quần áo đích Trần dạ, hừ một tiếng, nói ra: "Là cái này chàng trai."

"Nha..." Hạ quân đánh giá Trần dạ liếc, cũng không có hỏi nhiều, lại cảm phiền tử nhìn kỹ một chút, nói ra, "Cũng may, thương thế không tính nghiêm trọng, uống thuốc, điều dưỡng hai ba tháng thì tốt rồi. Như vậy đi, trước ở mười ngày viện, để tránh thương thế tăng thêm."

Lý ngọc nhẹ gật đầu, xoay đầu lại nói ra: "Trên người của ta không mang tiền, Trần dạ, ngươi trước giúp ta đem lên a."

"Không cần..." Hạ quân thốt ra.

Nhưng vào lúc này, Lý ngọc đã quay đầu, đối với hạ quân sẽ cực kỳ nhanh mở tròng hai mắt.

Hạ quân lập tức không lên tiếng rồi.

Trần dạ làm không rõ tình huống, do dự một chút, vẫn là đem túi tiền rút đi ra, đang muốn cảm lưỡng trương ngàn nguyên tiền giá trị lớn đi ra, túi tiền đã bị Lý ngọc thoáng cái đoạt đi qua.

"Cứ như vậy ít tiền, còn mấy cái gì? Điều giao rồi!" Lý ngọc đem trong ví tiền đích hơn ba nghìn khối tiền toàn bộ rút đi ra, đưa cho bác sĩ, liền một khối tiền đều chưa cho Trần dạ lưu lại.

"Ta một hồi còn muốn ngồi xe trở về đây, ngươi dù sao cũng phải cho ta chừa chút tiền xe a..." Trần dạ về mặt đau khổ nói ra.

Hắn tại luận võ lúc là hào khí vượt mây, nhưng vừa về tới trong hiện thực, vừa nhắc tới tiền, tựu lập tức nhuyền. Rồi.

"Một hồi muội muội ta sẽ cho ta đưa tiền đến đây, đưa tựu trả lại ngươi, quý hẹp hòi!" Lý ngọc nói những lời này về sau, Trần dạ cũng không nên nói cái gì nữa rồi.

... ..

"Ta đây đi về trước." Trần dạ đem Lý ngọc đưa đến phòng bệnh về sau, ngây người hơn mười phút đồng hồ sau, gặp Lý ngọc đã tại trên giường bệnh dần xếp xuống, y tá cũng đem đại bộ phận sự tình xử lý tốt, liền chuẩn bị cáo từ.

"Ngươi một khối tiền đều không có, chẳng lẽ đi trở về đây?" Lý ngọc bỗng nhiên ngọt ngào cười cười, Ôn Nhu nói, "Đừng nóng vội, ngồi trước một hồi, muội muội ta lập tức đã tới rồi."

"Em rě ngươi sẽ không cũng tới a?" Gặp tiểu ma nữ thoáng cái vòng vo tính, Trần dạ bản năng ý thức được không ổn, chần chờ nói nói.

Sự tình ra khác thường tất có yêu, nha đầu kia đối với chính mình một bụng oán khí, giờ phút này lại cười đến như vậy ngọt, hơn phân nửa là miệng nam mô, bụng một bồ dao găm.

Nàng đem tiền của mình đều làm cho hết, có phải hay không là muốn kéo dài chính mình thoáng một phát, để tìm người đến thu thập mình? Mặc dù nói mình có hai thanh khí lực, nhưng là không chịu nổi nhiều người, nếu giống như lần trước như vậy, bị người từ phía sau chọc bên trên lưng đao...

"Cho dù em gái ta phu đã đến, ngươi lại có cái gì thật lo lắng cho đấy, sợ hán không chịu trả lại ngươi tiền?" Lý ngọc đích đáng tươi cười hay (vẫn) là như vậy ngọt.

"Chỉ sợ em rể ngươi mang một đám người ra, trong tay dẫn theo đao mổ heo." Trần dạ chăm chăm vào Lý ngọc, chậm rãi nói ra.

"Yên tâm, ngươi giúp ta, ta sẽ không nói là bị ngươi đã thương đấy." Lý ngọc mỉm cười.

"Những số tiền kia, ta không muốn ngươi còn, dù sao ngươi là bị ta lộng thương đấy. Như vậy, ta hay (vẫn) là đi trở về đi, dù sao cũng không xa lắm." Trần dạ bất đắc dĩ mà nói một câu, đứng dậy liền chuẩn bị chuẩn đi.

"Đã muộn!" Lý ngọc nụ cười trên mặt bỗng nhiên trở nên yêu nghiệt mà bất đầu..., chép miệng, dương dương đắc ý nói, "Ngươi nhìn xem ngươi sau lưng."

Trần dạ quay đầu, sắc mặt tựa thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 38: thứ hai nhỏ máu

Trần dạ quay đầu lại lúc, chính trông thấy sáu cái thanh niên đẩy cửa vào. Cái này mấy cái thanh niên, đều là mày rậm mắt to, vẻ mặt chính khí kiêu, nhìn về phía trên giống như ăn mặc y phục hàng ngày đích cảnh sát.

Mà trong đó đích lĩnh quân nhân vật, dĩ nhiên là hoàng triết.

Cái này cùng Trần dạ nửa sự nửa hữu đích "Hoàng đế", chẳng lẽ cùng Lý ngọc có quan hệ gì hay sao? Liên tưởng đến hoàng triết, Lý Hân thần bí đích thân phận cùng bối cảnh, Trần dạ sắc mặt cũng có chút thay đổi.

Hoàng triết đột nhiên chứng kiến đứng tại trong phòng bệnh đích Trần dạ, cũng là hơi sững sờ, lại giống như không biết hán tựa như, lập tức đem đầu chuyển hướng Lý ngọc: "Lý ngọc, ngươi như thế nào như vậy?"

"Ai, đừng nói nữa. Đêm nay cùng người luận bàn thoáng một phát, một cái không cẩn thận, chân trái tựa gãy xương rồi." Lý ngọc sâu kín mà thở dài một

tiếng, trên mặt lộ làm ra một bộ điềm đạm đáng yêu đích thần sắc, tựa giống như một đóa mảnh mai đích bông hoa, cái đó còn một điều Bá Vương hoa đích khi chất.

"Là cùng ai luận bàn?" Mấy cái thanh niên đồng loạt mà hỏi thăm, trên mặt đều lộ ra phần nộ đích biểu lộ.

Hoàng triết còn xoay đầu lại, giống như xem người xa lạ giống như mà đánh giá Trần dạ, "Là hán?"

Hoàng triết đích trong mắt tràn đầy địch ý, lại để cho Trần dạ đích trái tim mạnh mà nhảy dựng.

"Là tự chính mình không cẩn thận té bị thương đấy." Lý ngọc cố ý dừng tốt một hồi, mới chậm rì rì nói, "Về phần là ai, các người không cần nghe xong."

"Cái kia hán là ai?" Một cái chàng trai đối với Trần dạ chép miệng, hỏi.

"Hán..." Lý ngọc kéo lấy trường khoang, cả buổi mới nói, "Hán gọi Trần dạ, là hán tiễn đưa ta đến bệnh viện đấy."

Trần dạ cảm thấy trái tim của mình đều có chút tâm loạn không đồng đều rồi. Rất rõ ràng, Lý ngọc đây là trần trụi trắng trợn trả thù ah. Cũng may, nàng tựa hồ không muốn đem thua tại chính mình thuộc hạ đích tai nạn xấu hổ nói ra, cũng coi như tuân thủ vừa rồi chính cô ta nói lời.

"Huỳnh đệ, công phu không tệ ah, Dao tỷ đều bị người đánh nằm." Một thanh niên nhượng nhượng lông mi, cười ha hả mà hỏi thăm.

Người thanh niên này ước chừng 24, năm tuổi, mọc ra của một mặt chữ quốc, ngũ quan nhưng có chút âm nhu, còn trang bị một đầu nghệ thuật gia tựa như tóc dài, nhìn về phía trên thật đúng là có chút giống cái họa sĩ.

Cùng mặt khác thanh niên không giống với, hán theo vừa vào cửa, trên mặt vẫn là cười ha hả đấy, giống đến xem trò vui đấy.

"Người cảm thấy... Giống ta sao?" Trần dạ dùng chút ít giả hoạt, lập lòe nước đôi mà đáp.

Khẩu Phật tâm xà, Trần dạ dĩ vãng cũng là được chứng kiến mấy cái đấy, cho nên tuyệt sẽ không theo liền đem người khác đáng tươi cười trở thành thiện ý đích tỏ vẻ.

Tóc dài thanh niên nhú nhú mảy, mọc ra điều thuốc điểm lên, có chút mà nghiêng đầu, cẩn thận mà đánh giá vài lần Trần dạ, cười tùm tùm đích trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia âm tàn, sau đó hướng phía Trần dạ đã đi tới, về mặt tươi cười nói: "Huỳnh đệ, thỏa mãn thoáng một phát lòng hiếu kỳ của ta a. Nói cho ta biết, cùng Dao tỷ tỷ thí đích người rút cuộc là ai?"

Trần dạ đoán chừng thanh niên này lập tức muốn trở mặt động thủ, nhất thời không biết nên trả lời thế nào, tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua Lý ngọc.

"Gì cười, đứng lại!" Lý ngọc bỗng nhiên nói ra.

"Dao tử..." Tên gọi làm gì cười đích tóc dài thanh niên tựa hồ rất nghe Lý ngọc lời mà nói..., tranh thủ thời gian dừng lại bước chân.

Trần dạ trong lòng vui vẻ, lại nghe thấy Lý ngọc nói ra: "Các người đừng đối với hắn như vậy, nếu không phải hắn ôm ta đến bệnh viện, ta hiện tại còn nằm trên mặt đất đây này."

Nghe thế cái "Ôm" chữ, mấy cái chàng trai sắc mặt đều có điểm mất tự nhiên rồi, kể cả hoàng triết.

"Hắn cái này người rất tốt, thì ra là trên đường đùa giỡn ta vài câu, cái khác thật cũng không làm cái gì." Lý ngọc điềm đạm đáng yêu nói, trên mặt lộ ra uy khuất đích thần sắc.

Trần dạ đích lòng trầm xuống, hắn cuối cùng nhất, vẫn bị Lý ngọc cho đùa bỡn rồi.

Đưa mắt nhìn lại, cái này mấy cái chàng trai đích ánh mắt tựa giống như tựa như muốn giết người Âm Lệ.

Trần dạ thờ dãi, cái này phiền toái xem ra là tránh không khỏi. Lý ngọc tuy nhiên coi như tuân thủ hứa hẹn, không có đem cùng chính mình luận võ bị thương đích sự tình nói ra, nhưng mình đùa giỡn nàng, xác thực còn có có chuyện như vậy. Mặc dù mình đích ước nguyện ban đầu chẳng qua là muốn cho nàng sốt ruột thoáng một phát, cho nàng cái khắc sâu giáo huấn, nhưng hiện tại toàn thân là miệng cũng nói không rõ rồi.

"Huỳnh đệ, đi ra thoáng một phát, ta và người đàm một ít chuyện." Hoàng triết bỗng nhiên đối với Trần dạ vẫy vẫy tay.

Ai cũng biết hoàng triết muốn làm gì, vì vậy mặt khác mấy cái thanh niên cũng muốn cùng đi ra ngoài.

"Các người chờ ở tại đây! Đàm loại sự tình này, có ta một người là được rồi." Hoàng triết mặt âm trầm, khẽ quát một tiếng.

Hoàng triết tựa hồ tại trong nhóm người này rất có chút uy tín, nghe hắn vừa nói như vậy, bọn đều ngừng bước chân.

Chỉ có gì cười như không có việc gì cười nói: "Hoàng đế, ta chính là đi xem trò vui đây."

Hoàng triết lạnh lùng mà nhìn xem gì cười, không lên tiếng. Gì cười hào không lùi bước mà nhìn lại lấy, trên mặt y nguyên tràn đầy đáng tươi cười.

"Gì cười, theo giúp ta nói hội thoại." Thời điểm máu chột, Lý ngọc lên tiếng.

Gì cười quay đầu, nhìn Trần dạ liếc, chậm rãi đi đến Lý ngọc đích bên giường, xem như chấp nhận Lý ngọc đích an bài.

Trần dạ nhẹ nhàng thờ ra, tranh thủ thời gian không kiêu ngạo cũng không hèn mọn theo sát tại hoàng triết sau lưng đi ra phòng bệnh.

"Ngươi như thế nào chọc nàng?" Trong thang máy, hoàng triết âm trầm đích trên mặt hốt nhiên nhưng bay ra mỉm cười, nặng nề mà đập Trần dạ một quyền.

"Nàng là người nào ah, hậu trường rất cứng?" Trần dạ đem chuyện đã trải qua đơn giản nói vài câu, sau đó hỏi.

"Việc này lại nói tiếp rất phiền toái, cha mẹ của nàng cũng là mà thôi, máu chót là nhà nàng lão gia tử, đây chính là nguyên lão cấp đích đại nhân vật." Hoàng triết trên mặt đích vui vẻ không thấy rồi, "Lần này ngươi thế nhưng mà chọc. Đại cái sọt, không chết cũng phải lột da!"

"Ngươi làm ta sợ?" Trần dạ ha ha cười cười. Hắn cũng biết tình thế nghiêm trọng, nhưng quay mắt về phía hoàng triết, hắn lại không pháp khăn trương lên.

"Hù dọa ngươi? Lăn, ai có rảnh với ngươi hay nói giỡn!" Hoàng triết nhú mày.

Lúc này cửa thang máy mở, xuyên thấu qua đại sảnh đích cửa thủy tinh, Trần dạ cùng hoàng triết phát hiện một cỗ xe việt dã ở ngoài cửa ngừng lại, một thanh niên chính vội vàng vàng mà hướng bệnh viện trong đại sảnh chạy đến.

Lý Hân! Cho dù ngọn đèn có chút mờ, nhưng Trần dạ hay (vẫn) là liếc tự nhận ra được.

"Ồ, đồng cát, ngươi như thế nào cũng ở đây?" Lý Hân đẩy ra cửa thủy tinh về sau, đã nhìn thấy chính đi tới đích Trần dạ cùng hoàng triết, sùng sốt một chút, lại vội vàng hỏi, "Hoàng đế, ta tỷ ra thế nào rồi?"

Nghe được câu này, Trần dạ đích trong đầu "Ông" đích một thanh âm vang lên, trong nội tâm bùng tỉnh đại ngộ: nguyên lai bọn họ là hai tỷ đệ. Khó trách Lý Hân gọi điện thoại cho mình lúc, Lý ngọc đích biểu lộ có chút không đối đầu, chắc là ngầm trộm nghe ra đệ đệ đích thanh âm. Như vậy nàng về sau cắt đứt không tiếp xúc cú điện thoại kia, cũng nhất định là Lý Hân tìm nàng đấy... Nói như vậy mà bắt đầu..., nha đầu kia coi như có chút tâm kế, rõ ràng gợi nhắc tin tìm đến hoàng triết giúp nàng hả giận, mà không tìm đệ đệ của mình, chính là sợ Lý Hân ngăn đón ở bên trong ba phải. Chỉ là nàng thật không ngờ, hoàng triết hay (vẫn) là thông tri Lý Hân, hơn nữa ta cùng hoàng triết cũng "Có một chân" ...

"Chị của ngươi vấn đề không lớn, tự là chân trái mất cá chân có chút nứt xương rồi." Hoàng triết vội vàng đem Lý Hân kéo đến đại sảnh bên ngoài trên hành lang, cười khò một tiếng, đáp, "Chuyện này... Là đồng cát cùng chị của ngươi luận võ, đem chị của ngươi cho lộn thương đấy." .

Lý Hân chấn động, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, hắn trừng Trần dạ liếc, sau đó hỏi: "Hoàng đế, bây giờ nên làm gì?"

"Đi theo ta." Hoàng triết đã tính trước nói.

Đi đến một cái có chút mờ đích trong góc lúc, hoàng triết thở dài, lộ ra một con dao găm, nói ra, "Không để cho tiểu tử này để đó huyết, xem ra là qua không được chị của ngươi cái kia đồng." .

"Hoàng đế!" Lý Hân lấp bắp kinh hãi, nói ra, "Như thế nào động khởi dao găm đã đến?"

Trần dạ đích phản ứng cũng đại vượt quá Lý Hân đích đoán trước, hần mỉm cười, lòng bàn tay phải hướng lên, thẳng tắp mà ngã vào hoàng triết đích trước mặt, thông khoái mà nói ra: "Đến đây đi."

Hoàng triết nhìn Trần dạ liếc, trong mắt xẹt qua một tia thường thức, cũng không nói nhảm, nhắc tới dao găm, tại hần trong lòng bàn tay sẽ cực kỳ nhanh tìm một dao.

Một dao kia đích lực đạo vừa đúng, nhẹ nhàng mà cắt rách da thịt, hoạch xuất ra một đạo mấy cm dài đích lỗ hồng.

Máu tươi lập tức tuôn ra, cái này xem như Trần dạ xuyên việt về sau chảy xuống đích thứ hai nhỏ máu.

Trần dạ hào nghiêm túc mà đem trong lòng bàn tay đích huyết bôi ở trên mặt của mình, lại trên mặt đất đánh cho cái lẩn, làm một thân bụi đất, đứng dậy, cười hì hì nói ra: "Đã thành, trở về đem Lý ngọc hồng vui vẻ, ngươi cho dù báo cáo kết quả công tác rồi."

"Móa, ngươi là ta trong bụng đích giun đũa ah." Hoàng triết lắc đầu, hỏi, "Ngươi dựa vào cái gì kết luận ta sẽ không thực chọc ngươi một dao?"

"Theo một mình ngươi đi ra cùng ta solo, ta biết ngay rồi." Trần dạ hào vô tình nói ra, "Hơn nữa, chúng ta là cái gì giao tình? Ra, tại trên người của ta lại lưu cái dấu chân a, như vậy hội (sẽ) càng rất thật một điểm."

Hoàng triết cũng nghiêm túc, thực tại Trần dạ trên bụng đập một cước, sau đó có chút áy náy nói: "Xin lỗi rồi, đồng cát, chỉ dùng quyền cước, ta rất khó đem ngươi đá thương, điểm ấy Lý ngọc chỉ sợ cũng tỉnh tường. Bất động hạ đao, ta tròn không được cái này đối."

"Hiểu rõ, ha ha, ngươi đi về trước đi." Trần dạ mỉm cười.

"Tú tài, ta cũng nói với ngươi tình tường. Chị của ngươi đích tính cách ngươi cũng biết, động một chút lại tìm người luận võ, dĩ vãng người khác nhường cho nàng, nàng tổng cho là mình rất có năng lực, bây giờ đang ở đồng cát cái này ăn thiếu (thiệt thòi), cũng không phải cái gì chuyện xấu." Hoàng triết quay người đối với Lý Hân nói ra, "Hơn nữa, luận võ vốn chính là bất luận sinh tử đấy, khó tránh khỏi sẽ có người bị thương, chị của ngươi cũng không có để cho chúng ta báo thù này, chỉ nói là đồng cát đùa giỡn nàng vài câu, ta mới đến thay nàng ra cái này đầu đấy."

Lý Hân biến sắc, bỗng nhiên tại Trần dạ trên bụng cũng hung hăng đánh cho một quyền, mắng: "Móa nó, ta muốn cho ta tỷ báo thù!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 39: Thiên Tiên hạ phàm

"Ách... Ngươi như thế nào cũng đánh ta?" Trần dạ có chút buồn bực rồi.

"Móa, ngươi đã thương ta tỷ, ta có thể không đánh ngươi choáng nha sao?" Lý Hân phiền muộn nói, "Bằng không, ta cũng giao không được chành lạch ah."

"Vậy ngươi là hơn đánh mấy quyền a." Trần dạ nhếch miệng cười cười.

"Lăn, ngươi choáng nha da đây, ngươi không đau, ta còn đau nhứt đây này." Lý Hân xoa nắm đấm, lại không cam lòng mà tại Trần dạ trên mông đít đá một cước, mới bỗng nhiên nhoén miệng cười, nói ra, "Được a, đồng cát, ngươi có hung ác, rõ ràng dám đùa giỡn ta tỷ! Tại cát vàng thành phố ở bên trong, ngươi thế nhưng mà đầu một cái ah, hơn nữa còn là ghé con ăn cỏ già..."

"Cỏ già... Có ngươi nói như vậy chính mình tỷ tỷ đây sao?" Trần dạ vuốt vuốt bờ mông, có ý bày làm ra một bộ ti răng nhếch miệng bộ dạng.

"Vậy thì có sao, vậy thì sao?" Lý Hân chẳng hề để ý nói, "Hoàng đế nói rất có đạo lý, ta tỷ là được ăn thiếu (thiệt thòi), mới có thể thay đổi sửa cái này tính tình, bằng không thì về sau còn gặp nhiều thua thiệt đấy, hơn nữa gả đi ra ngoài cũng khó khăn, không phải cỏ già là cái gì?"

"Ách... Ngươi không phải là muốn đem chị của ngươi đích hạnh phúc bày tại trên người của ta a?" Trần dạ cười khò nói.

"Lăn, ngươi xứng sao? Ngươi mới bao nhiêu à?" Lý Hân tùy tiện nói, "Ngươi chỉ có điều khơi một cái thả con tép, bắt con tôm đích tác dụng. Thả con tép, bắt con tôm! Ngươi hiểu không?"

"Hiểu."

"Đợi ta tỷ rút kinh nghiệm xương máu, về sau biến thành thực nữ, tìm một nhà khá giả gả cho, ta lại đến bày rượu tạ ngươi."

Lý Hân nói xong cái này một câu, tựa lại đối với hoàng triết nói ra, "Ta tỷ nào chính là cái đó vừa ra ah, làm sao tìm được ngươi không tìm ta?"

"Đã thành, việc này ta tinh tường. Ngươi vừa rồi gọi điện thoại cho ta lúc, chị của ngươi tự ở bên cạnh ta, ta chính tiễn đưa nàng đến bệnh viện." Trần dạ thờ dài, nói ra, "Làm lộ rồi, ngươi biết không? Cho nên chị của ngươi không tiếp điện thoại của ngươi, sợ ngươi "lấy tay bắt cá" a."

"À?" Lý Hân há to miệng, sau nửa ngày mới lên tiếng, "Kể tiếp như thế nào làm cho, đem đồng cát cho khiêng trở về?"

"Không được, mấy cái huynh đệ cũng không phải bắt tài đây, hội (sẽ) nhìn ra được, đồng cát được đi nhanh lên!" Hoàng triết quả quyết nói ra, "Ta một hồi đi phòng cấp cứu lộ cái mặt, gọi cái bác sĩ đến xử lý thoáng một phát, nhưng đồng cát ngươi đừng làm cho bác sĩ đụng ngươi, để tránh làm lộ, ngươi tự kiên trì trở về là được rồi, sau đó đánh cho đấy, tranh thủ thời gian ly khai tại đây."

"Ta không có tiền, tiền đều bị tú tài tỷ hấn lấy mất, nói là giao tiền thuốc men." Trần dạ cười đùa tí tưng nói, "Tú tài, cho ta mượn ít tiền."



"Móa, nguoi đánh cho ta tỷ, ta trả lại cho nguoi khỏi công tư, để cho ta tỷ đã biết, ta còn có sống hay không à?" Lý Hân buồn bực.

"Là nàng bức ta động thủ đấy." Trần dạ thở dài, sắc mặt buồn bã.

"Như thế, ta tỷ tỵ là cái vũ si." Lý Hân cũng thở dài, "Nàng vẫn cho là ngoại trừ đánh không lại hoàng đế, tại cát vàng thành phố tỵ Vô Dịch rồi."

"Tiền ta có, nói cái gì có trả hay không đấy, tỵ." Hoàng triết móc ra túi tiền, đút mấy trương tiền mặt cho Trần dạ.

Trần dạ vỗ vỗ Lý Hân đích bả vai, nói ra: "Tú tài, chuyện ngày hôm nay là lỗi của ta, hôm nào bày rượ tạ tội. Bất quá, hộ khẩu đích sự tỵ, nguoi còn phải giúp ta."

Trên thực tế, đêm nay đích sự tỵ, Trần dạ sở dĩ nhìn xuống, một phương diện, là vì cùng hoàng triết, Lý Hân đích giao tỵ, cùng với Lý Hân gia đích thần bí bối cảnh, một phương diện khác, hẳn còn muốn cho Lý Hân hỗ trợ cũng là rất trọng yếu đích nguyên nhân.

"Ai, đoán chừng ta tỷ đã nghe được chúng ta đích trò chuyện, sẽ không để cho ta sẽ giúp nguoi rồi." Lý Hân do dự mà nói ra.

Nghe được câu này, Trần dạ sắc mặt buồn bã, trong nội tâm dị thường thất vọng.

Nếu như không có hi vọng, cũng tỵ không sao cả thất vọng. Mà hi vọng sau đích thất vọng, mới đặc biệt lại để cho nguoi khó chịu.

"Đừng buồn." Lý Hân nhìn nhìn Trần dạ sắc mặt, ha ha cười cười, nói ra, "Nói cho nguoi biết a, việc này kỳ thật rất đơn giản, luật sư nói, tìm nguoi cha nuôi thu dưỡng nguoi, có thể xử lý hộ khẩu rồi."

"Thu dưỡng?" Một bên đích hoàng triết nhú nhú mày, hỏi, "Không phải chỉ có tiểu hài tử mới có thể thu dưỡng sao?"

"Là như thế này, theo như thu dưỡng pháp đích quy định, bất mẫn 14 tuổi đích chưa thành nhân, nếu như đánh mất cha mẹ, hoặc là tra tìm không thấy cha đẻ mẫu, có thể bị bắt dưỡng. Nguoi cha nuôi không có con cái, lại đã sớm vượt qua 30 tuổi, cũng phù hợp thu dưỡng nguoi đích điều kiện, chỉ cần làm cái thu dưỡng hiệp nghị, sau đó đến cục dân chính đăng ký thoág một phát là được rồi." Lý Hân nói ra, "Thu dưỡng quan hệ thành lập về sau, cục công an có thể vì nguoi tiến hành hộ khẩu đăng ký rồi, nguoi cũng tỵ có thân phận chứng nhận rồi, đã hiểu sao?"

"Hiểu là đã hiểu, Nhưng là tỵ giống như hoàng triết vừa rồi nói như vậy... Ta đã mười chín tuổi rồi, đều thành niên rồi, không phù hợp điều kiện ah." Trần dạ có chút thất vọng nói.

"Đàn à! Tìm cục dân chính làm cái giả dối thu dưỡng chứng minh, đem ngày sớm cái vài năm, là được rồi. Lại thỉnh cục công an đích nguoi ăn bữa cơm, đem CMND cho xử lý bên trên."

"Cục dân chính sẽ đồng ý sao? Đây chính là trái pháp luật thao tác, ta cũng không có nguoi quen. Hơn nữa, cục công an cũng sẽ không làm ah, nguoi

cục dân chính mấy năm trước đích thu dưỡng chứng minh, lúc này mới giao tới, hẳn có thể làm sao?" Trần dạ cảm thấy Lý Hân nói đồ vật không quá đáng tin cậy, việc này tuyệt không có dễ dàng như vậy hoàn thành.

"Cục công an chỗ đó xử lý, cục dân chính có thể nói là công tác của mình sơ sẩy nha, trách nhiệm khi bọn hắn, không tại ngươi, cục công an ước chừng sẽ không tạp ngươi đấy, ngươi hoạt động thoáng một phát là được." Lý Hân tùy tiện nói, "Đương nhiên, về phần cục dân chính, ngươi được từ mình đi OK. Tã hữu còn không phải tiền đích sự tình? Đầu năm nay, điểm ấy công việc, ném cái trăm tám mươi vạn đi ra ngoài, nhất định OK."

"Có tiền tựu không là vấn đề, vấn đề là ta không có tiền... Nếu là có trăm tám mươi vạn, ta cũng không cần xử lý CMND cùng làm công rồi, ngồi trong nhà ăn mười năm tám năm nói sau." Trần dạ cười khổ nói.

Lý Hân cau mày nói: "Vậy thì không dễ làm rồi, vì lên mạng đích sự tình, trong nhà của ta hiện tại cũng mắc kẹt tiền của ta đâu rồi, trên người của ta cũng tựu một bữa cơm đích tiền. Hơn nữa, ta điểm này quan hệ nhân mạch, đều được thông qua lão gia nhà chúng ta tử. Ta tỷ nếu biết rõ ta giúp ngươi, được bới ra của ta da."

"Đóng cát, ta cho ngươi mượn một điểm. Nhiều có hay không, hơn mười hai mươi vạn, ta còn lấy được đi ra." Hoàng triết do dự một chút, nói ra.

"Không cần, chủ nợ nhiều hơn cũng phiền toái." Trần dạ trầm ngâm một chút, cười nói, "Ta bỗng nhiên nghĩ đến một người, ta đi tìm nàng mượn, nàng chuẩn có."

"Ai à?" Hoàng triết cùng Lý Hân đều tò mò hỏi, Lý Hân còn bổ sung một câu, "Bạn thân, dính vào người giàu có rồi hả? Ngươi được a!"

"Về sau sẽ nói cho các ngươi biết." Trần dạ cười nói, "Đã thành, các ngươi nhanh đi về a, Lý ngọc đang đợi tin tức đây này."

"Đi, chúng ta đây đi rồi, bác sĩ lập tức sẽ đến, ngươi trước trên mặt đất nghỉ ngơi một lát a." Hoàng triết nói xong câu đó, cùng với Lý Hân vội vàng mà rời đi.

Không lâu, mấy cái bác sĩ cùng y tá theo bệnh viện trong đại sảnh chạy ra, đã tìm được nằm trên mặt đất rên rỉ đích Trần dạ.

"Mau đưa hắn mang tới đi..." Nói chuyện đích đúng là vừa cho Lý ngọc xem qua tổn thương chân chính là cái kia bác sĩ nam hạ quân.

"Ta không có tiền... Ta không đi bệnh viện trị, cái này một chút vết thương nhỏ, qua mấy ngày dĩ nhiên là tốt rồi..." Trần dạ lung la lung lay mà bò lên, lau đem mặt bên trên đích huyết, gương mặt thập phần dữ tợn.

"Gọi lão bà ngươi đến bệnh viện giao nha." Hạ quân nhìn xem Trần dạ trên mặt đích máu đen, nhướng mày.

Trần dạ mấy ngày nay không sao cả cạo râu, về mặt đích râu quai nón, thoát nhìn tựu giống như 27, tám tuổi, cho nên hạ quân hội (sẽ) cho là hắn đã thành gia rồi.

"Ta không có vợ..." Trần dạ nói đến đây, trong lòng không khỏi mà đau xót, lập tức lung la lung lay mà hướng bệnh viện ngoài cửa lớn đi đến.

Bác sĩ cùng các y tá hai mặt nhìn nhau, lại không ai đi ngăn đón hắn.

Các thầy thuốc vừa rồi cũng theo Lý Hân cùng hoàng triết đích trong miệng đã biết, người này là vì đắc tội Lý ngọc mới bị sửa chữa đấy, hơn nữa đổ máu, lại để cho bệnh viện không cần lo cho hắn, chết tốt nhất.

Các thầy thuốc không dám đắc tội Lý ngọc, nhưng lại sợ tại trong bệnh viện nào tai nạn chết người ra, mới tranh thủ thời gian đến xem. Giờ phút này đã hẳn cự tuyệt trị liệu, lại có thể chính mình ly khai bệnh viện, đó là không còn gì tốt hơn được rồi, vì vậy đều nhẹ nhàng thở ra.

"Ai, người chờ một chút." Chỉ có một mặt mũi tràn đầy thanh xuân đậu đích trẻ tuổi nữ y tá xem không xem qua rồi, đuổi đến đi lên, theo áo khoác trắng trong túi áo lấy ra một bao y dùng băng gạc cùng rượu sát trùng, nói ra, "Đem miệng vết thương băng bó một chút lại đi."

"Ta một khối tiền đều không có." Trần dạ dừng bước, mượn đèn đường nhìn thoáng qua cái này nữ y tá, thanh linh phát hiện nàng đứng là Tô yên, thì ra là chính mình lần thứ nhất nằm viện lúc, dốc sức liều mạng cho mình chính chính là cái kia xinh đẹp tiểu hộ sĩ.

Chỉ là không biết vì cái gì, vốn là làn da rất tốt đích Tô mỹ nữ, tại sao phải bỗng nhiên trường mặt mũi tràn đầy đích thanh xuân đậu, hết sức khó coi. Xem nàng lông mày nhẹ khóa bộ dạng, chỉ sợ cũng đang tại vì chuyện này mà phiền não lấy. Dù sao, thanh xuân đậu mặc dù sẽ đánh tan, có khi lại hội (sẽ) lưu lại khó coi đích vết sẹo, không khác hủy dung nhan.

Mà Trần dạ nằm viện trong lúc, cũng vẫn là dùng mặt mũi tràn đầy râu dài bộ dạng xuất hiện đấy, tăng thêm hiện tại máu me đầy mặt, Tô yên cũng tự không có nhận ra hắn, chỉ là ần ần cảm thấy cái này người có chút quen mặt.

"Không muốn người xuất tiền." Nghe được Trần dạ đích thanh minh về sau, Tô yên quay đầu hướng hạ quân nói ra, "Hạ y sư, tiền này ta thay vị này người bệnh ra."

Hạ quân từ chối cho ý kiến mà hừ một tiếng.

"Ta tự mình tới." Trần dạ cảm kích nhìn Tô yên liếc, theo trong tay nàng lấy ra băng gạc cùng rượu sát trùng, bỗng nhiên thấp giọng cười nói, "Người thật đẹp, tự giống như tiên nữ trên trời. Hạ phạm"

Trần dạ đi được đều không thấy rồi, Tô yên còn đứng tại nguyên chỗ sững sờ, mặt của nàng còn có chút bị phỏng, trong nội tâm lại khoái hoạt được như là uống mật.

Một tháng này ra, từ khi nàng trường mặt mũi tràn đầy đích thanh xuân đậu về sau, tự lại cũng không ai khen ngợi quá đáng nàng xinh đẹp, cái này lại để cho một mực vì dung mạo của mình mà kiêu ngạo đích nàng thập phần phiền não. Mà giờ khắc này, bỗng nhiên đạt được một câu như vậy khích lệ, tự nhiên trong nội tâm mừng rỡ.

Chỉ có điều, Tô yên cũng không biết, nam nhân tuy nhiên phần lớn thời gian đều sắc, nhưng có đôi khi hội (sẽ) chú trọng hơn các cô gái ở bên trong mỹ.

... ..

"Bị đánh ngã? Ha ha ha, nên!" Lý ngọc ngồi ở trên giường, cười đến vui, liền trên chân đích đau xót đều đem quên đi.

"Tỷ, cái này ngươi nên bớt giận a?" Lý Hân cười theo mặt nói ra, "Hắn chẳng qua là ta nhận thức đích một người bình thường bằng hữu, đương nhiên là lão tỷ quan trọng hơn, cho nên ta vừa rồi cũng đánh cho không ít hắc quyền."

"Thôi đi pa oi..., ngươi trong bụng cái kia mấy cây tâm địa gian xảo, ta còn không biết?" Lý ngọc chém xéo mắt chăm chăm vào Lý Hân đích mặt, tựa hồ muốn phân biệt hắn nói thật hay giả, sau nửa ngày mới khẽ nói, "Ngươi không phải còn phải giúp hắn đích đại ân sao?"

"Đó là ta không biết có chuyện này ah! Hắn dám trêu chọc ngươi, ta hận không thể giết hắn đi, còn giúp hắn cái rắm!" Lý Hân vỗ bộ ngực ỒỒ bẻ ngoài lấy trung tâm, "Ta vừa rồi đụng phải hoàng triết, làm tình huống nguyên do về sau, hai lời chưa nói tự xông đi lên rồi. Nếu không phải hắn bị hoàng đế dùng đao lộng thương rồi, sợ nào tai nạn chết người, ta còn muốn hướng trong chết đá hắn, lại để cho hắn chỉ còn nửa cái mạng..."

"Cái gì? Hoàng triết, ngươi động dao găm?"

Lý ngọc cười tươi như hoa mà nghe, nhưng nghe phía sau vài câu, bỗng nhiên khẽ giật mình, trên mặt lập tức đáng tươi cười đều không có, hung dữ mà trừng mắt hoàng triết, giống chuẩn bị đem hắn ăn vào trong bụng đi.

"Hắn rất có thực lực, kháng đòn năng lực rất cường, toàn thân cứng rắn (ngạnh) giống như Thạch Đầu tựa như, ta hoài nghi hắn luyện qua (tập võ) khí công. Rơi vào đường cùng, ta chỉ dùng tốt dao găm phá phòng ngự của hắn, mới thừa cơ đắc thủ." Hoàng triết về mặt ngưng trọng nói.

"Ngươi chọc. Hắn ở đâu" Lý ngọc sắc mặt lộ ra rất có chút khản trương, "Sẽ không ra cái đại sự gì a?"

"Sẽ không ra đại sự đấy, ngươi cũng biết ta làm việc là có chừng mực đấy. Ta chỉ là muốn chọc bấp đuôi của hắn, lại bị hắn bắt được của ta dao găm, nhưng ta cũng đem tay của hắn cắt vỡ rồi, lại để cho hắn luống cuống thân, ta mới thừa cơ tại hắn trên sống mũi hung hăng đánh cho một quyền, tại chỗ đem hắn đánh ngã, cũng không biết xương mũi đoạn không gãy." Hoàng triết nói được cùng thật sự tựa như, "Càng về sau, hắn tự nhiên. Rồi, mặc ta quyền đâm cước đá cũng không cách nào hoàn thủ rồi, liền đệ đệ của ngươi cũng xông đi lên sướng rồi một bả."

"Hoàng ca, ngươi thật giỏi, đối thủ cứng như vậy, ngươi đều có thể dọn dẹp." Con kiến bội phục nói.

"Chúng ta đi nhìn một cái tiểu tử kia!" Mấy... khác thanh niên nổi lên hồng, nhao nhao muốn đi ra ngoài.

"Đứng lại, ai cũng không cho lại đi nháo sự!" Lý ngọc quát to một tiếng, trầm ngâm một hồi, mới chậm rãi nói, "Hắn thì ra là mở vài câu vui đùa. Người kỳ thật không thể nào xấu..."

"Tỷ, ngươi không thể như vậy ah. Chúng ta người cũng đánh cho, dao găm cũng động, ngươi cái này hội đau lòng hắn rồi, đã hối hận..." Lý Hân về mặt cầu xin nói ra.

"Lăn ngươi đấy..." Lý ngọc xụ mặt mắng, "Ai hội đau lòng hắn? Ta là sợ gây ra đại sự đến!"

"Ân, oan gia nghi giải không nên kết, chuyện này cho dù đi qua, về sau tất cả mọi người không nếu tìm cái kia họ Trần đích phiên toái, chuyện này cũng không muốn tại cái gì người trước mặt nhắc tới, kể cả lão gia từ cái kia, ai đề ta cùng với gặp!" Hoàng triết không mất thời cơ theo sát mấy tên thanh niên kia khai báo một câu.

"Nhìn xem, hoàng triết làm việc nhiều ôn trọng! Lão đệ ah, ngươi nhiều lắm cùng hoàng triết học tập lấy một chút." Lý ngọc lời nói thâm thúy mà giáo dục lấy đệ đệ của mình.

"Hắn dao găm cũng động, người cũng đá, hắn ôn trọng, ta bất ôn trọng?" Lý Hân trên mặt đích biểu lộ giống muốn khóc lên rồi, "Tỷ, ngươi không có phúc hậu!"

Lý ngọc đem tròng mắt, Lý Hân lập tức lại cùng khôi khuôn mặt tươi cười đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 40: ca Bất Cô độc

Trần dạ vừa đi, một bên bắt tay trung tâm đích miệng vết thương băng bó lại.

Đề phòng bị người phát hiện hoàng triết cho mượn tiền cho người không có đồng nào đích chính mình, hắn ra bệnh viện về sau, đi lên phía trước gần một dặm đường, mới bắt đầu ngăn đón taxi. Bệnh viện bên ngoài đích taxi không ít, nhưng lái xe nhóm đám bọn họ thấy hắn cái này bộ hình dáng, tự giống như đã gặp quỷ đồng dạng, cự tái cũng là tự nhiên đích sự tình.

Trần dạ không có biện pháp, đành phải đành lấy quầy bán quà vặt lão bản hoài nghi mà ánh mắt đồng tình, mua hai bình nước khoáng, mới đem trên mặt đích máu đen cho giặt sạch cái sạch sẽ, sau đó thật vất vả tìm được một cỗ vừa dừng lại hạ khách đích taxi xe, chui đi vào.

Nếu tại bình thường, Trần dạ nhất định sẽ đi tìm xe buýt đứng, cho dù là chuyển vài chuyến xe, cũng có thể tiết kiệm không ít tiền. Nhưng đêm nay hắn đã trải qua một loạt đích sự tình, có chút lòng rối loạn, thậm chí tranh thủ thời gian đi về nhà.

"Trần ca, ngươi làm sao vậy?" Lâm tĩnh đang tại tiểu trong siêu thị xem tivi, bỗng nhiên trông thấy Trần dạ đi đến, y phục trên người lộ vẻ vết bẩn, còn tựa hồ có chút vết máu, mà tay phải cũng quần quít lấy một khối lớn băng gạc, thoạt nhìn giống bị thương, không khỏi sợ hãi kêu lên một cái.

Tuy nhiên Trần dạ hiện tại tuổi thọ cùng 19 tuổi đích lâm tĩnh không sai biệt lắm, nhưng Trần dạ dựa vào một trương ba hoa chính chèo đích miệng, đơn giản chỉ cần thuyết phục lâm tĩnh, lại để cho lâm tĩnh gọi hắn "Trần ca".

"Ta không sao, đi làm lúc không cẩn thận, tay bị thủy tinh cắt thoáng một phát." Trần dạ nhìn thấy lâm tĩnh, cũng có chút kinh ngạc, "Tại sao là ngươi đêm đó lớp? Phương Tĩnh đâu này?"

"Bà chủ nói đêm nay có chuyện, không thể tới, đã kêu ta đòi (thay) nàng giá trị muộn lớp rồi." Lâm tĩnh cười cười, nói ra, "Cũng may hiện ở chỗ này trị an tốt hơn nhiều, cũng không có gì lưu manh rồi, bằng không thì liền trực tiếp đóng cửa tan tành rồi."

"Vậy cũng phải cẩn thận một chút, người một đại mỹ nữ, muộn một cái đằng trước người ở chỗ này, không an toàn." Trần dạ nhắc nhở.

"Không có việc gì, Trần ca người tại đây đánh nổi danh khí đã đến, có người bảo kê ta, ai cũng không dám tới đây nháo sự đấy." Lâm tĩnh nhìn xem Trần dạ đích ánh mắt, có chứa một tia nhi tiểu Sùng bá, cười nói, "Kỳ thật cái này mấy đêm rồi đều là ta đòi (thay) bà chủ giá trị muộn lớp đấy, chuyện gì đều không có, người yên tâm đi. Thật muốn có việc, ta sẽ lập tức đánh điện thoại của các người đấy."

"Ah, cái này mấy đêm rồi Phương Tĩnh đều không có tới trách nhiệm?" Trần dạ nhẹ gật đầu, trong nội tâm càng thêm khẳng định một sự kiện: hần đêm nay đang nói chuyện trên website gặp được đích "Tĩnh nhi", có lẽ tựu là Phương Tĩnh, nàng là ngay cả tục tại lưới [NET] thượng đăng mấy đêm rồi, mới chờ đến chính mình.

Trần dạ phía trước hai lần bên trên cái kia trò chuyện Thiên Vồng đứng, đều là buổi tối. Cho nên Phương Tĩnh có thể là nghe ai nói để... Qua Trần dạ người này, vì vậy đi lên chờ hần, muốn cho hần sửa thoáng một phát cực giống kiếp trước Trần dạ đích hình tượng cùng danh tự. Nhưng Trần dạ theo cái kia quen thuộc đích ánh mắt, cùng với "Tĩnh nhi" không hiểu thấu mà muốn hần cái danh tự đích yêu cầu, còn có nàng tại thân thể tiếp xúc lúc đích đủ loại phản ứng, đối với tuổi, gia cảnh đích miêu tả vân...vân, đợi một tý, kết luận nàng tựu là Phương Tĩnh.

Cho dù nhận ra đối phương, nhưng Trần dạ lại bước bất quá trong nội tâm đạo này khảm. Trần dạ đích tôn nghiêm luôn tại cổ chấp mà nhắc nhở chính hần: nàng đã lập gia đình, không thể nói ra chân tướng, coi như là tại trên mạng đích một giấc mộng a. Mà ở trên mạng, Nhưng dùng không hề cố kỵ trong hiện thực đích đủ loại trói buộc, tròn một tròn cùng Phương Tĩnh đoàn tụ đích mộng đẹp.

Thế nhưng mà giấc mộng này, cũng cuối cùng nhất bị Lý ngọc cho phá hư hết, hơn nữa Phương Tĩnh còn để lại về sau không bao giờ ... nữa đến trò chuyện Thiên Vồng đứng đích tờ giấy, cái này lại để cho Trần dạ thập phần thất vọng.

Hiện tại, hần thăm nghĩ lại đến liếc mắt nhìn Phương Tĩnh, cùng nàng nói vài lời rồi nói, không nghĩ tới chờ hần đích nhưng lại lâm tĩnh.

"Người làm sao vậy?" Gặp Trần dạ đích trên mặt âm tình bất định, lâm tĩnh có chút nghi hoặc mà hỏi thăm, "Người tìm bà chủ có chuyện gì không? Nếu không, người gọi điện thoại tìm nàng?"

"Không có việc gì, ta chính là đói bụng, đến mua ít đồ ăn." Trần dạ phục hồi tinh thần lại, theo khay chứa đồ bên trên lấy một thùng mì ăn liền, đem tiền đưa cho lâm tĩnh.

"Bà chủ đã từng nói qua rồi, người không cần trả thù lao đấy." Trong khoảng thời gian này, Trần dạ thường xuyên đến siêu thị mua ít đồ, mỗi lần đều trả thù lao, lâm tĩnh luôn không chịu thu, lại tổng cũng không lay chuyển được Trần dạ.

"Ta nói qua bao nhiêu lần rồi, ta hiện tại có công tác, có tiền rồi." Trần dạ cười khỏ nói, lại một lần nữa đem tiền ném đi trở về.

"Trần ca, làm đồ hàng rất vất vả a?" Lâm tĩnh bất đắc dĩ mà nhận lấy tiền, sau đó cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm.

"Ca của người ta có rất nhiều khí lực, không khổ cực." Trần dạ một bên ăn như hổ đói mà ăn lấy mì ăn liền, một bên hàm hồ nói.

"Nhưng là dầm mưa dài nắng đấy, cũng rất không dễ dàng, đúng không?" Lâm tĩnh châm chọc dùng từ, nhẹ nói nói, "Hậu Thiên trường học muốn đi học, không bằng ngươi hồi trở lại siêu thị đến đi làm a, tổng so ở bên ngoài làm việc vất vả cường "

Trần dạ lúc này liền lời nói đều không nói, mấy ngum đem mì ăn liền ăn xong, tự chuyển trương ghế nhỏ ngồi ở siêu thị cạnh cửa ngân người.

"Trần ca, đến xem hội (sẽ) TV a." Lâm tĩnh nhìn xem Trần dạ bóng lưng, do dự một chút, nhẹ giọng kêu lên.

"Không được." Trần dạ cũng không quay đầu lại mà đáp.

"Ai, ta nói, hôm nay có cái gì chuyện đùa vậy?"

"Không có."

"Trần ca, ngươi gần đây thay đổi rất nhiều."

"Nha."

"Ngươi hôm nay như thế nào không thích nói chuyện?"

"Ta có chút mệt mỏi."

"Ta Hậu Thiên muốn đi Thượng Hải rồi... Ngươi có rảnh đến Thượng Hải chơi a, ta mang ngươi bốn phía dạo chơi."

"Tốt." Trần dạ giờ phút này trong nội tâm vắng vẻ đấy, nghe được lâm tĩnh đích những lời này, cũng không có phản ứng gì, thuận miệng đáp một câu.

"Trần ca, ngươi... Đang suy nghĩ gì?" Lâm tĩnh cắn cắn bờ môi, rốt cục vẫn phải nhịn không được hỏi.

"Đếm sao."

Lâm tĩnh rốt cục đã trầm mặc, nhìn xem cái kia ngồi ở ghế đầu bên trên cô độc nhìn lên trời bóng lưng, trong nội tâm bỗng nhiên có loại nói không nên lời đích cảm xúc.

Sau nửa ngày, lâm tĩnh sâu kín mà nói câu: "Trần ca, ngươi biết không? Ngươi cho người đích cảm giác, có khi rất già thành, có khi rất lâu cá, có đôi khi lại... Rất cô độc. Ngươi như vậy tuổi thọ, như thế nào hội (sẽ) phức tạp như vậy?"

"Cô độc?" Trần dạ bị cái từ này xúc động rồi, rốt cục quay đầu, cẩn thận nhìn xem lâm tĩnh, cười khổ một tiếng, thuận miệng nói ra, "Ca Bất Cô độc, bởi vì có cô độc cùng ca."

Trần dạ nói những lời này, cải biên tự năm 2009 là lưu hành nhất đích tiết mục ngắn một trong, câu này "Mạng lưới \*internet danh ngôn" là "Đừng yêu mến ca, ca là truyền thuyết" đích diễn sinh phẩm, nhưng cũng không có đi theo "Ca là truyền thuyết" một từ mà rộng khắp truyền lưu đến hai mươi năm về sau, mà là chết đuối tầng tầng lớp lớp đích mạng lưới \*internet tin tức trong hải dương rồi, bởi vậy lâm tĩnh cũng là lần đầu tiên nghe nói những lời này.

Lâm tĩnh không hổ là học tiếng Trung đấy, rất nhanh tựu biết rõ những lời này đích Logic Bất Thông, khanh khách mà nở nụ cười: "Trần ca, người nói những lời này có sơ hở trong lời nói, cô độc đều Như Ảnh Tùy Hình mà cùng người rồi, người còn có thể Bất Cô độc?"

Trần dạ cười nhạt một tiếng, không có trả lời, vẫn đang dùng bốn mươi bảy độ góc [góc], cố chấp mà nhìn lên lấy những cái...kia lóe ra đích đầy sao.

Những vì sao ★ Tinh Tinh là người nghèo đích kim cương, đây là đủ Tần đích một ca khúc tên a, mình bây giờ, cùng được cũng chỉ còn lại có những vì sao ★ Tinh Tinh rồi.

Tựu giống như cái này bầu trời đêm đồng dạng, sau khi xuyên việt đích sinh hoạt cũng là màu đen đấy, chỉ có xa xôi đấy, không biết tên đích hi vọng, còn giống như bầu trời ánh sao sáng như vậy, chèo chống lấy chính mình đi xuống đi.

Hi vọng tuy nhiên xa xôi, tuy nhiên xa vời, nhưng tổng sống khá giả tuyệt vọng.

Mà nếu như ngay cả hi vọng đều tìm không ra ra, vậy thì giúp mình biên một cái hy vọng đi, dù là chỉ là lừa gạt lừa gạt mình, cũng là tốt.

Quầy hàng bên kia, lâm tĩnh cũng đã dùng bút tại trên điện thoại di động ghi chép lại Trần dạ đích những lời này, tình tế Địa Phẩm vị lấy.

"Những lời này kỳ thật hay (vẫn) là thật thú vị, có chút khô trong mua vui, cười trong mang nước mắt đích ý cảnh... Ta bắt nó áp vào trên mạng đi." Lâm tĩnh tự nhủ nói xong, trên mặt hốt nhiên đúng vậy lộ ra nhàn nhạt đích ưu thương, "Chỉ là, những lời này, kỳ thật rất lại để cho chua xót lòng người đấy."

Lâm tĩnh thủy chung cảm thấy, Trần dạ ngoại trừ có một thân man lực bên ngoài, đối với nàng là không có gì lực hấp dẫn đấy. Chi (cái) là mình với tư cách mỹ nữ nhất tộc, nhìn quen các nam nhân a đua nịnh hót, cũng đã gặp không ít nam nhân trang khốc đến hấp dẫn chính mình, nhưng chỉ có cái này Trần dạ, tuy nhiên thường xuyên cười đùa tí tưng, vô liêm sỉ mà cùng mình đến gần, nhưng có khi lại tựa hồ đối với chính mình nửa điểm hứng thú đều không có, nhìn đều lười được nhìn chính mình liếc, cũng không giống có ý giả vờ, cái này lại để cho lâm tĩnh cảm thấy có chút hoang mang cùng không vui rồi.

Rất nhiều nữ nhân đều là như vậy, các nam nhân theo đuổi nàng, nàng hội (sẽ) khinh bỉ hấn. Các nam nhân không theo đuổi nàng, nàng càng sẽ khinh bỉ hấn.

Xuất phát từ hiếu kỳ, lâm tĩnh cũng thường xuyên biến đổi biện pháp thăm dò Trần dạ đích nội tâm nghĩ cách, nhưng người nam nhân này lại giống như quanh thân bao phủ một mây tầng sương mù đồng dạng, chột xa chột gần, thủy chung thấy không rõ nội tâm của hấn.

Lâm tĩnh thật không ngờ, nàng đối với Trần dạ sinh ra lòng hiếu kỳ đồng thời, Trần dạ đã trong lòng hấn có hơi có chút bóng dáng. Cho nên tại Trần dạ



trước sau như một mà ngăn người lúc, lâm tỉnh mới có thể trên chộc hấn nói chuyện, đem làm Trần dạ không để ý tới nàng lúc, Trần dạ đích cô độc, cũng tự lấy bệnh cho lâm tỉnh, làm cho nàng thật lâu mà lâm vào trong trầm mặc.

Đêm đã khuya, đã đến siêu thị đích đóng cửa thời gian, hai người lại hồn nhiên chưa phát giác ra.

Một người nam nhân, ôm đầu gối, đối với bầu trời ánh sao sáng ngăn người.

Một cái nữ nhân, cầm điện thoại, đối với một câu không hiểu thấu mà nói ngăn người.

Một cái tịch mịch đích ban đêm, hai cái cô độc đích người.

Mà hai cái cô độc đích người tụ cùng một chỗ, cuối cùng nhất sở được đến đích hay (vẫn) là cô độc, tự như là gai nhím không thể lẫn nhau dựa sát vào nhau sưởi ấm đồng dạng.

Bởi vì bọn hấn đích cô độc đều có các đích nguyên nhân, tự như là gai nhím đều có các đích đâm.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Hộ Tương Lai Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.